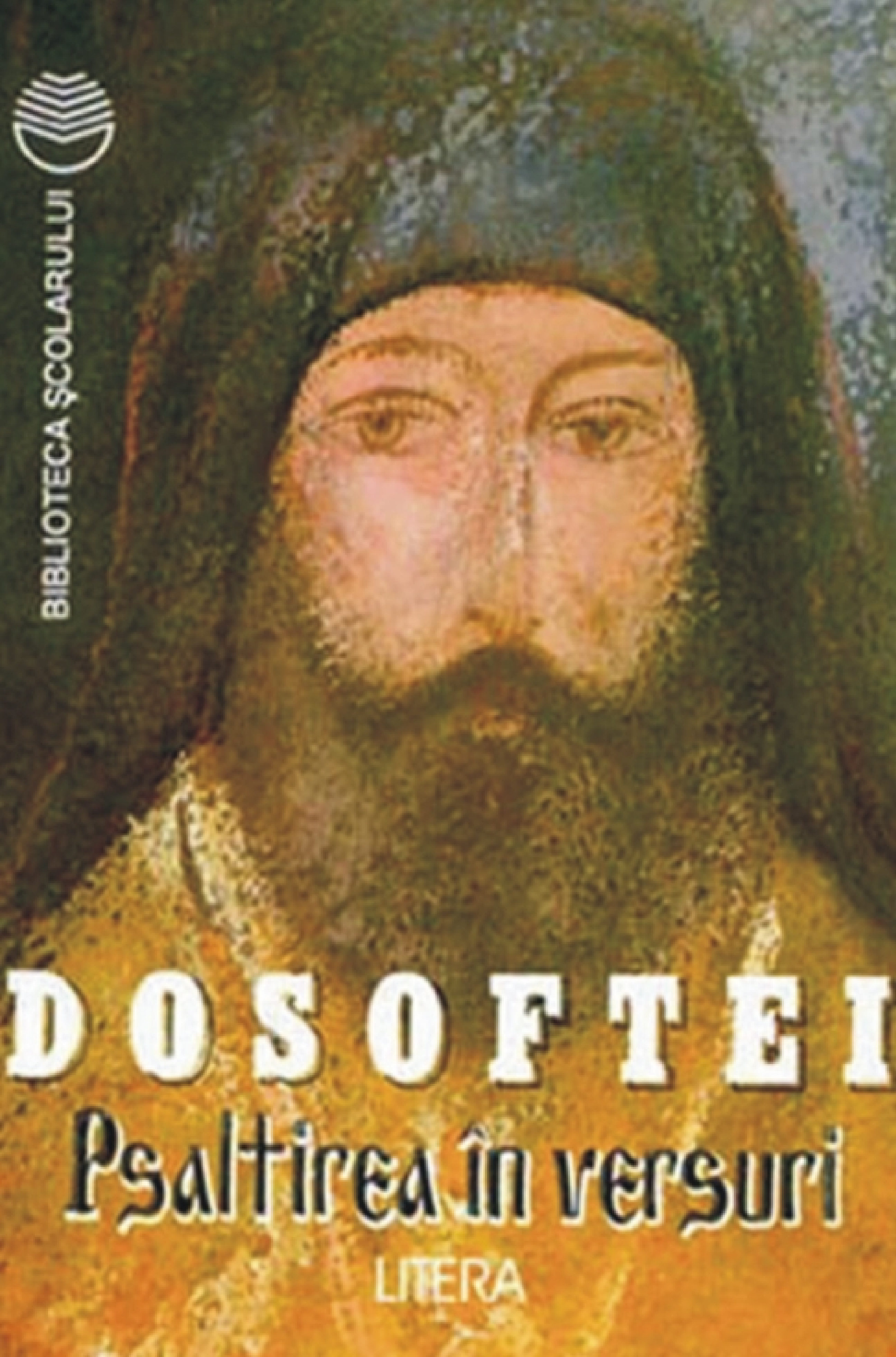

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

DOSOFTEI

Psaltirea în versuri

LITERA

biblioteca școlarului

DOSOFTEI

PSALTIREA ÎN VERSURI

Litera
INTERNAŢIONAL
BUCUREŞTI — CHIŞINĂU

CUPRINS

PSALTIREA }N VERSURI

Din alte scrieri

CZU 859.0–1+2
D 71

CUPRINS

Textele edi\iei de fa\[sunt reproduse dup[:

Dosoftei. *Psaltirea]n versuri, 1673.* Edi\ie critic[de N. A. Ursu. Cu un cuv`nt]nainte de }nalt Prea Sfin\itul Iustin Moisescu, Arhiepiscop al Ia=ilor =i Mitropolit al Moldovei =i Sucevei. Ia=i, 1974.

Dosoftei. *Opere, 1. Versuri.* Edi\ie critic[de N. A. Ursu. Studiu introductiv de Al. Andriescu. Editura Minerva, Bucure=ti, 1978.

Dosoftei. *Opere poetice* (cu caractere chirilice). Selec\ie, comentarii =i postfa\[de Pavel Balmu=. Editura Literatura artistic[, Chi=in[u, 1989.

Textele]n mare respect[particularit[\ile de limb[=i stil ale autorului.

Coperta: *Isai C`rmu*

ISBN 9975–74–143–6

TABEL CRONOLOGIC

1624 *26 octombrie* se na=te Dosoftei, mitropolitul (numele monahal al lui Dimitrie Barila), viitorul c[rturar, poet, traduc[tor, provenit dintr-o familie de negustori macedoneni. Originar de prin p[r\ile Sucevei, viitorul ierarh, pe numele laic Dimitrie, coboar[, se pare, din neam de mazili, ca fiu al lui Leonte Barila (B[ril[sau Boril[) =i al Mariei, zis[=i Misira. Doi fra\i ai s[i, Chiriac =i Vasile, sunt atesta\i la 1873 ca locuitori ai Sucevei, iar a unei surori — c[s[torit[cu unul +erbu.

Sunt pu\in l[murite]mprejur[rile]n care Dosoftei]mbr[\i=eaz[cariera ecleziastic[: decisiv poate s[fi fost]ns[impulsul celor dint`i ]nclina\ii c[rtur[re=ti. R[zle\e, parvin din epoc[ =i informa\iile ce ]ng[duie reconstituirea primei perioade a form[rii sale spirituale, ca =i mai t`rziu a condi\iilor ce vor fi favorizat des[v`r=irea culturii sale umaniste. Opinia potrivit c[reia Dosoftei ar fi ]nv[\at la Ia=i, la +coala domneasc[ de la Trei Ierarhi, ar fi sus\inut[ =i de m[rturia documentar[ ce confirm[ prelungirea afl[rii sale ]n ora=ul de re=edin\[ ca ierodiacon la Mitropolie. Aici se va fi sim\it ]nt`i atras =i]nr`urit de personalitatea mitropolitului Varlaam, ale c[rui ini\iative culturale le va prelua, f[c`ndu-le s[triumfe mai t`rziu deplin. Cuno=tin\ele sale]n domeniul limbilor vechi (elina, latina) sau al unor limbi =i culturi moderne (polon[, ucrainean[, rus[, neogreac[) ar justifica ipoteza unor eventuale studii continuate]n Polonia, cum se crede la Lvov,]n =coala Fr[\iei ortodoxe.

1649 Dup[un r[stimp petrecut ca ieromonah la Probota (Probata), unde prezen\a sa este semnalat[, Dosoftei se impune, urc`nd treptele ierarhiei biserice=ti.

1658 Dosoftei se afl[ ]n fruntea episcopiei de Hu=i.

1659 Devine episcop de Roman. }n epoca p[storiei la Roman se na=te, probabil, prietenia sa cu Miron Costin, precum =i aceea cu Dositei Notara, viitorul patriarh al Ierusalimului, pe care]l]nt`lne=te]n 1664 la curtea din Ia=i a domnitorului Eustratie Dabija.

1665 }ncepe s[versifice *Psaltirea* care se va dovedi mai apoi capodopera sa poetic[.

1671 Ajunge mitropolit al Moldovei. }n aceast[calitate va sprijini]n anii urm[tori politica antiturceasc[a lui +tefan Petriceicu.

1673 }n Polonia, la Uniev, se tip[resc *Ps[ltire a sf`ntului proroc David (Psaltirea ]n versuri)* =i *Preacinstitul Acatist =i Paraclis al Preasfin\itei N[sc[toare de Dumnezeu*, prelucrat[ de Dosoftei dup[ traduceri rom`ne=ti anterioare, con\in`nd numeroase pasaje de proz[ ritmat[. (Lui Dosoftei i s-au atribuit ]ns[, mai de cur`nd, =i o traducere anterioar[a *Paraclisului Precistii*, scoas[de sub tipar la Ia=i, probabil]n anii 1645—1649,]mpreun[cu dou[fragmente biblice, *Cuvinte =i jele la robie Ierusalimului, c`nd din Ierusalim la Vavilon i-au mutat Navuhodonosor]mp[rat, =i pomenire =i de n[paste ce-au n[p[stuit acei doi giudec[tori pre Susana*, t[lm[cite din slavon[, =i o introducere de 48 de versuri originale; din aceast[perspectiv[este reconsiderat[=i data debutului s[u literar.)

1674 }n februarie]mpreun[cu domnitorul silit s[p[r[seasc[\ara dup[lupta de la Hotin (11 noiembrie 1673),]n preajma c[reia trecuse din tab[ra turcilor]n cea a hatmanului Jan Sobieski, Dosoftei se refugiaz[ ]n Polonia, unde r[m`ne p`n[ ]n 1675.

1675 La]nceputul anului el revine]n Moldova, unde, dup[o deten\ie de c`teva luni ]n m[n[stirea Sf. Sava din Ia=i, redob`nde=te func\ia de mitropolit, probabil la interven\ia lui Dositei Notara pe l`ng[ domnitorul Dumitra=cu Cantacuzino. Urmeaz[ pentru Dosoftei un deceniu de intens[ =i sistematic[ activitate de traducere =i tip[rire a c[r\ilor de cult ]n limba rom`n[. Necesitatea consacr[rii limbii poporului]n serviciul liturgic este]n\eleas[de el, ca =i mai]nainte de Varlaam, din perspectiva acelui r`vnit progres cultural, menit a risipi ignoran\a („s[-n\eleag[cre=tinii sfintele taine“ — deziderat promovat de Dosoftei, ca slujitor al bisericii,]n acord cu imperativele veacului, cu argumentele re\inute din tradi\ia *Scripturii*) =i a face accesibil[

cartea adresat[ ]ntregii semin\ii „rum`ne=ti“ („tutinderea ce s[afl[ ]ntr-aceast[limb[pravoslavnic[“), mijloc de edificare a con=tiin\ei na\ionale.

1679 De sub tiparul re]nfiin\at la Ia=i, la Trei Ierarhi, cu ajutorul me=terului Vasile Stadnicki din =coala tipografilor de la Uniev, apare, pentru]nceput]n condi\ii modeste, *Dumnezeiasca liturghie*, tradus[din grece=te. Prin intermediul lui Iona=cu Bilevici, sol al domnitorului Gheorghe Duca]n Rusia, Dosoftei ob\ine sprijinul lui Nicolae Milescu =i al patriarhului Moscovei, Ioachim, pentru cump[rarea unei noi tipografii. Dup[cum rezult[=i din scrisorile schimbate]ntre Ia=i =i Moscova]n 1679, Milescu, de=i „desp[r\it prin spa\iu“, se dovede=te a fi r[mas legat suflete=te de]nf[ptuirile din \ar[, iar patriarhul Ioachim elogiaz[acum „mintea aleas[“, „]n\eleapta oc`rmuire“ =i]ndr[zne\ele proiecte culturale ale mitropolitului.

1680 Prin str[daniile lui Dosoftei, sus\inute de Duca,]n capitala Moldovei (unde,]n 1680, va fi instalat[=i o tipografie greceasc[patronat[de patriarhul Dositei al Ierusalimului), vor continua s[se editeze de aici]nante *Psaltirea de-n\eles a sf`ntului ]mp[rat proroc David (Psaltirea slavo-rom`n[).*

1681 Editeaz[un *Molit[vnic de-n\eles*.

1682—1686 Tip[re=te *Via\a =i petrecerea sfin\ilor* (4 vol.), dintre care doar trei ap[rute integral (Dosoftei o traduce]ncep`nd din 1658 dup[ izvoare grece=ti =i medioslave, ]ndeosebi dup[ *Mineiele* lui Maximos Margunios =i edi\ia vene\ian[ Glykis a *Mineielor* bizantine), edi\ia a doua a liturghierului, *Sf`nta liturghie* (pentru tip[rirea c[reia Dosoftei c[p[tase acordul patriarhului ecumenic din Alexandria, Partenie Prohoros) =i *Parimiile preste an*]n 1683, poate =i un *Octoih*, r[mas neterminat, atribuit de asemenea lui.

1684 }n ianuarie,]n timpul scurtei reveniri]n scaunul \[rii a lui +tefan Petriceicu, mitropolitului i se]ncredin\eaz[o misiune diplomatic[ ]n Rusia, de unde, preg[tit s[accepte suveranitatea \arului, domnitorul n[d[jduia s[primeasc[ajutor]mpotriva turcilor. Dosoftei este re\inut]ns[la Kiev, unde, invocat[fiind carantina]mpotriva unei epidemii de cium[, este interogat =i constr`ns s[a=tepte r[spunsul la peti\ia adresat[\arului. Declara\ia pe care o face]n fa\a autorit[\ilor kievene

]l arat[hot[r`t, ap[r`ndu-=i cu st[ruin\[cauza (exprim`ndu-=i rezerva fa\[ de promisiunile polonezilor „nestatornici“, Dosoftei atr[gea aten\ia asupra dezavantajelor ce le-ar prezenta pentru Rusia consolidarea puterii militare a turcilor ]n Moldova), p[truns de soarta \[rii, amenin\at[ de „pierzarea cea din urm[“, =i lupt`nd s[ ]nl[ture stavila ce-i]nchidea c[l[toria. }ntre timp viziteaz[Lavra Pecerska =i la cei =aizeci de ani ai s[i, se minuneaz[cu candoare nepref[cut[de miracolul conserv[rii moa=telor ad[postite]n pe=ter[, impresii ce vor declan=a =i o rememorare cu virtu\i literare,]ntr-o not[, pe un volum din *Via\a =i petrecerea sfin\ilor*. Cu aceea=i neclintit[speran\[ ]n izb`nda popoarelor cre=tine asuprite ]n lupta comun[ ]mpotriva „agarenilor“ ]nt`mpin[Dosoftei campania din Moldova a regelui Sobieski,]n 1686, an ce va marca]ns[dramatic ultima perioad[a existen\ei sale. Expedi\ia e=ueaz[=i mitropolitul, care, spre deosebire de domnitorul Constantin Cantemir, trecuse f[\i= de partea polonilor,]nt`mpin`nd cu onoruri pe Sobieski la Ia=i la 16 august 1686, este nevoit s[se retrag[=i el odat[cu o=tile regelui, ce p[r[sesc la 15 septembrie capitala Moldovei, incendiat[. La plecare Dosoftei lu[cu sine, poate din ordinul regelui polon, moa=tele Sf. Ioan cel Nou de la Suceava, precum =i tezaurul =i arhiva Mitropoliei — 396 de documente, unele purt`nd]nsemn[rile c[rturarului care,]n]mprejur[rile tulburi prin care trecea \ara,]ncearc[s[le pun[la ad[post. De=i]n Polonia Dosoftei le asigura, precaut, printr-un act de inventariere legiferat cu martori la 22 octombrie 1686, ele se vor r[t[ci definitiv]n afara \[rii,]n Moldova revenind, dup[demersuri repetate ale oficialit[\ilor, doar moa=tele Sf. Ioan, un secol mai t`rziu. Refugiul la Stryj =i Zolkiew se transform[ treptat pentru Dosoftei ]ntr-o semicaptivitate, despre care relateaz[ coresponden\a sa cu Dositei al Ierusalimului din ianuarie 1691 =i februarie 1693. }n campaniile sale ]n Moldova, pentru a constr`nge pe turci la o pace c`t mai defavorabil[,]ntoarcerea lui Dosoftei (a c[rui prezen\[ ]n Polonia pare a conveni la un moment dat regelui]n raporturile, lipsite de cordialitate, cu Constantin Cantemir) nu va mai fi cu putin\[.

1688 Anii din urm[ ]i sunt umbri\i de numeroase suferin\e: grija pentru tezaur, soma\iile repetate ale domnitorului Constantin Cantemir de

a reveni]n patrie =i imposibilitatea de a le da ascultare, anatema patriarhului Constantinopolului (dup[sinodul convocat la Ia=i]n 1688, Dosoftei este excomunicat =i depus din treapt[), ostilitatea clerului catolic =i unit din Zolkiew, nesiguran\ele =i lipsurile traiului zilnic =i, mai presus de toate, dorul de \ar[. Scrisorile sale din aceast[vreme sunt cu adev[rat patetice. Soli ai mitropolitului pribeag, ieromonahul Iona =i chelarul Andrei c[l[toresc]n Rusia, aduc`ndu-i c`te vreun dar]n bani sau]n bl[ni de samur din partea \arilor =i]ncuraj[rile patriarhului Ioachim.

1690—1691 Pentru a nu r[m`ne dator prietenilor, Dosoftei t[lm[ce=te, din limba greac[ ]n limba rus[, lucr[ri de interes teologic, ca *Istoria bisericeasc[* =i *Vedenia tainic[* a patriarhului Gherman al Constantinopolului (]n 1690), *}mpotriva ereziilor* de Simion, arhiepiscopul Tesalonicului (]n 1691), sau *Epistolele* lui Ignatie Teoforul, arhiepiscopul Antiohiei, pe care le trimite mitropolitului kievean Varlaam Iasinski =i patriarhului Ioachim, dovad[c[el intervine, cu prestigiul erudi\iei,]n polemica dogmatic[ce]mp[r\ea la acea dat[cercurile ortodoxe de la Kiev =i Moscova]n reprezentan\i ai curentului latin =i ai celui grec, tradi\ionalist.

1693 }n acest an Dosoftei ofer[de asemenea \arilor ru=i Ioan =i Petru Alekseevici,]ntr-o antologie trat`nd *Despre prefacerea sfintelor taine*, c`teva traduceri din clasici ai literaturii patristice, ca Ioan Gur[de Aur, Efrem Sirul, Atanasie Sinaitul,]n speran\a c[ele ar putea fi tip[rite. }n Polonia Dosoftei traduce =i un fragment de tragedie renascentist[, cunoscut[de el]ntr-o prelucrare neogreac[, preocup[rile sale p[trunz`nd acum, surprinz[tor =i decisiv, ]n sfera culturii laice, mai aproape ]ntreb[rilor existen\ei nelini=titoare. (Rodica +uiu, *Dosoftei, mitropolitul* ]n vol. *Dic\ionarul literaturii rom`ne de la origini p`n[ la 1900*. Editura Academiei Rom`ne, Bucure=ti, 1979, p. 296—298).

13 decembrie. Departe de \ar[, la m[n[stirea Zolkiw, azi Nesterov (Ucraina), se stinge din via\[marele Dosoftei — „introduc[torul limbii rom`ne ]n bisericile Moldovei“ (D. Micu) =i „fondatorul poeziei rom`ne literare“ (B. P. Hasdeu), „primul poet rom`n de clas[european[“ (I. C. Chi\imia).

1974 Aniversarea 350 de la na=terea celui „dint`i poet“ al neamului. Apare *Psaltirea ]n versuri*, editat[ la Ia=i de c[tre Mitropolia Moldovei =i Sucevei. Edi\ie critic[ de N. A. Ursu cu reproducerea paralel[ a originalului fotocopiat. Cu un cuv`nt]nainte de }nalt Prea Sfin\itul Iustin Moisescu, Arhiepiscop al Ia=ilor =i Mitropolit al Moldovei =i Sucevei.

1978 La Editura Minerva, Bucure=ti, este tip[rit[cartea: Dosoftei, *Opere*, 1, *Versuri*. Edi\ie critic[de N. A. Ursu. Studiu introductiv de Al. Andriescu.

1980 Mitropolia Moldovei =i Sucevei scoate de sub tipar volumul Dosoftei, *Dumnezeiasca liturghie*, 1679. Edi\ie critic[de N. A. Ursu. Cu un studiu introductiv de }nalt Prea Sfin\itul Teoctist, Arhiepiscop al Ia=ilor =i Mitropolit al Moldovei =i Sucevei.

1989 La Chi=in[u,]n Editura *Literatura artistic[* vede lumina tiparului edi\ia Dosoftei, *Opere poetice* (cu litere ruse=ti). Selec\ie, comentarii =i postfa\[de Pavel Balmu=.

1998 Editura chi=in[uian[*Litera* tip[re=te]n colec\ia „Biblioteca =colarului“ capodopera dosofteian[*Psaltirea]n versuri*. Edi\ia selectiv[mai cuprinde un *Tabel cronologic* =i un bogat florilegiu de referin\e critice privind activitatea literar[=i umanist[a mitropolitului =i creatorului versului rom`nesc cult.

CUPRINS

STIHURI LA LUMINATUL HERB A | {R~I MOLDOVEI

Capul cel de búor, a fiar[vestit[,
    S[mneaz[puterea \`r`i nesmintit[.
Pre c`tu-i de mare fiara =i buiac[,
    Coarnele-n p[=une la p[m`nt]= pleac[.
De pre chip s[vede búorul ce-i place,
    C-ar vrea-n toat[vremea s[stea \ara-n pace.
C-atunci toat[vita poate de s[-ngra=e,
    F[r[z[h[ial[,]ntr-a \[r`i pa=e.
Dar[une date are =i ea toane,
    De-= calc[vr[jma=ii =i-i v`ntur[-n coarne.
Pentr-aceea-= poart[cunun[de aur
    }ntr-a sale coarne,]n cele de taur.
Stau]mpregiur d`ns[trei planite-n hoarb[,
    Soarele =i Luna, =i Venus, podoab[.
Din ce s[-ns[mneaz[\ara c[rode=te
    }n tot feli de hran[, de le prisose=te.
+i pre vremi de pace oamenii zburdeaz[
    }ntr-agonisit[, c[pot de-= lucreaz[.
Vinul =i cu gr`ul, =i cu de tot viptul,
    Cu cirezi =i turme, cop[r[p[m`ntul.
Dar[miere dulce! Cine poate spune
    Ce-au miluit Domnul din ceri, c[-s tot bune!
Cine poate scrie toate de-am[nuntul,

C[=tiut[este \ara-n tot p[m`ntul!
+i-mbog[\[sc lesne, f[r[de z[bav[,
Cre=tinii Moldovei, d`nd Domnului slav[.

CUPRINS

[DOMNII | {R~I MOLDOVEI]

Domnii | [r`i Moldovei pus-au nevoin\[
De-au]nv[\atu-= \ara dreapt[-n credin\[,
Pravoslavnica lege ferind necorcit[,
+i-n ceri Hristos le cru\[via\[fericit[.
Desc[lecat-au \ara domnul Drago=-vod[,
Fericit[, buiac[, cu tot feli de rod[,
C`nd au adus ]ntr-]ns[ rom`neasca limb[,
De bun neam =i ferit[de la calea str`mb[.
S[trage de pre s`nge rud[-mp[r[teasc[,
Dumnez[u l-au sporitu-l nainte s[creasc[.
+i fiii s[i, Sas-vod[=i cu Bogdan-vod[,
Cu doamna lui Maria, l[s`nd bun[rod[
Pre Fedor Bogdanóvici, La\co s[nume=te,
Cu doamna sa, cu Ana, de s[pomene=te.
P[tru-vod[pre urm[-i purceas[pre vi\[,
Carele-i zic Mu=atín,]n bun[priin\[.
St[tut-au dup-acesta luminat[rod[
| [r`i st[p`n Moldovei domnul Roman-vod[.
Acest Roman s[scrie-ntr-a \[r`i urice
Mare samod[rjave\ =i-n bun[ferice,
C-au st[p`nitu-= \ara din plai p[n[-n Mare.
+-au l[satu-=]n scaun fiiu =i ca mai tare,
Ce =-au n[scut din doamna, din Anastasia,
Pre cél Bun Alexandru,-n trai cu fericia,
C-au]mpodobit \ara cu beserici late,

Cu m[n[stiri vestite-n fr`mse\ luminate,
Bistri\a, R[d[u\ii =i cu Moldovi\a,
+-alte multe b[tr`ne ce-= da cuviin\a.
Adus-au =i pre sv`ntul Ioan[1]]n \ar[,
De =-au vestitu-= cinstea =i preste hotar[.
Naintea lui mai fost-au +tefan =i cu Iuga,
+i Dumnez[u cu bine li-au ascultat ruga.
Iar[dup-Alexandru, fiiu-s[u Ilie,
+i +tefan, a lui frate,-n scurt[bucurie.
De-acia Bogdan-vod[domni mic[vreme
+i =-au mutat odihna unde nu s[teme,
Pentr-a |[r`i Moldovei r`hnita dulcea\[,
De-aproape s[pr[vasc[pre Hristos]n fa\[.
+-au l[satu-= pre urm[road[bun[-n \ar[,
De i se nal\[slava =i preste hotar[,
Pentru +tefan acel Bun ce-au b[tut r[zboaie,
De-au f[cutu-= de toate inemii pre voaie.
Prin \inuturi prin toate s[v[d a lui semne,
M[n[stiri =i beserici ce-au fapt f[r[lene.
C[nu numai prin sate =i pre la ora=e,
Ce =i prin mun\ =i-n codri lui Hristos s[la=e
Ce-au f[cut zugr[vite de dau str[lucoare.
S[-i tr[iasc[-n bun nume pomana supt soare.
Pre fiiu-s[u, pre Bogdan, =-au l[sat s[-i =az[
}n scaun s[-= domneasc[\ara, s[s[-ncreaz[.
C[=-a lui nevoin\[n-au fost cu nemic[
De-a lui al s[u p[rinte s[fie mai mic[.
Sv`nta mitropolie cea noav[-n Suceav[
De d`nsul]i f[cut[, cu mult[z[bav[,

[1] *Pronun\at* I-o-an.

C-avea destul[lupt[=i treab[de oaste,
C`nd]= b[tea pizma=ii lovindu-i]n coaste.
De-a lui destoinicie scrie =i-n cronice,
C[=-au ap[rat \ara cu bun[ferice.
Pre fiiu-s[u, pre +tefan, t`n[r dup[sine
+-au l[satu-=]n scaun domn bun, cum s[vine.
Dup-acesta st[tut-au Rare= P[tru-vod[,
De toate bun[t[\ plin, de cereasc[rod[.
I-i Póbrata s[la=ul unde odihne=te,
Cu doamna sa Elena, de s[pomene=te,
C-au fapt beserici multe, di-ntreg =i-nnoite,
La \ar[=i la munte mari m[n[stiri svinte.
Pre urma lor domnit-au a lor bun[rod[,
Ilie =i cel T`n[r +tef[ni\[-vod[.
Nemic[n-au stricatu-i vr[jm[=asca moarte,
C[este-n ceri cu svin\ii depreun[-n soarte.
+i soru-sa Roxanda, s[nu st`ng[neamul,
Lu[pre Alexandru ce-i zic L[pu=neanul.
Domni =-acesta bine =i-n Slatin[-= fece
M[n[stire frumoas[, pre toate le-ntrece.
De pre fe\ n-au r[masu-i, iar[de pre fi ì ce
Sunt a \[r`i a lui rod boieri cu ferice.
St[tut-au]n Moldova domnul Ioan-vod[,
Cu doamna sa Maria, nel[s`ndu-= rod[.
B[tut-au cu izb`nd[, concenind vr[jma=ii,
Dar[prietinul viclean i-au smintitu-i pa=ii,
D`nd coaste cu p[g`nii, f[c`ndu-i sminteal[,
Lui os`nd[ =i \[r`i l[s`nd osteneal[.
De-acmu de-ar sta Moldova tot ceasul pre r`c[,
N-a mai putea s[scape turcilor din br`nc[.
Pre urma acestúia, fiiul Mihnii-vod[,

Din |ara Munteneasc[sufleteasc[rod[.
P[tru l-cheam[pe nume =i n-are prihan[,
L[satu-=-au]n \ar[sl[vit[poman[
M[n[stirea ce este]n deal la G[lata,
C[este pentru oaspe\ tot cu masa gata.
St[p`nit-au Moldova domnul ce-i zic Iancul,
+i cu nemul\[mire i s[spune Veacul.
+tefan-vod[din P[tru, care mai sus scrie,
Tinerel =-au domnitu-= mic[bucurie,
C[era \ara st`ns[de dese r[zboaie
+i nu putea st[p`nii domni-n bun[voaie.
St[tu domn Aron-vod[, l[sat-au poman[
Sv`nta sa m[n[stire, =i n-are prihan[.
Deac-au f[cut =i bine, l[s`ndu-= domnia,
Dup[d`nsul st[tut-au domnul Ieremia.
Acesta de pre rud[i-i nume Movila,
C[Dumnez[u =-au tinsu-= =i preste d`ns mila.
Dup[d`nsul domnit-au =i Simeon-vod[,
L[sat-au =i pre-acesta Dumnez[u cu rod[,
C[i s[=tiu cuconii sufleteasc[vi\[,
De-i f[cur[cu Domnul]n ceri cuno=tin\[.
Dup[d`n=ii =i +tefan Tom=ea, ce-au fapt Solca,
De]ngroz`tur[=i de grea-nfocare
C[-n zilele acelea, prin dese r[zboaie,
L[cuitorii \[r`i tr[ia cu nevoaie.
Fost-au Ga=par, =i fost-au Radul domn pre pace,
Cu bun[-n\[lepciune, tuturor cum place.
+-Alexandru Ilia=, dintr-a \[rii vi\[,
Au domnitu-=]n \ar[, neg[s`nd priin\[,
C`nd p[g`nii aceia ce sunt dintr-Agara
Conceniia-n tot feliul tic[loasa \ara.

Barnovschi Miron-vod[are]ndr[znire
La Dumnez[u cu svin\ii, f[r[de-ndoire.
Moisí[1] voievoda,-n cereasca movil[,
Cu fra\ii s[i tr[ie=te-ntr-a lui Hristos mil[.
+i Vasilie-vod[cu domnii]n r`ndul
I-au dat Hristos odihn[precum i-au fost g`ndul,
Cu doamn[-sa Tudosca pr[vind cu dulcea\[,
Cu ale ei odrasle, pre Hristos]n fa\[.
Gheorghi +tefan-vod[el]nc[nu-= pierde
Nedejdea de la Domnul, ce totu= s[-ncrede.
+i pentru Ghica-vod[laud[s[zice,
C[de-a r`ndul cu svin\ii tr[ie=te-n ferice.
Lui +tef[ni\[-vod[Dumnez[u s[-i fac[
Odihneal[cu domnii de via\[, s[-i plac[.
Cu a sa bun[maic[, cu Ecaterina,
La Domnul din direapta s[-i fie odihna.
Evstratie Dabijea scris este la via\[
S[tr[iasc[cu svin\ii]n r`nd, f[r[grea\[,
Cu iubita sa hi ì c[, cu doamna Maria,
S[nu li s[mai st`ng[ ]n veci bucuria.
+i doamn[-sa Dahina]nc[s[s[vaz[
La Dumnez[u]n cas[cu d`n=, s[s[-ncreaz[.
+i Duca voievoda Dumnez[u s[-i ca ù te
Sufletul cu odihn[,-ntr-a sa bun[tate.
Ilia= Alexandru, din domnii de \ar[,
Prin s[raci ce da mil[=-au tins spre ceri scar[.
+i Petriceico +tefan-vod[=-are parte
}n ceri cu domnii \[r`i =i-ntr-a vie\ii carte.
Cu luminat cinstit[doamn[-sa Maria,

[1] *Pronun\at* Mo-i-sí.

}n ceri s[le g[teze Hristos bucuria.
Lui Dumitra=co-vod[bine s[s[zic[,
C[cert[pre viclenii de le dede fric[.
Domnit-au dup[d`nsul Antonie Rúset,
S-aib[cu domnii parte =-á lui cinstit suflet,
C-au l[satu-= poman[c`t au putut face;
Dea-i Dumnez[u cu svin\ii trai]n ceri cu pace!
Dup[Antoni-vod[domni iar[= Duca,
De la vl[=escul scaun venind cu porunca
De la-mp[rat, s[-= =az[domn bun preste \ar[,
S[giudece s[racii]ntr-a ei hotar[.
Dar[ismailtenii a sa l[comie
Nu vor mai p[r[s]-o]ntr-a lor vecie.
D[jdi =i biruri, prumute, barot, zaharele.
+i cu alte d[ri multe, cu destule rele,
Pustiit-au Moldova \`nuturi prin toate,
Ca iadul f[r[sa\`u s[s[-mple nu poate.
Dar[vinovat cine-i, domnul au-i \ara,
C`ndu-i ast[z Moldova de toat[ocara?
Jecuit[, pr[dat[, stricat[=i ars[,
Unde-i cau\ te-mple jelea cu inem[ars[.
Nu ni-i vinovat nime pentru r[utate
Ce p[\im pentr-a noastre cumplite p[cate,
C[la noi =-au f[cutu-= p[catul cuibare
De giur[m`nturi strimbe,-n giude\ nec[utare.
Biruie=te cu m`zda cela ce-i cu vin[
+i stric[direptatea celui f[r[vin[.
Avem =i pentru preu\ os`nd[destul[,
C[-i asuprim de-i scoatem din cas[s[tul[,
F[c`ndu-le pedeaps[=i grea sup[rare,
De nu mai au]n \ar[popii a=ezare.

C[lor le este ciuca de tot s[le-agiung[,
Treaba lor s[le fie toat[vremea-n rug[.
Alt[nemic s[n-aib[s[le dodeiasc[,
Lui Dumnez[u tot ceasul s[stea s[slujasc[.
Avem =i pentru farmeci la Dumnez[u ur[
+i ce omul s[schimb[dintr-a sa f[ptur[,
Cu ghidú=uri, cu turc[, cuci =i cu geamale,
Tras]n vale =-alte din p[g`ni tocmele.
+-au perit biata \ar[de p[g`n[tate,
Dumnez[u o va-nvie,-ntr-a sa bun[tate,
S[s[-ntoarc[=i Sv`ntul la a sa mo=ie,
La odihna b[tr`n[, la mitropolie.
Craiului Poloniei f[r[de z[bav[,
Lui Ioan al treia, s[-i r[m`ie slav[,
+-a lui milostivire s[s[pomeneasc[
Prin \[ri, prin toat[lumea,-n veci s[s[cinsteasc[.
+i lui Constantin-vod[Dumnez[u i-a face
Locul]n r`nd cu svin\ii, precum i s[place.
Iubitele odrasle pre urm[s[-i =az[
}n scaun =i pre pace \ara s[s[-ncreaz[.
+i cu boierii \[r`i g`nd de bine s-aib[,
S[poat[tr[i \ara cu bun[oslab[.
S-aib[de ce le z`ce mul\ ai s[tr[iasc[,
+i Dumnez[u]n \ar[s[s[prosl[vasc[.
D[-le, Dumnez[u svinte, Sv`ntul s[le vie
}n \ar[,]n Moldova, =i cu bucurie,
Ca-n z`lele b[tr`ne, =i f[r[z[bav[,
’N-sv`nta mitropolie ce este-n Suceav[.

Psaltirea]n versuri

CUPRINS

PSALMUL 1

Ferice de omul ce n-a merge
}n sfatul celór f[r[de lege
+i cu r[ii nu va sta-n c[rare,
Nici a =edea-n scaun de pierzare.
Ce voia lui va fi tot cu Domnul
+i-n legea lui =-a petrece somnul,
De s[va-nv[\a de z], de noapte,
S[-i deprinz[poruncile toate.
+i va fi ca pomul l`ng[ap[,
Carele de road[nu s[scap[.
+i frunza sa]nc[nu-=-va pierde,
Ce pre toat[vremea va sta verde.
+i de c`te lucreaz[i-spore=te,
+i agonisita lui va cre=te.
Iar[voi, necura\`i, ca pleava,
De s`rg ve\ cunoa=te-v[isprava.
C`nd s-a v`ntura dintr-are vravul,
V[ve\ duce cum s[duce pravul,
+i cu gr`ul n-i\[1] c[dea-n f[\are,
Ce ve\ fi sufla\ cu spulb[rare.
+i la giude\ nu v[s-afla locul

[1] *nu ve\i.*

S[v[scula\, ce-\[1] pieri cu totul.
Nice p[c[to=ii din direapta
Vor fi cu direp\ii s[-= ia plata,
C[celór direp\ Domnul le vede
Toat[calea din scaun ce =ede.
+i calea p[g`nilor cea str`mb[
Va pieri, =i vor c[dea-n grea sc`rb[.

CUPRINS

PSALMUL 2

Ce poate fi de poveste,
Ca aceasta, =i de veste,
De s[zbor`r[ p[g`nii,
Gloate, tineri =i b[tr`nii,
De s[vorov[sc cu svaturi
}n de=ert din toate laturi!
+i sf[tuiesc necura\`i,
Cu craii =i cu-mp[ra\`i,
+i cu to\`i s[-nviteaz[
Spre Domnul, de vor s[piarz[
Pre alesul lui =i sv`ntul
Iubit fiiul =i cuv`ntul.
Iar[noi, sv`nta s[m`n\[,
S[nu d[m cu d`n= ]n s`l\[.
Leg[tura s[le spargem,
}n giugul lor s[nu tragem.
C[Dumnez[u toate vede
Din scaunul s[u ce =ede

[1] *ce ve\i.*

}n ceri, unde odihne=te,
De-acoló pre to\ pr[ve=te.
Pre pizma=ii =i p`r`=ii
Domnul va r`de de]n=ii
+i-i va mustra de ocar[
Pentru carea-l sup[rar[.
Cu m`nie le va z`ce
A ce st[tur[cu price
+i-i va turbura-n urgie
De muncile cu vecie.
Iar[eu-s pus de Domnul
Crai pre muntele Sionul,
Ca s[-i spui de-nv[\[tur[
Ce poronce=te-n scriptur[.
C[tr[mine Domnul z`ce:
„Fiiul mieu e=ti din m[trice,
Eu ast[z te nasc pre tine.
+i vei cere de la mine
De-\ voi da limbile toate,
Ce \]-s ocin[de soarte,
C[-\ vor asculta cuv`ntul
+i vei domni-n tot p[m`ntul.
+i-i vei pa=te cu toiagul
Cel de fier]n tot =ireagul,
De vei face-ntr-]n=ii c`rduri
+i-i[1] zdrobi ca ne=te h`rburi“.
Iar acmu voi,]mp[ra\`i,
Sama v[lua\, =i al\`i,
De v[certa\ cu cuv`ntul

[1] *+i]i vei.*

To\ ce giudeca\ p[m`ntul.
Sluji\ Domnului cu team[
+i v[bucura\ cu sam[,
S[suferi\ =i certare
De la fiiu-s[u ce are,
S[nu s[cumva m`nie
Spre voi Domnul cu urgie.
+i ve\ sc[pa de la ceata
Celóra ce-s de-a direapta,
C`nd urgia lui cea mare
Va arde f[r[-ncetare.
Atunce va fi ferice
De ceia ce nu pun price,
Ce cu inem[dreapt[
Nedejdiuiesc s[ia plat[.

CUPRINS

PSALMUL
3

Doamne, ce s[ ]nmul\`r[
Ceia ce m[trag cu p`r[!
Asupr[-mi mul\ s[scular[,
Cuv`nt mare cuv`ntar[,
D`ndu-= inemii credin\[
Cum s[fiu]n ocein\[,
S[n-aib agiutori de tine,
Dumnez[u, ce-m e=ti cu bine,
La nevoaie sprejineal[,
+i la voaie]m e=ti fal[.
C[mi-ai]mpletit cunun[,
Cu podoab[depreun[,

De m-ai pus cap preste al\`i,
S[bat pre to\ necura\`i.
Am strigat cu glasul mare
C[tr[Dumnez[u cel tare,
C[mi-aude de mi-i v`nt[
Dintr-a sa m[gur[sv`nt[.
Am dormit somn cu odihn[
P[n[-n zu[de la cin[.
+i m-am sculat deminea\[,
C[mi-i Dumnez[u pova\[.
De-ntunerece de gloate
Team[n-am, nice m[poate
Veste rea s[m[m`hneasc[,
Dimpregiur ce-a s[-m g`rbasc[.
Scoal[, Doamne, de m[scoate
De la sc`rbe de la toate,
+i le d[b[taia-n g`rb[
A pizma= ce-m cearc[sc`rb[.
+i sc`r=c`nd s[-= fr`ng[din\ii
}n durerea sa gre=i\ii.
C[Dumnez[u cu izb`nd[
Va da celor buni dob`nd[.

CUPRINS

PSALMUL 4

C`nd]\ strig cu mare jele
Dintr-ad`ncul de gre=ele,
Dumnez[ul bun[t[\`i,
Mi-ai ascultat dirept[\`i,
+i-n vreme de greutate

Mi-ai l[rgitu-mi pre departe.
Te-ndur[=i miluie=te
Pre mi=el ce te dore=te
+i mi-ascult[mi=ea rug[,
Ce \]-s adevar[slug[.
R[ilor, s[nu v[paie
Dumnez[u mila s[-= taie!
Ce c[ce iubi\ de=erte,
Dumnez[u va s[v[certe.
S[v[p[r[s`\ minciuna,
S[nu o cerca\ deauna,
Ce s[cunoa=te\ pre omul
Ce =i l-au minunat Domnul.
C[Dumnez[u m[ascult[,
C`nd]l strig din grije mult[.
+i c`nd te m`nii, nu face
R[u altuia, ce nu-\ place.
Inema ce te sf[de=te
La culcu= o umile=te.
+i f[j[rtva cea dreapt[,
De la Domnul s[iei plat[.
Mul\ giuruiesc daruri bune
Binele cine le-ar spune.
Iar[spre noi, Doamne svinte,
|-ai]ns[mnat de mainte
Str[lucoarea svintei fe\e,
De ne-ntoarce la bl`nde\e.
De-aceasta m-dai bucurie
Inemii =i veselie,
Ca de cas[cu str`nsoare,
Cu haine tinse la soare.

Vin =i gr`u s[prisosasc[,
Oloiul s[nu lipsasc[.
Iar[eu cu pace bun[
Voi adormi depreun[,
+i c`nd din lume m-ii[1] duce,
M[vei odihni cu dulce,
}n casa ta cea senin[,
C[tr[nedejde deplin[.

CUPRINS

PSALMUL 5

Sloboz, Doamne,-n urechi svinte
Grai cu de jele cuvinte
+i mi-ascult[mi=ea rug[
La greu, ce-\ sunt a ta slug[,
Dumnez[u =i]mp[rate,
C[m[rog cu dereptate.
}nc[zoare nu r[vars[
De soare, c`nd va s[ias[,
Svin\ia-ta mi-auz glasul
+i m[vez preste tot ceasul.
C[tu, Doamne,-n f[r[lege
Pre nime nu la= s-alerge.
+i-n casa ta n-àvea[2] parte
Vicleanul, ce-a sta departe.
Str`mbii nu la= s[tr[iasc[,
De-aproape s[te pr[vasc[,

[1] *m[vei.*
[2] *nu va avea.*

C[de sv`nta-\ c[ù t[tur[
    S-or face pizma=ii zgur[.
Ur`t-ai pre to\ f[lo=ii
    +i vei pierde mincino=ii.
+i de om ce vars[s`nge
    |i-i grea\[a te atinge.
Iar[eu, Dumnez[u svinte,
    Cu mila ta de mainte,
}\ voi intra-n sv`nta cas[,
    Unde =ez, Doamne, la mas[,
De m-oi]nchina cu rug[,
    }n frica ta, ce \]-s slug[,
}n beserica ta sv`nt[.
    +i m[du f[r[de sm`nt[
Spre-adev[r, s[nu duc grea\[,
    C[tu, Doamne, m-e=ti pova\[
+i spre tine-m deregi pa=ii,
    Ca s[nu-m strice pizma=ii.
C[li-i gura nedireapt[
    +i li-i inema de=art[.
Cu g`ltejele c[scate,
    De izbucnesc r[utate,
Cu graiuri necuvioase,
    Ca un morm`nt plin de oase.
+i cu limba lor]n=al[,
    S[fac[-n lume sminteal[.
Ce le d[, Doamne, os`nd[,
    S[nu-= laude-n dob`nd[.
Sfaturile s[le piarz[
    +i din mila ta s[caz[.
Cu a lor p[g`n[tate,

S[-i urne=ti la r[utate,
C[te, Doamne, m`niar[,
Clevetindu-te prin \ar[.
Iar[ceia ce te-a=tapt[,
Pre to\ s[-i bucuri cu plat[,
Cu tine-n veci s[petreac[
Bucurie, s[le plac[.
S[s[laude cu tine
Carii \-vor numelui bine,
C[dai bun[cuv`ntare
Direptului =i spori mare.
Doamne,-n scut de bun[vrere,
Ne-ncununi cu m`ng`iere.

CUPRINS

PSALMUL 6

S[nu m[-nfruntez, Doamne, la ceas de m`nie*,
C`nd]m vei lua sama, cu a ta urgie.
Ce-\ fie, Doamne, mil[de-a mea l`ngegiune,
Oasele mi le str`nge cu vindec[ciune.
Mi-i sufletul]n groaz[=i-n grea turbureal[
De zua cea de sam[=i de s`rguial[.
P[n[c`nd, milostive, vei face z[bav[
S[m[-ntorci din pierzare la sv`nta ta slav[?
Ce te milostive=te de m[izb[ve=te
Cu a ta bun[tate ce \] s[veste=te.
C[ ]n moarte nu-i nime sa te pomeneasc[,
Dar[-n iad cine poate s[-\ m[rturisasc[?

* 7, 6

M[trudesc f[r[vreme cu suspini, cu jele,
    Sp[l]n nop\`le toate perinile mele
Cu lacr[mile mele, de-m moi a=ternutul,
    De c`nd nu cerci de mine, c[ m-am st`ns cu totul.
C[mi s-au turburatu-mi vederea de spaim[,
    M-am vechit]n pizma=ii carii m[defaim[.
Pizma=ilor puterea s[li s[scurteze,
    +i cei f[r[de lege s[nu-mi mai cuteze,
C[mi-au auzit Domnul glasul de pl`nsoare
    +i mi-au ascultat Domnul ruga la str`nsoare.
La a mea greutate Dumnez[u m-ascult[,
    La boala mea-m trimite mila sa cea mult[.
Pri ì mitu-mi-au]n jele lacr[mi ovilite,
    +i s`m\`rile toate]m sunt cur[\`te.
Ru=ine =i necinste, fe\e oc[r`te
    Pizma=ii miei s[pa\[=i mustr[ri cumplite.
+i-nd[r[pt s[s[duc[cu mult[s`ial[,
    S[-i cuprinz[nevoia din grea s`rguial[.

CUPRINS

PSALMUL 7

Doamne, Dumnez[ul mieu, tu-m e=ti raz[m tare*,
    De la gonaci m[scoate, de grea sup[rare.
C`ndái s[nu mi-apuce sufletul ca leul,
    C`nd nu-i cine m[ scoate, c`ndu-m vine greul.
Doamne, Dumnez[ul mieu, de-am f[cut aceasta,
    De este str`mb[tate ]n m`nu-mi d`nd plata,
De-am]ntors r[utate, prin r[u cine-m face,

* 7, 6

Sau cuiva str`mb[tate, mie ce nu-m place,
De la gonaci c[dere las s[mi s[t`mple
Asupra mea pizma=ii m`nia s[-=]mple,
Sufletul s[-m goneasc[pizma=ii la fug[,
S[nu h[l[duiasc[, ce s[mi-l agiung[.
Via\a-n p[m`nt s[-m calce atocma cu pravul
+i slava s[-m defaime, precum li-i n[ravul.
Scoal[, Doamne,-n m`nie, r[dic[ izb`nd[,
R[s`pe=te pizma=ii, le f[ pre os`nd[.
+i cu a ta porunc[, Doamne, te r[dic[.
S[s[veghe pizma=ii, s[-\ aib[de fric[.
Te vor]ncungiura-te n[roade de gloate,
Carile \-au \`nutu-\ poruncile toate.
Beserica cea sv`nt[carea \i-i de slav[
S[o-ntorci spre n[l\`me f[r[de z[bav[.
Domnul giudec[gloate, giudec[-mi =i mie,
Cu a ta dereptate, f[r[de m`nie.
P[c[to=ilor r[ul s[s[ob`r=asc[,
S[-ndereptez direptul s[s[prosl[vasc[.
C[tu cerci de-am[nuntul inema =i zg[ul
+i =tii cu de-adev[rul direptul =i r[ul.
Agiutoriul mieu este, Doamne, de la tine,
Ce sco\ din greutate pre carii \-vor bine.
Domnul giude\ direptu-i, tare =i lung rabd[,
Nu ceart[-n toate z`le, nu sloboade prad[.
+i de nu ve\ ]ntoarce c[tr[poc[in\[,
Are s[ge\ am`n[scoase din tulbi\[.
Arcul]ntins]ncoard[, lancea str[luce=te,
De stric[=i r[stoarn[ ]n ce s[opre=te.
+i-n voi le-a sloboz]-le, arse =i-nfocate,
Aceste vase toate de moarte g[tate.

Cine umbl[cu pizm[,]ngreac[durere
+i-= fat[str`mb[tate, de-i face sc[dere.
Cine va s[pa groap[altuia s[-l surpe,
S`ngur =-va c[dea-n r`p[=i via\a =-a rumpe.
C[i s[va]ntoarce]n cap r[utatea
+i i s-a str`nge-n cre=tet toat[ str`mb[tatea.
M[rturisi-\-voi, Doamne, a ta dereptate,
+i numele t[u cel nalt c`nt cu bun[tate.

CUPRINS

PSALMUL 8

Doamne, Domnul nostru, cum \-ai f[cut nume*,
De s[minuneaz[-n toate p[r\ de lume!
C[prin toate ceriuri tu dai cuviin\[,
Sugarii din bra\e \-c`nt[cu credin\[,
C`nd vii s[cerci iadul, s[legi pre vr[jma=ul,
S[-i culegi dob`nda, s[-i r[storni s[la=ul.
V[z c[-i f[cut ceriul de m`nule tale,
Cu toat[podoaba, =i-i pornit cu cale.
Ai tocmit =i luna s[creasc[, s[scaz[,
S[-= ia de la soare lucoare din raz[.
Stele luminate ce lucesc pre noapte,
De dau cuviin\[, tu le-ai urz`t toate.
Ce poate fi omul de-l aduci aminte,
De cerci pentru d`nsul folos]nainte?
Sau fiiu-s[u doar[, ce \i-i cu credin\[,
De grije=ti de d`nsul =i-i faci socotin\[?
Pu\`n nu de-atocma cu]ngeri]n slav[,

* 6, 6

I-a-ntrece cu cinstea f[r[de z[bav[.
Mare cuviin\[i-ai dat =i cunun[
S[dea-nv[\[tur[cu tocmal[bun[.
L-ai pusu-l mai mare, toate s[-l asculte,
C`te sunt pre lume cuv`nt s[nu-i mute.
+i i-ai supus toate supt a lui picioare,
Oile =i boii, =i tot de supt soare,
Dobitoc s[lbatec de c`mp =i de lunc[,
Jig[nii sirepe, ce stric[=-apuc[,
Pas[rile toate, ce sunt zbur[toare
De v`nt =i de ap[ce-s]not[toare,
Pre chi\ii cei mare, pre tot feli de pe=te,
+i-n tot ce-i]n mare el obl[duie=te.
Doamne, Domnul nostru, cum \-ai f[cut nume,
De s[minuneaz[-n toate p[r\ de lume!

CUPRINS

PSALMUL 9

M[rog \ie, Doamne, cu inema toat[,
Ciudesele tale spuindu-le-n gloat[.
M[bucur de tine =i-\ c`nt pre tot ceasul,
Numele t[u cél sv`nt l-]nal\ ]n tot glasul.
C[tu mi-ai]nfr`ntu-mi pizma=ii s[fug[,
De i-ai obos`tu-i]n goana cea lung[.
De sv`nta ta fa\[vor s[ca din fire
Pizma=ii t[i, Doamne, =i vor da-n pierire.
Mi-ai c[utat giude\ul =i de greutate,
+ez`ndu-\ ]n scaun giudeci dereptate.
}ngroz`= p[g`nii =-au pierit vicleanul,
L-ai rasu-l din nume de preste tot anul.

I-i suli\a fr`nt[, armele stricate,
A pizma=ul trúfa= cet[\`le sparte.
Pierit-au cu sunet vestea lui cea mare,
+i Domnul cu vecii cust[pre-a=ezare.
+-au g[tatu-= scaun Domnul pre giude\e,
S[giudece lumea ne-aleg`nd]n fe\e.
+i cu dereptariul va socoti Domnul,
De-a certa cu lege vina a tot omul.
Mi=elului este Domnul de sc[pare,
Agiutori la treab[, la greu st`nc[tare.
C[cine cunoa=te cinstitul t[u nume,
+ede cu nedejde petrec`nd pre lume.
+i cine te cearc[cu rug[curat[,
}l grije=ti la lips[cu m`n[-ndurat[.
C`nta\ cu dulcea\[=i sl[vi\ pre Domnul
Care l[cuie=te-n muntele Sionul.
+i s[-i face\ veste de tocmele bune
}n limbile toate, c[sunt de minune.
C[prin lumea toat[s`nge ce s[vars[
A =erbii s[i Domnul necercat nu las[,
Nice le uit[rug[=i strigare,
S[-i lase-n nevoaie f[r[scump[rare.
Ca ù t[=i de mine, Doamne,-ntr-a ta mil[,
De-m vez greutatea =i de vr[jma= s`l[.
+i tu m[r[dic[de la prag de moarte,
S[-\ povestesc, Doamne, laudele toate,
}n mijloc de poarta a fi ì cei Sionul,
S[prinz[de veste prin \ar[tot omul.
S-ávem bucurie de-a ta m`ntuin\[,
S[vedem pizma=ii afunda\ ]n s`l\[.
C[-n la\ul acela care ei g[tar[

Li s-au prins piciorul de s[ ]ncurcar[.
Vestit este Domnul de giude\ ce face,
P[c[tosul da-=-va]n la\, cum nu-i place.
+i s[vor]ntoarce]n iad de vor merge
Toate limbi p[g`ne =i f[r[de lege.
Iar[pre mi=elul Dumnez[u nu-l uit[,
S[vái c[-= petrece via\a-n grije mult[.
Ce pentru r[bdare le cru\[de-i gata
Mi=eilor Domnul de le va da plata.
R[dic[-te, Doamne, cu a ta t[rie,
S[s[p[r[sasc[omul de m`ndrie,
S[giudeci p[g`nii cu sv`nta ta fa\[,
D[t[tori de lege le d[=i pova\[,
S[vaz[p[g`nii c[-s oameni cu minte
+i s[-\ ]n\[leag[svintele cuvinte.
Dar[c[ce, Doamne, te muta= departe
La loc de nevoaie =i de greutate,
+i pre necuratul la= de s[dezmiard[,
De s[s[me\e=te pre mi=el =i-l prad[?
Sfatul =i voroava ce fac necura\`i
Tind s`l\e =i la\uri s[ strice pre al\`i.
+i s[prind]ntr-]nse cu mult[durere,
Altora nu stric[, =ie fac sc[dere.
C[=i p[c[tosul cu mult s[f[le=te
}n dezmierd[ciune, c[ce-i prisose=te.
Asuprele face, =i-l gr[iesc de bine,
M`nie pre Domnul cu r[u ce-are-n sine.
+i nu va s[cerce s[-= afle folosul,
Ce st[-ntr-a sa pizm[-n tot ceas p[c[tosul.
De to\ dumnez[ii mai presus s[urc[
+i c[ile sale pre tot ceasul spurc[.

Vor lipsi din fa\[-i a tale giude\e,
    C[-n sv`nta ta lege n-a vrea s[s[-nve\e.
+i c[ce =-va-nvince preste to\ pizma=ii,
    Inema i-va z`ce s[nu-= mute pa=ii
Din rud[de rud[p[n[nu va face
    Peste toat[lumea vrajb[=i nepace.
Gura i-este plin[de am[r[ciune,
    De bl[st[m, de hul[=i de-n=el[ciune.
Supt limba lui este trud[=i durere,
    +i-n g`ndul s[u poart[s[fac[sc[dere.
Ascuns s[supune-n le=nici cu boga\`i,
    Ca s[vicleneasc[, s[nu-l prinz[al\`i.
Cearc[s[g[sasc[vreme pre-ndem`n[
    }ntru s[ucig[pre cel f[r[vin[.
+i cu ochii lacomi pre mi=el pr[ve=te,
    Ca leu]n ograd[ascuns le=uie=te,
Túpil[s-apuce =i s[c[puiasc[,
    Pre mi=el s[trag[-n la\ =i s[-l smereasc[.
+i f[r[de veste i-va veni sminteal[,
    Cu grea c[z[tur[=i cu s`rguial[.
C`ndu-i va p[rea lui c-au f[cut izb`nd[,
    De-au domnit mi=eii, veni-i-va os`nd[.
Inema-i gr[ie=te precum i s[place,
    C[ce-ndelung rabd[Dumnez[u =i tace.
+i =-au]ntors fa\a, sv`nta c[ù t[tur[,
    S[nu cerceteze pentr-a sa f[ptur[.
R[dic[-te, Doamne =i Dumnez[u svinte,
    De-\ ]nal\[m`na =i-\ ádo aminte.
Nu-\ uita mi=eii de la a ta mil[,
    Nu l[sa pizma=ii s[le fac[s`l[.
Pentru care lucru tine, Doamne svinte,

M`nie pizma=ul cu rele cuvinte.
„+i s[nu-i iei sama“,]n inem[-= z`ce,
Poruncilor tale s[pune cu price.
Nu-= vede durerea, urgia venit[,
Ce-i pare s[scape de m`na ta sv`nt[.
Iar[\ie, Doamne, neavutul ca ù t[
S-agiu\ pre s[racul cu m`n[-ndurat[.
A r[u =-a vicleanul bra\ele li-i fr`nge,
S[le cerci p[catul p[n[s[vor st`nge.
}n veci este Domnul de]mp[r[\e=te,
Slava lui =i cinstea nu s[ob`r=e=te.
P[g`nii s[ pieie din sv`nta lui \ar[,
S[nu mai r[dice]n cre=tini ocar[.
Mi=ei ce s[roag[cu inem[fr`nt[
I-ai auz`t, Doamne, cu urechea sv`nt[.
+i cu a ta mil[a s[raci s[giudeci,
+i la greutate pre mi=el s[nú-l treci.
S[nu-= mai r[dice m`ndrul =i s[m[\ul
G`ltejul]n fal[, ce s[-i faci giude\ul.

CUPRINS

PSALMUL 10

C[tr[tine, Doamne, mi-i toat[nedejdea*,
De-m e=ti raz[m tare la toat[primejdea.
Zic[c`t le place ceia ce n-au minte,
De vor s[m[spar ì e cu a lor cuvinte,
S[fug pre la munte cu p[dure deas[,
Ca o vr[biu\[s[m`i f[r[cas[.
C[iat[p[g`nii]ncordar[arce,

* 6, 6

Pun s[ge\ ]n tulb[, s[grijesc de lance
+i vin prin tunerec cu arce pre-am`n[,
}ntru s[s[gete pre cei f[r[vin[.
Giur[m`ntul nú-= \`n, hotar[le stric[,
+i de-mp[c[ciune nu g`ndesc nemic[.
Ce eu am pre Domnul care m[grije=te,
Din sv`nta sa cas[ce s[odihne=te.
Din sv`ntul s[u scaun din ceri ca ù t[Domnul
Cu ochii s[i céi svin\i, de cearc[-n tot omul.
Vede pre cel meser =i pre tot lipsitul,
Derep\`i =i str`mbii de pre tot p[m`ntul.
Deci[1] str`mb[tatea cine o iube=te,
Acela el s`ngur sufletul =-ure=te.
C[va ploua Domnul cu iarb[pucioas[
Preste necura\`i, =i holbur[groas[,
Foc =i sterevie cu n[val[mare,
Le-a trimite la\uri, p[har de pierzare.
C[direptu-i Domnul, derept[\ iube=te,
Giudec[ri direpte fa\a lui pr[ve=te.

CUPRINS

PSALMUL 11

Folose=te-mi, Doamne, =i m[sprejine=te
Cu a ta putere, de m[m`ntuie=te,
C[sc[zur[céi buni =i s[-mpu\`nar[,
De nu-i dereptate nice]ntr-o \ar[.
De=ert c[tr[proape tot omul gr[ie=te
+i cu-n=el[ciune va de-l p[gube=te.

[1] *Pronun\at De-ci.*

Cu buze viclene, din inemi-ad`nce,
Gr[iesc r[utate =i cuv`nt de price.
Despierde-vei, Doamne, buze-n=el[toare,
A limb[s[ma\[, de r[u gr[itoare.
S[f[lesc pizma=ii c[-= vor m[ri limba,
}n cuv`nt de svad[, s[ mul\asc[ sc`rba :
„C[buzele noastre sunt cu noi de fa\[,
Nu b[g[m]n sam[Dumnez[u ce-nva\[“.
Vez mi=el[tate, vez suspini cu jele,
A lipsi\ =i meseri vez de durori grele.
Acmu pentru d`n=ii scoal[, Doamne svinte,
S[-\ umpl ì cu izb`nd[svintele cuvinte
+i s[-\ r[dici s[mnul cel de biruire,
C[cutez cu d`nsul f[r[de-ndoire.
C[cumu-i argintul l[murit cu focul,
|-sunt svinte cuvinte curate cu totul.
Tu, Doamne, ne scoate =i ne socote=te
De ruda aceasta =i-n veci ne fere=te.
C[-mpregiurul nostru sunt gata s-alerge
Cu r[u necura\`i cei f[r[de lege.
Precum este ceriul mare de n[l\`me,
Pre p[m`nt adaogi de oameni mul\`me.

CUPRINS

PSALMUL

12

P[n[c`nd, milostive, nu-\ aduci aminte*,
De m[ui\ cu totul, o, Dumnez[u svinte?
P[n[c`nd, milostive, \-ascunz sv`nta fa\[

* 7, 6

De mine, tic[losul, cu destul[grea\[?
P[n[c`nd]m voi pune sfaturi]n biet suflet,
Zua durori, =i noaptea inem[-n greu cuget?
P[n[c`nd s-a n[l\a-s[ vr[jma=ul cu sc`rb[,
De va s[mi s[suie s[s[puie-n g`rb[?
Ce te milostive=te, o, Dumnez[u svinte,
De mi-auz mi=ea rug[, mi=ele cuvinte,
Cugetul]m svin\e=te, ochii lumineaz[
Dintr-a ta str[lucoare de senin[raz[.
S[nu adorm]n somnul de a doua moarte,
S[nu r`z[ vr[jma=ul, s[ z`c[c[-m poate.
C[ceia ce-m fac sc`rb[=i grea sup[rare
Le-ar fi de bucurie s[fiu de pierzare.
Ce mila ta cea sv`nt[mi-i de bun[tate,
Mi-i nedejde =i raz[m despre greutate.
Bucurie m-voi face =i inem[bun[
De a ta biruire, c`nt`nd]mpreun[.
Dentr-a ta bun[tate, carea-m vei trimite,
Ca s[-\ c`nt sv`ntul nume, o, Dumnez[u svinte.

CUPRINS

PSALMUL 13

Z`s[ ]ntru sine cel f[r[de minte,
’Ntr-a sa nebunie, de=erte cuvinte.
Z`s[c[nu este Dumnez[u s[vaz[,
S[le ia de sam[cine ce lucreaz[.
C[sc[zur[céi buni, r[ii s[mul\`r[,
De stricar[lumea =i o]mpu\`r[.
Ce Domnul din scaun preste to\ pr[ve=te,
De le]n\[lege cine ce g`nde=te.
De cuget[bine =i cearc[de Domnul,

Plinindu-i porunca, vede pre tot omul.
C`nd s[pornesc r[ii de sunt f[r[treab[,
Atuncea-i de d`n=ii o nedejde slab[,
C`nd nu-i p[n[-ntr-unul spre bine s[marg[,
C`nd s[detornir[-n volnicie larg[,
|-ar putea-n\[lege svintele cuvinte,
Carii fac gre=ele, c[sunt to\ cu minte.
+i s[nu-\ m[n`nce oamenii cu p`ine,
Ca s[-i conceneasc[de ast[z, de m`ine,
F[r[de s`ial[=i f[r[de fric[,
Neg`ndind de Domnul nice-ntr-o nemic[.
Pentr-aceea, Doamne, le trimite spaim[,
C`nd nu le-a hi-n veste, s[bage de sam[.
C[tu, Doamne svinte,]n ruda dreapt[
|-g[tez l[cuin\a, carii drag te-a=teapt[.
C[ei, bog[ta=ii, pre meser defaim[,
Ce Domnul l-a face bogat f[r[sam[,
Trimi\`nd putere de la Sion s-aib[,
S[-= fac[izb`nd[turma lui cea slab[.
S[o-ntoarc[Domnul din plean =i din prad[
Gloata sa cea sv`nt[ ]ntr-a sa ograd[.
S[s[veseleasc[Iacov]n tot =irul,
Cu to\ credincio=ii ce-are Izrailul.

CUPRINS

PSALMUL 14

Doamne, cine =-va face*
L[cuin\[de pace,
S[=az[-ntr-a ta cas[,

* 7.

}n m[gura cea deas[?
Numai cine va merge
}ntreg pre sv`nta lege,
S[fac[-n toat[partea
Ce-nva\[dereptatea.
+i de c`te gr[ie=te,
Pre nime nu sminte=te,
Nice cu limba-n=al[,
S[bage la gre=eal[.
+-a prietin sc[dere
Nu va face-ntr-avere,
+i ruda sa ce are
Nu o ia-n def[imare.
Pre viclean de departe
Nu sufere s[-i caùte,
Iar[carii au fric[
De Domnul,]i r[dic[.
Ce-= \`ne giur[m`ntul
+i nu-= schimb[cuv`ntul.
C[tr[so\ de ce z`ce
Nu gr[ie=te de price.
Argintul nu-= d[-n leaf[,
S[-= ia bl[st[m]n ceaf[.
Nice voie=te-n fe\e,
Lu`nd m`zde-n giude\e,
Pre cei f[r[de vin[
S[-i dea-n m`n[strein[.
Aceste cine face,
}n veci va fi cu pace.

PSALMUL 15

CUPRINS

Fere=te-m[, Doamne, de primejde,
C[pre tine am de-m e=ti nedejde.
+i eu am z`s =i z`c, Doamne svinte,
Tu-m e=ti Dumnez[ul de mainte.
+i bun[tatea mea nu-\ lipse=te,
C[tu ai destul, de-\ prisose=te.
Svin\ilor t[i ce-s]n tot p[m`ntul
I-ai minunat, c[ce-\ \`n cuv`ntul,
+i de=i pat nevoaie =i sc`rb[,
De s`rg le iei nevoia din g`rb[.
Iar[r[ii, Doamne, nu-i vei str`nge
Adunarea lor cea crunt[-n s`nge,
Nice cu rostul t[u le vei z`ce
Numele lor, s[-i \`ie ferice.
Domnul m-este ocin[dreapt[
+-a p[harului mieu ce m-a=teapt[.
Tu e=ti, Doamne, ce-m]ntorci pre soarte
Ocina mea]n semnele toate,
De mi s-au venit funi]n p[r\ late,
Cu frunta=ii]n r`nd m[surate.
C[mo=ia mea este st`lpit[,
De pre uric]n semne-nt[rit[.
Blagoslovit s[fii, Doamne svinte,
Ce mi-ai datu-mi =tiin\[=i minte.
M[certar[din z] p[n[-n noapte
R[runchii miei, ce tu m[vei scoate.
C[eu te v[z]n tot ceasul gata
De m[sprejine=ti, Doamne,-n direapta.

Pentr-aceea]m fac voia bun[,
    Cu inem], cu voaie-mpreun[.
+i trupul mieu, m[rg`nd la odihn[,
    S-a r[posa cu nedejdea plin[.
Sufletul mieu n-ii[1] l[sa-n z[bav[
    }n iad s[stea, ce-l vei scoate-n slav[.
Nice vei da trupul s[s[strice
    A sv`ntul t[u ce i-ai dat ferice.
Mi-ai ar[tat c[ile de via\[
    +i m-ii[2] veseli cu sv`nta-\ fa\[.
Din fr`mse\ea ta cea din direapta
    La sf`r=it vei da celór buni plata.

CUPRINS

PSALMUL 16

Ascult[-mi, Doamne, de dereptate*
    +i de f[gad[la greutate,
De rug[ciune s[m-iei aminte,
    C[m[rog \ie, Dumnez[u svinte.
C[nu din buze cu-n=el[ciune
    }\ fac f[gad[de rug[ciune.
S[-mi sco\ giude\ul dintr-a ta fa\[,
    S[-m vaz[ochii trai f[r[grea\[.
C[mi-ai cercatu-mi inema-n r`ndul
    +i-n vremea nop\ii mi-afli tot g`ndul.
M-ai ars cu focul s[-m g[se=ti vin[

---

[1] *nu vei*
[2] *m[vei*
* 5, 5

De str`mb[tate-n fapt[strein[.
Mi-am oprit rostul s[n-aib a z`ce
De fapt de oameni cuv`nt de price.
Printr-ale tale graiuri cinstite
Ce-ai z`s cu rostul, Dumnez[u svinte,
Mi-am p[z`t drumul pre c[i v`rtoase,
Pietri-ascu\`te =i s`mceloase.
Tu m[-ndereapt[-ntr-a ta c[rare,
S[nu-m scap pa=ii c[tr[pierzare.
Eu \-am strigatu-\, Dumnez[u svinte,
S[mi-ascul\ graiul de rug[minte.
Pleac[-\ urechea-n vreme de sc`rb[,
De-mi iu=iureaz[greul din g`rb[.
+i-\ minuneaz[sv`nta ta mil[,
Carii \-au frica s[-i sco\ din s`l[.
+i de pizma=ii ce s[-nviteaz[
S[-\ stea-mprotiv[, vr`nd s[m[piarz[.
Sv`nta-\ direapt[, Doamne, =i st`nga
Le tinde]mbe de-mi potoli t`nga.
+i ca lumina tu m[fere=te,
Supt aripi svinte, de m[umbre=te
De fe\e str`mbe ce m[ia fric[
A le pr[virea, carile-m stric[.
C[-m stau pizma=ii]mpregiur suflet
Ca ne=te hiar[f[r[de cuget.
C[ce le este]nfundat s[ul,
Gr[iesc asupr[-mi cu de tot r[ul.
C[m[-ntirir[p[n[afar[
C[tr[grea moarte =i cu ocar[.
Pus[r[-= ochii de m[omoar[,
+i cu p[m`ntul m[ ]mpresoar[.
M[ocolir[de m[vineaz[,

Precum fac leii, vr`nd s[m[piarz[.
Scoal[-te, Doamne, de-i ocole=te
+i sirepia le]ngroze=te.
+i-mi izb[ve=te mi=elul suflet,
C[s[m[piarz[le este-n cuget.
Sloboz spre]n=ii sv`nta ta arm[,
De-i r[s`pe=te =i le d[spaim[.
Supt sv`nta-\ m`n[nu \] s[pleac[,
Pre a lor vin[s[li s[fac[.
+i-i os[be=te de sv`nta ceat[,
De le d[-n via\[dreapt[plat[.
C[ce-i pu\`n[ sv`nta ta turm[,
Datu-i-ai road[cuconi pre urm[.
Le-ai]mplut zg[ul de sv`nta man[,
Carea-i ascuns[cereasc[hran[.
+i r[m[=i\e nu lep[dar[
Dintr-a ta z`s[s[dea afar[,
Ce le l[sar[s[socoteasc[
Pruncii lor céi mici, s[le plineasc[.
Iar[eu, Doamne, f[r[de grea\[,
M-oi ar[ta-m[-n sv`nta ta fa\[,
+i-m vei da sa\`u cu a ta slav[,
C`nd ti-oi vedea-te f[r[z[bav[.

CUPRINS

PSALMUL 17

Iubi-te-voi, Doamne, c[tu-m e=ti putere*.
Mi-i Domnul v`rtute-n vreme de c[dere,

* 6, 6

+i mi-i de sc[pare =i de m`ntuin\[
    Dumnez[u, ce-m este nedejde-n credin\[
Cu scutul]m este la ceas de n[val[
    Corn de m`ntuin\[=i de sprejineal[.
L[ud`nd pre Domnul]l voi striga-n treab[,
    +i de to\ pizma=ii m[va scoate-n grab[.
+i c`nd m[-mpresoar[greut[\ de moarte,
    R`uri de p[cate de-mi turbur[foarte,
+i cu durori iadul c`nd m[ocole=te,
    Cu la\uri de moarte de m[ovile=te,
C[tr[tine, Doamne, strig cu jele mult[,
    O, Dumnez[u svinte, tu vin de mi-agiut[.
+i s[mi-ascul\ glasul din sv`nta ta cas[,
    Mi=aua mea rug[nainte-\ s[ias[.
S[\-]ntre-n ureche glasul mieu de rug[,
    S[nu duc pedeaps[preste vremea lung[.
De tine p[m`ntul tremur[de fric[,
    Dealurile, mun\`i pier ca o nemic[.
|ie toat[lumea cu fric[\-sluje=te,
    +i de-a ta m`nie fumul s[l[\e=te.
Fa\a ta cea sv`nt[cu foc pistreleaz[,
    C[rbuni de la tine s-aprind de dau raz[.
|ie \] s[pleac[ceriul =i te-ascult[,
    C`nd pogori]n \ar[, =i st[-n groaz[mult[.
Lumina scripe=te supt svinte-\ picioare
    Cu negur[groas[de grea str[lucoare.
C`nd ai s[ faci cale unde \i-i cuv`ntul,
    Ai heruvimi gata de-s repez ca v`ntul.
Pus-ai]ntunerec de-\ ascunz lumina,
    Cu s[la= de ape ce-ai f[cut cu m`na.
+i pre denainte-\ nuorii fac cale,

Cu ploaie aprins[cur`nd ca o vale.
Piatr[cu jeratec, cu foc]mpreun[,
Cu mult[t[rie Domnul din ceri tun[.
Da-=-va de sus glasul, s[ge\ va trimite,
Gre=i\ii s[-= moaie inemi]mpietrite.
Pre pizma= goni-i-va cu fulgere multe
+i le va da spaim[cu s[ge\ m[nunte.
M[rile s[ca-va de s-a vedea fundul,
Apele fugi-vor de-a r[m`nea prundul,
De]ngroz`tur[=i de grea-nfocare
Ce-a s[slobozasc[Domnul cu suflare.
Ce tu, Doamne svinte, la ceas de n[val[
De sus]m trimite a ta sprejineal[.
+i m[ia la tine de la ape multe,
Trage de m[scoate de la vr[jma= iute,
Ce mi-i cu urgie, =i m[s`rguie=te
La z] de nevoaie, =i m[sprejine=te.
Svin\ia-ta, Doamne,]m e=ti raz[m tare,
M-ai scos la l[rgime, loc de alintare.
M-ii[1] scoate la tine, d[rui-m-vei plat[
Pentru dereptate, =i mil[bogat[.
+i m`nulor mele vei da cur[\`ie,
S[iau de la tine dar cu bog[\`ie.
+i c[ile tale celea ce-s de via\[
S[le p[z[sc bine, cu mult[dulcea\[.
O, Dumnez[u svinte, =i nu m-oi abate
Dintr-a ta porunc[, s[m[rg]n p[cate.
Giude\ele tale]m sunt toate-n fa\[,
A ta dereptate o \`i cu dulcea\[.

[1] *M[vei.*

+i eu pentru tine voi fi f[r[vin[,
Ferit de gre=eal[=i curat de tin[.
+i m[voi feri-m[=i de str`mb[tate,
Pentru s[-m dea Domnul dup[dereptate.
+i m`nulor mele dup[ cur[\`ie,
Naintea sa Domnul s[-m dea bog[\`ie.
Cu preacuviosul, cuvios ti-i face,
Cu nevinovatul, \-va fi via\a-n pace.
Iar[cu ale=ii, bun te vei alege,
Cu cel]nd[r[pnic, ti-i str`mba din lege.
C[oamenii sméreni, carii n-au m`ndrie,
I-a m`ntui Domnul =i le-a da t[rie.
Iar[ochii cei nal\ a s[me\ =i falnici
}i va smeri Domnul ca ne=te neharnici.
+i tu, Doamne svinte,]m trimi\ lumin[,
De-m luminez fa\[cu raz[senin[.
+-al mieu]ntunerec dob`nde=te raz[
Dintr-a ta lucoare ce str[lumineaz[.
+i de la primejde scap, Dumnez[u svinte,
Cu a ta putere, de n[p[=ti cumplite.
+i tu m[vei trece preste zidiuri nalte,
Prin c[ile tale cele strecurate.
Cuvintele tale sunt arse ca focul
+i sunt strecurate de scrip[sc cu totul.
+i tuturor, Doamne, tu le e=ti scutin\[,
Ce-= au c[tr[tine nedejde-n credin\[.
Dar[cine-i altul Domn f[r[de tine?
Sau Dumnez[u altul gios sau la n[l\`me?
Dumnez[ul cel sv`nt ce m[-ncingi cu arm[
+i mi-ai pusu-mi calea-ntreag[f[r[sam[.
Picioarele mele le-ai tocmit s[salte

Ca cerbul pre dealuri preste m[guri nalte.
La r[zboi mi-ai datu-mi bun[-nv[\[tur[,
Bra\e de aram[la s[get[tur[.
+i mi-ai dat scutin\[s[m[sprejineasc[
Sv`nta ta direapt[=i s[m[-nt[reasc[.
Dojana ta-n bine sf`r=it s[mi-a=eze,
+-a ta-nv[\[tur[s[m[-nderepteze.
Datu-mi-ai v`rtute =i mi-ai l[rgit pa=ii,
S[poci c[lca iute s[mi-agiung pizma=ii.
Deaca-i voi agiunge, s[fac]ntr-]n= c`rduri,
S[s[conceneasc[, s[trec preste st`rvuri.
S[n-aib[putere s[s[sprejineasc[,
Nice s-aib[nime s[le foloseasc[,
Ce cum zac pologii nainte-mi s[caz[,
Puterea ta sv`nt[, ce mi-ai dat, s[vaza.
C[tu, Doamne svinte, m-ai]ncins v`rtute,
Cu arma ce-ai datu-mi de-i pr[v[lesc iute.
P[n[i-am]nfr`ntu-i de deder[dosul,
Ceia ce-m vrea r[ul =i nu-m vor folosul.
+i i-ai concenitu-i de sunt de ocar[
Pizma=ii miei, Doamne, c`t s-or mustra-n \ar[.
Vor striga cu jele, =i nu le-a-n\[lege
S[le folosasc[celor f[r[lege.
Nici a c[ù ta Domnul de-a lor greu =i s`l[,
Ce-i voi c[lca-n \[rn[=i-n prav f[r[mil[.
St`rvurile-n c`mpuri, z[c`nd aruncate,
S[str`ng[ troiene de v`nturi suflate.
+i tu m[vei scoate de toi de g`lceav[,
Limbilor m-ii[1] pune cap f[r[z[bav[.
Oameni =i n[roade, ce nu-m sunt =tiute,
Mie s[-m slujasc[=i s[m[asculte.

[1] *M[vei.*

Fiii streinatici carii m[min\`r[,
F[c`nd vicle=ugul s[ scorneasc[ p`r[,
S[li s[vecheasc[haine-n c[i departe
+i s[=chiopeteze cu c[lc[ie sparte.
Viu, Dumnez[u svinte, ce e=ti cu ferice,
M[rit s[fii, Doamne, c[nu la= s[-m strice.
Ce mi-ai dat v`rtute =i izb`nd[mare,
Pre n[roade multe mi-ai dat a=ezare.
M-ai scos din pizma=ii ce-m \`nea m`nie,
De carii s[scoal[-ntr-[lor s[me\`ie.
M[vei]n[l\a-m[=i tu m[vei scoate
De om f[r[lege, de sc`rbele toate.
+i eu pentr-aceasta tutinderea-n lume
Voi z`ce ferice sv`ntului t[u nume
+i \-voi c`nta, Doamne,-n sv`nta ta putere,
Prin limbile toate, f[r[de t[cere.
C[tu l-ai m[ritu-l pre-mp[ratul s-aib[
Mil[=i izb`nd[la vreme de treab[.
+i l-ai]ns[mnatu-l cu unsoare sv`nt[,
S[ ]mp[r[\asc[Dávid f[r[sm`nt[,
+i a lui s[m`n\[ ]n veci s[tr[iasc[,
Cu scaun de cinste ce-a s[-mp[r[\asc[.

CUPRINS

PSALMUL 18

Ceriurile spun f[r[-ncetare*
De slava ta, Doamne, de cea mare,
+i facerea m`nuloru-\ svinte
T[ria d[-n to\ vestea-nainte.

---

* 5 perechi.

Zi din zi voroava izbucne=te,
+i noaptea din noapte g`nd veste=te,
C`t nu este graiuri s[s-ascunz[,
Sau cuvinte s[nu s[r[spunz[.
C[le-au ie=it vestea-n tot p[m`ntul
De ce-au gr[it =-au r[spuns cuv`ntul.
S[s-auz[la to\ preste \ar[,
S[-n\[leag[marginea de-afar[,
C-au]ntinsu-= s[la=ul]n soare,
De scripe=te =i d[str[lucoare,
Ca un mire c`nd st[de purcede
Dintr-a sa c[mar[unde =ede,
F[c`nd voaie bun[de drum mare
Ce-a s-alerge ca un bóinic tare,
Cu purcesul din ceri, de la cap[t,
De-= opre=te t`lni=ul la scap[t.
+i nu-i nime s[-i scape de boare,
S[s-ascunz[de d`ns la r[coare.
A=e-i legea Domnului cea sv`nt[,
F[r[vin[=i f[r[de sm`nt[.
Sufletele-ntoarce c[tr[sine,
A dori de Domnul, cum s[vine.
M[rturia ta, Dumnez[u svinte,
Credincioas[, d`nd pruncilor minte.
Derepta\`le \-sunt adevere,
De nu fac nim[ruia sc[dere,
+i veselesc inem[curat[,
Din porunca ta cea luminat[,
Ce-nt[re=te ochii cu lumin[,
}n frica ta, Doamne, cea senin[,
Carea preste to\ vecii tr[ie=te,

De te c`nt[=i te prosl[ve=te.
Giude\ele \-sunt, Doamne, direpte,
Adevere, =i nu sunt de=erte.
Ca aurul cel bun sunt dorite
+i ca piatra cea scump[iubite.
+i cu ce cu alt[le-a= r[duce?
C[sunt =i dec`t stredea mai dulce.
Pentr-aceea =erbul t[u le \`ne,
P[z`ndu-le]ntregi, cum s[vine,
Pentru s[ia cu asupr[plat[
Din mila ta cea nem[surat[.
Numai cine s-ar lua aminte
De gre=ele, de c[deri cumplite?
+i de-ascunse ce-am f[cut cu grea\[
S[m[cur[\[=ti p[n[-s]n via\[.
+i de celea carile-s streine
S[m[aperi, Doamne, cum s[vine.
C[de nu mi-ar putea s[-mi]nvince,
Atunci a= fi]n bun[ferice.
+-atunci a= fi cur[\`t de toate
De gre=ele celea ce-s de moarte.
+-ar fi atunci cu bine pri ì mite
A rostului mieu, Doamne, cuvinte,
+i inema mea mi s-ar deprinde
Pururea nainte-\ lu`nd pilde.
Dumnez[u, c[tu mi-e=ti agiutoriul,
Tu mi-e=ti, Doamne, =i izb[vitoriul.

PSALMUL

19

CUPRINS

Domnul s[te-asculte-n z] de greutate*,
    S[te sprejineasc[-n scut de bun[tate,
Domnul lui Iiacov cu sv`ntul s[u nume,
    +i s[-\ folosasc[ ]n via\a de lume.
De la locul cél sv`nt \ie s[-\ trimi\[,
    Din Sion s[-\ vie mult[folos`n\[.
Darurile tale s[le pomeneasc[
    +-a ta j[rtv[-ntreag[s[o-mbog[\easc[.
+i ca s[-\ dea Domnul inemii ce-\ place,
    Toat[sf[tuin\a s[-\ umple cu pace.
Pentr-a ta izb`nd[s[ne paie bine,
    +i s[fie Domnul Dumnez[u cu tine.
Numele lui cél sv`nt s[ne fie fal[,
    De pizma= s[n-avem nice o s`ial[.
De ce ti-i ruga-te Domnul s[-\ trimi\[
    Cu m`n[-ndurat[de bun[priin\[.
Cunoscut-am ast[z c[Domnul agiut[
    Al s[u pomazanic cu putere mult[,
C[-i aude Domnul din sv`nta sa slav[
    Ruga ce s[roag[f[r[de z[bav[,
D`ndu-i biruin\[la loc de n[val[,
    Cu sv`nta-= direapt[, f[r[de sminteal[.
Aib[ei nedejde pre c-ai, pre telege,
    Limbile, p[g`nii cei f[r[de lege.
Noi s[le d[m chiot cu preasv`ntul nume
    A Domnului nostru, s[r[sune-n lume.
C[s[poticnir[de s[r[sturnar[

---

* 6, 6

To\ pizma=ii no=tri, c[l[ri =i din car[.
Iar[noi, cre=tinii, st[m f[r[c[dere,
C-am f[cut izb`nd[cu a ta putere.
D[ruie=te, Doamne, a ta bun[tate,
S[ne custe Domnul, =i-i d[s[n[tate.
+i pre noi ne-ascult[, c`nd te vom ruga-te.
La z] ce-i de treab[,-ntr-a ta bun[tate.

CUPRINS

PSALMUL 20

Doamne,]mp[ratul, cu a ta putere,
S[bucur[foarte,-ntr-a ta m`ng`iere.
I-ai dat ce-i dore=te inema =i-i cere,
+i-n c`te s[roag[nu-l la=]n sc[dere.
L-ai]nt`mpinatu-l cu dar =i cu bine,
Spori de bun[tate i-ai dat, cum s[vine.
Pusu-i-ai]n capu-i de cinste cunun[,
}n podoabe scumpe, s-aibe voaie bun[.
Cer=ut-au la tine via\[s[-i sporeasc[,
+i i-ai dat lungi z`le,]n veci s[tr[iasc[.
Este-i slava mare de-a ta biruin\[,
+-ai pus preste d`nsul slav[-n cuviin\[.
}n veci de veci da-i-vei bi=ug s[-i sporeasc[,
Bun[cuv`ntare cu d`nsul s[creasc[.
Da-i-vei bucurie cu sv`nta ta fa\[,
S[s[veseleasc[ ]n trai cu dulcea\[.
C[-mp[ratul nostru i-i Domnul nedejde,
Trimi\`ndu-i mil[de sus]n primejde.
Ceia ce-\ \`n pizm[ =i-\ fac \[r`i sm`nt[,
S[-i agiung[, Doamne, m`na ta cea sv`nt[,

S[n-aib[s[scape de sv`nta-\ direapt[,
    S[le faci pre vin[=i s[le dai plat[.
S[-i pui ca cuptoriul ce arde cu par[,
    ’N vremea fe\ii tale, c`nd vei veni-n \ar[.
Domnul urgisi-i-va-ntr-á lor turbureal[
    +i le va da focul s[-i soarb[-n n[val[.
Cu roada lor, toat[s[m`n\a li-i pierde,
    S[nu fie-n oameni s[s[mai dezmierde.
C[-= pornir[r[ul asupr[s[-\ strice,
    Sfat ce cugetar[nu pot s[r[dice.
+i-i vei pune-n proa=c[, de-i vei bate-n fa\[,
    Ce-au agonisitu-= pre vin[s[-= pa\[.
Ive=te-te, Doamne, de te nal\[-n s`l[,
    S[-\ c`nt[m puterea ]n sv`nta ta mil[.

CUPRINS

PSALMUL 21

Dumnez[u, Dumnez[ul mieu svinte*,
    Cerceteaz[=i m[ia aminte!
Prin ce lucru]mi-urne=ti departe
    Agiutoriul de la greutate?
Mi-s departe de la m`ntuin\[
    Graiuri ce-am z`s f[r[socotin\[.
Zua \-voi striga, Dumnez[u svinte,
    Nu m[vei asculta, nici aminte.
+i de noapte s[nu mi s[\`ie
    Strigarea mea-n loc de nebunie.
C[dintr-a ta sv`nt[l[cuin\[

* 5 perechi.

Lui Izráil e=ti v`nt[-n credin\[.
Mo=ii no=tri tu le-ai fost nedejde,
+i tu-i m`ntuiai de la primejde.
Spre tine striga din greutate,
+i s[m`ntuia cu bun[tate.
Nedejdea le-au fost toat[pre tine,
+i n-au p[\`t nic[iuri ru=ine.
Dar[eu ce sunt, Dumnez[u svinte?
C[om nu sunt, s[m[iei aminte,
Ce-s un vierme =i f[r[de treab[,
Ca omida ceea ce-i mai slab[.
+i-ntre oameni]nc[-s de ocar[
+i mustrare tuturor din \ar[.
M[-mprohit[cine= m[z[re=te,
Buze mi=c[, cu capul cl[te=te:
„Z`ci c[Domnul]\ este nedejde,
Acmu s[te scoa\[de primejde,
+i noi s[vedem de \i-i cu bine,
De s[Domnul voie=te cu tine“.
Tu e=ti, Doamne, ce m-ai tras din ma\e
+i maic[-mea m-ai dat viu]n bra\e.
+i m-ai pus la s`n de mi-ai fost via\[,
Hran[=i cu sa\`u de dulcea\[.
Din m[trice =i din sc[ld[toare,
+i din fa=e m-ai pus pre picioare.
+i din zg[ul mamii, Doamne svinte,
Tu-m e=ti Dumnez[u, =i-\ ad-aminte,
De la tine s[nu fiu departe,
Ce-m d[agiutori la greutate.
C[nu-i nimi s[m[folosasc[,
F[r[tine, nice s[m[creasc[.

Giuncii =i cu tauri m[-mpresoar[,
Cu c[scate guri, s[m[omoar[,
Ca leii ce apuc[=i zbiar[,
Cu gurile r`njite, pre hiar[.
+i ca apa fui v[rsat afar[,
+i oasele mi s[r[=chirar[.
Inema-n zg[u mi s[ve=teze=te,
Ca o cear[c`nd s[r[stope=te.
Mi-i v`rtutea ca h`rbul de sac[,
Limba-n gingini lipit[s[neac[.
+i m-ai l[sat, Doamne,-n \[rna mor\`i,
+i c`nii m[-ncungiur[ cu to\`i.
Cete de vicleni m[ocolir[,
M`ni, picioare]m potric[lir[,
+i oasele toate m-num[rar[,
+i nice-ntr-o sam[m[b[gar[.
+i hainele, s[nu mi le strice,
+i le fecer[p[r\ f[r[price.
+i pentru ve=m`ntul denafar[
Pus[r[cu sor\`i de-aruncar[.
Ce tu, Doamne, s[nu-m pui departe
Agiutoriul t[u la greutate.
La nevoia mea s[iei aminte,
S[m[sprejine=ti, Dumnez[u svinte.
+i sufletul s[-m sco\ de la arm[,
De nevoaie grea f[r[de sam[.
S`ngur[n[scuta mea cu mine
S[scape de m`nule de c`ine.
+i s[m[sco\ de mi=el[tate,
S[nu petrec delung r[utate.
Leul gura s[i s[despice,
Inorogii coarne s[le pice,

S[li s[t`mpasc[s[me\ia,
S[-= cunoasc[=i bl[st[m[\`ia.
Iar[eu \-voi spune sv`ntul nume
Fra\`lor miei =i-n mijloc de lume.
Carii ave\ c[tr[Domnul team[,
L[uda\ =i-l f[li\ f[r[sam[.
+i Iiacov cu toat[s[m`n\a
C[tr[Domnul s[-= \`ie credin\a.
+i toat[s[m`n\a s[s[team[
Lui Izráil de d`ns f[r[sam[.
C[rug[de mi=el nu defaim[.
Ce-l pri ì me=te cu drag f[r[sam[.
+i de mine a sa sf`nt[fa\[
Nu-= ascunde cu ur[de grea\[.
+i mi-aude c`nd]i strig cu jele,
De m[scoate de la nevoi grele.
C[eu, Doamne, pre tine te-am fal[
+i te laud f[r[de s`ial[.
}n mijloc de beseric[mare
}\ voi mul\[mi =i-ntr-adunare.
Pominoace]nc[\-voi aduce,
J[rtve grase =i colive dulce.
Carii]\ fac slujba-n fric[mult[,
Cu mi=eii cu carii te-ascult[,
Bine vor m`nca cu sa\`u mare,
Mul\[mind cu laud[-n c`ntare.
+i inema le va fi-n dulcea\[,
Petrec`nd]n veci de veci]n via\[.
Marginile lumii s[s[s`m\[,
S[s[-ntoarc[toate cu credin\[
+i s[\] s[-nchine-n dereptate
To\ p[g`nii =i limbi de departe.

+i =-vor p[r[s] p[g`n[\`ia,
    C[\i-i, Doamne, a ta-mp`r[\`ia.
+i vei]mp[r[\]-n limbi p[g`ne,
    De li-i]mbl`nz] cu a ta p`ine.
Pre boierii lumii, f[r[price
    S[s[roage,-n sa\`u s[ m[n`nce,
+i c`nd ti-i ivi f[r[z[bav[,
    Cei din \[rn[s[-i r[dici cu slav[
Denaintea ta, s[\] s[-nchine,
    C`nd le vei da plata, cum s[vine.
+i atunce, Doamne, de primejde
    Sufletul mieu s[te-aib[nedejde,
C[pre tine, Doamne, te am via\[,
    Sufletului mieu trai cu dulcea\[.
+i cei i-ai dat pre lume s[m`n\[,
    S[-\ slujasc[cu tare credin\[.
+i ruda pre urm[carea vine,
    S[dea veste, Doamne, de la tine.
S[-\ m[rturisasc[dereptatea
    Ruda ce s[na=te-n toat[partea.
S[r[spunz[de ce-au f[cut Domnul
    Bun[tatea sa preste tot omul.

CUPRINS

PSALMUL 22

Dumnez[u m[pa=te =i n-am lips[*,
    La loc de otav[ce-mi]ntins[.
S[la=ul pre ape de r[paos,
    +i cu hran[suflet mi-au adaos.

* 5 perechi.

+i-n c[r[ri direpte mi-i pova\[,
Cu sv`ntul s[u nume de m[-nva\[.
C[de-a= merge =i-n umbr[de moarte,
Team[n-am de r[u, c[tu m-ii[1] scoate.
Toiagul t[u =i sv`nta ta varg[
M`ng`iere m-dau =i hire-ntreag[.
C[tu, Doamne, mi-ai g[tat =i mas[,
+i pizma=ii nu-i suferi]n cas[,
De de-aproape s[stea s[m[vaz[,
Aceia ce ca ù t[s[m[piarz[.
Ce-n pizma lor pre cap m[vei unge
Cu oloi scump, vin]nc[-m v-agiunge,
Din sv`ntul t[u p[har ce m[-mbat[,
Cu mila ta, Doamne, cea-ndurat[,
Carea merge-n so\`ie cu mine,
}n via\a mea,]n z`le depline.
+i-n casa ta s[petrec cea sv`nt[,
}n z`le lungi cu trai f[r[ sm`nt[.

CUPRINS

PSALMUL 23

A ta este, Doamne, lumea =i p[m`ntul,
Ce le-ai umplut s`ngur dint[i cu cuv`ntul.
+i toate din lume de tine-s f[cute,
+i i-ai dat podoab[de n[roade multe.
I-ai pus a=ezarea pre m[ri =i pre ape,
I-ai f[cut temeiul tare, s[nu-l sape.
Doamne,-ntr-al t[u munte cine s[s[suie

[1] *m[vei.*

+i-n locul t[u cél sv`nt odihna s[-= puie?
Numai cine are m`ni nevinovate,
Inem[curat[=i f[r[p[cate,
Carele nu-= duce sufletul afar[,
’N vr[jitori s[creaz[, lucru de ocar[.
Nice el s[giur[cu vro-n=el[ciune
C[tr[cel de-aproape,-n loc de-mp`c[ciune.
Unul ca acela de la Domnul are
Dar =i bun[tate, mil[=i spori mare.
+i aceasta-i ruda ce cearc[pre Domnul,
Spi\ele acestea s[le =ti tot omul.
S[marg[pre d`nse =i s[-l vaz[-n fa\[,
Domnul lui Iiacov cerc`nd cu dulcea\[.
V[r[dica\ u=ea, cine-ave\ mai mare,
R[s`pi\ z[voare =i-ncuitori tare,
S[intre-mp`ratul cu sv`nta sa slav[,
Sau v[da\ r[spunsul f[r[de z[bav[!
Cine-i]mp[ratul acesta cu slav[?
Nu ne dodeire\ de face\ g`lceav[.
Domnul este tare, puternic s[certe
Tare pre r[zboaie, s[taie, s[ierte.
Lua\]-v[u=ea, cine-ave\ mai mare,
R[s`pi\ z`voar[=i-ncuitori tare,
S[intre-mp[ratul cu sv`nta sa slav[,
Sau v[da\ r[spunsul f[r[de z[bav[!
Cine-i]mp[ratul de vine cu slav[?
Spune\ cine este, nu face\ z[bav[.
Domnul puterilor,]mp[ratul vine,
Cu sv`nta sa slav[, oame, pentru tine,
Din plean s[te duc[unde \i-i g[tat[
Odihn[=i cinste-n slav[nencetat[.

PSALMUL
24

CUPRINS

C[tr[tine, Doamne, bietu-mi suflet*
}l r[dic cu rug[, cu tins cuget.
Doamne, prin nedejde ce-am spre tine,
S[nu la=]n veci s[duc ru=ine.
Nice pizma=ii miei s[m[-nchiz[
}ntr-a lor vicle=ug, s[m[r`z[.
C[to\ ceia, Doamne, ce te rabd[
Nu s-or stidi la vreme de prad[.
Iar[p[c[to=ii r[u s[pa\[
+i ru=inea lor s[le stea-n fa\[.
Ale tale c[i, Doamne, mi-arat[
+i-ntr-a tale c[r[ri m[-ndireapt[.
+i m[, Doamne, du de-m fii pova\[
Spre-a ta dereptate de m[-nva\[.
C[-m e=ti Domnul dat de m`ntuin\[,
Zua toat[te-a=tept cu credin\[.
|-ad-aminte de ieftin[tate,
Din veci ce o ai cu bun[tate.
C[\i-i, Doamne, mila de pre-atunce
A=ezat[spre to\ cu g`nd dulce.
Gre=ala mea cea de tinere\e
S[o ui\, Doamne,-n ieftine\e.
+i cu a ta mil[\-ad-aminte,
S[nu m[ui\, Dumnez[u svinte,
Pentru a ta sv`nt[bun[tate,
Carea-ntorci pre om din r[utate.
Bunu-i Domnul =i din direptate

* 5 perechi.

Ne-au pus lege de c[tr[p[cate,
S[ne duc[pre cale-n giude\e,
Pre cei brúdivi =i cei cu bl`nde\e.
}n c[ile lui cele de viat[
S`ngur Domnul le este pova\[,
+i c[ile lui toate sunt mil[,
Nef[c`nd adev[rului s`l[,
Celora ce-i cearc[sv`nta lege
+i m[rturii ce-i feresc]ntrege.
+i pentr-al t[u, Dumnez`u, sv`nt nume
Gre=elele s[-m =tergi de pre lume.
Cine-i omul s[-\ aib[de fric[,
S[nu-\ poat[gre=i-ntru nemic[?
}i vei da cu lege-ntr-a ta cale
Ce \-au iubit poruncile tale.
Sufletul lui]n cei buni vei face
S[petreac[cu s[la= de pace,
+i s[m`n\a lui va tr[i-n \ar[
De-a ocina mo=ii cu hotar[.
Carii au de tine, Doamne, fric[
Nu li s[va sminti din nemic[,
C[li-i spune a ta sv`nt[lege,
Pre delaturea ei s[n-alerge.
Ochii miei spre tine, Doamne, caut[
}n tot ceasul cu minte curat[.
C[tu]m vei scoate de c[pcan[
Picioarele, din curs[viclean[.
Caut[-mi, Doamne, de m[miluie=te,
C[sunt s`ngur n[scut, =i m[cre=te.
Mi-am]mplutu-mi inema de sc`rb[,
Ce-m ia mi=el[tatea din g`rb[.

Vez]-mi greul =i de plec[ciune
+i-m trimite, Doamne, iert[ciune.
Vez pizma=ii c[mi s[-nmul\`r[
+i cu ur[str`mb[ m[ ur`r[.
Mi=elul mieu suflet mi-l fere=te
De ru=ine, =i m[izb[ve=te.
C[mi-i, Doamne, nedejdea spre tine,
S[-m trimi\ folos`n\[de bine.
Prostaticii ce \`n dereptatea
Sunt cu mine-n toat[greutatea.
C[eu pentru tine pui r[bdare,
De la tine s-aib, Doamne, iertare.
+i s[izb[ve=ti cre=tin[tatea,
Iu=iur`ndu-i toat[greutatea.

CUPRINS

PSALMUL 25

Giudec[-m[, Doamne, c[eu]n prostime*
Umblu-n toat[vremea, ne-av`nd r[u pre nime.
+i tu-m e=ti nedejdea c[nu m-oi sl[bi-m[,
S-a cunoa=te, Doamne, c`nd m-ii[1] ispiti-m[.
S[mi-arz[r[runchii, inema s[hiarb[,
+i ochii miei mil[de la tine s-aib[.
C[\-am voit bine cu slujb[direapt[,
N-am =ezut]n sfaturi cu ceat[de=art[.
Cu cei f[r[lege nu voi intra-n cas[,
N-oi pri ì mi viclenii =i str`mbii la mas[.

---

* 6,6.
[1] *m[vei.*

Pre m`ni m-oi sp[la-m[cu cei f[r[vin[,
Cu d`n=ii voi merge la sv`nta ta cin[.
}mpregiur oltarul t[u, Dumnez[u svinte,
S[-\ auz de hfal[, dvorind]nainte,
Ca s[poci r[spunde svintele-\ ciudese,
Laudele tale preste gloate dese.
C-am]ndr[git, Doamne, a ta sv`nt[cas[,
Pentr-a ei fr`mse\e s[fie aleas[.
Cu slava ta, Doamne, ce o lumineaz[,
De d[cuviin\[=i sloboade raz[.
Nu m[l[sa, Doamne, s[fiu de pierire
Cu bietul mieu suflet, ce s[mi-aibi de =tire.
+i cei f[r[lege s[nu-m fie-n via\[,
Crun\`i =i viclenii de carii \i-i grea\[,
Ce sunt pre tot ceasul cu r[ul am`n[
+i de m`zde str`mbe li-i direapta plin[.
C[eu cu prostia am cale de=chis[,
C[tr[vicle=uguri n-am hire deprins[.
M[rog, Doamne svinte, de m[izb[ve=te,
Pentru a ta mil[ce \] s[veste=te.
S[nu-m mut piciorul din c[r[ri direpte,
S[te sl[v[sc, Doamne,]n gloate-n\[lepte.

CUPRINS

PSALMUL 26

Domnul mi-i lumin[=i mi-i m`ntuin\[,
N-am de c[tr[nime nice o s`in\[.
Domnul m[scute=te cu pav[\[tare,
+i n-oi avea-n via\[fric[de pierzare.
De-ar fi c`t de-aproape pizma=ii cu sc`rb[

+-ar vrea s[-m m[n`nce carnea de pre g`rb[,
Aceia pizma=ii ce-m cearc[durere
Le va sl[bi s`la =i vor da-n c[dere.
De s-ar t[b[r]-s[oaste c`t de mare
S[vie asupr[-mi, am inem[tare.
+i nu m[voi teme, cu a ta nedejde,
Nice de o oaste s[-m fac[primejde.
Numai ce am una s[cei de la tine,
}n sv`nta ta cas[s[petrec cu bine
+i-n z`lele vie\ii s[-\ v[z de fr`mse\e,
Slujindu-\ ]n cas[p[n[-n b[tr`ne\e.
C[m[vei ascunde la z] de n[val[
Supt cortul t[u, Doamne, ca s[n-aib s`ial[.
M-ii[1] acoperi-m[ ]n c[mar-ad`nc[,
S[fiu f[r[team[, m-ii[1] sui pre st`nc[.
Acolo pizma=ii n-or putea s[-m strice,
Preste d`n= m-ii[1] pune cap f[r[de price.
Dimpregiur \-voi face j[rtve l[udate,
Supt umbrariul cél sv`nt, =i cu c`nt[ri nalte.
+i \-voi c`nta, Doamne, c`ntec cu s`in\[,
Ca s[mi-auz glasul cel de umilin\[.
+i m[miluie=te, Doamne, de mi-ascult[,
Inema mea \-z`ce cu durere mult[,
De te voi cerca-te, =i sv`nta ta fa\[,
C[nu \i-i de mine, Doamne svinte, grea\[.
+i cine s[-ntoarce, Doamne,-n poc[in\[,
}l pri ì me=ti pre-acela cu mult[priin\[.
+i te voi cerca-te cu fa\[curat[,
S[-\ v[z sv`nt[fa\[=i prealuminat[.

[1] *M[vei.*

Nu-\ ascunde, Doamne, fa\[preacinstit[,
Nu fugi de mine la vreme cumplit[.
Ce-m trimite, Doamne, a ta socotin\[,
S[nu duc delungul aposcorachin\[.
Nu m[l[sa, Doamne, cu p[r[s`ciune,
F[r[m`ntuin\[, ce-m d[iert[ciune.
M-au p[r[s`t nenea =-am r[mas de mam[,
Ce eu, Doamne svinte, sunt \ie pre sam[.
+i m[-nderepteaz[cu sv`nta ta lege
Pre cale direapt[, Doamne, de voi merge.
S[crepe pizma=ii, s[n-aib[s[-m strice,
Nice s-aib[voaie asupr[-mi cu price.
C[s[r[dicar[din p[r\`le]mbe
M[rturii asupr[-mi cu cuvinte str`mbe.
S`ngur[ minciuna asupr[ =-b`rfe=te,
+i nedereptatea]ns[= s[v[de=te.
Iar[eu voi crede cu inem[-ntreag[
C[-m va tinde Domnul mila sa cea larg[.
Da-m-va s[v[z =i eu \ara cea de via\[,
S[petrec cu svin\ii]n trai de dulcea\[.
Voi r[bda pre Domnul s[m[duc[-n slav[
+i nu m-oi m`hni-m[de lung[z[bav[.
M-oi]mb[rb[ta-m[=-oi pune r[bdare,
A=tept`nd pre Domnul cu inem[tare.

CUPRINS

PSALMUL 27

C[tr[tine, Doamne, strig cu mult[fric[*,
Iac[m[-mpresoar[pizma=ii de-m stric[!

* 6, 6.

+i de-i t[cea m`lcom, l[s`ndu-i]n voaie,
    Face-m-vor pizma=ii sc`rb[=i nevoaie.
Cu cei din morm`nturi de-atocma m-or face,
    M-or c[lca-m[-n tin[, de-i vei l[sa-n pace.
Ce mi-ascult[, Doamne, glas de rug[ciune,
    C`nd m[rog spre tine =i-m cei iert[ciune,
Cu m`nule tinse spre casa ta sv`nt[,
    }n num[r s[nú fiu cu r[ii]n sm`nt[.
+i cu p[c[to=ii ce fac str`mb[tate
    S[nu m[pierz, Doamne, s[duc r[utate,
Cu ceia ce nú \`n giur[m`nt de pace
    C[tr[cel de-aproape, ce fac ce le place.
D[-le, Doamne, plata precum ei lucreaz[,
    Dup[vicle=uguri ce-au f[cut s[-= vaz[.
Cu n[ravuri rele]n m`nule sale,
    Ce-au f[cut altóra s[le faci cu cale.
Lucrurile tale n-or s[cugeteze,
    Poruncile tale nú vor s[lucreze.
Pentr-aceea, Doamne, le vei sparge ceata
    +i nu-i vei mai str`nge, ce le vei da plata.
Bun[cuv`ntare s-aibi, Dumnez[u svinte,
    C[mi-auz`= glasul cel de rug[minte,
De-m e=ti sprejineal[=i agiutorin\[,
    +i inemii mele e=ti nedejdiuin\[.
C[mi-ai auz`tu-mi de mi s[-nflore=te
    Mi=elul de suflet =i peli\a-m cre=te.
+i cu bucurie s[-\ fac mul\[mit[
    |ie, Doamne svinte, cu rug[pri ì mit[.
Svin\ia-ta, Doamne, e=ti bun[t[rie
    Besericii tale, =i-i e=ti bucurie.
E=ti-i =i scut tare-n toi, de sprejineal[

Unsului t[u, Doamne, la ceas de n[val[.
M`ntuie=te-\, Doamne, a ta sv`nt[gloat[
+i blagoslove=te ocina ta toat[.
Pre p[=iune bun[cre=te =i o-nal\[,
S[-\ m[rturisasc[ ]n veci cu dulcea\[.

CUPRINS

PSALMUL 28

Aduce\ pominoace =i veni\ la Domnul,
Lui Dumnez[u c`\ sunte\ fii, =i cu tot omul.
Aduce\]-i cu miei gra= Domnului =i slav[,
Aduce\]-i cu cinste, nu face\ z[bav[.
S[face\ cum s[cade sv`ntului s[u nume,
Dumnez[ului nostru, domnii de pre lume.
S[v[-nchina\ la Domnul]n curtea cea sv`nt[,
Cu inem[curat[, cu g`nd f[r[ sm`nt[.
Glasul Domnului toarn[cu smid[-n pohoaie
+i tun[-ntr-ape multe cu fulgere-n ploaie.
Glasul Domnului face holbur[pre mare,
De-o umfl[cu unde =i cu valuri mare.
Glasul Domnului iese cu mult[v`rtute,
De potoale =i marea =i v`ntul cel iute.
Glasul Domnului iese cu fr`mse\e mult[
+i chedrii]i d[ram[=i din loc str[mut[.
+i chedrii din Livanul Domnul]i detun[,
De-i fr`nge cu trupin[, cu crengi]mpreun[.
Ca vi\[lul t[m`iei m[nunt]i zdrumic[,
De d[groaz[-n to\ Domnul, s[-i aib[de fric[.
Ca fii de inoroguri cu cornul]n frunte,
A=e va da iubitul r[zboiul de iute.

Glasul Domnului taie v[paie de par[,
C`nd]= sloboade focul de s-aude-n \ar[.
Glasul Domnului umple pustia de fric[,
De s[-ngroze=te hiara =i carea-i mai mic[.
Cerbii las[p[durea, dumbr[vi d[r`mate,
De fug la mun\`i céi goli =i la dealuri nalte.
Iar[cine =ti rug[din lume tot omul,
N[zuiasc[s[scape]n cas[la Domnul.
C[Domnul =ede-n scaun c`nd vars[potopul,
C`nd face lumii groaz[=i fric[cu focul.
+ede Domnul]n scaun de =-]mp[r[\e=te,
+i gloata sa cea sv`nt[Domnul o-nt[re=te
Cu bun[cuv`ntare pre via\[de pace,
Ce i-au giuruit Domnul deplin]i va face.

CUPRINS

PSALMUL 29

}n[l\a-te-voi, Doamne, cu mult[plecare*,
C[-m trimi\ sprejineal[, de n-am lunicare.
S[n-aib[bucurie pizma=ii de mine,
Doamne, Dumnez[u svinte, c[eu strig spre tine.
C[m[scoli de la boal[=i-m dai s[n[tate,
+i-m iei sufletul lesne de la greutate.
Tu m-ai scos de la iadul ce n-are lumin[,
M-ai luat de la ceia ce pogoar[-n tin[.
C`nta\ Domnului, svin\ii, c`nta\ s[s[=tie,
+i-i spune\ m[rturia]ntr-a lui svin\ie.
C[svin\ia-sa Domnul sc`rba nu l[\e=te,
Ce d[mil[=i via\[cui s[umile=te.

* 7, 6.

Cine va v[rsa lacr[mi =-a-ns[ra cu jele,
L-va dezlega la zu[den toate gre=ele.
Ce eu z`ceam ]n mine, c`nd m[-mbog[\`s[[1],
C[f[r[de sminteal[m-va fi via\a tins[.
+i tu, Dumnez[u svinte, mi-ai datu-mi putere,
De mi-au st[tut fr`mse\ea f[r[de sc[dere.
Iar[c`nd \-ai ]ntorsu-\ fa\a ta cea sv`nt[,
Mi-au sc[zut buiecia =-am c[zut]n sm`nt[.
+i n-am de-acmu ce face, numai ce-oi striga-te,
Doamne, Dumnez[u svinte, iart[-mi de p[cate.
C[ce folos mi-a face s`ngele cel mare,
De vreme ce-a= de=cinge s[m[rg]n pierzare.
Au doar[poate spune \[rna, s[gr[iasc[
De sv`nta-\ dereptate, s[te povesteasc[?
Auz`tu-mi-au Domnul =i mi-au trimis mil[,
Mi-au str`nsu-mi sl[biciunea de mi-au datu-mi s`l[.
Domnul spre bucurie mi-au]ntorsu-mi pl`nsul,
Z[bl[ul ce-mbr[cas[m m-au schimbat dintr-]nsul.
+i-m fece veselie cu ve=m`nt de slav[,
Slava mea s[te c`nte f[r[de z[bav[.
C[m-ai scos, Doamne svinte, de la umilin\[,
Binele t[u l-voi spune]n veci cu credin\[.

CUPRINS

PSALMUL 30

Tot mi-i, Doamne, nedejdea spre tine*,
S[nu la=]n veci s[duc ru=ine.

---

[1] *]mbog[\isem.*
* 5 perechi.

Cu mila ta =i cu dereptatea
    S[m[sco\ din toat[greutatea.
+i urechea \-pleac[de mi-ascult[,
    S[m[sco\ ]n s`rg de grije mult[.
Tu s[-m fii Dumnez[u =i scut tare,
    N[zuin\[, cas[de sc[pare.
Tu-m e=ti, Doamne, t[rie =i v`nt[,
    Cu a ta putere cu cea sv`nt[.
+i-n numele t[u s[-m fii pova\[,
    C[tr[hrana ceea ce-i de via\[.
+i s[m[sco\ =i de lunicare,
    +i de curs[-ntins[cu pierzare.
C[tu, Doamne,]m e=ti a=teptare
    +i nedejde cu credin\[tare.
Sufletul mieu]n sv`nta ta m`n[
    }l dau, Doamne,]n nedejde plin[.
+i tu m-ai scos de la greutate,
    Socotind cu a ta dereptate.
Ai ur`t pe cei cu-n=el[ciune,
    Ce s[p[z[sc]n de=ert[ciune.
+i eu, Doamne,-ntr-a ta mil[sv`nt[
    M[voi bucura f[r[de sm`nt[.
C[mi-ai c[utat c[tr[plec[ciune,
    De mi-ai trimis, Doamne, iert[ciune.
Sufletul mieu de la greutate
    L-ai scos, Doamne,-ntr-a ta bun[tate,
C[n-ai l[sat s[m[ocoleasc[
    Pizma=ii miei, s[m[c[puiasc[.
S[nu poat[s[m[-nchiz[nime,
    Picioarele mi-ai pus]n l[rgime.
Dumnez[ul mieu, m[miluie=te

Pentru sc`rba ce m[-nv[luie=te.
Ochii miei de groaz[s[-ntristeaz[,
}n toate p[r\ c[ut`nd s[te vaz[.
Din fire sl[bii, vintrele-m sac[,
Sufletul, mi=elul, ce-a s[fac[?
Via\a mi s-au str`ns cu trai de jele,
Suspin`nd adese de ve=ti rele.
De lips[sl[bii =i n-am v`rtute,
Pace-n oase n-am de r[zboi iute.
}n pizma=ii to\ sunt de ocar[,
Vecinii miei m[ur[sc]n \ar[.
Este-n fric[toat[cuno=tin\a,
S-au uitat]ntré noi =i priin\a.
P`ra mea v[z`nd, to\ m[l[sar[,
+-am s`ngur r[mas strein afar[.
M[uitar[to\ ca viii mortul,
F[r[treab[vas, pierdut cu totul.
Auz`nd a mul\ zgromójd de p`r[
Din pregiurul mieu [ce] sf[tuir[,
S[-m scoa\[din mine bietul suflet,
S[-m fac[r[u ce le este-n cuget.
Ce eu, Doamne, pre tine mi-i g`ndul
+i nedejdea, precum]m =tii r`ndul.
}n m`na ta mi-s sor\`i de via\[,
S[petrec cu trai f[r[de grea\[.
Goana s[le tai, Dumnez[u svinte,
+i s[m[sco\ de la m`ni cumplite.
+i fa\a ta cea sv`nt[\-ive=te
Spre sluga ta, de m[miluie=te.
+i de m`n[de pizma= m[scoate,
De ru=ine, de sc`rbele toate.

Strigatu-te-am, Doamne, s[-m vez greul,
S[m[izb[ve=ti de la tot r[ul.
Necura\`i ru=ine s[ s`m\[
+i s[-i soarb[iadul, s[-i]nghi\[.
+i buzele s[le fie mute,
S[le sece =i limba cea iute,
De direptul r[u s[nu gr[iasc[,
S[-l defaime =i s[-l oc[rasc[.
C`t[-\ este, Doamne, bun[tatea,
De o tinz spre to\,]n toat[partea,
+i averea ta, Doamne, cea str`ns[,
Ce vesele=ti direp\ii cu d`ns[!
Carii]\ nedejduiesc cu team[
Le-ai ascuns avere f[r[sam[,
Din mila ta cea nem[surat[,
S[le fie-n vreme nencetat[.
Pentru lumea ce le st[cu sc`rb[,
Li-i iu=ura nevoia din g`rb[,
Ascunz`ndu-i]n tain[de via\[,
S[-i]ndulce=ti cu sv`nta ta fa\[.
+i de turbureala omeneasc[
S[-i acoperi, s[s[odihneasc[.
S[petreac[-n casa ta cea sv`nt[,
Limba rea s[nu le fac[sm`nt[.
Blagoslovit s[fii preste lume
De sv`ntul t[u =i vestitul nume,
C[\-ai minunatu-\ a ta mil[
Pre cetatea ce i-i greu =i s`l[.
Ce de spaim[eu z`=]ntru mine
Urnit cumva s[nu fiu de tine,
S[m[lepez cu greu =i durere

Din sv`nta ta fa\[=i vedere.
Pentr-aceea mi-ascul\, Doamne svinte,
Mi=elul mieu glas de rug[minte.
+i c`nd \-am strigat din greutate,
M-ai]nt`mpinat cu bun[tate.
Cuvio=ii to\, iubi\ pre Domnul,
| `ind dereptatea]n tot omul.
C[Dumnez[u]= cearc[giude\ul
+i va certa str`mbul =i s[m[\ul.
Pune\ b[rb[\`ie =i r[bdare,
Cu v`rtute, cu inem[tare,
Carii ave\ nedejde spre Domnul,
C[ve\i fi l[uda\ ]n tot omul.

CUPRINS

PSALMUL 31

Ferice de cine-i slobod de p[cate*
De la Domnul =i f[r[delegi iertate.
Ferice de om ce nu i s[mene=te
}n gre=ele, de la Domnul, c`nd gr[ie=te,
Nice-n rostul lui s[afl[-n=el[ciune,
C`ndu-= cere de la Domnul iert[ciune.
Amur\`t-am de-m sunt oasele vechite,
Toat[zua ce-am strigat, Dumnez[u svinte.
C[zua =i noaptea m`na ta cea sv`nt[
’Ngreuiaz[asupr[-mi de m[-nsp[m`nt[.
M-am]ntorsu-m[-ntr-a mea mi=el[tate,
De m[spinul]nghimpa cel de p[cate.

* Perechi 6.

F[r[legea mea \-am spus, c[n-am t[gad[,
+i gre=ala mi-am v[ditu-mi cu spovad[,
C[tr[Domnul de mi-am spus p[g`n[\`ia,
+i tu, Doamne, mi-ai iertat necur[\`ia.
Denainte-\ svin\ii t[i, carii \-fac z`sa,
|] s[roag[ ]n prilej bun pentru d`nsa.
}ns[-n vreme de potop =i de n[val[
Stau de d`nsul de departe cu s`ial[.
Z`s-ai, Doamne,]\ voi da cu-n\[lepciune,
S-aibi aceasta-ntr-a ta cale sfaturi bune.
}m voi r[z[ma spre tine c[ut[tura,
De \-voi iu=iura nevoia =i tr[sura.
Nu v[facere\ ca calul f[r[minte,
Nice ca m`=coaia carea nu s[ s`mte
P[n[nu o tragi cu fr`ul]n z[bal[.
Carii n-au de tine nice o s`ial[,
Nice vor s-asculte, ce s[pun cu price,
}i vei bate pre-aceia cu multe bice.
Iar] cine i-i nedejdea c[tr[Domnul,
Mila lui]ncungiura-l-va]n tot omul.
Veseli\]-v[, direp\ii, cu dulcea\[
+i v[bucura\ pr[vindu-i sv`nta fa\[.
+i to\ svin\ii ce-s cu inem-adevar[
L[uda\ vor fi de toat[lumea-n \ar[.

CUPRINS

PSALMUL 32

Bucura\]-v[, direp\ din \ar[*,
De Domnul, =i cei cu adevar[

* 5 perechi.

V[s[cade laud[-n tot omul.
    +i s[v[m[rturisi\ la Domnul,
}n céterea cea de z[ce strune
    +i-n ps[ltire viersul s[r[sune.
C`ntec nou s[-i c`nta\ ]n strigare,
    C`nta\]-i cu bun[ cuv`ntare.
Domnul i-i cuv`ntul de credin\[,
    +i lucrurile lui cu priin\[.
Lui Dumnez[u mila este drag[
    +i giude\ cu dereptatea-ntreag[.
De mila ta, Doamne,-i plin p[m`ntul,
    Ceriurile le-ai fapt cu cuv`ntul.
+i cu duhul rostului t[u toate
    Le-ai umplut de]ngeri =i de gloate.
Cela ce str`ngi marea ca-ntr-un foale,
    }n pr[p[=ti ad`nci, pre-arin[moale.
S[s[team[p[m`ntul de Domnul,
    Cu c`te s[mi=c[, =i tot omul,
C[s`ngur au z`s de s[f[cur[,
    S`ngur le-au dat c[riia= f[ptur[.
Domnul r[s`pe=te toate sfaturi
    A limbilor de prin toate laturi,
Voroavele =i g`nduri din gloate,
    +i din boieri sfaturile toate.
Iar[sfatul ce g`nde=te Domnul
    Va petrece-n veci preste tot omul.
+i ferice-i de limba ce are
    Pre Dumnez[u Domn cu a=ezare
+i poporul ce =-au ales =ie
    }n sor\ul s[u s[-i fie mo=ie.
Din ceri s-au plecat s[vaz[Domnul,

Z[ri pre to\ fiii ce-are omul.
Dintr-a sa petrecere g[tat[,
Preste toat[lumea Domnul caut[.
Ce-au pl[m[dit cu m`nu-= cinstite
Inemile lor ce-s us[bite,
}n tot lucrul Domnul le-n\[lege,
}ntre céi buni =i-n cei f[r[lege.
Nu va sc[pa-n t[ria sa craiul
Cu bóinicii, s[-= lungeasc[traiul.
Caii céi buni, la ceas de n[val[,
}i vor face grije =i sminteal[.
+i nu s-a folos] cu puterea,
Nice s[va scoate cu averea.
C[Domnul preste céi buni pr[ve=te,
Cu mila sa de le osfinte=te.
+i le-a feri sufletul de moarte,
+i din foame Domnul]i va scoate,
C[-i va hr[ni s[nu fl[m`nzasc[
Cu hrana sa cea dumnez[iasc[.
Iar[sufletul nostru a=teapt[
Pre Domnul cu =tiin\[curat[.
+i ne-agiut[de ni-i sprejineal[
+i pav[\[-n vreme de n[val[.
+i inema noastr[-n voaie bun[
De d`ns s[va veseli-mpreun[.
C[-ntru sv`ntul lui =i cinstit nume
Nedejdiuim, petrec`nd]n lume.
Hie-\, Doamne, mila ta cea sv`nt[
Preste noi, precum te-am avut v`nt[.

PSALMUL 33

CUPRINS

Blagoslovi-voi pre Domnul toat[vremea =i tot ceasul*,
Lauda lui este-n rostu-m s[-i c`nt c`t]m poate glasul.
De Domnul s-a bucura-s[sufletul mieu =i va z`ce,
Bl`nz`i to\ ca s[auz[, bucurie =i ferice.
M[ri\ pre Domnul cu mine =i s[-i ave\ =i de team[,
S[-i]n[l\[m depreun[s`ntul nume f[r[sam[.
N[zuit-am c[tr[Domnul =i l-am cercatu-l cu rug[,
+i-n toate grijile mele m-au m`ntuit f[r[fug[.
Veni\ aproape de d`nsul =i s[v[lua\ lumin[,
Ca s[fie fa\a voastr[luminat[=i senin[.
C[=i mi=elul c`nd strig[ Dumnez[u de s`rg l-aude
+i la sc`rbele lui toate cu agiutor]i r[spunde.
Pregiur ceia ce-au de Domnul fric[, de-i slujesc cu team[,
Pus-au]nger de-i fere=te cu o=ti grele f[r[sam[.
De-a Domnului bun[tate cerce de vaz[, cui pare,
C[-i ferice de tot omul ce-are spr-ins[1] nedejde tare.
Svin\ii to\, s-áve\ de Domnul fric[, precum v[s[cade,
C[tem`ndu-v[ de d`nsul binele nu v[s[scade.
Bog[ta=ii, ce-au nedejde pre str`nsur[=i avere,
Fl[m`nz[sc]n toat[vremea =i vin la mare sc[dere.
Iar[carii cearc[Domnul, de bine n-or avea lips[,
Ce vor avea de tot bine =i masa le va fi tins[.
Veni\, cuconi, l`ng[ mine s-asculta\ de ce voi z`ce,
S-ave\ de Dumnez[u fric[, s[fie de voi ferice.
Omule ce pofte=ti via\[, z`le s[ vez f[r[ sc`rb[,
Din gur[\-opre=te r[ul =i vicle=ugul din limb[.

---

* }n 2 cetverodvoi\e.
[1] *spre d`nsul.*

+i fugi de la r[utate =i s[faci ce este bine,
    Cearc[de g[se=te pacea =i-i ia urma, cum s[vine.
Domnul c[tr[céi buni caut[c[ut[tur[milostiv[,
    +i la rug[le aude, s[n-aib[r[u]mprotiv[.
Iar[fa\a lui cea sv`nt[spre r[i nú va s[pr[vasc[,
    C[-i va pierde de pre lume, s[nu s[mai pomeneasc[.
Spre Domnul strig[direp\ii =i svin\ia-sa-i ascult[,
    De la greu]i m`ntuie=te, nepestind]n vreme mult[.
C[Domnul este aproape de cei cu inema fr`nt[,
    +i smeri\ilor cu duhul li-i agiutori =i li-i v`nt[.
Multe sc`rbe au direp\ii, =i Domnul le iu=iureaz[,
    Oasele lor dup[moarte le cru\[s[nu s[piarz[.
Moarte rea dau p[c[to=ii =i-= vor pieri-n r[utate,
    Cine ure=te direptul va suferi greutate.
C[slugile sale Domnul de la greu le izb[ve=te,
    +i nu va avea sc[dere care spre]ns n[zuie=te.

CUPRINS

PSALMUL
34

Doamne, giudec[-i]n dereptate*
    Pre carii m[lupt[-n str`mb[tate.
Ie= cu scutul =i cu a ta arm[,
    S[s[obosasc[f[r[sam[.
Calea s[le-nchiz cu a ta lance,
    S[n-aib[gonaci]nc[tró face.
Sufletului z]-mi : „St[i cu credin\[“,
    +i tu s[-m fii, Doamne, m`ntuin\[.
S[s[schimosasc[-n grea ru=ine

* 5 perechi.

Carii pornesc r[ul lor spre mine.
Cu r[ceal[s[s[v`rtejasc[,
Carii]m pizm[sc, r[u s[-i g[sasc[.
Vicol s[le bat[\[rna-n fa\[,
S[nu-= vaza traiul cu dulcea\[.
Domnul s[le dea]nger cu sc`rb[,
S[le puie r[utatea-n g`rb[.
S[le fie calea-ntunecat[,
Cu poticnituri =i lunicat[.
+i s[-i de la Domnul]ngrozasc[
}ngerul, =i arm[s[-i goneasc[.
C[cu de=ert]m pus[r[s`l\[
+i cu pierz[toare s[m[-nghi\[.
Bietul suflet de=ert mi-l mustrar[;
S`l\a s[-i apuce ce-= uitar[,
+i c[pcana]nc[s[-i g[sasc[,
+i pre s[mostreá s[-= nemereasc[.
Iar[mi=elul mieu, Doamne, suflet
De la tine s[-i vie bun cuget.
S[s[desfeteze-n bucurie
De a ta izb`nd[=i t[rie.
+i oasele mele s[gr[iasc[
De mila ta cea dumnez[iasc[:
„Domn ca tine cine-i deprotiv[,
Cu firea ta cu cea milostiv[?
C[mi=elul sco\ de la m`ni crunte,
+i lipsitul de la pizma= iute“.
M[rturii care-nviteaz[rele
S[m[-ntrebe]ntreb[ciuni grele,
Pentru bine cu r[u s[-m pl[teasc[
+i mi=elul suflet s[-m st[rpasc[.
C`nd ei s[-nvita s[m[-mpresoare,

    Eu m[ ]mbr[cam cu strec[toare,
S[mi s[zg`rceasc[bietul suflet,
    Cu rug[, cu post, cu smerit cuget.
S[-m vie-n s`n ruga, de mi-i str`mb[,
    Bine de le z`c numai din limb[.
N-am spre nime g`nd de r[utate,
    Bine le poftesc ca unui frate.
Ca om jelnic care-= pl`nge mortul,
    Sunt trist, Doamne, =i m`hnit cu totul.
Pregiur mine s-adun[cu =an\uri,
    Str`ng`nd bice asupr[-mi =i lan\uri,
C`t =i firea nu mi s[ mai s`mte,
    Ce-m g[tar[s[-i poci lua minte.
C[s[desp[r\`r[din priin\[
    +i nu le-au mai venit umilin\[.
Cu b[t[i m[ispitir[multe,
    Asupr[-mi scr`=c`nd cu venin iute.
De mine s[cau\, Dumnez[u svinte,
    +i s[m[sco\ de la m`ni cumplite.
Sufletul mieu, Doamne, s[-l deradici,
    Uni=oara mea, de lei s[lbatici.
Vestea]\ voi face-n s[bor mare,
    }n limbi grele te voi sl[vi tare.
R[ul cine-m vor, s[nu z`mbasc[,
    +i cu ochii s[nu m[h[iasc[,
Carii]mi gr[iesc de pace-n fa\[,
    +i delaturi ei]m sunt cu grea\[,
C[sc`nd gura p[n[la m[sele
    Asupra mea cu cuvinte rele:
„Ferice de noi c[ni-i pre voaie,
    De te vedem to\ cum te despoaie“.
Vez]-i, Doamne, cum ei s[dezmiard[

+i nu-i l[sa-n voaie s[-m dea prad[.
Ce te scoal[, Doamne, de mi-alege,
Doamne Dumnez[u, =i s[-m faci lege.
S[m[giudeci, Doamne,-ntr-adev[rul,
S[nu r`z[ceia ce-m vor r[ul.
Nice ei s[z`c[-ntr-a lor suflet :
„Ferice de noi c[ni-i pre cuget ;
Cu totul s[-l b[m, bine c[-l prins[m,
Setea noastr[de-acmu noi o st`ns[m“.
Ru=inea-n obraz s[-i schimosasc[,
R[utatea lor s[-i]ngrozasc[.
Carii]m vor r[ul, r[u s[-mbrace,
Cuv`nt r[u s[nu mai poat[face.
Iar[direp\ii ce-m cearc[bine,
Doamne, s[s[bucure cu mine.
+i m[rit s[fie,]\ vor z`ce,
Numele t[u, Doamne, cu ferice.
Carii poftesc slugii tale via\[,
Cu pace s[-= petreac[-n dulcea\[!
+i limba mea f[r[de z[bav[
S[deprinz[ ]n sv`nta ta slav[,
Toat[zua-ntr-a ta dereptate,
D`nd laud[-n dulce bun[tate.

CUPRINS

PSALMUL 35

Omul f[r[lege]n sine g`nde=te*
R[ut[\ s[fac[=i nu s[s`ie=te,
De Dumnez[u n-are]n ochii s[i fric[,

* 6, 6.

}i pare c[nú-l-va t`lni r[u nemic[.
Cu vicle=ug umbl[f[r[de t[gad[,
F[c`nd str`mb[tate =i r[dic`nd svad[.
Dereptate n-are]n cuv`nt ce z`ce,
Binele nu-i place, puindu-s[-n price.
Sara, c`nd s[culc[s[s[odihneasc[,
G`nde=te la zu[ce r[u s[scorneasc[.
Ce mila ta, Doamne, pre ceri s[l[\e=te,
Sv`nta-\ adevar[ núori cov`r=e=te.
}\ este ca mun\`i dereptatea nalt[,
Giude\ele tale-s ad`ncime lat[.
C[tu grije=ti, Doamne, oamenii =i hiara,
+i \-ai tinsu-\ mila preste toat[\ara.
Cu svintele-\ áripi tu ne \`i c[ldur[,
Ne hr[ne=ti de sa\`u cu hran[din gur[.
Avem bi=ug mare]n sv`nta ta cas[,
M`nc[ri desf[tate, b[uturi pre mas[.
C[la tine este de via\[f`nt`n[
+i-ntr-a ta lucoare vom vedea lumin[.
Tinde spre d`n= mil[carii =tiu de tine
+i f[dereptate c[ror \]-s cu bine.
Picior de m`ndrie s[nu m[sminteasc[,
M`n[p[c[toas[s[nu m[cl[teasc[.
C`nd vor c[dea r[ii, s[dea-n r[pegiune,
De s-a mira lumea de d`n=i cu minune.

CUPRINS

PSALMUL
36

Nu rivni-n bi=ugul a om f[r[lege,
C[f[r[z[bav[din lume s-a =terge.
+i va s[ca lesne, ca otava verde,

Sufletul =-a pune =-averea =-a pierde.
Ce fii c[tr[Domnul cu inem[-ntreag[,
Petreci f[c`nd bine-n l[cuin\[larg[.
S[tr[ie=ti]n lume cu via\[curat[,
+i Domnul te-a pa=te cu m`n[-ndurat[.
Sile=te cu Domnul s[te dai]n via\[,
C[-\ va da pre voaie inemii dulcea\[.
Calea ta ce-ascuns[arat[la Domnul,
Spre d`ns s-aibi nedejde, c[iart[tot omul.
Dirept te va face, de-i fi tot lumin[,
Giude\ul \-va scoate-n miaz[z] senin[.
Domnului te roag[=i te cucire=te,
Nu r`vni vicleanul calea ce-i spore=te.
P[catele toate cu d`nsul vor merge,
Omului ce face c[lcare de lege.
St`mp[r[-\ m`nia, urgia \-opre=te,
R`vna, vicle=ugul, de te cur[\e=te.
C[di-i face rele, s[ci din r[d[cin[,
De vei face bine, nedejdea \i-i plin[.
Cur`nd s-a alege,-n vreme pu\intic[,
C`nd vor pieri str`mbii]n clipal[mic[.
Bl`nz`lor p[m`ntul mo=ie r[m`ne,
Petrec`nd]n via\[direapt[spre bine.
S[vái p[c[to=ii cu din\ii lor scr`=ce,
C[tot n-au putere a dirept s[-i strice.
De-a lor nebunie =i Domnul va r`de,
V[z`nd c[le vine z] rea de-i cuprinde.
Scos-au p[c[to=ii sabie din teac[,
Arcele li-s gata r[zboiul s[fac[,
S[taie mi=eii, s[racii s[giunghe,
Au g`nd s[nu lase dirept nice unghe.

Sabia aceea]ntr-]n= s[va-nfige,
Coarda s[va rumpe, arcul li s-a fr`nge.
De pu\`n direptul mai mult folos are
Dec`t bog[\`ia str`mbilor cea mare.
C[r[ii =i str`mbii m`nule =-or fr`nge,
Iar[pre direp\`i Domnul ]i va str`nge.
}ntregilor Domnul umbletele =tie,
+i le-au dat cu vecii úric pre mo=ie.
La vreme cumplit[n-or fi de ru=ine,
}n z`le fl[m`nde le-a prisos] p`ine.
}n=i= p[c[to=ii]= cunosc pierirea,
S[vái c[s[nal\[pre lume cu firea.
Ceia ce pun pizm[cu Domnul =i price,
S[\`ne de d`n=ii pu\`n[ferice.
}ndat[ce-or cre=te =-or dob`ndi slav[,
Vor pieri ca fumul, nef[c`nd z[bav[.
Ia-mprumut vicleanul =i nu mai pl[te=te,
Direptul s[-ndur[, d[=i miluie=te.
Carii c[tr[Domnul sunt cu mul\[mit[
Vor ocina lumea-n vreme necl[tit[.
Carii]i vor z`ce sud[lmi de ocar[,
Pre-aceia i-va pierde cu totul din \ar[.
De va umbla omul pre cale dreapt[,
Cum iube=te Domnul, d[rui-i-va plat[.
+i c`nd s-a t`mpla-s[s[pa\[c[dere,
L-va \inea de bra\e s[n-aib[sc[dere.
De c`nd am fost t`n[r tot am \`nut minte
P[n[-n b[tr`ne\e aceste cuvinte.
N-am v[zut direptul p[r[s`t s[pieie,
Nici a lui s[m`n\[ ]n foame s[ceie.
Preste toat[zua d[=i miluie=te

A lipsi\ direptul, =i s[m`n\a-i cre=te.
Fugi de r[utate, f[ce este bine,
+i petreci]n lume cu z`lele pline.
Dumnez[u iube=te pre giude\ s[fac[,
Svin\ii s[i nu-= las[cuv`ntul s[-i treac[,
Ce-i \`ne pre straje ca s[le dea via\[,
Str`mbii cu tot plodul pre vin[s[-= pa\[.
}n veci ocineaz[direp\ii hotar[,
P[r\ ce le-au dat Domnul cu úric]n \ar[.
Cuget[direptul g`nd de-n\[lepciune,
Rostul lui =i limba fac giude\e bune.
Av`nd de la Domnul]n inem[lege,
Pre cale dreapt[nesmintit va merge.
P[c[tosul cearc[direptului moarte,
Ce Domnul nu-l las[=i din greu l-a scoate.
}ng[dui pre Domnul, c[ile-i p[ze=te,
C[te va-n[l\a-te-n lume =i te-a cre=te.
+i nu c[uta r[ii c[ce sunt de-a hirea,
C[-n pu\`n[vreme li-i vedea pierirea.
V[zui pre spurcatul suindu-s[búor,
S-agiung[ca chedrii t[m`iei la nuor.
+i trecui pre-acia, caut, nu v[z nemic[
R[mas de la d`nsul, vro st`lpare mic[.
| `ne dereptatea, bl`nde\ea p[ze=te,
C[omului cél bun r[m[=i\a-i cre=te.
Iar[spurc[cio=ii pierirea le vine,
Nice de s[m`n\[ de d`n= nu r[m`ne.
Deci[1] m`ntuin\a este de la Domnul
A direp\ =i sméreni din lume tot omul.

---

[1] *Pronun\at* De-ci.

C[-i va scuti Domnul la vreme de sc`rb[,
Cu folos i-a scoate din ceata cea str`mb[.
La sine i-va pune din partea dreapt[,
S[=az[-n odihn[, d`ndu-le-n veci plat[.

CUPRINS

PSALMUL 37

Nu m[v[di, Doamne,-n vreme de m`nie,
Nice-m da certare cu a ta urgie,
C[l[ncile tale]n mine-s]nfipte
+i sv`nta ta m`n[pre mine s[s`mte.
Nu este pre trupu-mi leac de s[n[tate,
|-am pornit m`nia, de-m feci greutate.
Oasele s[mustr[, ciolane n-au pace,
De grele p[cate n-am]nc[tró face.
Am f[r[legi multe de m[cov`r=e=te,
Sufletul de sarcini abia s[cl[te=te.
De rane sunt putred, firea nu m[s`mte,
De nesocotin\[mi-am pierdut din minte.
M-am zg`rcit cu totul tic[cind]n chinuri,
Umbl`nd toat[ zua cu m`hnite g`nduri.
+oldurile mele sunt batgiocurite,
Bietele ciolane sunt toate r[nite.
R[utatea toat[asupr[-mi s[str`nge,
De suspini, de hlíp[t inema s[st`nge.
Naintea ta, Doamne, jelea mea s-aude,
Suspinile mele n-au unde s-ascunde.
Mi-i sac[v`rtutea, inema-i m`hnit[,
Ochii n-au lumin[, vederea-i lipsit[.
C`\ avui prietini =i so\`i]n via\[,

M[v[d de departe, rudelor li-i grea\[.
+i silesc pizma=ii din via\a cea dulce
Mi=elul mieu suflet]n r[u s[-l arunce.
Sfaturi fac viclene, gr[iesc ce le place,
G`ndesc toat[zua ce r[u]m vor face.
Asurz`i ca surdul de g`lceav[mult[
Ce f[cea asupr[-mi, gura m-st[tu mut[.
M[feci c[tr[d`n=ii ca om ce n-aude
+i nu =ti ce z`ce, nice ce r[spunde.
Nedejdea mi-i, Doamne, toat[c[tr[tine,
Tu s[mi-auz ruga, s[-mi r[spunz cu bine.
C-am z`s, Doamne svinte, pizma=ii miei s-aib[
De a mea c[dere bucurie slab[.
Nice ei s[r`z[, de-a= =i lunica-m[,
C[sc[dere nu mi-i, de m-ii[1] =i certa-m[.
Sunt]n toat[vremea cuprins de durere,
Gre=ala-m voi spune f[r[de t[cere.
+i m[voi griji-m[de ce sunt cu vin[,
Cu rug[curat[, cu f[gad[plin[.
Iar[ei, pizma=ii, cust[cu trai dulce
+i s[silesc tare]n r[u s[m-arunce.
C[s[ ]nmul\`r[cine mi-s cu ur[
+i cu str`mb[tate, f[c`ndu-mi tr[sur[.
Ceia ce-m fac r[ul pentru al mieu bine,
}n loc de priin\[gr[iesc r[u de mine.
Nu m[l[sa, Doamne, la s`ngur[tate,
P[r[s`t de tine s[duc r[utate,
Ce s[fii cu mine, s[m[iei aminte,
Cu sv`nta-\ putere, o, Dumnez[u svinte.

[1] *m[vei.*

PSALMUL 38

CUPRINS

Gr[it-am]n mine s[m[iau aminte*,
S[-m socotesc limba, s[nú z`c cuvinte.
Straje =i ferin\[mi-am pusu-mi pre gur[,
C`nd st[p[c[tosul de-m face tr[sur[.
T[cut-am ca mutul =i nu i-a= mai z`ce
S[-i cuvintez bine, c[ce st[cu price,
De mi s[-nnoie=te durerea cu boale,
Jelea mea =i t`nga nu s[mai potoale.
Inema mea este]n mine herbinte,
+i-m este =tiin\a ars[de cuvinte.
Cu limba mea z`s-am : „Tu, Doamne, mi-arat[
Sf`r=enia vie\ii s[o v[z curat[.
Cisla cea de z`le s[ =tiu c`t[-m este
+i de ce mi-i lipsa s[-m fie la veste“.
Z`lele cu num[r mi-s la tine-n palm[,
Nainte-\ mi-i statul nice de o sam[.
C[lumea aceasta-i ca o miz[mic[,
Omul, c`t de-a hirea, este o nemic[.
De vreme ce trece ca o umbr[rar[,
Z[dar s[trude=te de z] p[n[-n sar[,
De =-agonise=te s-aib[=i pre m`ine ;
Str`nsura ce str`nge nu =ti cui r[m`ne.
Acmu ce voi z`ce s[fac]ntrebare?
Mi s-au spus c[-m este Dumnez[u r[bdare.
Averea mea este la Dumnez[u str`ns[,
La vreme de treab[s[nu fiu]n lips[.

---

* 6, 6.

+i m[izb[ve=te, Doamne, din gre=ele,
    Din cele streine =i dintr-ale mele.
S[nu la= nebunul s[m[ia-n ocar[,
    S[m[prohiteasc[tutinderea-n \ar[.
Amur\`i de nú mi-am mai de=chisu-mi rostul,
    C[m-ai f[cut slobod]n chinuri cu totul.
De \-ai opri, Doamne, m`na ta cea iute,
    S[nu m[sf`r=asc[ d`ndu-mi b[t[i multe!
Prin ce-\ gre=i omul, l-ai dat]n mustrare,
    N-ai l[sat s[-l treac[f[r[de certare.
I-ai st`ns bietul suflet de de-abia s[-ng`n[,
    C`t nu-i mai de-a hirea de o painjín[.
A=e-i de=ert omul ca o hain[slab[,
    Stricat[de molii =i f[r[de treab[.
Ce tu, Doamne svinte, ruga]mi-ascult[
    +i tu-m potole=te grijea mea cea mult[.
S[nu s[uíte lacr[mile mele
    +i strein[tatea carea duc cu jele.
Ca =i to\ p[rin\ii miei am fost nemernic
    }ntr-aceast[lume, toat[via\a jelnic.
Iu=iureaz[-mi greul p[n-a nu m[duce
    S[m[mu\ din lume la via\a cea dulce.

CUPRINS

PSALMUL 39

A=tept`nd pre Domnul vreme lung[*,
    }n grele r[bd[ri mi-au dat de rug[.
Din groap[m-au scos, f[c`ndu-= mil[,
    Din tin[de chin, de la grea s`l[.

---

* 5 perechi.

+i sco\`ndu-m[ din p`cl-ad`nc[,
    Grije s[nu duc, m-au pus pre st`nc[.
+i mi-au dat picioarelor v`rtute,
    S[nu bag de sam[-n vivor iute.
+i-n rostul mieu mi-au pusu-mi nou c`ntec,
    }n lauda Domnului s[m`nec.
V[z`ndu-m[, mul\ vor lua fric[
    +i lumea vor l[sa-ntr-o nemic[,
}ntinz`ndu-= mintea c[tr[Domnul,
    Cu nedejde c[tr[d`ns tot omul.
Ferice va fi de-acela suflet
    Ce nu-i va lipsi Domnul din cuget,
Nice va pr[vi unde fac glume
    De m`niecíi, de =egi de lume.
Minuni ce-ai f[cut, Doamne, vestite,
    F[r[num[r sunt, Dumnez[u svinte.
Nime tocma nu-\ este cu g`ndul,
    S[te-agiung[=i s[-\ =tie r`ndul,
Nice-\ este nime deprotiv[
    }n firea ta]n cea milostiv[.
Spus-am =-am gr[it preste m[sur[,
    Ce tu j[rtv[nu pofte=ti de-arsur[.
C-ai venit cu trup de-ai oprit sfara
    De pre lume =i din toat[\ara.
De demult \-ai dat, Doamne, cuv`ntul
    }n lume s[vii s[-\ vez p[m`ntul.
+i svintele c[r\ ele scriu toate,
    A s[t[g[dui nu s[poate.
Iar[eu voia ta, Doamne svinte,
    Voi sluji cu g`ndul cel herbinte,
C[legea ta]n p`ntece m-zace,

+i \-voi plini porunca cu pace.
| -am strigat derept[\`le toate,
Vestindu-le-n n[roade de gloate.
+i buzele mele-s neoprite,
C[tu s`ngur =tii, Dumnez[u svinte.
Adevara ta nu voi ascunde,
Inema mea strig[de s-aude
Cuv`ntul t[u cel de m`ntuin\[
Ce \-voi spune, Doamne, cu priin\[.
C[nu \-a= ascunde sv`nta mil[,
De s-ar t`mpla fiecare s`l[.
+i adevara ta acea-ntreag[
O voi striga unde-i gloat[larg[.
+i m[, Doamne, \ie rog cu sete
Mil[s[-m trimi\ f[r[scumpete.
C[\i-i mila, Dumnez[u, bogat[
+i \i-i sv`nta m`n[ ]ndurat[,
Carea m[cuprinde-n bun[tate,
C[cuv`ntul \i-i cu dereptate.
Multe r[ut[\ m[ocolir[
Cu f[r[delegi ce m[pripir[.
S[pr[v[sc nu poci cu de-adev[rul,
C[mai multe sunt =i dec`t p[rul.
Dragii cine sunt inemii mele,
M[l[sar[ ]n primejde grele.
}ndur[-te, Doamne, de m[scoate
Din nevoi, din grijile din toate.
Ru=ine s[pa\[-n grea ocar[
Carii cearc[sufletul s[-m piar[.
R[ceala s[li s[-ntoarc[-n g`rb[
Carii]m vor r[u =i-m cearc[sc`rb[.

C`nd vor sta de r[ul mieu s[ r`z[,
De n[prasn[r[ul s[-i cuprinz[.
Iar[cei direp\ carii te cearc[,
Dese bucurii ca s[nu-i treac[,
S[le vie pre tot ceas ve=ti bune
+i veselii, s-aib[de ce spune
De slava ta =i de m`ntuin\[,
S[cunoasc[cine-i cu priin\[.
C[eu sunt cu tine f[r[lips[,
Din priin\a ta, Doamne, cea tins[.
C[e=ti agiutori f[r[z[bav[,
+i s[te v[z, Doamne,-ntr-a ta slav[.

CUPRINS

PSALMUL
40

Ferice de cine socote=te*
Meser =i lipsit de miluie=te.
La cumplit[z] cu izb[vin\[
Domnul]i va fi, =i cu priin\[,
+i-l va cre=te Domnul, d`ndu-i via\[,
’N lume trai s[custe cu dulcea\[.
Domnul n-a l[sa s-aib[s`ial[.
C`nd pizma=ii stau de fac n[val[.
Are-i =i de grije la z[care,
Scul`ndu-l din pat, f[c`ndu-l tare.
Eu]nc[voi z`ce =-oi ruga-m[,
Doamne, s[m[iei]ntr-a ta sam[.
Mil[s[-m trimi\ =i s[n[tate
}n sufletul mieu f[r[p[cate.

5 perechi.

C[pizma=ii, ei mi s[-mbuneaz[,
+-abi-a=teapt[ ]n r[u s[m[vaz[.
Cu-ndr[znire]nc[-m z`c de fa\[
Cuv`nt de mustrare =i de grea\[:
„Moartea de-ar veni s[-l ia din lume,
S[-i pieie =i urma cea de nume“.
}n lontru veniia s[m[vaz[,
Gr[ind dulce, =i cine s[-i creaz[.
F`r[lege =-au f[cut str`nsur[,
R[utate f[r[de m[sur[.
Sfaturi aduna ie=ind afar[,
Ca s[nu-i priceap[cei din \ar[.
Asupr[-mi gr[ia pizma=ii =oapte,
Sa m[bage-n r[u, de z], de noapte.
Cu f[r[delegi m[bl[st[mar[,
Cu cuv`ntul cu cel de ocar[:
„Acesta ce-au adormitu-= somnul
De-acmu s[nu-l mai de=tepte Domnul“.
Cit =i omul mieu cél de priin\[,
Ce m-am l[sat]ntr-á lui credin\[,
La p`inea mea slobod de m[n`nc[,
Vicle=ugul asupr[-mi r[dic[.
Ce tu, Doamne =i Dumnez[u svinte,
Pentru mine s[-\ aduci aminte.
+i cu a ta mil[m[de=teapt[,
S[le pl[tesc pentru a lor fapt[.
Dintr-aceasta =tiu c[-m e=ti cu bine,
C[pizma=ul n-a r`de de mine.
Prin bl`nde\ea mea-m e=ti sprejineal[,
La greul mieu, la cel de n[val[.
+i-nainte-\ mi-ai datu-mi t[rie,

S[tr[iesc cu tine de vecie.
L[udat s[fii, Dumnez[u svinte,
Din vecii to\ din cei de mainte.
+i s[z`c[to\ a=e s[fie
Domnul l[udat peste vecie.

CUPRINS

PSALMUL 41

}n ce chip dore=te cerbul de f`nt`n[*,
C`ndu-l str`nge setea de-l arde-n pl[m`n[,
Sufletul mieu, Doamne, a=e te dore=te,
Cu sete aprins[, de m[ve=teze=te.
Mi=elul mieu suflet de tine-ns[teaz[,
De Domnul puternic =i viu, s[te vaz[.
C`ndva de-a= agiunge s[te v[z]n fa\[,
S[-m st`mp[r de sete]n trai de dulcea\[.
De-aceasta mi-i jele cu inem[ars[
+i ochii miei lacr[mi]n tot ceasul vars[,
C`nd auz mustrare cu r`s ce m[-ntreab[:
„Unde-\ este Domnul s[-\ fie la treab[?“
Unde-m vine-aminte de sv`nta ta fa\[,
Mi s[vars[-n suflet r[ceal[de ghea\a,
De dor ce m-agiunge de sv`nta ta cas[
+i de corturi tinse]n funi de m[tas[.
C[de m-a= vedea-m[trec`nd pentre d`nse,
Cu c`nt[ri de rug[=i cu j[rtve-aprinse,
’N z] de s[rb[toare f[c`nd voaie bun[,
Cu viers de dulcea\[la rug[-mpreun[.
Voia rea nu-\ face, suflete mi=ele,

* 6, 6.

Nice-\ face sc`rb[ suspin`nd cu jele,
Ce s[aibi nedejde spre Domnul curat[,
C[-\ va tinde mil[cu m`n[-ndurat[.
+i tu, m`hnit suflet, grijea te cuprinde,
De \i-i trist[firea =i fa\a nu-\ r`de,
C[-\ aduci aminte de \ara cea dulce
Unde-i Iordanul[1], =-acolo te-ai duce.
De-ai avea putere, =i unde-i Ermonul,
La muntele cél mic, unde =ede Domnul.
+i te gl[s[=ti tare ca marea c`nd rage,
M[rg`nd cu n[val[ la sm`rc ce o trage.
Valurile nalte =i spume de mare
Umbl[preste tine de n-au a=ezare.
A sa mil[Domnul zua \-va trimite,
+i noaptea te roag[la d`ns]nainte.
+i z] c[tr[Domnul : „Nu uita de mine,
C[alt[nedejde eu n-am f[r[tine.
+i eu pentr-aceea duc via\[cu jele,
C[mie pizma=ul mi-aduce ve=ti rele
+i m[dodeie=te, ca s[m[m`hneasc[,
S[-m fr`ng[din oase =i s[m[sl[basc[“.
C[ei, to\ pizma=ii, stau de mi s[str`mb[,
Zua p[n-]n sar[, =i-m fac mult[sc`rb[.
„Unde-\ este Domnul?“, m[iau]n prohit[,
Pre tot ceas m[-ntreab[=i gr[iesc]n hilt[.
Voia rea nu-\ face, suflete mi=ele,
Nice-\ face sc`rb[ suspin`nd cu jele,
Ce s[aibi nedejde spre Domnul curat[,
C[\-va tinde mil[cu m`n[-ndurat[.

[1] *Pronun\at* l-or-.

PSALMUL 42

CUPRINS

Giudec[-m[, Doamne, =i p`ra mi-alege[*]
De limb[viclean[, de om f[r[lege.
+i m[scoate, Doamne, c[tu-m e=ti putere
La loc de n[val[, f[r[de sc[dere.
Pentru ce m[lepez de petrec]n jele,
Cu fa\[m`hnit[, cu ve=minte rele,
C`nd vine pizma=ul de m[ tot ]ng`n[
Preste toat[vremea =i-mproa=c[cu tin[?
Ce s[-\ fie mil[, s[-m trimi\ lumin[,
A ta dereptate s[o v[z senin[.
S[m[iei de m`n[=i s[-m fii pova\[
Spre sv`ntul t[u munte, s[-\ dvoresc]n fa\[.
Unde \-ai]ntinsu-\ cortul cel de slav[,
S[\-intru cu daruri f[r[de z[bav[,
La sf`ntul j[rt[vnic, cu j[rtve de sfar[,
S]-m faci bucurie s[s-auz[-n \ar[.
Ca-n tinere z`le s[-\ c`nt]n l[ute
C`ntece de slav[de pre strune multe.
+i s[m[rog \ie, o, Dumnez[u svinte,
C[tu por\ de grije ca =i de mainte.
Voia rea nu-\ face, suflete mi=ele,
Nice-\ face sc`rb[ suspin`nd cu jele,
Ce s[aibi spre Domnul nedejde curat[,
C[-\ va tinde mil[cu m`n[-ndurat[.

* 6, 6.

PSALMUL 43

CUPRINS

Doamne, auz`t-am din p[rin\ poveste[*],
Ce-ai lucrat cu d`n=ii de tot ni-i la veste.
C-ai pierdut p[g`nii din sv`nta ta \ar[,
S[nu mai j[rtvasc[idolilor sfar[.
+i mo=ilor no=tri le-ai dat s[petreac[
}n sv`nta ta \ar[ =i z`sa s[-\ fac[.
C[ei, mo=ii no=tri, n-au m[rs cu s[geata,
C`nd au luat \ara, ]ngroz`nd cu spata
+i-npung`nd pizma=ii cu suli\a-n ma\e,
S[fac] izb`nd[cu a sale bra\e.
Ce tu, Doamne svinte, cu bra\ele tale
Le-ai f[cut izb`nd[=i le-ai de=chis cale.
+i sv`nta-\ dreapt[le f[cea lumin[,
Cu sv`nta ta fa\[lucoare senin[.
Alt]mp[rat n-avea, Doamne, f[r[tine,
Tu purtai r[zboiul o=tii, cum s[vine.
Cu tine da chiot =i r[dica-n coarne,
Nu putea pizma=ii s[nu s[r[stoarne.
+i ei, mo=ii no=tri, nu s[-ncredea-ntr-arce,
Nice c[uta s-aib[izb`nd[din lance,
Ce ei avea tare spre tine credin\[,
+i tu, Doamne, s`ngur le dai[1] m`ntuin\[.
C[i-ai scosu-i s`ngur de la greutate
+i le-ai dat de sa\`u dar cu bun[tate.
Iar[pre pizma=ii i-ai scosu-i din \ar[,
De i-ai dat s[fie lumii de ocar[.

---

* 6, 6.

[1] *d[deai.*

Pentr-aceea, Doamne, slava \] s-aude,
+i sv`ntul t[u nume pre noi s[r[spunde.
Dar[acmu c[ce ne urne=ti departe,
Ne la= la sminteal[=i nu ne \`i parte?
+i-n o=tile noastre nu vii s[-\ tinz cortul,
Ce la= pre pizma=ii de ne iau cu totul,
C`t le prisose=te de nu ne m[n`nc[,
Ne m`n[ ca turma-n lature ad`nc[.
Oamenii t[i, Doamne, dede= pre v`nzare,
+i-n schimbarea noastr[n-ai pus pre\ul mare.
La sv`nta ta cas[ ai ceat[ pu\`n[
’N strajea ce s[schimb[de pre s[pt[m`n[.
Pusu-ne-ai de súntem]n vecini ocar[,
Limbilor de-aproape ce ni-s pregiur \ar[.
C`nd vor s[s[mustre, pre noi ne pun pild[
+i cl[tesc cu capul de-a noastr[os`nd[.
Ni-i obrazul negru de-at`ta ocar[
Ce ne bate-n fa\[den z] p[n[-n sar[.
Ponoslu ne-agiunge c`nd le vine toan[
Pizma=ilor no=tri, de ne iau]n goan[.
De-acestea de toate ce ne vin]n spate,
Nu \-am uitat, Doamne, a ta bun[tate.
+i ce ne-ai dat lege ne st[m pre tocmal[,
Cu inem[-ntreag[, f[r[de-ndoial[.
S[vái c[ne este =i c[rarea-nchis[,
C[tr[tine, Doamne, ni-i inema tins[.
+i s[vái c[súntem r[ului]n soarte,
De ne]mpresoar[cu umbr[de moarte,
Nu ne-am l[sat, Doamne, de sv`ntul t[u nume,
Nice ne-am tins m`na c[tr-alt domn de lume.
De-acestea de toate vei face c[utare,

C[inema noastr[=tii f[r[-ntrebare.
C[noi, Doamne svinte, súntem zua toat[
Uci= pentru tine =i cu via\a moart[.
Pre slugile tale le giunghe prin oaste
Pizma=ii t[i, Doamne, ca ne=te oi proaste.
Ce te scoal[, Doamne, de-\ st`rne=te somnul,
Scoal[s[te vaz[din fa\[tot omul.
A ce, Doamne svinte, \-ascunz sv`nta fa\[
De noi, tic[lo=ii, cu at`ta grea\[?
C`t sufletul nostru ]n prav s[ zg`rce=te,
+i vintrele nostru-n p[m`nt s[lipe=te.
Ce te scoal[, Doamne, =i vin de ne-agiut[,
Cu sv`ntul t[u nume, cu mila cea mult[.

CUPRINS

PSALMUL 44

Inema mea scoate cuv`ntul cel dulce
+i c[tr[-mp[ratul lucrul]m voi duce.
Limba]m voi face condei de scrisoare
A scriitori grabnic ce nu-i pre supt soare,
Cu c`t e=ti de ghízdav s[-\ scriu ]n fr`mse\e,
C[-ntreci pre to\ giunii cei din tinere\e.
Din buzele tale este dulce graiul,
|-au uratu-\ Domnul s[-\ fie lung traiul.
+i ca un puternic armele \-]ncinge,
Calc[pre pizma=ul =i oastea-i]nfr`nge.
Cu c`t e=ti de ghízdav tinde =i steje=te
Cu a ta putere =i]mp[r[\e=te,
Pentru adevar[=i pentru bl`nde\e,
C[\`i dereptatea de n-álegi]n fe\e.

Purta-te-va bine m`na ta cea sv`nt[,
R[zboi ce vei face \-va fi f[r[sm`nt[.
S[ge\`le tale sunt bine c[lite,
C[zac denainte-\ trupuri polignite.
}mp[ratul nostru cu lancea de-am`n[
Taie pre pizma=ul =i-l giunghe-n pl[m`n[.
Scaunul t[u, Doamne, este cu vecie,
Varga \i-i dreapt[cea de-mp[r[\`ie.
|ie dereptatea]\ este iubit[,
Iar[str`mb[tatea ]\ este ur`t[.
Pentr-aceea, Doamne, Domnu t`u te uns[
Cu oloi de pace =i-mp[rat te pus[.
So\`ilor tale le faci bucurie,
C`nd ti-i ar[ta-te cu mult[t[rie
Din casa cea scump[, cu os tincuit[,
Vesmintelor tale tot li s[uít[.
Vine de la d`nse míros =i dulcea\[,
F[r[ce e=ti rum[n =i vesel]n fa\[.
Da-=-vor]mp[ra\`i fete desf[tate
+i cu d`nse da-\-vor dar =i bun[tate.
Cr[iasa-\ dvore=te de-a direapta-n dvorb[,
}n ve=m`nt de aur,]n scump[podoab[.
Ascult[-m[, hiic[, =i-\ uít[ruda,
Casa =i mo=ia, c[-n dar nu \i-i truda.
Te-a-ndr[gi-mp[ratul pentr-a ta fr`mse\e,
C[\i-i Domn, =i lúi te-nchin[cu bl`nde\e.
Nu-i]n lume hiic[ca-n Tir s[dea raz[,
Va veni cu daruri nainte-\ s[caz[.
E=ti rum[n[-n fa\[=i dai cuviin\[,
|ie \] s[-nchin[craii cu credin\[.
Cine va-ntra-n lontru n-a putea s[tac[,
E=ti craiului hiic[, cine s[te-ntreac[?

Cu at`ta slav[ ce e=ti ]nfr`m=at[.
    ’N peteal[de aur,]n haine-mbr[cat[.
Aurul d[raze, fr`mbii cuviin\[,
    Piatra, m[rg[ritul lucesc cu credin\[.
Veni-vor pre urm[la-mp[ratul fete,
    Veni-vor cu daruri f[r[de scumpete.
+i le vor aduce s[-\ fie la nunt[,
    S[-\ faci veselie cu d`nse mai mult[.
+i soa\ele tale le vei b[ga-n cas[,
    Ce-au govit cu tine, s[le pui la mas[.
Uita-\-vei p[rin\ii, petrec`nd]n slav[,
    C[\-vei vedea fe\ii f[r[de z[bav[.
Preste toat[\ara boieri]i vei pune.
    +i sv`ntul t[u nume tuturor l-vor spune.
Preste toate roduri s[fie vestit[
    +i preste to\ vecii cinstea ta cea sv`nt[.

CUPRINS

PSALMUL 45

Dumnez[u ne este scut =i sprejineal[*,
    Agiutori]n sc`rbe ce vin cu n[val[.
Pentr-aceea nú ne mai cuprinde fric[,
    Nice avem grije-n lume de nemic[.
De-am vedea p[m`ntul cl[tit de v`nt iute,
    +i mun\`i]n mare den loc s[-i str[mute,
Marea valuri nalte url`nd s[r[dice
    +i s[le izbasc[de mun\, s[-i despice
Cu poarnele apei, Domnul vesele=te
    Sv`nta sa cetate =i-ntreg o fere=te.

* 6, 6.

+-au g[tat]ntr-]ns[cas[de d[raz[
    Domnul, =i dintr-]ns[nu s[dep[rteaz[.
La vreme de grije sv`nta lui cetate
    Nu-i va strica nime nice de o parte,
C[din zori de zu[Domnul o-nt[re=te
    Sv`nta sa cetate =i-ntreg o fere=te.
Toat[-mp[r[\`ia de p[g`n[tate
    R[dice r[zboaie-ntr-a lor r[utate,
C[Domnul din cas[r[spuns va trimite
    +i s[vor muia-s[limbile-mpietrite.
C[-n ceas ce sloboade Dumnez[u cuv`ntul,
    Tremur[p[g`nii =i cu tot p[m`ntul.
Domnul lui Iiacov la ceas de n[val[
    Ne \`ne p[rete-ntr-a sa sprejineal[.
}n o=tile noastre Domnul este-n frunte,
    De-l v[d to\ p[g`nii r[zboi ce d[iute.
Cine n-au prins veste, el vie de vaz[
    Pre-mp`ratul nostru r[zboi ce lucreaz[.
C[Domnul potoale numai cu cuv`ntul
    O=ti ce sa r`dic[ de pre tot p[m`ntul.
Arcele sf[r`m[, sabiile fr`nge,
    Suli\e =i scuturi cu focul le-ncinge.
„P[r[s`\ r[zboiul, Dumnez[u v[ z`ce,
    +i s[m[cunoa=te\, s[nu pune\ price.
C[Dumnez[u altul nu-i f[r[de mine,
    +i m[voi n[l\a-m[-n toate limbi p[g`ne,
De m[vor cunoa=te, cu tot R[s[ritul,
    N[roadele toate de pre tot p[m`ntul“.
}n trebile noastre-n toate este Domnul,
    Cu o=ti necuprinse, =i s[=ti tot omul
C[ne folose=te-ntr-a sa sprejineal[
    Domnul lui Iiacov la ceas de n[val[.

PSALMUL 46

CUPRINS

Limbile s[salte*
Cu c`ntece nalte,
S[strige-n t[rie
Glas de bucurie.
L[ud`nd pre Domnul,
S[c`nte tot omul.

Domnul este tare,
Este-mp[rat mare
Preste tot p[m`ntul
+i-= \`ne cuv`ntul.
Supusu-ne-au gloate
+i limbile toate,
De ni-s supt picioare
Limbi de pre supt soare.

Alesu-=-au =ie
Parte de mo=ie
| ara cea dorit[.
Carea-i giuruit[
Lui Iacov iubitul,
Ce-i \`ne cuv`ntul,

Mila s[-= arate
Cea de bun[tate
Spre noi, tic[lo=ii,
Precum ne spun mo=ii.

* }n 3 p[rechi.

Pre v`rvuri de munte
    S-aud glasuri multe
De bucine mare,
    Cu nalt[strigare,
C[s-au suit Domnul
    S[-l vaz[tot omul.

C`nta\ ]n l[ute,
    }n z`c[turi multe,
C`nta\ pre-mp[ratul,
    C[nu-i ca d`ns altul
S[domneasc[-n lume,
    Cu sv`ntul s[u nume,
C`nta\ s[-n\[leag[
    Preste lume larg[.

C[Dumnez[u poate
    Pre limbi preste toate,
De le]mbl`nze=te
    +i le-mp[r[\e=te.
Scaunul d[raz[
    Unde va s[=az[
Domnul din direapta,
    S[-mp[r\asc[plata,
Pre boieri, pre gloate,
    Pre limbile toate.

+i cine s[-nal\[
    Din hire s[ma\[,
I-a vedea tot omul
    Cum i-a certa Domnul.

PSALMUL 47

CUPRINS

Domnul este mare,
    L[udat =i tare.
Mai cu de-adins este
    L[udat cu veste
De-a lui bun[tate,
    }n sv`nta cetate
Din m[gura sv`nt[,
    Ce st[f[r[sm`nt[.

Cetate frumoas[
    De piatr[v`rtoas[,
Bine-ntemeiat[,
    De Domnul g[tat[;
}n \ar[-i vestit[
    C`tu-i de tocmit[.

Muntele Sionul
    Ce =-au ales Domnul
Despre miaz[noapte
    D[raze c`t poate.
Pre coaste de munte
    Cu uli\e multe,
Cetatea cea mare
    Craiului cel tare,
Cu cur\ desf[tate,
    Cu p`nzele nalte.
Strajea nu-i lipse=te,
    Domnul o-nt[re=te.

Craii =i-mp[ra\`i
    Ce fac sfat cu al\`i
S[strice cetatea,
    S[-i ia bun[tatea,
C`nd ei s[adun[,
    Domnul]i detun[,
+i-i cuprinde fric[,
    De nu pot nemic[,
C`t stau de s[mir[
    A ce s[-nglotir[.

Domnul le d[spaim[
    Cu munci f[r[sam[,
Ca maic[c`nd fat[
    De este-nsp[imat[,
Ca vase pre mare
    C`nd le ia v`nt tare,
De le d[de st`nc[
    +i le r[zdrumic[.

Auz`t-am veche
    ’Ntr-auz de ureche
Poveste trecut[,
    +-acmu vedem mult[,
C[Dumnez[u toate
    C`te va, le poate.
Cu l[nci de departe
    Pre pizma=ii bate,
+i cetatea sv`nt[
    St[f[r[de sm`nt[,
N-are greutate
    Nice de o parte,

C[o-ntemeiaz[
    Domnul, s[s[-ncreaz[,
+i-i tinde-mprotiv[
    M`n[milostiv[.
C`t are tot omul
    Mil[de la Domnul.
+i sv`ntul lui nume
    Trece preste lume,
Sv`nta lui dreapt[
    Dreapt[d[plat[.

Muntele Sionul
    S-aib[de la Domnul
Bucurie plin[
    ’N inem[senin[
De giude\ ce-i face,
    +i-n z`le de pace
S[ias[-mpreun[
    To\ cu voie bun[
}mpregiur cetate
    Ce-i cu ziduri nalte,
Hiica jidovasc[
    Turnuri s[-= pr[vasc[.

+i-ntr-alt r`nd de lume
    De sv`ntul t[u nume
To\ s[povesteasc[,
    S[te prosl[vasc[.
S[te =ti tot omul
    C[tu ne e=ti Domnul,
+i c`\ s[vor na=te
    Cu tine s-or pa=te.

PSALMUL
48

CUPRINS

Asculta\ acestea, toate*
N[roade, neamuri =i gloate,
S[-mi]n\[leag[cuv`ntul
Omul de pre tot p[m`ntul,
Bog[ta=ii depreun[
Cu mi=eii c`nd s-adun[,
S[v[spui de-n\[lepciune
Cu-n\[les de-nv[\uri bune.
+i auzul s[v[tinde\,
Pildele s[le deprinde\,
S-asculta\ f[r[de price,
S[-n\[lege\ ce voi z`ce.
S[te temi de z] cumplit[,
S[nu-\ dea de c[lc[i sm`nt[.
Cela ce ai bog[\`ie,
S[nu stai]n s[me\`ie,
Nice s-aibi nedejde-n frate.
Sau]n om, la greutate.
+i cu ce schimb va da omul,
S[s[schimbe de la Domnul?
Cu pre\ de r[scump[rare
Sufletului, de pierzare?
Fi-i-va truda nencetat[,
C[la iad nu va fi plat[.
Acolo n-a vedea moarte,
S[g`ndeasc[c[-l va scoate.
C[m[iestrul]nc[moare,

* 4 perechi.

Ca tot omul de supt soare.
+i nebunul cu buiacul
Vor pieri de pre tot veacul.
+-averea de d`n= r[m`ne
De o iau rude streine.
C`t s[vor scoate din cas[,
Numele li s-a uita-s[,
Li s-a uita =i morm`ntul,
C`t i-a-mpresura p[m`ntul,
Ceia ce nu-= fac pre lume
De bun[t[\ s-aib[nume.
Ce folos este de cinste
Omului f[r[de minte,
Ce-= d[firea omeneasc[
Pre fire dobitoceasc[,
De merge f[r[s`ial[
Pre calea cea de sminteal[?
Nu cunoa=te c[-l va duce
Dezmierd[ciunea cea dulce
De va da ca oaia-n r`p[,
+i moartea l-va sorbi-n prip[.
Iar[direp\`i, d`nd raz[,
Vor pr[vi cum duc s[piarz[
Pre p[c[tos =i buiacul,
S[-= petreac[-n iad tot veacul.
De la slav[s[s[raz[
+i cinstea toat[s[-= piarz[.
Ce m[rog, Dumnez[u svinte,
S[-m iei sufletul aminte
+i s[m[cuprinz cu mil[,
S[nu-m fac[r[ul s`l[.

Iar[tu, oame mi=ele,
S[nu dai de g`nduri rele,
C`nd vez pre p[g`n c[cre=te
+i casa lui s[l[\e=te.
C[deaca moare, el piere,
Cu slava lui, cu avere.
Cu d`ns nemic[nu duce
Dintr-averea lui cea dulce.
C[-ntr-aceast[lume-n via\[
I-i sufletul]n dulcea\[.
+i cine i s[-mbuneaz[,
I-i drag pre-acela s[-l vaz[.
Cine-i spune-n dereptate.
De-acela fuge departe,
C[-i deprins pre cale larg[
C[tr[pierire de-alearg[
+i s[trage pre mo=ie
La-ntunerec de vecie.
Ce folos este de cinste
Omului f[r[de minte.
Ce-= d[hirea omeneasc[
Pre hire dobitoceasc[?

CUPRINS

PSALMUL 49

Domnul domnilor gr[ie=te,
Toat[lumea s[cl[te=te,
+i pre to\ Durnnez[u strig[
De supt soare s[s[str`ng[.
+i va aduna p[m`ntul,

S[-i auz[to\ cuv`ntul.
Din Sion te vei ivi-te
Cuvios, Dumnez[u svinte.
C`nd vei veni cu pohoaie,
Nim[rui n-ii[1] veghea voaie.
Denainte-\ foc s-a-ncinge,
+i gre=i\ii to\ vor pl`nge.
Vei chema ceriul cu tine
+i to\ svin\ii, cum s[vine,
De vei giudeca p[m`ntul,
Precum \-ai r[spuns cuv`ntul.
Direp\`i s[vor alege
Dintre cei f[r[de lege.
Cu cuv`ntul t[u cel dulce
Pre to\ svin\ii \-vor aduce,
Ce \-au \`nut leg[m`ntul,
De-au dat lege-n tot p[m`ntul.
Atunci ceriurile toate
Vor r[spunde preste gloate
De giude\ ce le vei face
'N dereptate =i cu pace.
A=e ne gr[ie=te Domnul,
+i s[-l auz`m tot omul,
S[-l ascult[m f[r[price
C[tr[Izrail c`nd z`ce,
De ne spune m[rturie
Pre giur[m`nt cu t[rie:
„Nu \i-i altul f[r[mine
Dumnez[u, =i s[cau\ bine,

[1] *nu vei.*

C[nemic[nu-\ dau vin[
    Pentru j[rtva de f[nin[,
Nice te-nfruntez de sfar[
    De m`necu= =i de sar[.
J[rtvele \-v[z ce-s de grase,
    Denainte-mi c`ndu-s arse.
Nu-\ voi lua de la cas[
    Vi\[l, nice vac[gras[,
Nice \ap hr[nit din turm[,
    Nice-nt[i, nice pre urm[.
Hiara codrilor cea mult[
    Toat[de mine ascult[.
Am =i dobitoace multe,
    +i de z`mbri-am cirez multe,
Pas[ri]nc[am cu c`rduri,
    De s[\`n de hran[-n c`mpuri.
Am =i \arine destule,
    De-m sunt slugile s[tule.
+i c`nd mi-a trébui p`ine,
    N-oi veni s[cei la tine,
C[-m este lumea pre m`n[
    Cu de tot cu de ce-i plin[.
Nu-\ cei pécie de vac[,
    Nice de vi\[l, s[-m plac[.
S`ngele de \ap nu-m place,
    +i tu =tii ce j[rtv[-i[1] face.
S[j[rtve=ti Domnului slav[,
    Nef[c`nd mult[z[bav[,
C`nd ai grije, =i-m d[=tire,

[1] *vei.*

    C[-\ voi fi cu izb[vire.
S-aib de tine mul\[mit[
    +i priin\[necl[tit[“.
P[c[tosului gr[ie=te
    Dumnez[u =i-l dojene=te:
„Ce-m spui tu de dereptate,
    +i de d`ns[stai departe?
De a mele graiuri svinte
    Nu \i-i grije, nici aminte.
Spui altóra s[s[s`m\[,
    +i tu stai f[r[s`in\[.
Legea mea o iei cu gura
    +i ur[=ti]nv[\[tura.
De cuv`ntul mieu \i-i grea\[,
    +i \i-i r[utatea-n fa\[“.
E=ti cu furii]n so\`ie,
    Cu curvarii]n fr[\`ie.
Limba-\ este mincinoas[,
    +i gura l[uduroas[.
+ez`nd, gr[ie=ti r[u de frate,
    Ca s[-l bagi la greutate,
Ce \i-i n[scut dintr-o maic[;
    +i Dumnez[u cum s[-\ tac[?
|-pare-n mintea cea zlobiv[
    C[\i-i Domnul deprotiv[.
Nu =tii c[te va-nfrunta-te
    Dumnez[u pentru p[cate
+i \] le va pune-n fa\[,
    De-\ va fi mai mult[grea\[.
Pentr-aceea s[-n\[leag[
    To\ cu inema cea-ntreag[,

Pre Domnul s[nu-l uíte,
+i va c[dea-n m`ni cumplite,
+i nu va fi cine-l scoate,
S[-l apuce de la moarte.
Face\ j[rtv[l[udat[,
S-áve\ de la Domnul plat[
+i calea s[v[arate,
S[sc[pa\ de greutate.

CUPRINS

PSALMUL 50

Fie-\ mil[, Doamne, de m[iart[*,
Cu milostivirea cea bogat[,
+i pentru a ta ieftin[tate
S[m[cur[\[=ti de r[utate.
+i mai cu de-adins de r[u m[spal[
+i m[limpeze=te de gre=al[.
C[eu]m =tiu a mea f[r[lege
+i r[ul mieu nainte-mi ce merge.
|ie \-am gre=itu-\, Doamne svinte,
De-am f[cut r[ut[\ denainte.
Cuvintele tale te-ndireapt[
La giude\ s[-nvinci, c`nd vei da plat[.
Iac[-s z[mislit]n str`mb[tate,
Aplecat de maic[-mea-n p[cate.
Ce tu, Doamne, iube=ti dereptatea.
De-\ ar[\ pre mine bun[tatea,
+i cu taine ce nu s[pot spune

* 5 perechi.

Mi-ai ar[tat a ta-n\[lepciune.
Cu izopul tu m[ocrope=te
+i m[scald[de m[cur[\e=te.
S[hiu sp[lat =i alb ca ome\ii,
S[m[bucur =i eu cu direp\ii
De ve=ti bune =i preacuvioase,
+i s[-mi bucuri mi=elele oase.
Doamne, nu-\ ]ntoarce sv`nta fa\[
De gre=ele ce-am f[cut, cu grea\[,
+i de c`te-am lucrat f[r[lege,
Cu milostivirea ta le =terge.
Inem[curat[tu-m zide=te
+i duh direpţ]n zg[u]m noie=te.
Nu m[urni din sv`nta ta fa\[.
+i duhul t[u cel sv`nt ce m[-nva\[
S[nu-l dep[rtez de c[tr[mine,
Ce s[-m dai bucurie cu bine,
Cu sv`nta ta, Doamne, m`ntuin\[.
+i s[-m dai =i duh de biruin\[,
Ca s[-nv[\ pre cei f[r[de lege
C[tr[c[ile tale s-alerge,
S[s[-ntoarc[de pre r[utate
C[tr[a ta sv`nt[bun[tate.
+i m[scoate, Doamne, de la s`nge,
Cu m`ntuin\a ta de m[ str`nge.
+i cu adevara ta-mpreun[
Limba mea s[-= fac[voaie bun[.
+i buzele mele, Doamne svinte,
S[-m de=chiz, =i rostul s[te c`nte,
S[dea veste f[r[de s`ial[
}n tot locul de sv`nta ta fal[.

C[de-ai pofti j[rtv[, \-a= aduce,
    Ce j[rtvele de ars nu-\ par dulce.
Lui Dumnez[u j[rtva ceea place
    Cu sufletul]nfr`nt ce s-a face.
Inema cea zbrobit[=i fr`nt[
    La Dumnez[u nu va fi de sm`nt[.
+i cu a ta, Doamne, bun[vrere
    Sionului s[-i faci m`ng`iere,
S-aib[de toate p[r\`le pace,
    P[n[zidiuri nalte s[vor face
Pregiur Ierusalim[1] cetate,
    S[scripasc[dar =i bun[tate.
Atunci j[rtve direpte \-vom face,
    Colaci =i prinoase, cumu-\ place,
Vin =i p`ine, unt =i cu gr`u dulce,
    +i vi\[i pre oltari \-vom aduce.

CUPRINS

PSALMUL 51

Direptul s[va cru\a ca un maslin*,
Iar[str`mbul s[va t[ia ca un spin.

Ce te lauz, cela ce e=ti tare**,
    Cu m`nia ce sloboz din nare,
De faci toat[zua r[utate
    +i-n limba ta scorne=ti str`mb[tate?

---

[1] *Pronun\at* l-e-.
* Stih. *Aceste dou[versuri, puse ca motto, nu fac parte din textul psalmului, ci apar\in lui Dosoftei.*
** *5* perechi.

Ca dintr-un brici ascu\`t pre cute,
Faci vicle=ug =i-n=el[ciuni multe.
Toat[str`mb[tatea \-este drag[,
+i de cuv`nt dirept tu pr`nz tag[.
Iube=ti a-mpresura cu cuv`ntul
+i cu limba s[-n=eli tot p[m`ntul.
Ce Dumnez[u te-a strica cu totul
+i te-a rumpe de unde \i-i locul.
C[te-a s[pa de la r[d[cin[,
De nu \] s-a mai =ti de trupin[,
Nice te vei vedea-n \ar[dulce,
C[la via\a ceea nu ti-or duce,
Ce vei fi strein de sv`nta \ar[,
De \] s-or uita to\ de ocar[
+i cu fric[r`z`nd]\ vor z`ce :
„Iat[-\, oame, c-ai st[tut cu price,
De n-ai cer=ut la Domnul putere,
Ce te-ai s[me\`tu-te-ntr-avere,
R[z[m`ndu-te-n de=ert[ciune
+i sc[p`ndu-te de-n\[lepciune“.
Iar[eu]\ dvoresc]nainte,
Ca un maslin rodit, Doamne svinte,
C[nu-\ lips[sc din sv`nta ta cas[
Cu t[gad[=i cu j[rtv[gras[,
Nedejdiuind, Doamne,-ntr-a ta mil[,
Preste veci s[-m fii v`nt[ =i s`l[.
+i-\ mul\[m[sc c[-m dede= r[bdare
C[tr[numele t[u pre-a=ezare.
+i de mine svin\ii]= vor face
Bucurie pre via\[de pace.

PSALMUL 52

CUPRINS

}n inem[-= z`ce cel f[r[de minte*,
Precum i s[place, de=erte cuvinte.
Z`ce c[nu este Dumnez[u s[vaz[
+i s[ia aminte cine ce lucreaz[.
C[to\ s[spurcar[, unde-i vez \i-i grea\[,
Nu ti-i cuteza-te s[le cau\ ]n fa\[.
Atunce ce-\ pare c`nd va veni Domnul
Din ceri s[ia sama ce lucreaz[omul,
C`nd nu va fi nime s[poat[-n\[lege,
C`nd s-or]nmul\]-s[cei f[r[de lege,
C`nd de c[tr[Domnul to\ s[vor abate,
C`nd vor fi netrebnici, ne-av`nd bun[tate?
C[nu-i p[n[-ntr-unul nice s[-n\[leag[
Ceia ce fac rele cu inem[larg[,
M`nc`nd pre cre=tinii ca pre ne=te p`ine.
Ca s[-i conceneasc[de ast[z, de m`ine.
C[nice de Domnul nu-= aduc aminte,
P[n[le-a veni-le spaim[cu fierbinte.
C`nd s[ vor vedea-s[ petrec`nd cu pace,
Le va veni veste precum nu le place.
Fugindu-= de umbr[s[h[l[duiasc[,
}i va-mpro=ca Domnul ca s[-i r[s`pasc[.
Cu mult[urgie oasele le-a fr`nge,
Vor fi de ocar[=i nu s-or mai str`nge,
C[vor c[dea-n c`mpuri goale =i m`ncate
De mú=ini, de pas[ri, de gadini spurcate.

---

* 6, 6.

Vor fi de mustrare =i de grea ocar[,
C[vor fi de Domnul def[ima\ ]n \ar[.
D[, Dumnez[u svinte, din Sion s[vie
}n cre=tin[tate a ta-mp[r[\`ie,
+i-\ ]ntoarce prada carea \i-i robit[,
S[-= vie la urm[-n \ara cea dorit[.
S[vaz[Iiacov, s[s[veseleasc[,
Cu cre=tin[tatea s[te prosl[vasc[.

CUPRINS

PSALMUL 53

Doamne, m[sp[se=te*
Cu sv`ntul t[u nume,
F[-mi giude\ pre lume
+i-ntreg m[fere=te.

Cu a ta putere,
Grije c`nd am mult[,
Tu, Doamne, mi-ascult[
Ruga din t[cere.

C[s[r[dicar[
Asupr[-mi p[g`nii
+i cu to\ streinii,
De m[-mpresurar[.

+i nu-\ au de fric[,
C`nd sv`ntul t[u nume,

* 6.

Ce-i vestit]n lume,
L-iau]ntr-o nemic[.

Ce mie mi-i v`nt[
Domnul, suflete=te,
De sunt =i trupe=te
}ntreg, f[r[sm`nt[.

Cine mi-s cu sc`rb[,
Le va veni r[ul
Din tot de-adev[rul
+i le-a c[dea-n g`rb[.

Veste preste lume,
Doamne,]\ voi face,
Cu j`rtve de pace,
Sv`ntului t[u nume.

C[mi-i cu ferice
C`nd tu m[vei scoate
Din sc`rbele toate,
S[n-aib[s[-m strice

Pizma=ii, s[-m caute,
+i-ntr-a lor c[dere,
St`nd f[r[sc[dere,
S[-i v[z de departe.

PSALMUL 54

CUPRINS

Ascult[-mi ruga, Dumnez[u svinte,
    +i nu m[trece, ce-m ia aminte,
C[-m feci rea voaie pentru grea ur[,
    De sunt cu spaim[-n cuget[tur[.
+i m[ia grije pentru strigare
    Ce-m fac pizma=ii cu sup[rare,
Cu p[c[to=ii ce s[-nvitar[
    Pentru s[-m fac[veste rea-n \ar[.
+i cu urgie s[ ]nt[r`t[,
    C`t mi-i de d`n=ii inema-n sm`nt[,
De m[aduce c[tr[grea oar[,
    Spre frica mor\`i de m[-mpresoar[.
Groaz[, cutremur m[-ntunecaz[,
    Firea nu-m poate s[stea s[vaz[.
Z`s-am]n mine : „De-ar fi putin\[,
    De-a= avea aripi de porumbi\[“.
C-a= zbura lesne, de-a= dep[rta-m[
    La p[duri dese unde nu-i team[,
Dumnez[u svinte, =-a= a=tepta-te
    La loc de grije ca s[-m \`i parte.
Neac[-le, Doamne, =i le-mpar\ limba,
    S[s[scurteze din ora= sc`rba,
S[nu mai umble s[le=uiasc[
    Pre supt zebrele, s[c[puiasc[,
}ntinz`nd la\uri]n drum cu nad[,
    F[r[ce-n=al[=i scornesc sfad[.
C[de pizma=ul nu mi-ar hi jele
    Ce-ar oc[r]-m[cu oc[ri grele,

C[m-a= ascunde de la tr[sur[
    A om n[prasnic, ce mi-i cu ur[.
Ce mi-i mai jele =i mai grea trud[,
    C`nd]m pizme=te om ce mi-i rud[,
Carele-m =tie voia =i g`ndul,
    La mas[=ede cu mine-n r`ndul,
+i-n s[rb[toare merge-mpreun[
    La casa sv`nt[-n so\`ie bun[.
Unii c-ace=tia, de-ar veni moartea
    S[-i conceneasc[cu toat[soartea,
De vii cu totul iadul s[-i soarb[,
    S[nu mai hie cu lumea-n hoarb[,
+i a lor case pústii s[=az[,
    Ce-au fapt]n lume r[ul s[-= vaz[.
Eu c[tr[Domnul strig, c`nd am team[,
    Domnul m-ascult[c[-i sunt pre sam[.
Sara =-amiaz[z, =i deminea\[,
    Gr[iesc la Domnul f[r[de grea\[,
C[m[aude =i m[va scoate,
    +i voi fi-n pace de toi de gloate.
C[ei cu mul\`i vin cu grea toan[
    +i s[-nviteaz[s[m[ia-n goan[.
Auz[-i Domnul =i s[-i smereasc[,
    Cela ce-i vecinic s[le pl[teasc[.
+i ei s[n-aib[cu ce s[scoate,
    S[s[pl[teasc[de c[tr[moarte.
C[ce n-avur[spre Domnul team[,
    Le-a da certare f[r[de sam[.
Domnul =-va tinde m`na s[-i piarz[,
    C[ce nu vrur[cuv`nt s[-i creaz[.
Ce s[spurcar[cu giur[m`ntul

+i nu-= \inur[ ]ntreg cuv`ntul.
S[desp[r\`r[ de d`ns cu grea\[,
Ca s[nu-i caute]n sv`nta fa\[.
Inema-ntr-]n=ii nu s[potoale,
Gr[iesc din gur[cuvinte moale,
De-\ par ca untul de unsuroase,
Ele-s ca lancea de s`mceloase.
Iar[tu, oame, n-ii[1] hi cu lips[,
De-i hi spre Domnul cu mintea tins[,
C[\-va da hran[=i te-a griji-te,
+i de g`lceav[-n veci te-a feri-te.
Iar[pizma=ii vor da-n genune,
Urni\ de Domnul]n putregiune.
Oamenii céi crun\ nu-=-vor petrece
Z`lele vie\ii, ce-n s`rg s-or trece.
Iar[eu, Doamne, te am nedejde
+i st`nc[tare, f[r[primejde.

CUPRINS

PSALMUL 55

Dintr-a ta milostivire m[rog, Doamne svinte*,
Mil[s[-\ fie de mine, s[m[iei aminte.
+i s[nu la= toat[zua om ce mi-i cu sc`rb[
S[m[lupte, s[strop=asc[, s[s[puie-n g`rb[.
Sunt cu mul\`i str`n= asupr[-mi s[m[dea de r`p[
+i s[bat de la n[l\`me s[m[surpe-n prip[.
Ce tu, Doamne, mi-e=ti nedejde, =i zua n-am team[,
De Dumnez[u mi-i voroava =i m-oi l[uda-m[.

---

1 *nu vei.*

* 4, 4, 4, 2, 2. *Probabil din gre=eal[cifra 2 a fost repetat[, c[ci versurile au numai 14 silabe.*

Pre Dumnez[u mi-i nedejdea =i nu m[ia fric[,
De r[u ce mi-ar face omul nu g`ndesc nemic[.
Mi s[str`mb[ toat[ zua =i stau de m[-ng`n[,
C[li-i g`ndul r[u s[-m fac[=i veste strein[.
S[pun le=nici,]ntind la\uri =i stau de vineaz[,
Abia-m rabd[bietul suflet]ncurcat s[-l vaz[.
Ce tu, Doamne,-ntr-o nemic[i-vei l[sa s-alerge,
Cu urgie]mpro=ca-i-vei cei f[r[de lege.
Iar[eu, Dumnez[u svinte, via\a mea \-voi spune,
C[mi-ai =ters lacr[mi din fa\[=i mi-ai dat ve=ti bune.
+i de-a ta f[g[duin\[mie-m pare bine,
S[s[-ntoarc[to\ pizma=ii, s[fug[de mine.
+i-n ce z] te voi chema-te voi pricepe-ndat[
C[tu-m e=ti, Dumnez[u svinte, cu mil[bogat[.
Cu Dumnez[u m-oi f[li-m[ ]n grai ce voi z`ce,
Cu Domnul m-oi l[uda-m[-n cuv`nt de ferice.
Pre Dumnez[u mi-i nedejde =i nu m[ia fric[,
De s-ar porni toat[lumea, s[-m strice nemic[.
Pentr-aceea, Doamne svinte, eu \-am de f[gad[
Ce voi da laudii tale f[r[de t[gad[,
C[mi-ai scos mi=elul suflet de moarte cu jele
+i mi-ai =ters ochii de lacr[mi, iert`ndu-mi gre=ele.
+i de lunicu= mi-ai datu-mi s[m[rg f[r[grea\[,
Slujindu-\ precum s[cade,-n lucoare de via\[.

CUPRINS

PSALMUL 56

Hie-\ mil[, Doamne svinte, hie-\ mil[*,
C[spre tine mi-i nedejdea c`nd am s`l[.

---

* 4, 4, 4.

+i mi=elul mieu de suflet \ie caut[,
S[-l acoperi cu aripa ta cea lat[,
P[n[s[va trece toiul*
+i va-nd[r[pta pohoiul.

Am strigat, Dumnez[u svinte, c[tr[tine,
+i tu, Doamne, mi-ai trimis cu de tot bine.
+i folos din ceri mi-ai dat cu m`ntuin\[,
De-am b[tutu-mi pre pizma=ii s[s[s`m\[.
C[i-am datu-i de ocar[,
De s-aude preste \ar[.

|-ai trimisu-\, Doamne, mila =-adevara,
De mi-ai cur[\`t ponoslul =i ocara,
+i mi-ai scos din lei mi=elul mieu de suflet,
Ce g`rbiia pregiur mine cu r[u cuget.
C[de nu mi-ar p[rti Domnul,
Turburat mi-a= dormi somnul.

Fiii lumii =-au ie=it din omenie,
Le sunt din\ii l[nci cu ostii de m`nie
Sloboz`te, =i li-i limba spat[iute,
Ascu\`t[-n doau[rosturi ca pre cute.
Din\ii s[li s[jimbasc[
+i limba s[s[t`mpasc[.

+i te sui, Dumnez[u svinte, s[te vaz[
Tot p[m`ntul de pre ceri cum sloboz raz[.
+i s[nú la= s[m[prinz[-ntr-á lor s`l\[,

* 4, 4.

S[-m zg`rceasc[bietul suflet, s[-l]nghi\[,
+i groapa carea-m g[teaz[
S[-i]nghi\[=i s[-i piarz[.

C[mi-i inema g[tat[s[te vaz[
Pre tot ceas, Dumnez[u svinte, l[s`nd raz[.
+i cu slava mea sunt gata s[m[m`nec,
Scoal[, slava mea, te scoal[de z] c`ntec
}n l[ut[. Deminea\[
M[voi scula c[tr[via\[,

De \-voi spune preste gloate bun[tatea,
+i-n p[g`ni \-voi spune, Doamne,-n toat[partea.
C[-\ agiunge mila-n ceri de cov`r=e=te,
+-adevara preste núori s[l[\e=te.
+i suind]n ceri s[-\ creasc[
Slava-n \ara cre=tineasc[.

CUPRINS

PSALMUL
57

De-adev[r de gr[i\ bine*
'N dereptate, cum s[vine,
De v-ar[ta\ cu bl`nde\e
Carii sunte\ pre giude\e,
C`nd la inem[v[zace
Str`mb[tatea ce v[place
+i v[-s m`nule deprinse
A lua m`zde cu d`nse.

* 4, 4.

Streina\]-s din m[trice
    P[c[to=ii, =i li-oi z`ce
C[din zg[u s[r[zle\`r[
    }n minciuni de r[t[cir[.
Ca viperea-nvenineaz[
    Cu mu=c[tura, s[piarz[,
+i cuv`nt cu dereptate
    Nu-l vor nice de departe
S[-l auz[, s-aib[trud[,
    Ca =i aspida cea surd[
De desc`ntec ce vineaz[
    V`n[toriul s[o piarz[.
Ce le d[, Dumnez[u svinte,
    Certare, s[\`ie minte.
+i-i ucide preste falc[,
    S[le fr`ngi din\ii, s[tac[.
+i leilor le despic[
    F[lcile cu care stric[,
F[-i ca apa ce-i v[rsat[,
    Ce nu-i]n sam[b[gat[.
+i arcul s[-= trag[moale,
    S[s[sl[basc[din foale,
S[pieie tic[i\e=te,
    Ca ceara ce s[tope=te,
+i ca cubelcii s[arz[
    De soare, =i s[nu-l vaz[,
S[nu poat[s[s[trag[
    Preste spini, f[r[de vlag[.
Ca p[duceii s[sece
    De pojar =i de v`nt rece.
Cu urgie s[dea-n r`p[,

S[-i soarb[de vii cu prip[.
+i direptul, l[s`nd raz[,
Va ie=i pentru s[vaz[
+i va sta cu fa\[bl`nd[,
Pr[vindu-i du=]n os`nd[.
+i li s-a sp[la de s`nge
Pre m`ni, c`nd r[ii s-or st`nge.
+-adev[r va z`ce omul
C[de toate =tie Domnul.
+i va face Domnul parte
Celor buni de dereptate,
+i celor str`mbi cu c[utare
Le va da Domnul certare.

CUPRINS

PSALMUL 58

Ia-m[, Doamne, de la greutate,
De pizma= ce-m sunt cu r[utate.
De f[r[delegi tu m[pl[te=te
+i de crunte m`ni m[izb[ve=te.
C[pizma=ii stau de m[vineaz[,
Mi=elul mieu suflet vr`nd s[piarz[.
Mi s[pun puternicii]n g`rb[,
S[-m fac[sc[dere =i grea sc`rb[.
F[r[vin[=i f[r[gre=al[,
}m \`n calea s[-m fac[n[val[.
Ce, Doamne, m[rog s[-\ hie mil[,
Scoal[de vin =i s[-m vez de s`l[.
Vin, Dumnez[u svinte, de mi-agiut[,
Ca lui Izrail,]n grije mult[.

+i sama s[iei a limbi p[g`ne,
    Ce n-au, Doamne, stideal[de tine.
+i s[nú-i la= s[-mble f[r[lege,
    Ce s[-i]ntorci spre sar[s-alerge
}mpregiur de t`rg, s[ fl[m`nzasc[,
    Ca c`nii cerc`nd s[s[hr[neasc[.
C[ce latr[ei =i ce lucreaz[
    Le pare c[nu-i nime s[-i vaz[.
Ce tu, Doamne, de d`n=ii vei r`de,
    C`nd ]n la\ cu p[g`nii s-or prinde,
De vor fi de batgioc, de ocar[,
    +i le-a ie=i vestea preste \ar[.
Iar[eu, tu-m e=ti, Doamne, putere,
    Sprejineal[=i f[r[sc[dere.
E=ti-mi, Dumnez[u svinte, cu mil[,
    De m[-nt`mpini c`ndu-mi este s`l[.
+i pentru pizma=]mi vei da =tire,
    C`nd le-a veni vremea de pierire.
+i sa nu-i uciz, Doamne, din \ar[,
    Ce s[-i la= s[fie de ocar[.
+i-i gone=te din \ar[s-alerge,
    Ca s[nu-\ uíte sv`nta lege.
C[de mult[vreme li-i g[tat[
    Cum \-au slujit s[li s[dea plat[.
C[-= spurcar[din tot giur[m`ntul,
    De nu-= socotir[-ntreg cuv`ntul.
C[zur[-n la\ pentru s[me\`ia,
    C[ce i-au cuprins bl[st[m[\`ia.
Le va ie=i vestea de perire
    Ce le va veni f[r[de =tire.
+i te vor cunoa=te ca e=ti Domnul

Pre tot locul =i preste tot omul,
+i pre Iacov ai obl[duin\[,
C[p[m`ntul tot \i-i cu credin\[.
+i pizma=ii cei f[r[de lege
S[s[-ntoarc[spre noapte s-alerge
Ca c`inele =i s[ fl[m`nzasc[,
Pregiur t`rgul tot sa ceh[iasc[,
Cerc`nd hran[ =i scurm`nd prin tin[,
S[s[culce =i f[r[de cin[.
Iar[eu s[-\ c`nt, Doamne, de s`l[,
Sara c`nd m[culc, cu a ta mil[,
S[m] bucur =i de deminea\[,
Zua petrec`nd cu bun[via\[.
C[, Doamne, m-fuse= de sprejineal[
+i sc[pare la z] de n[val[.
Tu-m e=ti raz[m, tu-m e=ti =i putere,
+i te voi c`nta f[r[t[cere.
Tu-m e=ti Domnul, t[rie =i s`la,
Dumnez[ul mieu e=ti, a mea mil[.

CUPRINS

PSALMUL 59

Doamne, lep[datu-ne-ai =i ne-ai surupat,
Pre noi m`niatu-te-ai =i ne-ai =i cru\at.
P[m`ntul cl[titu-l-ai =i l-ai str[mutat,
I-ai str`nsu-i fr`nturile =i l-ai vindecat.
C[te-ai ar[tatu-te aspru =i aprins,
De ne-ai ad[patu-ne cu vinuri de pl`ns.
+i de team[cine-\ au, le-ai datu-le s[mn,
De arc s[s[apere cu toiag de lemn.

+i ceia ce \]-s iubi\ s[\]-i izb[ve=ti
    Cu bra\ul t[u cel dirept =i s[-i m`ntuie=ti.
+i pre mine c`nd m[rog, Doamne, s[mi-auz
    De la locul t[u cel sv`nt =i s[-m =i r[spunz,
Ca s[nu-m fac voia rea, nice s[t`njesc,
    C[tu parte face-m-vei s[m[veselesc
De t`rgul Sihemului, de valea Sohot,
    C[mi l-ai dat cu uríc, cu locul cu tot.
Al mieu este Galaad, al mieu Manasii,
    De straje-m este Efrem l`ng[ c[p[t`i.
Iuda[1]-m este ales de s-au ar[tat
    }n giude\e l[udat, \[r`i]mp[rat.
Moáv[2] mi-a hi la c[ld[ri, Edom m-a-nc[l\a,
    Filistenii vor sluji de m-or descul\a.
+i to\ carii mi-au pizmit mi s[vor pleca,
    +i nainte-mi vor veni de-i voi giudeca.
Nime nu m[va-ntiri s[fug la cet[\
    Cu =an\uri, cu tare str[j, cu por\ cu l[c[\,
Nice m-a-n=ira s[fug p[n[la Edom,
    De oaste-nsp[imat, s[scap de umbr[de om.
+i nu vei ie=i cu noi r[zboi sa ne por\,
    Ce ne vei l[sa s[him oc[r`\ de to\.
Pentr-aceea ne rug[m ne d[agiutori,
    C[de folosul de om este pu\`n spori.
Doamne,]ntr-agiutoriul t[u ne vom l[uda
    Cu numele t[u cel sv`nt =i r[zboi vom da
Tuturor pizma=ilor, =i li-om cuteza,
    De-i vom lua-n suli\e =i-i vom r[teza.

[1] *Pronun\at* I-u-.
[2] *Pronun\at* Mo-áv.

CUPRINS

PSALMUL 60

M[rog, Dumnez[ul mieu, tu s[-m socote=ti
Rug[mintea ce m[rog =i s[o priime=ti.
C`nd strig de la margine, de preste hotari,
Tu, Doamne, s[m[auz la sv`ntul oltari.
+i c`nd sunt]n voie rea, tu s[nu m[la=,
Ce pre st`nc[s[m[sui la al t[u s[la=.
+i pova\[tu s[-m fii, cale de sc[pat
Despre fa\[de pizma=, raz[m =i turn nalt,
Petrec`nd ]n casa ta-ntr-acoperem`nt,
Supt sv`nta ta arip[, via\[ pre p[m`nt.
C[tu, Doamne,]mi-ascul\ rug[ce gr[iesc
+i mi-ai dat cu svin\ii t[i parte s[tr[iesc,
}n mo=ie ce le-ai dat pre loc desf[tat,
+i-mp[ratului vei da s[stea neschimbat.
Preste rod de rod s[-i dai s[custe lung trai
Denaintea Domnului, ce \] l-ai pus crai.
Mila =-adevara lui cine va gr[i
S[o poat[cugeta]n veci ce-a tr[i?
+i numelui t[u cel sv`nt, preste z`le lungi,
Ce-am f[g[duit voi da cu j[rtve, cu rugi.

PSALMUL 61

}n ce chip nu s-a pleca c[tr[Dumnez[u
+i i s[va cuceri biet sufletul mieu?
C[de la d`nsulu mi-i folos =-agiutori,
Acela mi-i Dumnez[u =i r[z[m[tori.

Cu d`nsul m[sprejinesc =i nu m-oi cl[ti,
+i-n greu ce mi s-a t`mpla el m[va scuti.
Pizma=ilor, p[n[c`nd ve\ umbla z[luz,
De ve\ lega-v[de om, venina\ =i cruz?
+i v[pune\ de-mpro=ca\ ca-ntr-un zid plecat,
G`ndi\ c[ l-i\[1] r[s`pi ca un gard stricat.
+i sta\ de v[sf[tui\ pre\ul s[-m schimba\
+i cu sete alerga\ cu r[u s[-m strica\.
Din rost]m z`ce\ bine\, de m[ ]mbl`nz`\,
+i din inem[cerca\ s[m[vicleni\.
Ce eu tot m[voi pleca c[tr[Dumnez[u,
+i lui s[te cucire=ti, biet sufletul mieu.
La d`nsulu mi-i s[r[bd, c[mi-i Dumnez[u,
Spre folos, spre agiutori, nemutat spre r[u.
De Dumnez[u m-oi sp[s], =i slav[m-va da,
Dumnez[u mi-a agiuta, c[ce-l voi r[bda.
Deci[2] s[nedejdiui\ spre d`ns, c[ v[ z`c,
Tot soborul cre=tinesc, cu mare cu mic.
+i inema c[tr[d`ns to\ s[v[v[rsa\,
C[-i a nostru Dumnez[u, =i s[v[ruga\.
Iar[hiii omene=ti v[z c[sunt de=er\,
+i-i v[z c[sunt mincino=, plini de str`mb[t[\.
+i cu svatul lor cu tot de=ert sv[tuiesc,
+i cuv`ntul nu le st[ de c`te gr[iesc.
Pentr-aceea eu v[z`c s[hi\ ]n\[lep\
+i s[nu nedejdiui\ c[tr[str`mb[t[\,
Nice c[tr[apuc[ri s[nu l[comi\,
Nice-n bog[\`i ce vin s[nu v[uimi\.

[1] *]l ve\i.*
[2] *Pronun\at De-ci.*

C[de-aceasta Dumnez[u o dat-au ales,
    +i de-aceasta de daóri eu am]n\[les
C[-i puterea =i mila a lui Dumnez[u,
    +i va-mp[r\] tuturor dup[lucrul s[u.

CUPRINS

PSALMUL 62

Dumnez[ul mieu, Dumnez[u svinte*,
    |-am m`necatu-\ dvorb[nainte.
C[pentru tine mi s[-ns[teaz[
    Bietul de suflet; vr`nd s[te vaz[,
C`t de ori multe ce te dore=te,
    Trupul, mi=elul, s[schimose=te,
Ca-n pustii dese =i-nsecetate,
    F[r[de ap[=i nec[lcate.
De m-a= vedea-m[-n sv`nta ta cas[,
    Mi=elul suflet s-ar desf[ta-s[,
Pr[vind de-aproape sv`nta ta slav[,
    C[de-a= vedea-te f[r[z[bav[.
C[mi-i mai bun[-n toat[dulcea\a
    Mila ta, Doamne, dec`t =i via\a.
Ce pentr-aceea ti-oi l[uda-te
    ’N buzele mele de bun[tate.
|-voi ura bine, =i-ntr-a mea via\[
    S[v[z de-aproape sv`nta ta fa\[
+i cu m`ni tinse s[stau la rug[,
    ’N sf`ntul t[u nume, ce-s a ta slug[.
Atunce, Doamne, s-ar s[tura-s[
    Bietul mieu suflet dintr-a ta mas[.

---

* 5, 5.

Buzele mele te-ar l[uda-te
Cu bucurie de bun[tate,
C[mie somnul mi s[st`rne=te
+i-n vremea nop\`i, de te chite=te.
+i c[tr[rug[de deminea\[
G`ndesc la tine, c[-m e=ti pova\[.
De m[acoperi supt aripi svinte,
|`indu-mi umbr[-n vreme fierbinte,
Mi=elul suflet lipit s[\`ne
Preste tot ceasul, Doamne, de tine.
N-a putea nime s[m[despar\[
De-a ta dreapt[carea m[-nva\[,
Iar[aceia ce-m cearc[r[ul,
F[r[de veste s[-i soarb[t[ul.
St`rvuri s[zac[, c[zu\ de aram[,
S[nu mai hie nice-ntr-o sam[.
Hulpile noaptea p[r\ s[le fac[,
+i zua pas[ri s[nu le treac[.
Iar[-mp[ratul g`nd depreun[
Cu Domnul s-aib[=i voaie bun[.
+i cine este giurat cu Domnul,
Laud[s-aib[de la tot omul.
+i s[-= astupe pizma=ii gura,
S[s[opreasc[vrajba =i ura.

CUPRINS

PSALMUL 63

Dumnez[u svinte, tu mi-auz glasul[*],
Ce m[rog \ie preste tot ceasul.

---

* 5, 5.

+i de pizma=ii]m der[dic[
    Mi=elul suflet f[r[de fric[.
+i s[m-acoperi de ceata str`mb[
    Ce dau cu mul\`i s[-m saie-n g`rb[.
C[li-i t[ioas[limba ca spata,
    Cu venin iute li-i arcul gata.
F[r[de veste, cu lancea plin[,
    Vor s[s[gete cei f[r[vin[.
Ne-av`nd de tine, Doamne, s`ial[,
    Dau de-l]mproa=c[to\ cu n[val[.
+-au]nt[ritu-= cuv`nt de sfad[,
    S[-ntinz[la\uri, s[puie nad[.
Z`c`nd c[n-are cine s[-i vaz[,
    Cearc[-n tot ceasul ce s[le caz[.
Ce ei =-or pierde toat[s[rita,
    Cerc`nd altóra s[ vaz[ sm`nta.
Ce pentr-aceea, Dumnez[u svinte,
    Ce fac viclenii s[-i iei aminte.
+i te r[dic[de le spari ceata,
    S[le sl[basc[arc =i s[geata.
S`l[s[n-aib[s[p[gubasc[,
    Ca =i s[geata cea cuconeasc[.
Limbile-ntr-]n=ii s[osteneasc[,
    Lumea de d`n=ii s[s[ciudeasc[.
+i s[s[team[de cii tot omul,
    S[pomeneasc[ce-au f[cut Domnul.
+i ce lucreaz[to\ s[-n\[leag[,
    S-aib[direptul inem[-ntreag[.
+i to\ direp\ii le va fi fal[,
    Av`nd pre Domnul de sprejineal[.

PSALMUL 64

CUPRINS

| ie s[cuvine, Doamne svinte*,
Lauda-n Sion s[\] s[c`nte.
+i \ie f[gad[s[va da-s[
}n Ierusalim[1], sv`nta cas[.
S[mi-auz =i mie de f[gad[,
C`nd vei str`nge tot omul la rad[.
Atunci de p`r`= f[r[de lege
+i de p[g`n[t[\ ne vei =terge.
Ferice de cine li-i aleas[
De-i vei lua la sv`nta ta cas[,
}n cur\`le cele desf[tate,
S[s[ ]ndulceasc[-n bun[tate,
De beserica ta de cea sv`nt[,
Ce st[cu minune, ne-av`nd sm`nt[.
Ne rug[m =i noi, Dumnez[u sfinte,
S[ne-ascul\ la ceas de rug[minte.
C[svin\ia-ta e=ti a=ezare
Pre uscat tuturor =i pre mare.
Tu sprejine=ti mun\`i ]n v`rtute,
C`nd turburez marea cu v`nt iute.
De valuri, de urlet s[-ntresteaz[
To\ p[g`nii =i s[ sp[m`nteaz[.
+i de semne ce v[d]i ia team[,
Pre cei de departe, f[r[sam[.
Deminea\[c`nd ie=, tu dai raz[,
+i de tine cina s[-mfr`m=az[.

---

* 5 perechi.

[1] *Pronun\at* I-e-.

De tine p[m`ntul s[adap[,
+i de bi=ug nime nu s[scap[.
C[p[r[ul t[u, Dumnez[u, vars[,
De sa\`u g[tind tuturor mas[.
Brazdele p[m`ntului le-mbat[,
S[rodeasc[secere bogat[.
}n ploi bune, vesele s[creasc[
Vipturile =i s[s[mul\asc[.
Anul cu cunun[l-n[roce=te
+i cu de tot bine l-]ndulce=te,
C`mpii de gr[s`me s[s[ ]mple
+i pustia gras[s[s[t`mple.
}n fr`mse\e, dealurile nalte
Bucurie le-a-ncinge s[salte.
S[-nv[scur[oile, mieorii,
+i s-or veseli secer[torii
De z[pódii ce vor unda gr`ne,
+i to\ vor c`nta s[tui de p`ine.

CUPRINS

PSALMUL 65

Striga\ lui Dumnez[u, to\ din \ar[*,
C`nta\ s[s-auz[p[n-afar[
Numele lui cél sv`nt, =i-i da\ slav[,
Da\]-i cinste f[r[de z[bav[.
Z`ce\ c[tr[Domnul : „Ce-s de nalte
Lucrurile tale =i-nfricate!
C`nd ie= cu mul\`me de putere,

*5 perechi.

Pizma=ii t[i to\ stau cu t[cere.
+i p[m`ntul \ie tot s[-nchin[,
Cu c`ntare =i cu fa\[lin[,
+i s[roag[sv`ntului t[u nume,
Ce-i vestit de cinste preste lume“.
Veni\ de vede\, cui i s[pare,
C`tu-i Domnul de stra=nic de tare,
C[-ntrece to\ oamenii cu svatul,
+i marea o-ntoarce cu uscatul.
+i prin v[i]= trece oastea lesne,
De le-agiunge apa pre la glezne,
+i de d`nsul to\ au bucurie,
C[-= domne=te vecii cu t[rie.
+i ochii lui pr[v[sc preste gloate,
De v[d lumea =i limbile toate.
Pentr-aceea to\ s[s[p[zasc[,
+i gre=i\ii s[nu s[m`ndreasc[.
Iar[voi, p[g`ni, f[r[de price
Lui Dumnez[u s[-i z`ce\ ferice
+i s[-i striga\ cinstea preste gloat[,
S[-i r[sune slava-n lumea toat[.
C[mi-au pusu-mi sufletul]n via\[
+i piciorul mi-au ferit de grea\[.
C`nd ne cercai, Doamne,-n strec[toare,
De ne-ardeai c-argint]n herb[toare,
Ne b[gai picioarele prin la\e
+i sc`rbele ne puneai]n bra\e.
C[ne-ai suit p[g`nii]n ceaf[,
Cu r[u ce ne fac =i ne cer leaf[.
Ce tu, Doamne, cu lesne ni-i trece
Prin par[de foc, prin ap[rece,

+i c[tr[odihn[ne vei duce,
La r[paos =i la s[la= dulce.
Pentr-aceea]\ voi]ntra-n cas[
Cu t[gad[=i cu j[rtv[gras[.
+i rugile ce \-am giuruite
Le voi da-le s[nu s[uíte.
Cu rostul mieu ce-am z`s la nevoaie
|-voi aduce cu drag =i cu voaie
J[rtve de ars cu m[duh[gras[
+i t[m`ie, cu mieori de-acas[.
+i cu tauri, v[tui \-voi aduce,
Vin =i p`ine, unt =i cu gr`u dulce.
+i v[str`nge\ de-auz`\ tot omul
S[v[spui s-ave\ team[de Domnul,
De c`t bine mi-au f[cut =i-m face,
+i-m fere=te sufletul cu pace.
C[tr[d`ns de-am strigat, av`nd sc`rb[,
Mi-au iu=uratu-mi greul din g`rb[.
De supt limb[i-am n[l\at cuv`ntul
+i s-au auzit]n tot p[m`ntul.
C[eu de-am iubit vro str`mb[tate,
Domnul s[nu-m caute-n greutate.
Pentr-aceasta Dumnez[u m-ascult[
+i m[scoate din grijea cea mult[.
Blagoslovit s[fii, Doamne svinte,
C[nu-m lepez mi=ele cuvinte,
Nice mila \-opre=ti despre mine,
L[udat s[fii, cum \] s[vine.

PSALMUL 66

CUPRINS

Doamne, tu te-ndur[=i ne ur[-n via\[*,
De-\ str[lumineaz[pre noi sv`nta fa\[,
+i ne miluie=te s[-\ cunoa=tem pa=ii
Pre p[m`nt ce-i merge s[ ne-nfr`ngi pizma=ii.
S[-\ m[rturisasc[n[roade =i gloate
Ce-ai f[cut izb`nda, =i limbile toate.
+i p[g`n[tatea s-aib[voaie bun[,
C[-n direptul giudeci pre to\ depreun[.
+i limbile toate li-i de=chide cale
Pre p[m`nt s[ \`ie poruncile tale.
+i gloatele toate s[-\ m[rturisasc[
|ie, Doamne svinte, =i s[-\ mul\[masc[
De bi=ug de roade ce =-au dat p[m`ntul,
C[ne-ai urat bine, Doamne, cu cuv`ntul.
N[roc =i ferice ne-ai dat f[r[sam[,
+i limbile toate s[-\ aib[de team[.

PSALMUL 67

Domnul s[s[scoale, s[-i fug[de =tire*
To\ pizma=ii no=tri =i s[s[r[=chire,
S[fug[departe de sv`nta lui fa\[
Cine nu-l iube=te =i-i caut[cu grea\[.
Fum cu sterevie fa\a s[le arz[,
+i ca de foc cear[, r[stopi\ s[caz[,

* 6, 6.
* 6, 6.

+i to\ pizm[tarii de-a lui fa\[sv`nt[
A=e s[despieie =i s[caz[-n sm`nt[.
Iar[pre direp\ii Domnul s[le fac[
S-aib[de tot bine, via\[s[le plac[.
+i cu bucurie s[s[desfeteze,
Nemic[de-a lumii s[nu-i]ntresteze.
C`nta\ cum s[cade Domnului pre nume
+i s[-i face\ cale c`nd vine pre lume,
De va s[s[suie preste sc[p[tate,
Cu sv`ntul s[u nume =i cu bun[tate.
Face\ bucurie de sv`nta lui fa\[,
Iar[pizm[tarii s[-i cuprinz[grea\[.
S[racilor Domnul le este p[rinte,
V[duvelor este giude\ de mainte.
De la locul cél sv`nt unde l[cuie=te,
Tutinderea-n lume el obl[duie=te.
+i pre to\ ]i cre=te =i-i face cu cas[,
Cu sfat de la d`nsul s[vor a=eza-s[.
Domnul ce sloboade pre cei din prinsoare,
Pre ceia ce-s chí=avi da-le-va str`nsoare,
I-a pune movile ca =i]n pustie,
S[=az[morm`nturi, pentru ging[=ie.
Din vremea aceea c`nd tu, Doamne svinte,
Te milostivis[= de-\ luai aminte
Gloata ta cea sv`nt[=i-i erai pova\[
Prin pustietate, de-mbla f[r[grea\[.
Tremura p[m`ntul de-a ta str[lucoare
+i s-aprindea ceriul de v[rsa sudoare.
Muntele Sinaiul fum[ga cu par[,
De sv`nta ta fa\[, =i lumina-n \ar[.
C[tu, Doamne svinte, \-dedese= cuv`ntul

Atunci cu Izráil s[stea c`t p[m`ntul,
S[-\ fie mo=ie, =i i-ai datu-i ploaie
'N vreme secetoas[, de v[rsa pohoaie,
S[-nverzasc[c`mpii, s-aib[vita hran[,
S[nu fl[m`nzasc[mi=ei preste iarn[.
De-a ta bun[tate s-aib[bi=ug mare,
Poruncile tale s[le strige tare.
+i s[prinz[veste to\ de-a ta izb`nd[,
C`nd va sta-mp[ratul s[-mpar\[ dob`nd[.
Iubitul pre steaguri cu mult[fr`mse\e
Va-mp[r\] pre cete lefe cu bl`nde\e.
+i tu, oaste sv`nt[, n-ii[1] hi ca mainte,
S[te culci afar[la t[ciuni herbinte,
Ce vei dormi-n cas[, de ti-i desf[ta-te
'N s`n de porumbi\[,-ntr-áripi argintate.
Dup[ceaf[aur cu lucoare verde
|-va sloboz] raze, de nu ti-i]ncrede.
|-va stoli-mp[ra\`i, Cel din ceri, cu slav[,
De-i coperi mun\`i f[r[de z[bav[.
Ca-n Selmon c`nd cade om[tul de-albe=te,
A=e toat[\ara cu tine s-a-nve=te.
Muntele cel mare ce-au pogor`t Domnul,
Munte cu gr[s`me de-l =tie tot omul,
Muntele Vasanul, muntele de lapte,
Ce-are pregiur sine multe m[guri nalte.
To\i mun\`i ace=tia vor r`hni Sionul,
M[gura ce-a mic[ce-a l[cui Domnul.
+-au ales]ntr-]ns[loc s[-= puie cortul,
C[-n noi va petrece Dumnez[u cu totul.

[1] *nu vei.*

C`nd va veni Domnul de-a face c[utare,
Vei vedea atunce ce-i de oaste mare,
Vei vedea car`ta unde =ede Domnul,
C[n-are putere s[-i ia sama omul.
Mii =i leghioaie, =i sute nescrise,
F[r[ce-are Domnul, =i o=ti ce-s ne-atinse.
+i-nc[tró purcede, unde i-i cuv`ntul,
Are c[l[rime repede ca v`ntul.
+i Domnul dintr-]ns[departe d[raz[,
Nu pot sta pizma=ii s[cate s[-l vaz[.
V[zut-ai Sinaiul c`nd ardea cu par[,
C`nd stai[1] de departe de-l vedeai de-afar[.
C[te lua groaz[de urlete multe
+i de glas de bucin ce s[vedea-n munte.
N-ii[2] p[\] c-atunce s[te]ngrozasc[,
C-acmu vine Domnul s[te miluiasc[,
S[te ia cu sine din plean, din =erbie,
S[te suie-n \ar[, s[-\ dea-mp[r[\`ie.
Prin dare pu\`n[ce \-au luat Domnul,
|-va da bog[\`ie de-a r`hni tot omul,
Te va-mbia-n cas[=i te-a a=eza-te
'N s[la= cu odihn[, de ti-i desf[ta-te.
Bun[cuv`ntare s-aibi, Dumnez[u svinte,
Z] de z] s[-\ creasc[slava ca mainte.
C[-n r[zboiul nostru st[m f[r[de fric[,
De toi de n[val[nu g`ndim nemic[,
Ce facem putere cu a ta izb`nd[,
De ni s[spore=te nainte dob`nd[.
C[tu, Doamne svinte, cu lesne ni-i scoate

[1] *st[teai.*
[2] *Nu vei*

Cu a ta v`rtute de la prag de moarte.
Iar[pre pizma=ii vei lovi din frunte,
Di-or sta ca pologii capete c[zute.
V`rv de p[r din vin[nu li s-a ierta-s[,
Ce cu v`rv m[sura le vor da cea ras[.
N-or putea s[scape nice-n v`rv de munte,
C[din Bazan Domnul i-a pr[v[li iute
+i-i va b[ga-n mare de-i vor vedea fundul,
S[le zac[-n mestec oasele cu prundul.
Vei brodi prin s`nge ca =i de mainte,
Ce limpiia c`nii, de vei \`nea minte.
C`ndu-\ mergea Domnul la r[zboi]n frunte,
De sta polignite st`rvurile crunte,
Ie=iia atunce tot omul s[vaz[
Pre-mp[ratul nostru r[zboi ce lucreaz[.
C`nd s[-ntorce-acas[ ]i mergea nainte
Boierii =i curtea =iraguri tocmite,
Prin c`nt[ri de =iruri de giocuri de fete,
De le da-mp[ratul dar f[r[scumpete.
Din cetele toate, din n[roade mare
Veniia la Domnul bun[cuv`ntare,
+i din toat[vi\a cea izraileasc[
S[c`nte pre Domnul =i s[-l prosl[vasc[.
Micu-i Veniamin =i pu\`n cu ceata,
Ce-i la r[zboi iute =i ager cu spata.
Boierii Iúdei[1], ce mergea din frunte,
Zavilon, Neftalim, cei cu steaguri multe,
+i cu to\ boierii, c`nd ie=iia-n oaste,
}mpungea pizma=ii cu suli\a-n coaste.
Mergea f[r[fric[=i f[r[de grea\[,

[1] *Pronun\at* I-ú-.

C[tu, Doamne svinte, le erai pova\[.
Deci[1] porunce=te cu sv`nta ta s`l[,
+i s[s[-nt[reasc[pre noi a ta mil[
Care-ai f[cut, Doamne, =i veste s[-\ ias[
Preste Ierusalim, din sv`nta ta cas[.
Daruri]mp[ra\`i \ie s[-\ aduc[,
De fric[s[-\ aib[=i hiara de lunc[.
Taurii cei coarne= s[s[sp[m`ntez[,
+i vacile grase s[nu s[cutez[
S[s[mai r[dice s[ne]mpresoare,
Strecura\ c-argintul s[calce-n picioare.
Ce tu, Doamne svinte, p[g`ni ce cer svad[
S[-i r[=chiri departe =i s[-i dai]n prad[.
De pre la Eghipet rug[tori s[-\ vie,
S-apuce nainte de la Tiopie,
+i to\ ]mp[ra\`i ce sunt preste lume
S[vie s[c`nte sv`ntului t[u nume.
+i s[-\ c`nte, Doamne, c`nd te vei sui-te
Pre din sus de ceriuri, despre r[s[rite,
S[-\ sloboz[=ti glasul =i s[-\ dai cuv`ntul,
S[tremure lumea =i cu tot p[m`ntul.
S[-\ trimi\[slav[, Doamne, cu credin\[,
S[-\ c`nte cre=tinii cu prea cuviin\[.
C`nd de preste núori, Doamne, ti-i ivi-te
Minunat cu svin\ii ce ti-i pogori-te
}n cre=tin[tate, =i s[ne dai s`l[,
Domnul lui Izráil, cu sv`nta ta mil[.
C[\ie s[cade bun[cuv`ntare,
De-a ta-mp[r[\`ie ce-i cu a=ezare.

---

[1] *Pronun\at* De-ci.

PSALMUL 68

CUPRINS

O, Dumnez[u svinte, tu m[scoate
De pohoi de ape, toi de gloate,
Ce-m vine la suflet, =i de gloduri
Cu p`cle ad`nce, f[r[poduri.
C[sunt]ncungiurat de ad`ncuri,
De m[trage vivorul la sm`rcuri.
Strig`nd mi-au venitu-mi ame\al[,
Mi-au amur\`t limba-n osteneal[.
Ochii s[t`mpir[de z[bav[,
Dorind, Doamne, de sv`nta ta slav[.
+i pizma=ii miei stau]mprotiv[,
F[r[num[r, cu ceat[zlobiv[.
Perii capului mieu cov`r=ir[,
Asupra mea c`nd stau de s[-n=ir[.
F[r[vin[m[deder[platnic,
+i tu, Doamne, m[=tii de sunt pradnic,
+i gre=elele m-=tii de gr[mad[,
C[de tine nu-mi este t[gad[.
Pentr-aceea m[rog, Doamne svinte,
+i de mine s[-\ fie aminte,
S[nu duc[direp\ii ru=ine
+i necinste-n ceva pentru mine,
C[eu pentru tine duc ocar[
+i mustrare ce-mi vine din \ar[,
Cu r[ceal[ce-m iese pre fa\[,
C`t de mine li-i fra\`lor grea\[.
Ce-s cu mine n[scu\ dintr-o maic[
Vor de sine strein s[m[fac[.

Petrec pizm[=i mustrare deas[.
+i c`ndu-m postesc mi=elul suflet,
Duc ocar[ce nu-m este-n cuget.
Iar[c`nd m[-mbrac]n strec[toare,
Le sunt de batgioc]n s[rb[toare.
Ceia ce beau la cr`=me m[ c`nt[
+i pre la por\ m[iau]n prohit[.
Iar[eu c[tr[tine cu rug[
M[rog, Doamne, c[sunt a ta slug[.
+i-m cerc vreme s[mi-aflu-ndem`n[
De la tine s[iau mil[plin[.
+i s[mi-ascul\, Doamne,-ntr-adevar[,
S[nu m[la= s[hiu de ocar[,
Nice s[la= s[m-afunde tina,
Ce s[r[dici de pre mine vina.
+i s[scap de cine mi-s cu grea\[
+i de genuni ad`nci, line-n fa\[.
Vivorul apei s[nu m[trag[,
S[m[-nghi\[genunea cea larg[,
Nice sm`rcul buza s[-= de=cheie
S[m[soarb[=i s[s[ ]ncheie.
Ce s[mi-ascul\, Doamne,-n greutate,
C[-\ este mila cu bun[tate.
+i cu ale tale ieftine\e
S[cau\ c[tr[mine cu bl`nde\e.
S[nu-\ ascunz a ta sv`nt[fa\[
Despre mine, Doamne, cu vro grea\[,
Ce-\ sunt slug[, =i-n mi=el[tate
S[mi-auz de s`rg cu bun[tate.
Mi=elul s[-m iei suflet aminte

+i s[-l izb[ve=ti, Dumnez[u svinte.
Pentru pizma=ii miei tu m[scoate,
C[tu-m cuno=ti mustr[rile toate.
P`=c[iala m-=tii =i de ocar[,
De pizma=ii ce-m sup[r[-n \ar[.
Sufletului mustrare-i sose=te
+i mi=el[ciune-i prisose=te.
A=teptam cineva s[m[pl`ng[
La nevoaie ce sunt =i la t`ng[
S[m[m`ng`ie, =i n-ávea nime
S[s[g[sasc[din omenime.
+i m[hr[nir[-n foame cu here
Ceia ce i-am hr[nitu-i cu miere.
+i-n sete cu o\[t m-ad[par[,
S[le fie masa de ocar[.
S[s[puie-nainte-le curs[,
Ce-m deder[o\[t pentru murs[.
S[-= ia plata =i s[s[sminteasc[,
+i-ntunec[ciunea s[-i orbasc[.
S[nu vaz[c`nd vor da de sc`rb[,
S[-i zg`rceasc[ r[utatea-n g`rb[.
+i s[-i verse Domnul cu m`nie,
S[-i agiung[und[cu urgie,
S[le fie cur\`le pustie,
+i casele de d`n= s[ r[m`ie,
Nime-ntr-]nse s[n-aib[s[=az[,
S[=uire cine-a-ntra s[vaz[.
C[pre cela ce i-ai dat certare
Alergar[s[-l bat[mái tare.
+i m[preste rane usturar[,
Preste-adaos mai mult m[mustrar[.

D[-le =i lor adaos pre vin[,
Pre gre=al[certare deplin[.
+i s[nu-\ ]ncap[-n dereptate,
Ce s[le raz numele din carte.
Cu direp\ii s[nu-i scrii la via\[,
+i s[li s[puie vina-n fa\[.
Iar[eu,]ntr-a mea l`ngegiune,
Te am, Doamne, de vindec[ciune.
+i \-voi l[uda cinstitul nume,
Doamne svinte, cu c`ntec pre lume,
+i cu laud[te voi m[ri-te,
Pentru ca s[-\ plac[, Doamne svinte,
Dec`t vi\[l t`n[r, c`nd r[sare,
De-i cresc coarne =i gem[n[ri tare.
S[m[vaz[mi=eii, s[salte
Cu veselii, cu c`ntece nalte.
Cerca\ pre Dumnez[u f[r[grea\[,
S[v[custe sufletele-n via\[.
C[mi=eilor Domnul le-ascult[
+i-i sloboade din grijea cea mult[.
+i fereca\`i s[i nu-i defaim[,
Ce le trimite ve=ti bune-n spaim[.
L[uda\]-l, ceriuri =i p[m`nturi,
Cu dealuri, cu =esuri =i cu c`mpuri,
+i m[rile vesele s[salte,
Cu unde s-arunce valuri nalte.
C`te-ntr-]nse s[mi=c[=-au via\[,
S[s[veseleasc[cu dulcea\[.
C[Dumnez[u au dat m`ntuin\[
Sionului, s[n-aib[s`in\[.
+i cet[\`le toate s-or face

’N jidovime =i vor sta cu pace,
S[l[cuiasc[=i s[petreac[,
+i uríce pre d`ns[s[-= fac[.
Slugile tale ce-s cu credin\[
S[-= descalece-ntr-]ns[s[m`n\[,
Ce iubir[preasv`ntul t[u nume
Dec`t binele tot de pre lume.

CUPRINS

PSALMUL
69

Doamne,-ntr-agiutori s[-m iei aminte* ,
S[mi-auz de s`rg, Dumnez[u svinte.
Cine-m cearc[r[ul, r[u s[pa\[,
S[-i lovasc[r[ceala din fa\[.
S[s[-ntoarc[de s`rg cu ocar[
Ceia ce m[p`=c[iesc]n \ar[.
+i direp\ii s-aib[voaie bun[,
S[s[veseleasc[depreun[.
+i to\ ceia ce te, Doamne, cearc[,
Bucurie deas[s[nu-i treac[.
+i s[-\ aib[pururea a z`ce :
„M[rit s[fii, Doamne, cu ferice! “
+i ceia ce-\ iub[sc de izb`nd[,
S[le vie pururea dob`nd[.
Iar[eu, ce sunt mi=el =i meser,
S[ies, Doamne, de la tine vesel.
C[-m e=ti agiutori =i sprejineal[,
+i vin, Doamne, f[r[de pesteal[.

* 5 perechi.

CUPRINS

PSALMUL 70

C[tr[tine am nedejde,
Doamne, c`ndu-s]n primejde.
+i s[nu-m vie sminteal[,
Preste veci s[duc stideal[.
+i cu a ta dereptate
S[m[sco\ din greutate.
+i te pleac[de mi-ascult[,
S[m[sco\ din grije mult[.
S[-m hii Domn =i sprejineal[,
+i st`nc[despre n[val[,
+i raz[m, =i n[zuin\[,
+i s[-m hii =i m`ntuin\[,
S[m[sco\ de m`na str`mb[
+i s[-m iei r[ul din g`rb[.
C[tu-m e=ti, Doamne, r[bdare,
Doamne, cu nedejde tare,
De la vr`st[de pruncie
}m e=ti raz[m =i t[rie.
Din maic[-mea din m[trice
M-ai]nchegat, =i \-voi z`ce
C`ntare nep[r[s`t[,
C[sunt a mul\ de prohit[.
Ce tu-m e=ti agiutori tare,
+i-m vei umplea de c`ntare
Rostul, de ti-oi l[uda-te,
De slav[, de bun[tate
+i de mare cuviin\[,
Toat[zua cu credin\[.

Nu m[urni-n b[tr`ne\e
    Dintr-a tale ieftine\e.
C`nd virtutea mi s-a stinge,
    M[rog, Doamne, de m-ii[1] str`nge.
+i de ceata cea zlobiv[,
    Ce \] s[pune-mprotiv[,
De-m str[jiuiesc bietul suflet
    +i m[gr[iesc cu r[u cuget,
S[dea-n goan[dup[mine,
    Z`c`nd c[-s urnit de tine:
„Bine c[ne-au venit toan[,
    Bl[ma\ s[-l lu[m]n goan[,
S[-l apuc[m f[r[gloate,
    C[de-acmu nu-i cine-l scoate“.
Ce m[rog, Dumnez[u svinte,
    S[le scurtez din cuvinte
+i s[le dai r[zboi iute,
    S[-m fii agiutori din frunte,
S[le pui r[ceala-n fa\[,
    +i de spate s[-i ia grea\[.
+i s[pieie cu ocar[,
    S[le marg[vestea-n \ar[.
Aceia ce m[vineaz[,
    +i m[p`r[sc s[m[piarz[,
Cu ru=ine s[s[-mbrace
    +i s[n-aib[-nc[tro face.
Carii cearc[s[m[prinz[,
    R[utatea s[-i cuprinz[.
Iar[eu hie-n ce vreme

[1] *m[vei.*

L`ng[tine nu m-oi teme,
Ce \-voi adaoge c`ntec,
Din zúori de c`nd m[ m`nec.
+i rostul mieu preste \ar[
}\ va striga de-adevar[,
Toat[zua cu priin\[
|-va spune de m`ntuin\[,
C[cu scrisul n-am v`rtute
S[iau sama de o=ti multe.
Ce \-voi intra cu t[cere,
Doamne,-n sv`nta ta putere,
C[de ce \-voi \`nea minte,
De-adev[rate cuvinte
Dintr-a ta sv`nt[scriptur[,
Ce mi-au dat]nv[\[tur[,
De la v`rst[cuconeasc[,
+i de-acmu s[s[vesteasc[,
Ce \-voi spune de ciudese,
De minuni, de semne dese.
+i-n v`rst[de c[runte\e,
+i p[n[la b[tr`ne\e,
S[nu m[la=, Doamne svinte,
Neluat de tine-aminte,
P[n[c`nd voi putea spune
De bra\ul t[u, de minune,
Preste rude s[s[tinz[
+i de veste to\ s[prinz[
De s`la ta de cea sv`nt[,
De-adevar[f[r[sm`nt[,
Doamne, =i p[n[la nalturi,
De sa =tie-n toate laturi,

Ce mi-ai f[cut minuni mare.
Cine-i ca tine de tare
+i s[-\ hie deprotiv[
’N hire bun[, milostiv[?
C`nd te-ai ar[tat cu sc`rb[,
Mi-ai l[sat r[ul]n g`rb[.
Ce iar[= mi-ai datu-mi via\[,
C`nd te-ai]ntors cu dulcea\[.
+i m-ai scos de la pr[paste,
Ce-m vinis[cu n[paste,
Ivindu-te cu m[rire,
De m-ai scos de la pierire.
C[te-ai]ntors cu priin\[,
De mi-ai trimis m`ng`in\[.
+i din pr[paste ad`nc[
M-ai scos =i m-ai pus pre st`nc[.
Pentr-aceea, Doamne svinte,
}\ voi \`nea =i eu minte
+i te voi l[uda-n gloate,
Prin n[roadele prin toate.
Cu vase ce-s de c`ntare,
Adevara ta cea mare,
+i-ntr-al[ute cu strune
|-voi c`nta cu viersuri bune.
C[svin\ia-ta e=ti Domnul
Lui lzráil =-a tot omul.
+i mi s-a bucura rostul
Cu sufletul mieu cu totul,
Pentr-a ta r[scump[rare,
C`nt`ndu-\ dulce c`ntare.
+i limba mi s-a deprinde

Toat[zua gr[ind pilde
De sv`nta ta adevar[,
+i to\ pizma=ii din \ar[
S[le pui r[ceal[-n g`rb[,
Aceia ce-m cearc[sc`rb[.

CUPRINS

PSALMUL 71

Doamne, d[-\ giude\ul la-mp[ratul*,
D[-\ =i dereptatea =i tot sfatul,
S[\i-l \`ie hiiu-s[u ce are,
S[domneasc[, s[hie crai tare,
S[-\ giudece lumea-n dereptate,
S[n-aib[mi=eii str`mb[tate.
Pacea-n lume ca mun\`i s[creasc[,
Dereptatea dealuri s[-= ivasc[.
S[-= fac[mi=eilor giude\e,
Asupri\ii s[-i ia cu bl`nde\e,
Pre clevetnic =i p`r`= s[plece,
+i puterea str`mbilor s[sece.
+i s[custe ca soarele craiul,
+i ca luna s[-i hie lung traiul.
+i s[-ntreac[preste rod de rud[,
C[s-a pogor] f[r[de trud[
}n f[\are ca roua pre l`n[
+i-n p[m`nt ca pic[tura lin[.
’N z`le-i dereptatea va da raz[,
Pre mul\`me de pace s[=az[,

* 5 perechi.

P[n[c`nd s[va r[dica luna,
Ca s[-mp[r[\asc[totdeauna,
De la mare =i p[n[la mare,
’N tot p[m`ntul domn cu a=ezare.
Etiopii nainte-i s[caz[,
S[s[-nchine =i-n pace s[=az[.
+i pizma=ii lui \[rn[vor linge,
C`nd la-nchin[ciune-i s[ vor str`nge.
}mp[ra\ii de pre Marea Alb[
}i vor veni cu daruri la treab[.
+i din ostrove de la to\ craii
Daruri]i vor aduce cu aii.
}mp[ra\`i ar[pe=ti =i Sava
I-or da daruri =i-i vor pr[vi slava.
+i i s[vor]nchina to\ craii,
To\ p[g`nii slujindu-i cu aii.
C[mi=elul l-a scoate din s`l[,
+i de cei s[raci]i va fi mil[.
+i cu m`na sa cu cea-ndurat[
Le va da prin suflet craiul plat[.
Prin cam[t[=i pentru tot pre\ul
Le va scoate capul cu giude\ul.
+i va fi cinstit sv`ntul lui nume
’Nainte-le, de s[va =ti-n lume.
C[va custa cu cr[ie dulce,
+i arapii aur i-or aduce.
Pentru d`nsul f[gad[vor face,
Toat[zua i-or ura cu pace.
Bi=ug mare s[rodeasc[-n \ar[,
S[s[suie =i preste hotar[.
S[s[nal\e spicul ca Livanul,

S[le prisosasc[pre tot anul.
+i vor]nflori de la cetate
Ca iarba, s[tui de bun[tate.
Fericitu-i va fi sv`ntul nume,
}n to\ vecii, =i sl[vit]n lume,
C[mainte de soare tr[ie=te
Numele lui, de s[prosl[ve=te.
+i cu d`nsul]= vor ura bine
Neamurile lumii, cum s[vine.
+i p[g`nii cu to\`i vor z`ce
S[tr[iasc[craiul cu ferice.
Blagoslovit s[fii, Doamne svinte,
De ciudese ce faci preste minte,
Blagoslovit s[-\ aibi sv`ntul nume,
Preste veci sl[vit s[fie-n lume.
+i s[-\ umple slava-n tot p[m`ntul,
+i s[-\ fie, Doamne,-ntreg cuv`ntul.

CUPRINS

PSALMUL 72

C`tu-i Domnul de cu bun[tate[*]
Lui Izráil, de nu st[departe
De la cei cu inem[dreapt[,
Ce s`nt cu =tiin\a cea curat[.
Iar[mie mai s[str[mutar[
Picioarele, de s[lunicar[.
Pu\`n de n-am smintit din c[rare,
S[m[scap]n gios c[tr[pierzare.

* 5 perechi.

C[r`hnii pre cei f[r[de lege
+i pre cei r[i n[roc ce le merge,
C`t de moarte ei nu bag[sam[,
+i de boal[cu lesne s[-ntram[.
+i cu oamenii n-au osteneal[
S[ia b[t[i pentr-agoniseal[.
Pentr-aceea c[ci le prisose=te
Bog[\`ia carea-i s[me\e=te,
C[sunt]mbr[ca\ din str`mb[tate
Cu vicle=ug de p[g`n[tate.
Le-a ie=i str`mb[tatea ca s[ul
Ce l-au adunat cu de tot r[ul.
S[desfeteaz[=i s[dezmiard[
}n str`nsur[ str`mb[=i de prad[.
N[slesc de gr[iesc de ce le place,
Cu vicle=ug s[fac[nepace.
Str`mb[tatea]n sus r[sunar[,
S[s-auz[tutinderea-n \ar[.
+-au pus]n ceri gurele de casc[
+i-= trag limba pre p[m`nt s[pasc[.
Pentr-accea]=i va-ntoarce Domnul
C[tr[sine pre-ai s[i, pre tot omul.
+i z`lele li s-or afla pline,
C`ndu-i va lua Domnul cu sine.
+i de-ntreab[ne=tine de Domnul :
„Cum ia sama =i =ti de tot omul?
Dar[are =i Cel de Sus minte,
S[ia sama de toate cuvinte?“
C[ace=tia ce-s cu s[me\ia.
Ce i-au]nt`ritu-i bog[\`ia,
Le pare c[va fi st[t[toare,

S[-= petreac[tot cu s[rb[toare.
Ce eu, iar[=, am z`s =i voi z`ce :
„Oare hi-m-va c`ndva vro ferice,
C[ce-m este inema dreapt[,
+i m`nule-n =tiin\[sp[lat[?“
Toat[zua cu rane pre spate,
+i clevetnicii stau deoparte,
Deminea\[de la m`necu=uri
P[n[-n sar[ce m[rg la culcu=uri.
Ce eu le-am z`s destule cuvinte,
+i iar[= li-oi z`ce, Doamne svinte.
+i tu, Doamne, \-ai dat giur[m`ntul
Cu hiii t[i s[stea c`t p[m`ntul.
+i de-aceasta a cunoa=te m-pare
+i mi-i trud[de-a= intra mai tare
}n sv`nta ta, Doamne, svin\itoare,
S[-n\[leg giude\ul din scrisoare,
De sf`r=itul fietec[rúia,
C[nu li s-a veghea nim[ruia.
+i pre-ace=tia ce fac str`mb[tate
}i vei da s[pa\[r[utate.
Cu m`ndria lor ]i vei da-n r`p[,
+i =-vor pustii casa, de prip[.
Vor pieri cu totul =i s-or st`nge
Cu f[r[delegi cu ce =-vor str`nge.
C`nd s-or de=tepta din ce-= visaz[,
Bine ce =-au visat s[nu-= vaz[.
S[le lepez obrazul departe,
Doamne, dintr-a ta sv`nt[cetate.
C[-ntru mine inema m[arde
+i c[ldura din r[runchi]m scade.

De batgiocurit]ntr-acea oar[,
    Ca un dobitoc \]-s de pohoar[.
Sunt cu tine-n tot ceas pre-ndem`n[,
    +i tu m[\`i de direapta m`n[
Pre sfatul t[u, de-m e=ti =i pova\[,
    S[m] iei]n slav[=i-n dulcea\[.
C[eu alt[pre p[m`nt n-oi cere,
    Numai ce-m d[-n ceri s[te-aib avere.
C[de-aceasta mi-i inema sac[,
    +i trupul, miselul, ce-a s[fac[?
E=ti-mi, Doamne, inem[=i parte,
    +i avere str`ns[de departe.
Carii s[de tine dep[rteaz[,
    }i vor duce de prip[s[-i piarz[.
Vei r[spierde pre cine s-abate
    De la tine, Doamne, spre p[cate.
Oar[eu m-oi lipi l`ng[tine,
    C[-m esti, Doamne, nedejde spre bine.
+i voi ie=i f[r[de z[bav[,
    De \-voi m[rturisi sv`nta slav[,
+i hi ì ca Sionului s[vaz[
    Hvala ta, din poart[-=, l[s`nd raz[.

CUPRINS

PSALMUL 73

A ce, Doamne, ne-ai urnit departe*,
    Ne-ai p[r[s`t =i nu ne \`i parte?
Turmei tale te-ai]ntors cu sc`rb[,
    De o ai l[sat cu r[u]n g`rb[.

---

* 5 perechi.

Adu-\, Doamne, de turm[aminte,
Ce \-ai agonisit de mainte,
Cu toiagul ce \i-i de mo=ie,
Ce-ai scump[rat s[-\ fie-n vecie,
+i muntele ce-ai ales, Sionul,
De-ai f[cut l[cuin\[cu omul.
Ce s[-\ r[dici m`na ta cea sv`nt[
Pre pizma=ii ce vin de fac sm`nt[
Cu vicle=ug]n sv`nta ta cas[,
S[-i despoaie ve=m`nt de m[tas[.
C[s[l[udar[-n s[rb[toare
S[-i puie ve=m`nt de strec[toare,
S[o umple de steaguri, de semne,
S[d[r`me ca-n dumbrav[lemne,
Cu s[curi un=orii s[-i oboar[,
S[-i dezbrace aur cu ozoar[,
+i u=ile cele aurate,
De ciocane, zac pre gios c[lcate.
Beserica ta, Doamne, cea scump[,
Aprins[r[cu foc s[o rump[,
+i s[la=ul sv`ntului t[u nume
}l hulir[p[g`nii]n lume,
+i cu rudele lor s[-nvitar[
S[-\ opreasc[j[rtvele din \ar[.
C[s[vorov[sc, Dumnez[u svinte,
Cu sfat r[u, cu de=erte cuvinte:
„S[-i oprim de-acmu s[nu cuteze
’N \ar[lui Dumnez[u s[-i s[rbeze,
Nice s[mai l[s[m s[s[-ndemne
S[s[mai r[dice-ntr-]n=ii semne.
Proroci]nc[n-au s[le g`ceasc[,
S[poat[de noi s[s[p[zasc[“.

Dar[p[n[c`nd, Doamne, pizma=ul
}l vei l[sa de-\ stric[s[la=ul?
+i sv`ntul t[u nume l-]nt[r`t[
Pizma=ul cu gura cea ur`t[.
A ce \-]ntorci m`na de la arme,
De nu-\ la= direapta s[-i destrame?
Ce tu, Doamne svinte =i-mp[rate,
Dintr-a ta b[tr`n[bun[tate
}n mijlóc \-ai pus izb`nda-n lume,
De \] s[veste=te sv`ntul nume.
Tu ai]nchegat marea-n v`rtute,
C`nd o ai desp[r\`t cu v`nt iute,
De \-ai de=chis oamenilor cale,
+i nu s-au udatu-s[prin vale.
Tu ai b[tut zmeii preste moale
Cu marea ce-ai l[sat ca din foale.
Pre chitul ce goniia s[-nghi\[
I-ai zdrobitu-i capul, s[s[s`m\[,
+i l-ai dat tiópii[1] s[-l m[n`nce,
S[nu poat[s[s[mai r[dice.
Tu ai dat f`nt`n[ap[toas[
}n pustie din piatr[v`rtoas[.
C`ndu-\ era o=tile-ns[tate,
Le-ai ad[pat cu p[r[u de lapte.
Tu ai s[cat apa Iordanul[2],
}n vremea sa, c`nd vars[la anul,
+i \-ai trecut oamenii cu lesne,
De le-au agiuns apa pre la glezne.

[1] *Pronun\at* ti-o-.
[2] *Pronun\at* I-or-.

De la tine zua lumineaz[,
    +i noaptea cu stelele d[raz[.
Tu ai tocmit luna de d[zare,
    +i soarelui i-ai dat de r[sare.
Tu i-ai dat p[m`ntului fr`mse\e,
    De l-]ntoarce vara-n tinere\e.
Prim[vara-i de tine f[cut[,
    S[plodeasc[roua road[mult[.
+i s[-\ aduci aminte de turm[,
    Pizma=ul s[nu i s[ia-n urm[,
+i s[-\ fac[numelui ocar[
    Nebunii ce-s pre-aproape de \ar[.
Nice s[dai gadinilor voaie
    S[-\ fac[oi\elor nevoaie.
Sufletele cele ovilite
    De la tine s[nu s[uite,
Nice s[-\ la=, Doamne, giur[m`ntul
    Ce l-ai f[cut s[stea cu p[m`ntul.
C[cetele cele-ntunecate
    Casa =-au umplut de str`mb[tate.
+i s[nu-\ la= smeri\ii s[pa\[
    Ru=ine =i mustrare cu grea\[,
C[mi=eii]\ vor vesti-n lume
    +i-\ vor f[li cinstitul t[u nume.
Pentr-aceea, Doamne, te r[dic[
    Cu giude\, s[-\ aib[to\ de fric[,
+i-\ ado aminte de ocar[
    Ce brodesc nebunii p[n[-n sar[.
Nu uita de glasul cel de rug[
    A mi=eii t[i]n vreme lung[,
C`nd pizma=ii t[i ce ni-s cu grea\[
    I-ai l[satu-i]n sus de s[nal\[.

PSALMUL

74

CUPRINS

M[rturisi-ne-vom, Doamne svinte*,
Denaintea ta cu rug[minte
+i vom chema preasv`ntul t[u nume
De-l vom vesti tutinderea-n lume.
C`nd voi lua de la tine vreme,
A giudeca dirept nu m-oi teme.
C[p[m`ntul s-au =ters de s[roade,
+i de pre d`ns s[top[sc n[roade.
Ce eu l-am]nt[ritu-l de toarte,
De-am a=ezat n[roadele toate.
P[c[to=ii i-am oprit de poarne,
+i gre=i\ii s[nu scoa\[coarne :
„Nu v[r[dicare\ coarne búori,
Nice v[r[dica\ gura-n núori,
De gr[i\ spre Domnul str`mb[tate,
Cu viclé=ug, cu nedereptate“.
C[nu ve\ =ti oare despre soare
Vine Domnul, s[v[dea str`nsoare?
Au v[vine de la sc[p[tate,
C`nd va lua sama de p[cate?
Au doar[v[vine despre munte,
C`nd s-a ivi ca un fulger iute?
C[Dumnez[u giudec[-n t[rie
+i nim[rui nu-i cu f[\[rie.
Pre uni-i pogoar[=i-i smere=te,
Pre al\`i]i r[dic[=i-i cre=te.
C[p[harul este]ndem`n[

* 5 perechi.

}n tot ceasul la Domnul am`n[,
Cu vin prísne =i plin de diresuri,
Din carele d[plat[-ntr-alesuri.
+i dintr-]nsul]ntr-alt va derege,
S[bea drojdii cei f[r[de lege.
Iar[eu]n veci m-oi bucura-m[
+i m-oi veseli f[r[de sam[,
C`nd ]\ voi c`nta, Dumnez[u svinte,
Cu Iacov dvorindu-\ denainte,
C`nd suli\a str`mbilor cea lung[
O voi fr`nge, s[nu dea s[-mpung[.
+i direptul =-a r[dica steagul,
De va bate str`mbii cu toiagul.

CUPRINS

PSALMUL
75

+tiut este Dumnez[u]n jidovime*
+i i-i sv`nt numele mare-n zrailime.
Locul s[u cel sv`nt cu pace =i-l a=az[,
Din Sion l[ca=ul lui sloboade raz[,
De-ngroze=te pre p[g`ni s[nu s[mi=ce,
Arc =i suli\[, =i scutul s[-= r[dice.
Minunat str[luce=ti, Doamne, de la munte,
De-ngroz[=ti pre to\ p[g`nii]n o=ti multe.
C[le dai spaim[prin somn c`nd dorm cu dulce,
C`t dob`nda cea de-am`n[nu-= pot duce.
C[de-a ta, Dumnez[u svinte, c[ut[tur[
Pier pizma=ii de s[fac ca ne=te zgur[.

* 6 perechi.

Carii scap[de r[zboiul t[u, fug tare,
De-i oboar[-n fug[somnul de c[lare.
Dar[cine nu s-a teme, Doamne svinte,
De-a ta groaz[ce-i vestit[de mainte?
+i tu, Doamne, de demult \-ai dat cuv`ntul
C[e=ti Domnul ce-a s[giudece p[m`ntul.
Cu t[cere toat[lumea st[de-a=teapt[
Pre giude\ ce le vei face s[ia plat[.
+i atunce pre to\ bl`nz`i vei alege
De-i vei scoate dintre cei f[r[de lege.
Pentr-aceea v[lua\ sama tot omul,
De v[ruga\ cu tot g`ndul c[tr[Domnul.
+i feri\ s[nu v[scape g`nd din minte,
Ce s[pr[znui\ ]n rug[cu herbinte.
+i c`nd v[ruga\ spre Domnul cu f[gad[,
De ce gr[i\ s[plini\ f[r[t[gad[.
+i veni\ cu pominoace pregiur Domnul,
Boierime =i prostime, cu tot omul.
+i cu fric[sta\ la rug[s[v[ierte,
C`nd de suflet va-mp[r\] s[nu v[certe.
C[Dumnez[u dec`t craii mai r[u bate,
+i v[lua\ to\ aminte de p[cate.

CUPRINS

PSALMUL 76

Am strigat cu glasul mieu, Dumnez[u svinte,
+i m[rog s[-m]n\[legi de rug[minte.
C[tr[tine-n z] de grije strig cu jele,
Cu m`ni tinse-n vremea nop\ii, prin gre=ele
+i prin spaim[s[nu-m vie-n=el[ciune,

S[m[m`ng`i, m[rog, Doamne,-n sl[biciune.
C[mi=elul mieu de suflet te chite=te
+i de tine pomenind s[vesele=te.
Nevoit-am =-am sl[bit din bietul suflet,
L[s`nd somnul =i odihna, st`nd]n cuget.
De m`hneal[n-am putut gr[i cuvinte,
Cugetat-am =i de z`le de mainte,
De pre veci, de mi-am luat]nv[\[tur[,
+i m[noaptea chitiia[1]-n sv`nta scriptur[.
S[izbe=te bietul suflet de sc`nce=te
Pentru Domnul de mul\ veci ce z[b[ve=te.
A ce, Doamne, ne-ai urnit a=e departe,
De nu-ntorci precum ne-ai fost cu bun[tate?
A ce, Doamne,]\ la= mila de-i t[iat[
+i direapta \-ai]nchisu-\ cea-ndurat[?
Vei s[-\ umpli pre tot rodul graiuri svinte,
Ce te-ntoarce c[tr[noi cu-ndur[minte.
+i s[nu-\ uí\ de-a tale ieftine\e,
S[-\ ]ntorci m`nia sv`nt[spre bl`nde\e.
C[eu, iar[=, de ce-am z`s acmu voi z`ce
C[dereapta ta le schimb[cu ferice.
+i de lucrurile tale eu \`i minte,
De ciudese din ceput, Dumnez[u svinte.
+i prin lucrurile tale m-oi deprinde,
Din cep[turile tale lu`nd pilde.
Dumnez[u, din sv`ntul t[u s[la= faci cale,
C`nd stole=ti c[tr[r[zboi o=tile tale.
Cine-\ este, Doamne svinte, deprotiv[
De m[rire =i de hire milostiv[?

[1] *chitiiam.*

Tu e=ti Domnul din ceput ce faci ciudese,
De te-ar[\ ]n oastea ta cu semne dese.
C[tu, Doamne, \-ai luatu-\ oastea-n bra\e,
C`nd i-ai scosu-i din =erbie =i din la\e
Pre to\ fiii lui Iiacov din Eghipet,
C[le-ai auz`t de munc[ =i de \`pet.
C`nd te-ai pogor`t la d`n=]ntr-acea \ar[,
Toate apele cu s`nge s[-nchegar[.
+i cu urlete ploi mare v[rsa tare,
De herbea undele-n bezne ca-n c[ldare.
+i din núori mergea hream[t =i s[gete,
S[-ngrozasc[eghiptenii, s[s[certe.
Glasul tunetului t[u tr[sniia-n roat[,
De-\ lumina fulgerile lumea toat[.
S-au str[mutat de cutremur tot p[m`ntul,
C`nd ai t[iat cale-n mare cu cuv`ntul,
De-ai uscat]ntr-]ns[vaduri]n v`nt mare,
C[tu, Doamne, ai f[cut c[r[ri prin mare.
+i nu la= s[s[cunoasc[a ta urm[,
C`ndu-\ treci prin fundul m[rii sv`nta turm[,
Cu Moisei =i cu Aron ce-ai pus pova\[,
S[o poarte pre p[=iune cu dulcea\[.

CUPRINS

PSALMUL 77

Oamenii miei, s[-m lua\ aminte
Legea ce v-am dat, =i la cuvinte.
S[v[pleca\, ce-am z`s s[-n\elege\,
Cuvinte din rostu-mi s[culege\.
C[din rostul mieu voi scoate pilde

+i ciumilituri, ce voi de=chide,
Din b[tr`ni lu`nd]ncep[tur[,
Precum a\ ]n\[les din scriptur[.
+i p[rin\ii vo=tri cu poveste
V-au spusu-v[de-a\ prins to\ de veste.
N-au putut cuconii lor s-ascunz[
De c[tr-álte roduri, s[n-auz[,
Fala Domnului s[o gr[iasc[,
Minuni =i puterea s[-i v[deasc[.
+i au pus lui Iacov m[rturie,
S[-i stea legea-n Zrail cu t[rie.
Ce ne-au dat p[rin\ilor credin\[,
S[-=]nve\e fiii s[s[s`m\[,
+i s[ia-nv[\[tur[nepo\`i,
Cuconii lor s[=tie cu to\`i.
Pre Dumnez[u nedejdea s[-= puie
+i faptele Domnului s[spuie,
+i poruncile lui s[le cerce,
S[nu fie ca p[rin\ ce-i fece,
Rod ce m`nie =i s[-nt[r`t[,
Rod cu str`mb[ inem[ de sm`nt[.
Ce nu st[cu Domnul]n credin\[,
+i la suflet nu va s[s[s`m\[.
Fiii lui Efrem ce bat cu arce
Deder[dos la r[zboi de lance,
C[cu Domnul nú-= \`n giur[m`ntul,
Nice-i feresc legea =i cuv`ntul.
Bun[tatea Domnului uitar[
+i ciudese ce-au f[cut]n \ar[,
Prin Eghipet ce le-au f[cut Domnul
Minuni mare de-au v[zut tot omul,

}n Tanéos,]n loc de c`mpie,
    C`nd le scotea mo=ii din =erbie.
De-au desf[cut marea s[-i petreac[,
    S[le dea mo=ie s[le plac[.
C`nd au potprit marea ca-ntr-un foale,
    De i-au trecut preste-arin[moale.
+i zua le-au pus núor pova\[
    Prin pustie de-au m[rs f[r[grea\[.
Iar[noaptea le-au \`nut lumin[
    Cu st`lp de foc, ca de z] senin[,
Au despicat piatra]n pustie,
    De i-au ad[pat cu ap[vie,
C-au sloboz`t izvoar[ din st`nc[,
    Cu p[rau[cu ap[ad`nc[.
Ce ei preste bine]i gre=ir[,
    +i la loc de secet[-i c`rtir[,
Ispitind pre Dumnez[u prin g`nduri
    +i cer=indu-= bucate cu r`nduri.
+i pre Dumnez[u]l clevetir[,
    De gr[ir[asupr[-i cu p`r[:
„Dar[poate Domnul s[g[teze
    Mese-n pustii s[ne ospeteze?
C-au lovit cu toiagul]n st`nc[,
    De-au purces dintr-]ns[ap-ad`nc[,
+i p[rau[le s-ap[to=ar[,
    De b[ur[to\ =i s-ad[par[.
Dar[putea-ne ne va da =i p`ine,
    S[ne fac[mas[=i pre m`ine?“
Pentr-aceasta s-au m`niat Domnul
    Cu urgie mare spre tot omul
+i =-au sloboz`t]ntr-]n=ii focul,

Prin izrailime prin tot locul.
Pentru c[ce n-avur[credin\[,
S[le dea Dumnez[u m`ntuin\[.
+i nuor[ceriul ca de ploaie,
De l-au de=chis de-au v[rsat pohoaie.
C[le-au plouat s[m[n`nce man[,
P`ine din ceri,]ngereasc[hran[.
+i le-au trimis de sa\`u merinde,
F[nin[de gr`u cu unt]n stride.
M`nca omul p`ine]ngereasc[,
Ce-i hr[niia Domnul s[-i cr[vasc[[1],
R[dicat-au despre-austru v`nturi,
De le-au adus cr`steii[2] cu c`rduri,
C[sloboz]-n puterea sa liv[,
V`nt ce nu-i st[nemic[-mprotiv[,
+i le-au plouat pécie destul[,
S[le fie inema s[tul[.
Ca arina m[rii sta de multe
Pas[ri pregiur tab[r[nezmulte,
De m`ncar[=i s[s[turar[,
+i ging[=itura nu-= uitar[.
+i nu c[uta c[li-i gura plin[,
Ce poftiia pepeni =i sl[nin[.
+i le-au trimis Dumnez[u urgie,
De muriia s[nu mai r[m`ie.
+i din ceia ce-s ale= de frunte
C[zur[mul\ ca de r[zboi iute.
+i nemic[nu s[folos`r[

[1] *Ar putea fi citit =i* c`rvasc[.
[2] *Ar putea fi citit =i* c`rsteii.

Dintr-at`ta, ce iar[= gre=ir[.
C[nu vrur[s[stea cu credin\[,
Din ciudesele lui s[s[s`m\[.
Z`lele =-trecur[f[r[treab[,
+i aii s[dus[r[cu grab[.
C`ndu-i ucidea s[-i conceneasc[,
C[uta pre Dumnez[u s[-l g[sasc[.
+i s-]ntorcea m`nec`nd spre Domnul,
C[tr[rug[, p[r[s`ndu-= somnul,
| `ind minte c[Domnul le-agiut[,
De le tinde mila sa cea mult[.
+i numai din gur[l-]ndr[gir[,
+i cu limbile sale-i min\`r[.
Inema de d`ns le sta departe,
+i-n tocmal[-i n-avea dereptate.
Ce Domnul li-i cu ieftin[tate,
De le =terge din toate p[cate,
St`mp[r`nd urgia s[nu-i arz[
+i m`nia oprind s[nu-i piarz[,
V[z`nd Domnul c[-s carne =i s`nge,
+i ca de v`nt cu lesne s-or st`nge.
C`t l-au m`niatu-l]n pustie
+i l-au]ng`nat prin ap[vie!
}ntorc`nd =i ispitind pre Domnul,
+i cutez`nd lui Dumnez[u omul,
A-l m`nia =-a nu \`nea minte
De z] ce i-au scosu-i de mainte
Cu m`na sa de la greutate,
Sco\`ndu-i =i \`indu-le parte.
Ca =i]n Eghipet cu ciudese
+i cu minuni Domnul ce dedese,

}n eghipteni f[c`nd ar[tare
+i-n Taneos,]n c`mpul cel mare.
Apele sta cu s`nge-nchegate,
+i f`nt`nele toate-ncruntate.
Le-au pr[v[lit izvoar[le-n s`nge,
S[n-aib-a bea-n sete ce-i va str`nge.
Mu=te c`ne=ti le-au trimis s[-i pi=ce,
+i-ntr-a=ternut broa=te s[le mi=ce.
Cu g`ndacii i-au sterpit de poame,
Cu l[custa i-au b[gat]n foame,
+i cu smida le-au f[cut scumpete,
+i viile le-au]ntors]n sete.
Murii le-au b[tutu-le cu brum[,
+i de dobitoc n-au r[mas urm[,
C[le-au ucis grindina =i focul,
De le-au pierit averea cu totul.
Sloboz`nd asupr[-le urgie,
Cu]ngeri cumpli\ =i cu m`nie,
De =-au f[cut m`niii c[rare
+-au sloboz`t]ntr-]n=ii pierzare,
De le era-n tot ceas moartea-n hoarb[
Cu dobitoc cu totul s[-i soarb[.
De n-au sc[pat frunte de pr[s`l[,
Ce le-au pierdut fe\ii f[r[mil[,
Din Eghipet de prin toat[\ara,
De le-au m[rs preste lume ocara
De \ara lui Hàmos, s[s[s`m\[,
C`nd i-au cur[\`tu-i de s[m`n\[.
+i =-au pornit oamenii ca turma
Spre pustie, de i-au luat urma.
+i le-au fost pova\[cu nedejde,

De n-au purtat fric[de primejde.
+i pizma=ii s-au necat]n mare,
Ce-au m[rs dup[d`n= cu r[zboi tare.
+i i-au b[gat]n m[gura sv`nt[,
De direapta lui agonisit[.
+i le-au gonit p[g`nii din fa\[,
S[petreac[-n \ar[f[r[grea\[.
Ce le-au]mp[r\`t Domnul pre soarte,
De-au a=ezat neamurile toate,
}mp[r\`ndu-= ora=e =i sate
Cu hotar[largi =i desf[tate.
+i nu s[l[sar[de ispit[
De-a cercarea hirea lui cea sv`nt[.
+i tocmala Domnului l[sar[
+i din giur[m`nt s[lep[dar[,
Ca p[rin\ii lor de r[t[cir[
+i ca arcul cel str`mb s[sucir[,
M`niind pre Domnul cu movile,
Cu idóli ciopli\ cu d[l\, cu pile.
+i v[z`ndu-i Domnul ce lucreaz[,
I-au urnit din ochi, s[nu-i mai vaz[,
Pre Izráil cu toat[s[m`n\a,
C[ce =-au def[imatu-= credin\a.
+i =-au p[r[s`tu-= Domnul cortul
Din Silóm, de l-au urnit cu totul,
S[la=ul s[u ce da-n lume raz[
+i l-au str`nsu-l Domnul, ca s[-i piarz[.
+i le-au dat t[ria lor]n prad[,
De =-au f[cut limbile-ntr-]n= nad[.
C[i-au dat pizma=ilor pre m`n[,
De c[zur[-n sabie strein[.
+i st[tu de Domnul p[r[s`t[

Ocina lui, c[ce-i fu ur`t[.
Tinerii lor au pierit de-arsur[,
+i góvile nejelite fur[.
Preu\`i de sabie pierir[,
+i v[duvile lor nu-i jelir[.
S-au uitat]ntr-]n=ii =i prohodul,
V[z`ndu-s[-n jele cu tot rodul.
+i Domnului i s[fece mil[,
V[z`nd c[ le fac pizma=ii s`l[.
+i ca din somn s[ri Domnul rum[n,
Ca de vin ce-i aburit =i =um[n,
+i dede-n pizma= cu r[zboi iute,
De le c[dea buci de pre =ezute.
+i s[pomene=te de ocar[
Ce le-au trimis Domnul preste \ar[.
+i-= fece c[utare pre s[la=e,
S[le vaz[ce-s de dr[g[la=e,
S[-= aleag[-ntr-]nse l[cuin\[,
S[-i slujasc[toate cu credin\[.
+i la Iosif[1] nu vru s[-= aleag[.
Nice la Efrem odihn[larg[.
Ce =-au ales mai drag la Iiuda
S[-= Dumnez[u]ncuscreze ruda.
+i =-au ales muntele Sionul
S[petreac[-n lume cu noi Domnul.
+i =-au zidit]ntr-]ns sv`nta cas[,
De scripe=te cu lucoare deas[,
Ca un corn de inorog d`nd raz[,
De li-i drag tuturor s[o vaz[.
C[st[bine =i d[cuviin\[,

[1] *Pronun\at* Io-sif.

'Ntemeiat[ ]n veci cu credin\[.
+-au ales pre David a sa slug[,
Dup[turm[s[nu stea s[mulg[,
Nice s[-mble dup[f[t[toare,
'N z] de lucru =i de s[rb[toare.
+i l-au pusu-l pre Iacov s[pasc[
+i preste Izráil s[cr[iasc[.
+i-i p[scu cu inem[curat[
+i cu-n\[lepciune strecurat[,
Purt`ndu-i ca oile-n p[=une,
Pre-nv[\[turi =i n[ravuri bune.

CUPRINS

PSALMUL 78

Doamne svinte, p[g`nii venir[*
}n \ara ta de o r[s`pir[
+i sv`nta ta cas[o spurcar[,
Ce da cuviin\[preste \ar[,
+i fecer[Ierusalimul[1]
Ca o cram[c`nd i s[ia vinul.
Trupurile zac pre gios c[zute
A slugilor tale ce-s crezute,
+i carnea lor o m[n`nc[hiara
+i pas[rile din toat[\ara.
S`ngele le st[v[rsat ca apa,
+i nu-i nime s[marg[cu sapa
S[le-astroace, =i s[le]ngroape
N-au cu mil[nime de pre-aproape,

---

[5] perechi.
[1] *Pronun\at* I-e-.

Ce zac prin ora= =i dinafar[,
De súntem vecinilor ocar[.
+i to\ megie=ii ni s[str`mb[
+i ne-ng`n[, v[z`ndu-ne-n sc`rb[.
Dar[p[n[c`nd, Dumnez[u svinte,
|-vei porni m`nia cea fierbinte,
Cu urgia cea nest`mp[rat[,
Ce-i ca focul preste noi v[rsat[?
Mut[-\, Doamne, pre p[g`ni m`nia
+i preste d`n=]\ vars[urgia,
Carii nu vor de tine s[=tie,
De numele cel sv`nt]n vecie.
+i preste cr[ii s[-\ l[\[=ti ura,
Ce n-or s[-\ asculte-nv[\[tura.
C[m`ncar[pre Iacov cu totul
+i l-au pustiit preste tot locul.
+i nu pomeni, Dumnez[u svinte,
De-a noastre gre=ele de mainte,
Ce de s`rg s[ ne vii cu bl`nde\e
S[ne-nt`mpini, =i cu ieftine\e.
La a noastr[grea mi=el[tate
S[ne-agiutore=ti cu bun[tate,
C[tu ne e=ti Domn de m`ntuin\[,
+i te rug[m, Doamne, cu credin\[,
Pentru slava sv`ntului t[u nume,
S[ne trimi\ izb[vin\[-n lume.
+i ne de gre=ele cur[\e=te
Cu numele t[u ce s[sl[ve=te,
S[nu ne p[g`nii p`=c[iasc[:
„Unde-i Domnul s[v[folosasc[?“
Ce s[prinz[=i p[g`nii limb[
C[tu, Doamne, nu ne e=ti cu sc`rb[.

+i le vei da pizma=ilor plat[,
}ntre ochii no=tri,-n z] curat[,
Pentru s`ngele sv`nt ce v[rsar[
A slugilor tale de prin \ar[.
Suspinile celor din obede
Naintea ta, Doamne, s[vor crede.
Cu m[rirea svinteloru-\ bra\e
Cru\[fiii celor prin=]n la\e,
De i-au omor`tu-i f[r[vin[,
+i-i apleac[cu sv`nta ta m`n[.
Vecinilor s[le dai simbrie
De =epte ori]n s`n cu urgie,
+i s[li s[-ntoarc[cu ocar[,
S[le marg[vestea preste \ar[.
S[-i cuprinz[de toate p[r\ sc`rb[,
Pentru c[ce stau de \] s[str`mb[.
Iar[noi ce-\ suntem turm-aleas[
+i poporeni de sv`nta ta cas[,
Ne vom ruga \ie, Doamne svinte,
+i preste veci]\ vom \inea minte.
+i vom spune preste rod de rud[
Lauda ta]n veci f[r[trud[.

CUPRINS

PSALMUL
79

Cela ce pa=ti pre Izráil, a ta turm[*,
De-ndereptez pre Iosif[1]]ntr-a ta urm[,

* 4.4,4.
[1] *Pronun\at* Io-sif.

Cela ce =ez pre heruvimi, te ive=te
Denaintea lui Efrem de te o=te=te.
+i Veniamin]n frunte s[te vaz[,
Cu Manásii,]n r[zboi cum sloboz raz[.
+i te scoal[cu putere de ne-agiut[,
S[nu him f[r-agiutori]n grije mult[.
+i ne-ntoarce c[tr[mila ta cea sv`nt[,
De-\ ive=te fa\a ta, s[te-avem v`nt[,
C[tu, Doamne, cu puterea ta cea mare
Ba\ r[zboaie ca cela ce e=ti Domn tare.
Dar[pre noi p[n[c`nd vei fi cu sc`rb[
+i pre robii t[i ne la= cu r[u]n g`rb[?
Nu ne-ascul\ ]n greutate mi=ea rug[,
Ce ne la= c[tr[pedeaps[-n vreme lung[.
Ne-ai hr[nitu-ne cu p`ine de pl`nsur[
+i ne-ai ad[pat]n lacr[mi cu m[sur[.
La= de súntem megie=ilor de prad[
+i pizma=ilor de price =i de svad[.
Doamne,-ntoarce cu puterea ta cea sv`nt[,
De-\ ive=te fa\a ta, s[te-avem v`nt[.
Din Eghipet \-ai mutat vie buiac[
S[rodeasc[vin =i strugurii s[-\ plac[.
Cur[\`t-ai denainte-i to\ p[g`nii,
C`nd ai r[s[dit, =-ai zmult din cale-i spinii.
I-ai l[\`tu-i r[d[cinele cu jancuri,
De s-au plodit prin p[m`nt]n toate laturi.
Toate dealuri de frunza ei s[umbreaz[
+i cu vi\ele ei chedrii s[-nfr`m=az[.
Cu curpenii p[n-]n mare s[l[\e=te
+i p[n[-n v[i cu ml[di\e odr[sle=te.
Dar[c[ce, Doamne, la=i gardul s[-i caz[

+i nu ca\ ce-i fac drume\ii =i-i lucreaz[?
O scurmar[vier`i cei gra= de la lunc[,
+i z`mbrii o pasc =i-n coarne o arunc[.
Ce te-ntoarce din ceri, Doamne, de-\ vez via,
C[-i stricat[=-au umplut s[lb[t[cia.
S[deregi ce-ai pus cu m`na ta cea sv`nt[
+i s[-\ pui]ntr-]ns[om f[r[de sm`nt[.
De arsuri s[o fereasc[, de r[s`p[,
Sloboz, Doamne, groaza ta s[-i piarz[-n prip[.
D[-\ cu omul t[u direapta ta cea mare
+i cu fii de om voroav[pre-a=ezare.
Iar[noi, Dumnez[u svinte, cu dulcea\[
L`ng[tine ni-om lipi s[ne dai via\[.
+i \-vom striga sv`ntul nume-n greutate,
S[te-ntorci, Doamne, spre noi cu bun[tate.
+i s[-\ ive=ti fa\a ta cea luminat[,
S[ne fie \ara-n pace a=ezat[.

CUPRINS

PSALMUL 80

Bucura\]-v[, direp\ii to\, de Domnul*,
Ce agiut[lui Iiacov =-a tot omul.
Bate\ t`mp[na =i z`ce\ ]n l[ute,
+i c`nta\ c`nt[ri frumoase-n viersuri multe.
Bucina\ cu veselie-n s[rb[toare,
’N lun[noau[, s[s-auz[pre supt soare.
C[lui Izrail porunca ce-au dat Domnul
+i tocmala lui Iiacov =ti tot omul.

* 4. 4, 4.

I-au pus Domnul cu Iósif[1] m[rturie,
C`ndu-l scotea din Eghipet din =erbie,
De la oameni ce nú le =tia pre limb[.
+i i-au desc[rcatu-i sarcina din g`rb[,
+i de co=uri ce lucra de rogojin[,
+i de sc`rb[ce ducea-n \ar[strein[.
Te-am izb[vit, z`ce Domnul, din nevoaie
+i \-am datu-\ s[-\ petreci via\[pre voaie.
+-am gr[it cu tine-n holbur[de par[
+i cu apa te-am cercat, de s[=ti-n \ar[.
Ce s[mi-asculta\ voi, oameni, ce voi z`ce,
+i tu, Izrail, s[nu te pui cu price.
S[fere=ti s[nu te ia cu-n=el[ciune
Vrun domn proasp[t, s[-i sluje=ti cu-nchin[ciune.
C[Dumnez[u nu \i-i altul f[r[mine,
Eu te-am scos de la Eghipet c[tr[bine.
Casc[-\ gura c`t \i-i voia, s[te saturi,
C[te voi umplea, s[nu cerci bine-n laturi.
Ce oamenii miei nu-m bag[-n sam[graiul,
Iacov nú va s[-i fie cu mine traiul.
Pentr-aceea i-am l[sat]n volnicie
+i s[-= umble-n g`ndul lor, =i-n buiecie,
C[de-ar hi vrut oamenii miei s[m-asculte,
Izráil r[zle\ s[nu-mble-n c[r[ri multe,
Iar[eu pre to\ pizma=ii lor cu m`na
I-a= smeri, s[hie-ntocma gios cu tina.
Ce lui Dumnez[u pizma=ii vor s[-i min\[,
C[le-au dat]n vreme lung[s[s[s`m\[,
M`nc`nd mana dec`t jemna mai frumoas[
+i sug`nd miere din piatra cea v`rtoas[.

---

[1] *Proniin\at* I-ó-.

PSALMUL 81

CUPRINS

Dumnez[u st[tu-n zbori mare*
De dumnez[i, de domni tare,
De-i mustr[pentru giude\e,
B[nuindu-=, schimb`nd fe\e,
+i le gr[ie=te cu sc`rb[:
„A ce face\ lege str`mb[,
}n voie c[ut`nd vegheat[
A vinova\ pentru plat[?
Iac[v[z`c s[-n\[lege\
+i pre nime s[n-alege\,
S[v[p[r[s`\ colacii
+i s[giudeca\ s[racii.
A mi=ei s[\`né\ parte
}n giude\ cu dereptate,
Str`mbilor s[nu da\ voaie,
+i mi=eilor nevoaie“.
Ce ei nú vor s[s[s`m\[,
}n giude\ s-aib[=tiin\[,
C[lumina nú li-i drag[,
+i prin tunerec alearg[,
P[m`ntul din r[d[cin[
Turbur`nd]n z] senin[.
„Ce s[l[sa\ buiecia,
S[v[c[uta\ giudecia,
C[v-am pus]n r`nd cu mine
Dumnez[i, =i s[=ti\ bine

* 4, 4.

C[de nu mi-\ \`nea svatul,
V[s-a-ngreuia p[catul,
+i cu moartea cea de prip[
Ve\ muri =i ve\ da-n r`p[“.
Ce te scoal[, Doamne,-n slav[
+i s[vii f[r[z[bav[,
De \-vei giudeca p[m`ntul
Precum \-ai datu-\ cuv`ntul,
C[\i-i \ie de mo=ie
Dat[lumea cu vecie.

CUPRINS

PSALMUL 82

Dumnez[u svinte, cine s[-\ fie*
Deoprotiv[-n trai =i-n t[rie?
Nu t[cea m`lcom, Dumnez[u svinte,
Nice hii moale-n grai =i-n cuvinte.
Iac[dau chiot de s[r[sun[
Cine-\ vor r[ul to\ depreun[.
+i to\ pizma=ii =-au datu-= coaste,
De-au r[dicatu-= cap preste oaste.
S[vorovir[s[dea n[val[
’N sv`nta ta \ar[, cu rea tocmal[.
„Bl[ma\ s[-i pierdem, z`s[r[-n sc`rb[,
S[nu r[m`ie de d`n=ii limb[.
+i de Izráil de-acmu nainte
S[nu s[=tie, nice aminte“.
Cu a lor ceat[cu cea zlobiv[

* 5, 5.

To\ s[giurar[s[-\ stea-mprotiv[.
Edóm din =atr[abia a=teapt[
S[vie Zmáil cu oaste lat[.
Moáv[1] =i Agar la s[h[idace,
Ghevál =i Amon g[teaz[lance.
Amalehi\ii ferec[pu=ce,
Filistimenii pra=tii s-arunce.
Tirul cu oaste st[=i el gata,
Asúr cu d`n=ii vine cu spata.
+i stau cu to\`i lui Lot s-agiute,
Sv`nta ta \ar[s[o str[mute.
Ce le d[, Doamne, spaim[s[fug[,
S[obosasc[de goan[lung[.
C`nd le-a veni somnul cel dulce,
Ca Madiámul[2] r[u s[-i apuce.
+i le f[, Doamne, ca lui Sisara,
S[nu s[-ntoarc[s[-= vaz[\ara.
+i ca lui Ávim s[li s[fac[,
’N p[r[ul lúi Chis, =i s[nu-i treac[.
Ca la Aéndor pologi s[zac[,
Mu=tile mú=ini]ntr-]n= s[fac[.
Le f[boierii ca Óriv =i Ziv,
Zevéi =i Sálman, s[zac[to\ st`rv.
Carii gr[ir[s[-\ prade-n \ar[
+i-n sv`nta cas[ce \i-i de sfar[,
R[pez]-i, Doamne, din deal ca roata
+i-i pr[v[le=te s[-i calce gloata.
Ca m[ciulia fulgi s[le caz[

[1] *Pronun\at* Mo-áv.
[2] *Pronun\at* -di-á-.

+i ca p[durea focul s[-i arz[.
Din fa\[vicol s]-i pr[vuiasc[,
Din dos pojarul s[-i ocoleasc[,
+i de deasupra s[-i ba\ cu smid[,
C`nd vor da fuga, s[ dea-n os`nd[.
S[li s-auz[ocara-n lume,
S[\`ie minte sv`ntul t[u nume.
Pa\[ru=ine =i grea ocar[,
+i s[le pieie vestea din \ar[,
Ca s[cunoasc[c[tu e=ti Domnul
+i e=ti deasupra preste tot omul.

CUPRINS

PSALMUL 83

C`tu-s de iubite =i de dr[g[la=e
+irurile tale cele de s[la=e!
O, Dumnez[u svinte, c[eu nice-n visuri,
Nice-n de=teptate nu-\ uít de =iruri,
De le duce dorul mi=elul mieu suflet,
+i cur\`le tale nu-m mai ies din cuget.
C`ndva de-a= vedea-m[s[-\ pr[v[sc]n fa\[,
S[-m bucuri =i mie sufletul de via\[,
Inema =i trupul s[stea-n g`nduri bune
De Domnul de cél viu, c`t s[nu poci spune.
Ca o vr[biu\[ce s[ ]ncuibaz[
’N stre=in[de cas[deaca s[-ns[reaz[,
+i ca turtureaua de cuib ce-= g[teaz[,
De de-abia a=teapt[cu pui s[s[vaz[,
A=e mi-i de grije s[te v[z mai tare,
O, Dumnez[u svinte,-n j[rtve la oltare.

C[Dumnez[u tu-m e=ti, =i de-mp[r[\`ie
Nime nu-i ca tine cuv`ntul s[-= \`ie.
Ferice de-acela cine l[cuie=te
}n sv`nta ta cas[de te prosl[ve=te.
Ferice de omul ce-i e=ti sprejineal[
+i te-are nedejde la ceas de n[val[.
Acela =-va face scara-n spi\e-ntreag[,
De-a sta f[r[grije cu inem[larg[.
C`nd va veni mare valea de pl`nsoare,
C`nd Domnul va face giude\ =i str`nsoare,
C`nd va-mp[r\] Domnul dar =i bun[tate,
C`nd va da certare celor cu p[cate,
Atunce direp\ii t`lni= bun vor face
}ntre lucori svinte de]ngeri cu pace.
+i-n Sion atunce Domnul s-a ivi-s[,
C`nd va hi nainte-i toat[ lumea str`ns[.
Atunci, Doamne svinte, s[mi-auz de rug[
+i s[nu m[lepez, a ta mi=ea slug[.
Ce-ai pus cu Iiacov giur[m`nt de pace,
+i cu noi cre=tinii mil[ ]\ vei face.
Caut[, Doamne svinte, de-\ vez]ns[mnatul
+i-i pr[ve=te-n fa\[, precum \-ai dat svatul.
+i-n zua aceea ce este-ns[mnat[,
Carea va sa custe vreme nencetat[.
C[mai bun[este o z] s[petreac[
}n cur\`le tale =i z`sa s[-\ fac[,
S[s[t[v[leasc[ ]n sv`nta ta cas[,
Dec`t mii de z`le-n corturi de m[tas[,
’N r`nd cu p[c[to=ii s[la=ul s[-i fie.
Petrec`nd cu d`n=ii via\[-n volnicie.
C[tu, Doamne svinte, spre mil[e=ti gata

+i cu dereptate vei]mp[r\] plata.
+i le vei da slav[, dar =i bun[tate
Cine \-au slujitu-\, Doamne,-n dereptate
+-au umblat]n cale f[r[de m`nie,
Nu le vei opri-le, Doamne, din simbrie.
Pentr-aceea, Doamne, ferice de omul
Ce \i-i cu nedejde, de nu-l prinde somnul.

CUPRINS

PSALMUL 84

Iubitu-\-ai, Doamne, \ara cea dorit[*,
Ce o p[r[s`s[= de-\ era ur`t[,
+i \-ai]ntors prada lui Iacov iubitul,
De i-ai dat pre m`n[ s[-= \`ie p[m`ntul.
Oamenii t[i, Doamne, le-ai =ters de p[cate,
Din ce \-au gre=itu-\, s[fie iertate.
+i \-ai]mbl`nz`tu-\ din toat[m`nia,
|-ai datu-\ ]n laturi de pre d`n= urgia.
}ntoarce-ne, Doamne, c[tr[m`ntuin\[,
Vez de sl[biciune =i de neputin\[.
De-i \`nea m`nie preste vreme lung[,
N-a r[m`nea rud[cu rod s[s-agiung[.
Ce te-ntoarce, Doamne, c[tr[noi cu bine.
S[s[veseleasc[oamenii de tine.
+i mila ta, Doamne, spre noi o ive=te,
Ne d[=i putere de ne m`ntuie=te.
S[v[z =i de mine Domnul ce va z`ce,
Va gr[i de mine Domnul cu ferice.

* 6, 6.

Va z`ce de \ar[c[va sta cu pace,
+i inem[bun[svin\ii]\ vor face.
D[, Doamne, izb`nd[c[ror \-au de team[,
S-aib[de la tine bine f[r[sam[.
+i d[-n \ara noastr[slava ta s[creasc[,
Mila =-adev[rul pre to\ s[t`lneasc[,
+i cu dereptatea pacea-n gloate multe
’N bra\e s[s[str`ng[=i s[s[s[rute.
De gios adevara]n sus s[dea raz[,
Din ceri dereptatea s[caute s[vaz[.
D[, Dumnez[u svinte, a ta bun[tate.
S[ne dea p[m`ntul road[-n dereptate.
Nainte-\ s[marg[dereptatea sv`nt[,
+i-\ vei pune-n cale pa=ii f[r[sm`nt[.

CUPRINS

PSALMUL 85

Pleac[-\, Doamne, urechea cea sv`nt[
+i s[mi-ascul\ la vreme de sm`nt[,
C[-s]n lips[=i]n tic[in\[.
Cru\[-mi sufletul]n cuviin\[,
C[\]-s slug[, Doamne, =i m[scoate
Spre nedejde, din sc`rbele toate.
Miluie=te, Doamne,-n z] de sc`rb[,
De-m descarc[nevoia din g`rb[.
Mi=elul mieu suflet vesele=te,
C[de tine pre tot ceas chite=te.
C[-m e=ti, Doamne, bun =i cu r[bdare,
De tinz spre to\ mila ta cea mare.
+i mi-ascult[, Doamne, mi=ea rug[,

Denainte-\ glasul mieu s-agiung[.
’N z] de grije, c`nd strig c[tr[tine,
M[rog, Doamne, s[-mi r[spunz cu bine.
C[nu-\ este nime deprotiv[
Dumnez[u, cu hire dr[gostiv[,
Lucrurile tale te arat[
C`tu-\ este mila de-ndurat[.
To\ p[g`nii vor veni din lume
S[s[-nchine sv`ntului t[u nume,
C[e=ti sl[vit, Doamne, =i e=ti mare,
+i ciudese faci ca un Domn tare.
Du-m[-n calea ta cea adevar[,
Ca s[nu-\ ies din porunci afar[.
S[s[veseleasc[f[r[sam[
Inema mea, Doamne,-ntr-a ta team[.
Mul\[m[scu-\ cu inem[-ntreag[,
Sl[vindu-\ sv`nt nume f[r[tag[,
C[mi-ai datu-mi mil[=i izb`nd[,
Sco\`ndu-m[ de la grea os`nd[,
Ce-m vinis[, Doamne, cu n[paste,
+i m-ai scos din iad de la pr[paste.
Doamne, c[lc[torii cei de lege
Dup[mine sunt gata s-alerge.
+i mi=elul mieu suflet cercar[,
+i de tine-n sam[nu b[gar[.
Ce tu, Doamne svinte =i-ndurate,
Ier\ cu mil[pre to\ de p[cate.
Ca ù t[, Doamne, =i m[miluie=te
+i din greul mieu m[izb[ve=te.
+i-m trimite izb`nd[la treab[,
C[-\ sunt slug[=i ficior din =arb[.

F[de mine s[mn bun s[dea raz[,
S[crepe pizma=ii st`nd s[vaz[.
C[tu, Doamne, mi-ai datu-mi putere,
’N z] de grije s[te-aib m`ng`iere.

CUPRINS

PSALMUL
86

Urz`turile lui ce-a s[-= fac[cas[*
Sunt]n m[guri svinte cu p[durea deas[.
Poarta din Sionul i-i Domnului drag[
Dec`t toat[\ara lui Iacov cea larg[.
Ce-a= gr[i de tine, o, cetate sv`nt[,
Ce te-au urz`t Domnul de stai f[r[ sm`nt[?
S[-\ aduci aminte =i pentru Raáva,
+i de Vavilóna, ce-\ iubir[slava.
C[=i Palestina, Tirul, s[r[cinii,
S-or spune din tine-n fal[to\ cre=tinii,
+-a z`ce tot omul: „Mi-i maic[Sionul,
+i-ntr-]ns[s-a na=te om n[scut de Domnul“.
C[-i urz`t de d`nsul din ceri, din n[l\`me,
+i va lua sama Domnul de mul\`me,
Strig`ndu-i din carte pre nume-n scrisoare.
Boieri =i prostime, =i crai de supt soare,
Ce s[vor r[spunde din sv`nta cetate,
S[s[veseleasc[-ntr-a ei bun[tate.

* 6, 6.

CUPRINS

PSALMUL
87

Doamne Dumnez[ul m`ntuin\ii mele*,
Strig zua =i noaptea s[-m ier\ de gre=ele.
Mi=eaua mea rug[nainte-\ s[marg[,
Pleac[de mi-ascult[ruga-n sc`rb[larg[.
C[mi-au umplut r[ul sufletul s[-m soarb[,
Mi-i via\a pre-aproape cu iadul]n hoarb[,
Cu ceia de-atocma ce pogoar[-n r`p[,
Ce le vine moartea s[-i]nghi\[-n prip[.
+i m[feci ca omul ce nu-i s[-i agiute,
Slobod]ntru céi mor\,]n trupuri c[zute,
Ce dorm prin morm`nturi, de arme r[nite,
+i sunt de la tine cu totul urnite.
M[b[gar[-n groap[dedesupt de toate,
Unde-i]ntunerec =i umbr[de moarte.
| -ai pusu-\ asupr[-mi m`nia ta sv`nt[,
Preste mine valuri trec de nu s-alint[.
Dep[rta= de mine toat[cuno=tin\a,
M[pus[r[-n grea\[din toat[priin\a.
M[deder[ieftin]n pre\ de v`nzare,
N-ávui s[m[scoa\[nime din pierzare.
Ochii mi-au sl[bitu-mi de mi=el[tate,
Strig`nd toat[zua s[-m ier\ de p[cate,
R[dic`nd spre tine m`nule mi=ele,
O, Dumnez[u svinte, s[-m ies din gre=ele.
Au doar[vei face ciudese cu mor\`i,
S[s[scoale vracii din morm`nt cu to\`i,
S[-\ m[rturisasc[mila ta cea mare,

* 6, 6.

Sv`nta-\ adevar[ ]n gropi =i-n pierzare?
Au doar[s-or =ti-s[-n \[rn[-ntunecat[
Minunile tale, =i-n \ar[uitat[,
Sv`nta-\ adevar[s[poat[-n\[leag[
Cine l[cuie=te-ntr-acea \ar[larg[?
Ce eu, Doamne svinte, strigai c[tr[tine
Deminea\[ruga mea s[te-nt`mpíne.
A ce, Doamne svinte,]mi-urne=ti departe
Mi=elul de suflet =i n-ii[1] s[-m \`i parte?
+i \-ascunz de mine luminata fa\[,
+i-n mi=el[tatea mea m[la= cu grea\[.
+i cu trud[mult[, din vr`st[prunceasc[,
Sui=ul, pogorul s[m[conceneasc[.
M`niile tale preste mine-mblar[,
’Ngroz`rile tale m[r[sturburar[
+i m[-ncungiurar[ca apa cu valuri,
De sunt toat[zua struncinat de maluri.
Dep[rta= de mine fra\`i =i =tiu\`i,
’N chinuri n-am pre nime din to\ cunoscu\`i.

CUPRINS

PSALMUL 88

Mila ta, Dumnez[u svinte*,
Voi c`nta-n veci, \`ind minte.
’N rod de rod voi spune-n \ar[
De sv`nta ta adevar[,
Din rostul mieu s[-n\[leag[

---

[1] *nu vei.*
* 4, 4.

To\ preste lumea cea larg[.
Z`s-ai, Doamne, c[s-a face
Mil[-n ceri s[stea pre pace
+i \-vei g[ta adevara
Cu carea \-vei \`nea \ara :
„Cu ale=ii giur[m`ntul
Mi-am pus, s[-= \`ie cuv`ntul
+i s[s[\`ie de lege,
Pre delaturi s[n-alerge.
M-am giurat cu a mea slug[,
Cu David,]n vreme lung[.
| -voi g[ta pre veci s[m`n\[,
’N rod de rod s[stea-n credin\[,
+i \-voi zidi s[s[vaz[
Scaunul t[u, l[s`nd raz[“.
C[de-a ta, Doamne, minune
Ceriul va gr[i =-a spune,
+i sv`nta ta adevar[
Vor =ti to\ svin\ii din \ar[.
Cine poate sta s[vaz[
De pre núori cum dai raz[?
C[de-atocma nu \i-i nime,
Nice gios, nice-n n[l\`me.
Pre to\ fiii ce-are Domnul
E=ti mai mare, =i-n tot omul.
+i-ntre svin\ii t[i dai sfaturi,
De dai fric[-n toate laturi.
Doamne, Dumnez[u puternic,
Cine-\ este \ie vrednic?
Oastea ta \i-i, Doamne, lat[,
+-adevara ta te-arat[.

Tu \`i marea de nu neac[
+i z`ci holburii s[tac[.
Tu smere=ti chitul din mare,
De i-ai pus belciug prin nare.
O=tile lui cele late
Zac]n mare st`rv necate.
Ceriurile =i p[m`ntul
Tu le-ai f[cut cu cuv`ntul.
+i lumea cu de ce-i plin[
Ai urz`t cu sv`nta-\ m`n[.
V`ntul de la miaz[noapte
+i v`ntul lívei ce poate?
C[cu porunca ta sv`nt[
Toate v`nturi s[alint[.
Cu neguri este Tavorul,
Ermónul i-i nalt pogorul.
Abi-a=tapt[s[te vaz[,
De pre d`n=ii s[dai raz[,
Cu bra\ul t[u cu cel tare,
Cu puterea ta cea mare.
St`nga ta =i cu direapta
Le r[dic[de d[plata.
Cu giude\ ]n dereptate
Pre pizma=ii t[i vei bate,
C[spre-aceasta \-este gata
Scaunul, s[-mp[r\[=ti plata.
Mila =i cu adevara
|-va lumina-n toat[\ara.
Ferice de-aceea breasl[
Ce \-au =tiutu-\ de hasl[,
C[vor merge cu lumin[

La fa\a ta cea senin[,
+i cu preasv`ntul t[u nume
Vor vedea z] bun[-n lume.
+i cu sv`nta-\ adevar[
S[vor n[l\a preste \ar[,
+i s[vor f[li cu tine
O=tile, c[le por\ bine.
+i cu voia ta cea bun[
Ne vei da pre steag cunun[.
C[cu a ta sprejineal[
D[m pizma=ilor n[val[.
C[tu ne e=ti]mp[ratul,
+i protivnic nu \i-i altul.
De pre-atunci, Dumnez[u svinte,
|-ai dat svintele cuvinte
Fiilor t[i, c`nd visar[
C[li-i pune domn din \ar[:
„Mi-am alesu-mi om pre voaie
+i-i voi da steag pre r[zboaie,
C[mi-aflai direapt[slug[
Pre David, ce-am dat s[-l ung[
Cu oloi de-mp[r[\`ie
+i i-am dat \ara s[-m \`ie.
Mila mea de sprejineal[
}i va fi-n ceas de n[val[,
+i bra\ul mieu c[tr[lupt[
}i va da putere mult[.
N-a putea s[s[r[dice
Nice un pizma= s[-i strice,
Nice s[s[ispiteasc[
Neprietin s[-l m`hneasc[,

C[-i voi t[ia de la fa\[
    Pre pizma= ce-i sunt cu grea\[.
Mila mea =i dereptatea
    Cu d`ns va hi-n toat[partea,
+i cu numele mieu steagul
    }= va-n[l\a-n tot =ireagul,
C[cu m`na lui v-agiunge
    +i preste m[ri de va-mpunge.
Preste ape cu direapta
    Va-ngroz] pre to\ cu spata
+i tat[m[va striga-m[,
    Cu dragoste f[r[sam[,
Dumnez`u]m e=ti =i hfal[,
    +i folos de sprejineal[.
+i-l voi pune p`rg[-ntr-al\`i,
    Mai sus de to\ ]mp[ra\`i.
Mila mea i-st[-n veci cru\at[,
    Tocmala cu d`ns legat[
Cu giur[m`nt de credin\[,
    S[hie-ntre noi priin\[.
+i-i voi pune-n veci s[-i custe
    S[m`n\a, =i-n z`le multe
Ca ceriul s[-i hie traiul
    +i s[=az[-n scaun craiul.
Fiii lui di-or ie=i-n laturi
    Din tocmala mea, din sfaturi,
+i-m vor spurca dereptatea,
    }nso\`nd p[g`n[tatea,
+i din porunc[s[-= ias[,
    Le voi da certare deas[
+i-i voi bate cu toiege,

C[ce =-or ie=i din lege.
+i cu varga]i voi bate,
Prin str`mb[t[\ =i p[cate.
Iar[mila mea cea mare
Va \`nea cu d`n=ii tare.
Nice-m voi stric-adevara
Ce-am gr[it c`nd i-am dat \ara,
Ce-m voi \`ne leg[tura
+i cuv`nt ce-am z`s cu gura.
Odat[-m giurai cu sv`ntul
S[-m \`i cu David cuv`ntul,
S[m`n\a-n veci s[-i tr[iasc[,
}n scaun s[-mp[r[\asc[,
Ca soarele s[dea raz[
Scaunul lui ce-a s[=az[
Denainte-mi, =i ca luna
S[cr[iasc[totdeauna.
+i-n ceri am pus m[rturie
Credincioas[cu vecie“.
Dar-acmu l-dede= afar[
+i-l p[r[s`= cu ocar[.
Ce \] l-ai pom[zuitu-l,
Acmu mai r[u l-ai ur`tu-l.
Tocmala cea a=ezat[
+erbului t[u st[stricat[,
+i svin\ia-i st[spurcat[
Pre p[m`nt =i r[sturnat[.
Gardurile dezgr[dite,
Turnurile r[s`pite,
De-l jecuiesc cu ocar[
Drume\ii ce trec prin \ar[.

+i megie=ii s[str`mb[,
V[z`ndu-l c[ este-n sc`rb[.
I-ai r[dicatu-i asupr[
M`n[de pizma= de-l surp[,
+i ceia ce i-s cu sc`rb[
I s[suie to\ ]n g`rb[.
I-ai t`mpit de nu-i t[ioas[
Spata lui cea o\[loas[
+i l-ai l[satu-l de sm`nt[
}n r[zboi cu arma fr`nt[.
Cur[\`ia cea cu slav[
I-ai stricatu-i de-i grozav[,
+i scaunul cel cu pace
L-ai obor`t gios de zace.
I-ai dat vreme-npu\`nat[,
Z`le-n via\[ru=inat[.
P[n[c`nd, Dumnez[u svinte,
Cu m`nia cea fierbinte,
Ce \-ai aprinsu-\ ca focul,
De ne-ai dep[rtat cu totul?
| -ad-aminte ce mi-i statul
+i s[-m ier\, Doamne, p[catul.
Au doar[f[r[de treab[
Ne-ai zidit hirea cea slab[?
C[nu este om s[custe
+i de moarte s[nu guste,
Sau cu iadul s-aib[hoarb[
Sufletul s[nu i-l soarb[.
Unde este, Doamne svinte,
Mila ta cea de mainte.
Ce \-ai datu-\ giur[m`ntul

Cu David s[-\ stea cuv`ntul
+i sv`nta ta adevar[,
C`nd l-ai pusu-l crai]n \ar[?
Caut[, Doamne, de ocar[
A to\ =erbii t[i din \ar[
Care-am sprejinit]n poal[,
A p[g`ni mul\ ce s[scoal[,
+i pizma=ii ce mustrar[
Craiul ce l-ai pus]n \ar[,
+i-= arat[ur`ciunea,
}mput`ndu-i schimb[ciunea.
Preste veci s[fie Domnul
Blagoslovit de tot omul
+i preste veci s[tr[iasc[,
’Ntr-a=ez[m`nt s[cr[iasc[.

CUPRINS

PSALMUL 89

Doamne, tu ne-ai fost sc[pare[*]
’N rod de rod =i raz[m tare.
P[n-a nu s[face munte
Pre p[m`nt, cu dealuri multe,
P[n-a nu face p[m`ntul,
Nice lumea cu cuv`ntul,
Ce-ai umplutu-o de gloate,
E=ti mainte dec`t toate.
Nu-ntoarce, Doamne, pre omul
S[-l cuprinz[-n jele somnul,

---

* 4, 4.

C-ai z`s s[s[-ntoarc[-n tin[
    Tot omul de supt lumin[.
De i-ar fi via\a de lung[
    ’Ntr-o mie de ai s-agiung[,
Naintea ta este scurt[
    Ca cea z] de ieri trecut[.
+i ca strajea cea de noapte
    }i sunt z`lele lui toate.
Ca ne=te =egi, f[r[treab[,
    I s[trec aii cu greab[,
Ca otava ce s[trece
    De soare =i de v`nt rece,
De deminea\[-i cu floare,
    Sara-i ve=ted[de soare,
A doua z] s[usuc[,
    Ca-n cuptori c`nd o arunc[.
A=e cu lesne ne arde
    Urgia ta =i ne scade,
C[ne-ai pus gre=ala-n fa\[
    Denainte-\ de ni-i grea\[.
+i de sv`nta ta lumin[
    Veacul nostru ne-nstrein[.
Z`lele noastre le neac[
    Urgia ta =i le sac[.
Aii ni s[trec cu grab[,
    Ca o painjin[slab[.
+eptez[ci de ai ni-i custul,
    Sau optz[ci, de-a hi cu multul,
+i-i ducem mai mult cu jele
    +i cu trud[=i voi rele.
Aceast[lume de=art[

Ne-mbl`nze=te =i ne ceart[
Cu primejde =i cu boale,
Pre to\ oamenii potoale.
Nime n-a sc[pa s[ias[
Din urgia ei cea deas[,
Ca s[-\ =tie to\ direapta
Cu carea vei s[dai plata.
+i ceia ce duc pedeaps[
Din ferec[turi s[ias[.
+i te-ntoarce, Doamne svinte,
De te-ndur[ca mainte.
+i le hii cu m`ng`iere
Pre robii t[i ce-s cu jele.
}mplému-ne deminea\[
De mil[=i de dulcea\[
+i ne bucur[m cu bine
’N toate z`le de la tine,
Pentru z`lele sc`rbite
Cu trai r[u ce-am dus mainte,
C-acmu-\ cau\ pre toat[sluga
De-i ascul\ cu bine ruga.
+i fiii lor c[tr[via\[
S[le fii, Doamne, pova\[.
+i preste noi s[luceasc[
Lucoare dumnez[iasc[.
+i cu sv`nta ta direapt[
}n tot lucrul ne-ndireapt[.

PSALMUL 90

CUPRINS

Cui i-i voia-ntr-a sa via\[*
S[petreac[f[r[grea\[,
Acela pre Domnul s-aib[
Agiutori hie-n ce treaba,
Cu Dumnez[u s[petreac[
’N cas[=i z`sa s[-i fac[.
+i c[tr[Domnul va z`c:
„Tu-m e=ti st`nc[=i ferice
+i tu-m trimi\ agiutoriul
Cu bine, cu de tot sporiul.
+i pre tine mi-i nedejde,
Doamne, hie-n ce primejde“.
Acela te-a m`ntui-te
De s`l\[, de l[nci cumplite,
De v`n[tori]ncordate,
De cuvinte turburate.
+i te-a umbri dup[spate,
Supt a sale áripi late.
Dereptatea lui cea sv`nt[
Te-a-ncungiura f[r[sm`nt[.
+i noaptea nu ti-i sp[rie-te,
Nice zua, de s[gete.
Nu ti-i teme de l`ngoare,
De v`nt r[u, nice de soare.
Nu-\-va ie=i-n t`mpinare
Drac de-amiaz[z s[te sparie.

* 4, 4.

Vor z[cea st`rvuri c[zute
De-a st`nga ta mii =i sute,
+i z[ci de mii din direapta
Vor c[dea t[ia\ cu spata.
Iar[tu n-ii[1] avea fric[
S[te-ating[r[u nemic[.
+i cu ochii t[i de fa\[
Vei pr[vi f[r[de grea\[
Pre p[c[to= cum iau plat[,
De pre vina lor, direapt[.
Iar[\ie cu nedejde
|-va fi Domnul]n primejde.
+i la loc de greutate
|-va da de sus bun[tate.
R[ul nu-\-va veni-n poal[,
Nice pre trupul t[u boal[.
C[Domnul va da-n\[lege
}n toate c[i ce vei merge,
}ngerii s[te p[zasc[
+i-n m`ni s[te sprejineasc[,
De piatr[s[nu-\ ating[
Piciorul, s[-\ fac[t`ng[.
Pre vasilisc =i aspid[
Vei umbla ca pre omid[.
+i-i c[lca leul =i zm[ul
+i nu te v-atinge r[ul.
C[\-va fi Dumnez[u st`nc[
+i nu ti-i teme nemic[,
C[te va coperi-n lume,

[1] nu vei.

C[i-ai =tiut sv`ntul nume.
+i \-va auz] de rug[,
S[nu hii]n sc`rb[lung[.
+i cu slav[te va scoate
De greut[\`le toate.
+i cu lungime de via\[
}i vei pr[vi-n sv`nta fa\[.

CUPRINS

PSALMUL
91

Bine este a tot omul*
S[s[dea-n via\[cu Domnul
+i s[-i c`nte sv`ntul nume,
Ce este nalt preste lume.
+i din zúori p[n[-n sar[
S[-\ vesteasc[mila-n \ar[,
+-adevara ta cea sv`nt[
S[o strige f[r[sm`nt[,
S[o c`nte-ntr-al[ute
’N z[ce strune,-n viersuri multe.
C[-m fece= inem[bun[,
De m[bucur depreun[
}n svintele tale fapte
Ce-ai lucrat cu bun[tate.
S[-\ fie, Doamne, m[rite
Lucrurile =i sl[vite!
Ad`nca ta-n\[lepciune
Nime nu va putea spune.

* 4, 4.

Omul f[r[minte-ntreag[
Nu va putea s[-n\[leag[
De svintele tale fapte,
Ce-s de m`na ta lucrate,
C`nd p[c[to=ii cu toan[
Ie=ir[ca iarba,-n goan[,
+i cu cei f[r[de lege
S[-nt[r`tar[s-alerge,
Ce s[pieie cu ocar[,
S[le ias[vestea-n \ar[.
Iar[tu, Dumnez[u svinte,
E=ti tot mare ca mainte.
+i vor pieri cu ocar[
To\ pizma=ii t[i din \ar[,
+i ceia ce-s f[r[lege
De pre p[m`nt s[vor =terge.
Iar[steagul mieu s-agiung[
Ca inorogul s[-mpung[,
+i la vr`sta cea b[tr`n[
S[petrec cu via\[lin[.
+i pizma=ii de departe
S[nu cuteze s[-m caute,
Nice s[poat[s[-m strice,
C`nd vor vrea s[s[r[dice,
Ce s[pieie cu ocar[,
Cu vicle=ug ce lucrar[,
S[li s-auz[de nume,
C`nd vor pieri de pre lume.
+i direptul s[-nfloreasc[
Ca finicul =i s[creasc[,
+i ca chedrul]n Livanul

S[rodeasc[ ]n tot anul.
La Dumnez[u s[s[prinz[
'N cas[=i floare s[-= tinz[,
Cu pr[sade ultuite
Preste cur\`le lui svinte,
S[rodeasc[-n dereptate
Dulcea\[=i bun[tate.
+i la vr`sta cea b[tr`n[
S[petreac[via\[lin[
+i s[spuie preste gloate
Bun[t[\`le lui toate,
C[-i Domnul cu dereptate
+i la d`ns nu-i str`mb[tate.

CUPRINS

PSALMUL 92

Domnul st[tu crai]n lume,
C[i s-au vestit sv`nt nume,
Pentru ve=m`nt de podoab[
Ce s-au]mbr[cat la hoarb[.
+i s-au]ncins cu t[rie
Pre-a=ez[m`nt de cr[ie.
+-au pus lumii sprejineal[,
Ca s[stea f[r[sminteal[.
Scaunul t[u, Doamne svinte,
Este gata de mainte,
De la veci de c`nd te-a=tapt[
Pre cr[ie a=ezat[.
P[rau[le tare strig[
Toat[lumea s[s[str`ng[,

+i apele cele mare
R[dicar[urlet tare,
C`t din \[rmuri dau afar[,
De r[sun[preste \ar[.
Minunat[-i unda m[rii,
Ce-i mai mare craiul \[rii,
C[pre to\ craiul potoale,
Ca spuma m[rii cea moale.
+i tu, Doamne =i crai svinte,
}\ e=ti crezut pre cuvinte,
+i casa ta este sv`nt[,
De cust[-n veci f[r[sm`nt[.

CUPRINS

PSALMUL 93

Dumnez[u-i pre giude\e*
Domn, de nu alege-n fe\e,
Ce tuturor le-ndr[zne=te
De-i ceart[=i-i dojene=te.
R[dic[-te, Doamne svinte,
Cu giude\, ca de mainte,
+i f[lo=ilor d[plat[
Pre giudecare dreapt[.
A ce la= str`mbii]n voaie,
De fac celor buni nevoaie
+i gr[iesc f[r[s`ial[,
De-= scot str`mb[tatea-n fal[?
Ceia ce iub[sc nepace

* 4, 4.

+i z`c r[u de ce le place,
Gloata ta o iau]n sfad[,
| [r`i tale fac dosad[.
Pre v[duv[=i s[racul
Li-au t[iat via\a =i veacul.
Nemeri\ii t[i din \ar[
I-au omor`t cu ocar[.
+i z`s[r[c[nu-i vede
Domnul din scaun ce =ede,
Nice-i va lua aminte
Dumnez[u, ca de mainte.
Ce s[v[lua\ de sam[
Voi, oameni, de-\ asculta-m[,
+i buiecii s[-n\[leag[
C`ndva cu mintea cea-ntreag[.
}n cap ce ne-au pus auzul
+i ochiul]ntreg ca bulzul,
Au n-aude =i s[vaz[
Pre tot omul ce lucreaz[?
Cela ce d[-n limbi certare,
Au nu va face c[utare?
Cela ce ceart[=i-nva\[
S-aib[omul minte-n via\[.
Ce tu, Doamne, le =tii toate
G`ndurile de prin gloate,
C[sunt str`mbe =i de=erte,
+i-i vei pune s[s[certe.
Ferice va fi de omul
Carele l-va certa Domnul
+i-i va da de va-n\[lege
S[-i cunoasc[sv`nta lege,

+i de z`le ce-s cumplite
S[s[poat[lua minte,
P[n[c`nd s-a s[pa lacul
P[c[tosului cu dracul.
C[Domnul n-a l[sa-n sm`nt[
Gloata sa din \ar[sv`nt[,
+i de d`ns n-a hi strein[
Ocina lui cea b[tr`n[.
P[n-a-ntoarce adevara
’N scaun s[-= giudece \ara,
L`ng[ d`ns[din direapta
+-or lua direp\ii plata.
Cine-m-va \`nea departe
Pre vicleni s[-i putem bate?
Sau cine va ie=i-n fa\[
Cu mine, f[r[de grea\[,
Preste cei f[r[de lege
S[o=tim p[n[-i vom =terge?
C[de nu mi-ar p[rti Domnul,
Pu\`n spori mi-ar face omul,
+i cu inem[amar[
M-ar sorbi iadul din \ar[.
Ce c`nd v[z c[ mi s[ str`mb[
Piciorul, s[-m fac[sc`rb[,
Mila ta, Doamne, mi-agiut[
La durerea mea cea mult[.
+i-ntr-inem[m`ng`iere
M-e=ti, Doamne, f[r[sc[dere,
Sufletul de-m vesele=te
+i de jele m-potole=te.
Scaunul str`mbi ce \i-i grea\[

S[nu-l cru\ ]n trai de via\[,
S[-mpleteasc[greu de ur[
+i s[dea rea-nv[\[tur[.
V`n[toarea =-vor]ntinde
+i pre cel dirept vor prinde,
S`ngele cel f[r[vin[
S[-l dea pre m`n[strein[,
Cu giude\ de f[\[rie
S[-l verse de m[rturie.
Ce tu, Doamne, f[r[sm`nt[
S[-m hii sufletului v`nt[,
+i s[-m hii =i sprejineal[,
Doamne,-n vreme de n[val[.
+i le vei da, Doamne, plat[
Pre f[r[legea lor fapt[,
+i dup-á lor viclenie
Vei pierde-i, s[nu s[=tie.

CUPRINS

PSALMUL 94

Veni\ cu to\ depreun[
S[ne facem voaie bun[,
S[ne bucur[m cu Domnul
+i s[-i strig[m cu tot omul,
C[ni-i Domn =i m`ntuin\[,
+i s[-l rug[m cu credin\[.
S[-i t`mpin[m sv`nta fa\[
Cu rug[=i cu dulcea\[,
+i cu psalómi de c`ntare
S[-i strig[m cu glasuri mare.

C[mare Domn este Domnul
+i-mp[rat preste tot omul,
+i din hotar[le toate
I s[-nchin[\[ri =i gloate.
C[-i este lumea pre m`n[,
Cu p[m`nt =i cu ce-i plin[,
+i mun\`i cu dealuri nalte
Supt cuv`ntu-i sunt plecate.
+i marea cu nalte valuri
A lui este-n toate laturi.
+i-i de m`na lui lucrat[
Toat[laturea uscat[.
Veni\ s[-i c[dem cu jele,
S[ne ierte de gre=ele.
Naintea lui s[ne str`ngem
+i-ngenunchea\ s[ne pl`ngem,
C[el cu sv`nta sa m`n[
Ne-au f[cutu-ne din tin[.
+i svin\ia-sa ni-i Domnul,
C[-i súntem a lui tot omul,
+i de turm[oi iubite,
De m`na lui socotite.
Pentr-aceea voi, tot omul,
De ve\ auz] pre Domnul
Gr[indu-v[cu bl`nde\e,
S[l[sa\ inemi s[me\e
+i s[nu sta\ cu m`nie,
Cum a\ f[cut]n pustie.
C`nd mi-a\ f[cutu-mi ispit[
S[mi-afla\ hirea cea sv`nt[,
Cu p[rin\ii ce v[fece,

Ispitind la izvor rece.
Ispitir[=i v[zur[,
+i-n credin\[nu st[tur[.
Patruz[ci de ai]n s`l[
Le-am ar[tat a mea mil[,
P[n-am ur`t acea rud[,
De i-am l[sat s[-mble-n trud[,
Dup[inem[s[ma\[,
R[t[cind f[r[pova\[.
C[ei nu vrur[s[marg[
}n calea mea, s[-n\[leag[.
Pentr-aceea m-dedi cuv`ntul
+i-m voi \`nea giur[m`ntul :
„|ara mea s[nu o vaz[,
Deaca nu vrur[s[creaz[“.

CUPRINS

PSALMUL 95

C`nta\ Domnului cu cinste
C`ntec nou, ca de mainte,
+i-i c`nta\ din tot p[m`ntul,
S[v[marg[-n sus cuv`ntul.
C`nta\ =i-i z`cé\ ferice
Domnului, =i s[-i r[dice
To\ cu cinste sv`ntul nume,
S[-l auz[preste lume.
S[-i striga\ =i veste bun[,
Den z]]n z] depreun[,
De sv`nta lui m`ntuire,
+i la p[g`ni s[da\ =tire

De slava lui, de ciudese,
    S[s-auz[-n gloate dese,
C[mare Domn este Domnul
    +i l[udat]n tot omul.
De groznic s[stea s[-l vaz[
    Dumnez[ii nu cuteaz[.
P[g`nii nu-= scoa\[-n fal[
    Cu boz`i cei de sminteal[,
C[dintr-]n= le r[spund dracii,
    C`ndu-=]nchin[colacii.
Iar[Domnul i s[=tie
    C[-i Dumnez[u]n vecie,
Ceriurile cu cuv`ntul
    Le-au f[cut, =i tot p[m`ntul.
Denaintea lui cu team[
    Dvoresc]ngeri f[r[sam[,
De-l m[rturisesc =i-l c`nt[
    }n fr`mse\ea lui cea sv`nt[.
P[g`ni din toate r[gúle,
    Veni\ cu daruri destule,
Aduce\ Domnului slav[,
    Aduce\ f[r[z[bav[.
S[-i sl[vi\ cinstitul nume
    Toate neamuri de pre lume.
Aduce\ colaci gr[mad[
    }n cinstita lui ograd[
+i s[v[-nchina\ tot omul
    }n curtea ce =ede Domnul.
De fa\a dumnez[iasc[
    P[m`ntul s[s[cl[teasc[.
Spune\ ]n p[g`ni s[=tie

C[Domnul lu[cr[ie,
Se =eaz[s[-mp[r[\asc[
+i lumea s[o-nt[reasc[,
Tuturor pre a=ezare
S[le fac[giudecare.
Ceriul s-aib[voaie bun[,
Cu p[m`ntul depreun[,
+i marea giuc`nd s[salte
Cu unde, cu valuri nalte.
+i c`mpii]nc[s[-= fac[
Bucurie, s[le plac[.
Atunce s-a bucura-s[
Toat[dumbrava cea deas[
De fa\a lui de cea sv`nt[,
Ce va veni f[r[sm`nt[.
F[r[gre= va veni Domnul
De va giudeca tot omul,
+i cu lege a=ezat[
Va giudeca de-a da plat[.

CUPRINS

PSALMUL
96

Domnul st[tu crai]n \ar[,
| [r`le s[bucurar[,
+i p[m`ntul tot s[salte,
Cu ostrove de departe.
Dimpregiur núor =i cea\[
Sprejinesc sv`nta lui fa\[,
+i direptatea-i tocme=te
Scaunul ce odihne=te,

De-l g[teaz[pre giude\e,
    Ne-aleg`nd pre nime-n fe\e.
Pre denainte-i foc merge,
    De arde cei f[r[lege.
Fulgerile lui cu par[
    Ard de s[v[d preste \ar[.
P[m`ntul s[-mplú de fric[,
    Mun\`i s[top[sc de pic[
+i cur[ca ne=te cear[,
    V[z`nd pre Domnul]n \ar[.
+i de fa\a lui cea sv`nt[
    Tot p[m`ntul s[ sp[m`nt[.
Ceriurile gr[iesc toate,
    De-i spun dereptatea-n gloate.
+i to\ oamenii v[zur[
    Slava lui de s[-ncrezur[.
Iar[ceia ce-s cu vin[
    Pentru idoli ce s[-nchin[,
Stau cu groaz[=i cu fric[,
    Li-i nedejdea-ntr-o nemic[.
}nchina\]-v[la Domnul,
    Cu to\ ]ngerii, tot omul.
Sionul s[-i paie bine,
    Auz`nd c[Domnul vine.
Fetele din jidovie
    Te-a=tapt[cu bucurie
Pentru svintele giude\e
    Ce le alegi cu bl`nde\e.
C[tu, Doamne, ne e=ti Domnul
    Pre p[m`nt preste tot omul,
+i \i-i nalt cinstitul nume
    Preste to\ boz`i din lume.

Ceia ce iubi\ pre Domnul,
S[ur`\ r[ul, tot omul.
C[Dumnez[u]= fere=te
Ceata de svin\ ce-l iube=te,
+i din m`ni f[r[de lege
I-a scoate =i-i va alege.
+i direptului senin[
}i va str[luci lumin[,
Veselie =i cunun[
Celor cu inem[bun[.
+i v[bucura\, tot omul
Ce sunte\ direp\, la Domnul,
M[rturisind f[r[sm`nt[
De pomana lui cea sv`nt[.

CUPRINS

PSALMUL 97

C`nta\ Domnului cu cinste
C`ntec nou, ca de mainte,
De minuni ce-au f[cut Domnul,
S[s[minúne tot omul.
C[=-au f[cutu-= sc[pare
Cu direapta lui cea tare.
+i cu bra\ele lui svinte
+-au izb`ndit ca mainte.
+i =-au ar[tatu-= Domnul
M`ntuin\a spre tot omul,
+i-n toat[p[g`n[tatea
+-au ivitu-= dereptatea.
+i =-au adusu-= aminte
De mila sa de mainte,

Lui Iiacov d`ndu-i \ara
+i sv`nta sa adevar[,
Lui Izráil ce-= aleas[,
Cu to\ fiii s[i din cas[.
V[zur[neamuri =i gloate
De prin \[r`le din toate
Pentru noi cum s[o=te=te
Dumnez[u, de ne sp[se=te.
Striga\ lui Dumnez[u tare,
Tot p[m`ntul, cu c`ntare,
C`nta\]-i cu voaie bun[,
Cu bucurie-mpreun[.
C`nta\ Domnului]n strune,
}n cobuz de viersuri bune,
+i din ferecate surle
Viersul de psalómi s[urle,
Cu bucin de corn de búor,
S[r[sune p[n[-n núor,
La-mp[ratul denainte,
C[ni-i Domn, ca de mainte.
Marea cu unde s[salte,
S[r[dice valuri nalte.
L[cuitorii din lume
S[-i auz[sv`ntul nume.
P[rau[le-n toate locuri
S[fac[hoarb[=i giocuri,
+i m[gurile s[salte
’Npreun[cu dealuri nalte,
+i s[-= fac[voaie bun[
Cu c`mpia depreun[,
De sv`nta Domnului fa\[,
C[ne vine cu dulcea\[,

De va giudeca p[m`ntul,
    Vine cum =-au dat cuv`ntul,
S[giudece-n dereptate
    Toat[lumea dup[fapte.

CUPRINS

PSALMUL 98

Domnul st[tu crai]n \ar[,
    Gloatele s[m`niar[,
C[nu pot sta s[-l pr[vasc[,
    Din heruvimi s[-i domneasc[.
Tot p[m`ntul s[r[dic[
    +i s[leag[n[de fric[.
Domnul este-n Sion mare
    Crai, de to\ domnii mai tare.
Numelui t[u, Doamne svinte,
    To\ s[roag[, ca mainte,
C[\i-i stra=nic sv`ntul nume,
    De s[to\ tem de pre lume.
+i ce-i cinstea la-mp[ratul,
    I-i drag giude\ul =i sfatul.
Tu ai g[tat pre giude\e
    ’Nderept[ri de n-áleg fe\e
+i ai tocmit adevar[
    Lui Iiacov s-aib[-n \ar[.
+i s[r[dica\ pre Domnul,
    S[v[-nchina\ cu tot omul,
La sv`nt raz[m de picioare,
    Toat[lumea de supt soare.
S[r[dice pentru \ar[

Moiséi[1] =i Aron sfar[.
Samuil s[fac[rug[,
Ca o adevar[slug[.
C[le va-n\[lege Domnul
Ce s-or ruga prin tot omul.
+i din núor le va z`ce
Bun[tate =i ferice.
C[-i ferir[cu t[rie
'Nv[\[turi de m[rturie,
Ce le-au dat s[le p[zasc[
Nevoir[s[plineasc[.
Doamne Dumnez[u =i svinte,
S[-i ascul\, ca =i mainte,
+i s[le r[spunz cu mil[
}n vreme de greu =i s`l[.
+i s[r[dica\ pre Domnul,
S[v[-nchina\ cu tot omul,
}n m[gura ce-= aleas[
De =-au svin\itu-= de cas[,
S[-= vesteasc[sv`ntul nume,
C[-i sv`nt Domnul preste lume.

CUPRINS

PSALMUL 99

Striga\ din toate \[ri c[tr[Domnul,
Ce l[cui\ pre p[m`nt tot omul.
Sluji\ Domnului cu bucurie,
Nainte-i s[-ntra\ cu m[rturie.

---

[1] *Pronun\at* Mo-i-.

S[=ti\ de Dumnez[u c[ni-i Domnul
    Ce ne-au f[cut pre noi, pre tot omul,
C[-i súntem ai lui oameni de turm[
    +i oi\e de-i pa=tem pre urm[.
Prin por\`le lui s[-ntr[m cu rug[,
    Sama s[ne ia Domnul pre strung[.
S[-i mul\[mim, s[-i vestim sv`nt nume,
    C[-i bun Domnul =i sl[vit]n lume.
Mila lui]n veci este pre \ar[
    +i-n tot rodul sv`nta-i adevar[.

CUPRINS

PSALMUL 100

De mila ta, Doamne svinte,
    +i de giude\ \`ind minte,
Voi c`nta =-oi]n\[lege
    F[r[vin[ce voi merge
Pre cale-ntr-aceast[via\[,
    Ca s[-m vii f[r[de grea\[,
C`nd petrec f[r[de vin[
    +i cu inem[senin[
}n mijlocul casii mele,
    Ferindu-m[de smintele.
N-am suferit str`mb[tate
    S[v[z nice de departe.
Ceia ce-= ies din tocmal[
    I-am ur`t ca o sminteal[.
Nu s-au dat cu mine-n via\[
    Cel cu inem[s[ma\[,
+i cu cel f[r[credin\[
    Nu mi-am f[cut cuno=tin\[.

+i l-am scosu-l cu ocar[
    Pre clevetnicul afar[.
Cel cu c[ut[tura m`ndr[
    Nu l-am avutu-l]n s`mbr[,
Nice-am suferit]n cas[
    Lacomul s[-l pui la mas[.
Ce-am c[utat cu fa\[lin[
    C[tr[cel f[r[de vin[,
De l-am chematu-l]n cas[
    S[-l v[z cu mine la mas[.
+i cel cu r[bdare lung[
    L-am priimit s[-m fie slug[,
Ce s[fere=te de vin[,
    Ca s[-= fac[slujba plin[.
}n casa mea n-au fost harnic
    S[petreac[omul falnic,
Nice-am l[sat mincinosul
    S[strice cúiva folosul.
+i de str`mbii mi-au fost grea\[
    S[-i v[z deminea\[-n fa\[.
Ce i-am ucisu-i din \ar[
    Pre to\ r[ii cu ocar[,
S[-i concenesc din cetate
    Pre to\ ce fac r[utate.

CUPRINS

PSALMUL 101

Doamne, mi-ascult[de rug[
    Ce m[rog din vreme lung[,
+i strigarea mea s[marg[
    Spre tine, s[s[-n\[leag[.

Nu-\ ]ntoarce sv`nta fa\[
De c[tr[mine cu grea\[.
+i la z] ce sunt cu jele
+i cu t`ng[de gre=ele,
Pleac[-\ auzul spre mine
+i s[-m hii, Doamne, cu bine.
+i la ce z] ti-oi striga-te,
S[mi-auz de greutate,
C[-m trec z`lele ca fumul,
Oasele mi-s s[ci ca scrumul.
Ca ne=te iarb[t[iat[
M-este inema s[cat[,
C[st[uitat[de mine,
Ce-am c[tat s[m[n`nc p`ine.
De suspinuri =i de jele
Mi-am lipitu-mi os de piele.
De-atocma cu pelecanul,
Prin pustii petrec tot anul,
+i ca corbul cel de noapte
}m petrec z`lele toate,
Ca o vrabie r[mas[
}n supt stre=in[de cas[.
Toat[zua mi s[str`mb[
Pizma=ii miei, de-m fac sc`rb[,
+i ceia ce m[-mbuneaz[
Fac giur[m`nt s[m[piarz[.
Am m`ncat p`ine de zgur[
+i lacr[mi]n b[utur[,
De fa\a m`niii tale,
Ce mi-ai dat de sus la vale.
Mi-s z`lele trec[toare,

De fug ca umbra de soare,
+i ca iarba cea t[iat[
Mi-este v`rtutea s[cat[.
Iar[tu, Dumnez[u svinte,
Tot e=ti din veci, de mainte,
+i petreci]n rod de rud[,
Tu te scoal[f[r[trud[
De vei milui Sionul,
+i s[-l cru\, c[tu-i e=ti Domnul.
C[-i sunt vremile venite
+i pietrile]ndr[gite
De =erbii svin\iii-tale,
+i \[rna cea de pre cale.
+i \-vor cinsti sv`ntul nume
Limbile toate din lume,
+i cu dragoste to\ craii
|-vor vedea slava cu aii.
C[vei zidi, Doamne svinte,
Sionul ca de mainte
+i \-vei ivi sv`nta fa\[
Cu slav[=i cu dulcea\[.
C[le vei c[uta de rug[
Celor din pedeaps[lung[,
+i de d`n= nu-\ va fi grea\[,
Ce s[roag[cu dulcea\[.
+i aceasta s[s[scrie
Preste alt rod ce-a s[vie.
+i oameni ce s-or zidi-s[
Ti-or c`nta cu voaie tins[,
C[\-ai c[utat spre mul\`me
De la sv`nta ta n[l\`me.

+i Domnul din ceri, d`nd raz[,
    C[ut[spre p[m`nt s[vaz[
+i s-auz[de durere
    Celor fereca\ ]n here,
+i cei uci= f[r[lege
    Cuconii s[le dezlege.
S[dea vestea-n tot Sionul
    De bine ce-au f[cut Domnul,
S[-i laude sv`ntul nume,
    }n Ierusalim =i-n lume,
+i gloatele cu gr[mad[
    S[s[str`ng[la f[gad[.
+i-mp[ra\`i cu tot omul
    S[slujasc[to\ la Domnul,
+i s[-i r[spunz[-n t[rie
    Cu cale de m[rturie.
S[-m dai veste =i cu bine
    Pentru z`le ce-am pu\`ne,
+i c`nd]m vei lua via\a,
    M[rog, Doamne, s[-\ v[z fa\a.
C[preste tot rod de rud[
    }\ sunt aii f[r[trud[.
+i tu, Doamne, cu cuv`ntul
    Dint[i ai urz`t p[m`ntul,
+i ceriurile ce-s nalte
    Sunt de m`na ta lucrate.
Acelea toate s-or trece,
    Iar[tu tot vei petrece.
+i ca haina ponos`t[,
    C`nd le-a hi vremea sos`t[,
Li s-a destr[ma f[ptura

Din hire, ca vechitura.
+i li-i dep[na ca tortul,
De s[vor schimba cu totul.
Iar[tu, Dumnez[u svinte,
Tot e=ti Domn, ca =i mainte,
+i tr[ie=ti pre a=ezare
Ca cela ce e=ti Domn tare.
+i fiii slugilor tale
Le vei de=chide-le cale,
S[-= descalece mo=ie,
S[s-a=eze cu vecie
+i s[-= r[dice s[m`n\[,
S[-\ slujasc[cu credin\[.

CUPRINS

PSALMUL 102

Sufletul mieu, z] de bine
Domnului cu tot din tine
+i p[n[ce e=ti pre lume
S[-i ferice=ti sv`ntul nume.
Sufletul mieu, z] de Domnul
Cuv`nt bun c[tr[tot omul
+i s[nu-i ui\ de bine
Ce-au f[cut mil[cu tine,
De te-au sp[lat de p[cate
+i \-au datu-\ s[n[tate,
+i \-au avutu-\ de =tire,
De te-au scos de la pierire,
+i \-au trimisu-\ cunun[,
Mil[cu dar depreun[,

+i \-au dat cu céi buni parte
    Ce-ai poftit de bun[tate.
Ca hulturul te-a-nnoi-te,
    De-i hi t`n[r ca mainte,
Domnul care face mil[
    +i giude\ celor cu s`l[.
Calea sa Domnul cea sv`nt[
    Ne-au ar[tat f[r[sm`nt[,
Puind pre Moiséi pova\[.
    S[ne poarte f[r[grea\[,
S[nu ne-abatem din cale,
    Din voia svin\iii-sale.
Milosu-i =i-ndurat Domnul
    C[rabd[-ndelung pre omul,
+i cu mila sa cea mare
    Ne fere=te de certare.
Nu ne \`ne-n veci m`nie
    Prin p[cate, cu urgie,
Nice ne-au f[cut pre vin[,
    S[ne dea certare plin[,
Prin gre=ele =i p[cate,
    S[ne dea cu r[utate.
Pre c`t st[ceriul departe
    De p[m`nt de s[desparte,
Pre-at`ta =-au pusu-= Domnul
    Mila sa preste tot omul,
Pre ceia ce-i sunt cu team[,
    De-l iub[sc f[r[de sam[.
C`tu-i de la sc[p[tate
    R[s[ritul de departe,
Pre-at`ta ne dep[rteaz[

Gre=ala, s[nu ne piarz[.
+i ca tat[l ce i-i mil[
De hiii s[i c`nd li-i s`l[,
A=e nu s[-ndur[Domnul,
Ce i-i mil[de tot omul.
C[s`ngur ne =ti de fapt[,
Din ce ni-i hirea lucrat[,
Ne =ti c[súntem din tin[
F[cu\, de sv`nta sa m`n[.
De ne-ar hi z`lele multe
Ca iarba, tot ar hi scurte,
+i ca floarea ce s[trece
De soare =i de v`nt rece,
De s[destram[cu totul
+i nu-= mai cunoa=te locul.
Iar[mila ta cea mare
St[din veci pre a=ezare,
Pre-aceia ce-\ veghe voaie,
S[nu duc[-n veci nevoaie.
+i sv`nta ta dereptate
Le va fi cu bun[tate,
Cu hiii =i cu nepo\`i
Le vei da bine cu to\`i,
Ce-\ ferir[giur[m`ntul
+i[-\] \`nur[-ntreg cuv`ntul.
C[tu, Dumnez[u Domn svinte,
E=ti]n scaun de mainte,
Cu cr[ie a=ezat[
}n ceri, unde \i-i g[tat[.
Blagoslovi\ cu tot sfatul,
}ngerii to\, pre-mp[ratul,

To\ puternicii cei tare,
    Ce-i súnte\ supt ascultare.
Da\]-i bun[cuv`ntare,
    O=tile lui cele tare,
Carii sluji\ f[r[sm`nt[
    Voia Domnului cea sv`nt[.
Blagoslovi\ to\ pre Domnul,
    De tutinderea tot omul.
+i tu, mi=elul mieu suflet,
    S[-i mul\[me=ti cu-ntreg cuget,
+i-i ureaz[de tot bine
    Lui Dumnez[u dintru tine.

CUPRINS

PSALMUL 103

Sufletul mieu, ur[bine
    Lui Dumnez[u, cum s[vine,
+i-i z], Doamne, s[tr[iasc[
    M[rirea ta =i s[creasc[.
S[te-mbraci cu m[rturie,
    Cu fr`mse\e =i t[rie,
C[tu te-nve=ti cu lumin[,
    Ca soarele-n z] senin[.
+i \-ai tins ceriul ca cortul,
    De l-ai]nfr`m=at cu totul,
+i i-ai pus deasupra ape,
    Din tinsori s[nu s[scape.
Núorii \-ai pusu-\ scar[,
    C`nd vei s[pogori]n \ar[.
Caii]\ sunt iu\ ca v`ntul,

De m[rg unde \i-i cuv`ntul,
+i ca g`ndul m[rg de tare
}ngerii t[i cei c[lare,
+i pedestrimea ca focul
Merge str[lucind cu totul.
Tu-ntemeiez cu cuv`ntul
De st[nemutat p[m`ntul.
Tu i-ai datu-i de mainte
Pr[pastea de-mbr[c[minte,
+i st[gata s[te-asculte,
S[dea apa preste munte,
+i de sv`nta ta porunc[
Va fugi din deal la lunc[,
C[va merge detunat[,
De glasul t[u]nsp[imat[.
+i mun\`i, =i dealuri nalte
S-or ivi, =i =esuri late,
Pre locul ce sunt urz`te,
C`nd i-ai f[cut de mainte
+i le-ai pusu-le hotar[,
S[nu dea din loc afar[,
Ce s[-\ \`ie-ntreg cuv`ntul,
S[nu-mprésure p[m`ntul.
Tu trimi\ ape prin t[uri,
De cur[printre mun\ r[uri,
De s[toate heri adap[
+i le prisose=te ap[.
+i colunii c`nd li-i sete
Tu-i ad[pi f[r[scumpete.
Tu str`ngi pas[rile-n hoarb[
La p[r[u ce vin s[soarb[,

De prin pietri, de prin gauri
    Slobod c`ntece =i glasuri.
Tu sloboz roau[pre munte
    Dintr-a tale c[m[ri multe,
+i pre p[m`nt sloboz ploaie,
    De s[satur[-n pohoaie,
+i cu lucrul t[u spore=te
    Tot p[m`ntul de rode=te.
Tu dai f`nului s[creasc[,
    Dobitoacelor s[pasc[.
+i cre=ti paji=tea cea moale,
    De scoate gr`ul din foale,
De-= culeg oamenii hran[
    S[le hie =i pre iarn[.
C[scot pita cu sudoare
    S[m[n`nce la r[coare,
Din p[m`nt agonisit[
    Pre porunca ta cea sv`nt[.
+i le-ai dat vinul s[-= fac[
    Veselie, s[le plac[.
Cu oloi s[-= netezasc[
    Fa\a =i s[s[-ncr[vasc[[1]
Cu p`inea cea de m`ncare,
    S[s[fac[omul tare.
Copacilor de pre c`mpuri
    Tu le dai sa\`u pre timpuri,
+i chedrilor din Livanul,
    Ce-i r[s[de=ti pre tot anul.
Acoló vrabii =-or face

[1] *Poate fi citit =i* s[-nc`rvasc[.

Cuiburi, di-or =edea cu pace,
C[le este rodionul
Pova\[, pus de la Domnul.
Cerbilor le-ai dat s[salte
Pre mun\`i cu dealuri nalte,
+i iepurilor sc[pare
Le-ai dat s-aib[supt st`nci tare.
Luna ai f[cut cu raz[,
S[creasc[-n vremi =i s[scaz[,
+i soarele =-nemere=te
Apusul ce odihne=te.
Din tunerec fece= noapte,
De ies gadinile toate.
Lupii url[=i sc`nceaz[,
C`nd spre v`nat s[g[teaz[,
S[-= ceie =i s[-= r[pasc[
De la Domnul s[-i hr[neasc[,
P[n[c`nd r[sare soare,
De m[rg cine= la-nchisoare.
+i omul, f[r[de grea\[,
Iese-n treab[deminea\[,
De lucreaz[p[n[-n sar[,
Z] de iarn[=i de var[.
Pentr-aceea, Doamne svinte,
S[fii m[rit de mainte,
De lucruri ce-ai f[cut mare,
Cu sfat bun, cu a=ezare!
P[m`ntul]i plin de fapte
Ce-ai f[cut cu bun[tate.
+i marea, c`tu-i de lat[,
+i larg[, =i desf[tat[,

}ntr-]ns[s[\in heri multe,
Jig[nii mari =i m[nunte.
Preste luciu de genune
Trec corabii cu minune.
Acoló le vine toan[
De fac chi\ii gioc =i goan[.
+i toate la tine caut[
S[le dai hran[bogat[,
S[str`ng[=i s[-= culeag[
Ce le-ai dat, cu voaie larg[.
C`ndu-\ de=chiz sv`nta m`n[,
Atunci toat[lumea i-plin[
De bi=ug =i de dulcea\[,
+i-= petrec to\ bine-n via\[.
+i c`nd \-ascunz fa\a sv`nt[,
Toat[lumea s[-nsp[m`nt[.
C`nd le iei duhul, s-or st`nge
+i la \[rna lor s-or str`nge.
Duhul t[u c`nd li-i trimite,
S[vor zidi ca mainte,
+i cum \-ai datu-\ cuv`ntul,
Vei]nnoi tot p[m`ntul.
+i s[-\ fie, Doamne svinte,
Slava-n veci, ca =i mainte!
Dumnez[u g`nd bun va pune
De lucruri ce-au f[cut bune.
C[de sv`nta ta c[utare
P[m`ntul tremur[tare,
+i din munte merge par[,
C`nd pogori s[vez]n \ar[.
+i \-voi c`nta, Doamne,-n via\[,

}n custul mieu, cu dulcea\[,
C`nta-\-voi, Dumnez[u svinte,
Domnului mieu de mainte.
P[n[ce voi fi cu via\[,
}\ voi c`nta f[r[grea\[.
+i s[-\ plac[, Doamne svinte,
Bietele mele cuvinte,
S[m[bucur]n tot bine
De Dumnez[u, cum s[vine,
Ca s[pieie cu ocar[
To\ pizma=ii t[i din \ar[.
+i ceia ce-s f[r[lege
De pre p[m`nt s[vor =terge,
S[nu scape nice urm[,
Ce s[-i =tergi dintr-a ta turm[.

CUPRINS

PSALMUL 104

Ruga\ Domnul =i-l striga\ pre nume*,
Oamenii to\ ce sunte\ pre lume,
S[da\ veste =i-n p[g`n[tate
De-a lui fapte ce-s cu bun[tate.
C`nta\]-i lui c`ntecul cu cinste
+i-i povesti\ minuni de mainte.
V[l[uda\ cu sv`ntul lui nume,
S[s[veseleasc[to\ din lume
Carii cearc[s[=tie pre Domnul,
Cu inem[curat[tot omul.

* 5, 5.

Pre Domnul cerca\ s[v[-nt[reasc[,
    S[v[sv`nta lui fa\[pr[vasc[.
Minuni ce-au f[cut s[\`ne\ minte
    +i de =an\uri dint[i, de mainte.
Din sv`ntul s[u rost ce-au dat giude\e,
    }n sv`nta sa lege s[s[-nve\e.
A lui Avraam sv`nt[ s[m`n\[,
    Ce sluji\ la Domnul cu credin\[,
Hiii lui Iiacov ce i-au Domnul
    Ales =ie, precum =ti tot omul.
Domnul nostru ce =-au dat cuv`ntul
    +i tocmala preste tot p[m`ntul
+-au adusu-= de lege aminte
    +i de cuv`nt ce-au z`s de mainte,
De-au poruncit preste mii de rude,
    +i preste tot neamul s[r[spunde,
Cu Avraam ce =-au dat cuv`ntul
    +i cu Isaac, cu giur[m`ntul
Ce-au pus cu Iacov de-nv[\[tur[,
    Cu Izráil]n veci leg[tur[,
Z`c`nd : „}\ voi da \ara ce \`ne
    Hanaanul din z`le b[tr`ne,
Jirebia ta cea m[surat[
    +i de Hanaan]mpresurat[“.
C[la num[r aveai ceat[mic[
    +i casa ta era pu\`ntic[,
C`nd umblai mut`ndu-te prin \ar[,
    Ca un oaspe tinz`nd cort afara.
+i te mutai din limb[pre limb[,
    +i di-mp[r[\`i nep[\`nd sc`rb[.
N-au l[sat om s[te asupreasc[,

Nice pre-mp[rat s[te m`hneasc[:
„De un=ii miei nime s[s-ating[,
S[fac[prorocilor miei t`ng[“.
+i trimis[Domnul foame-n \ar[,
De-aducea de-aiuri p`inea cu car[,
C[stric[Dumnez[u din tot viptul,
De s[fece foame-n tot p[m`ntul.
Trimis[nainte-le pre omul,
Pre Iosif[1], iubitul de Domnul,
Ce l-au datu-l fra\`i pre v`nzare
La robie f[r[scump[rare,
De-l zg`rcir[-n obez cu-nchisoare,
Heri prin suflet i-au dat]n prinsoare,
P[n[i-au venit ce-au z`s cuv`ntul,
De =-au f[cut veste-n tot p[m`ntul.
I-au dat Domnul cuv`nt de str`nsoare,
+i-mp[ratul l-au scos din chisoare,
Trimis[de-l scoas[din =erbie
Boiérin, de-i dede sloboz`ie.
+i-l pus[-mp[ratul domn]n cas[
+i-ntr-avere-= mai mare-l aleas[,
Preste boieri, =i s[sf[tuiasc[,
Ca pre sine s[-i]n\[lep\asc[
B[tr`nii lor =i s[le dea minte
Tuturor ce sunt mai denainte.
+i-ntr[Iacov la Hamos]n \ar[,
+i izrailtenii s-a=ezar[
+i crescur[de s[ ]nmul\`r[,
+i pizma=ii st[tur[cu p`r[,

[1] *Pronun\at* I-o-.

F[c`ndu-le ur[la-mp[ratul,
    Cu inem[str`mb[din tot sfatul,
Cu-n=el[ciuni s[le fac[sm`nt[
    }n =erbi ce-are Domnul gloat[sv`nt[.
Trimis[pre Moiséi, a sa slug[,
    +i pre Aron ce-au ales s[-= ung[.
Pusu-=-au la d`n= Domnul cuv`ntul
    Cu minuni s[fac[-n tot p[m`ntul,
Toat[\ara lui Hamos s[vaz[
    Pentru Izrail ce s[lucreaz[.
Trimis[-ntunerec]n tot omul
    Ce m`niar[ ]n grai pre Domnul.
Toate apele le fece crunte,
    De-au murit tot pe=tele de frunte.
Izvor`t-au broa=te-n toat[\ara,
    De s[va-ntr-]n= pomeni ocara,
C[=i la-mp[ratul giuca-n haine,
    Pren sicrie =i prin toate taine.
Mu=te c`ne=ti le-au trimis cu ace,
    +i de mú=ini n-avea-nc[tro face.
Ploaia, smida le-au umplut =i focul,
    De-au \ara ars =-au b[tut cu totul.
N-au sc[pat de vii rodit[vi\[,
    C-au =i scoar\a ros de pre ml[di\[.
Somochinii to\ ce f[cea road[
    Smida stric[, =i tot pom de coad[.
Trimis[l[cust[=i omid[
    De m`ncar[ce-au r[mas de smid[,
C`t n-au r[mas nemic[verdea\[
    De otav[, de burian[crea\[.
+i le b[tu toat[p`rga-n \ar[,

+i de-averea lor s[scuturar[.
+i =-au scosu-= din =erbie Domnul,
Cu argint, cu aur, pre tot omul.
+i nu era nime s[s[s`m\[
}n r[gúla lor cu neputin\[.
+i p[ru eghiptenilor bine
C[-i pornir[de s`rg dintru sine,
C[inema le era-ngroz`t[
De puterea Domnului cea sv`nt[.
+i le tins[Domnul umbr[groas[,
De le f[cea zua r[coroas[,
Iar[noaptea le schimba-n lumin[,
Cu núor de foc, ca-n z] senin[.
+i cer=ur[de le-au dat cr`steie[1]
+i pot`rnichi de c[ra cu speie.
+i din ceri le-au trimisu-le hran[,
De s[s[turar[to\ de man[.
Le-au scos izvor din piatr[la sete,
De bea ap[to\ f[r[scumpete.
Ca =-au adus Dumnez[u aminte
De sv`ntul s[u cuv`nt de mainte,
C[tr[Avraam ce-au z`s c-a face,
C[-i va cre=te s[m`n\a cu pace.
+i =-au scosu-= Domnul cu t[rie
Oamenii s[i c[tr[bucurie,
+i =-au dat ale=ilor s[-= fac[
Veselie-n via\[, s[le plac[,
}mp[r\`ndu-le \[ri desf[tate,
Cu avere =i cu bun[tate,

[1] *Poate fi citit =i* c`rsteie.

De s[a=ezar[-n \[ri p[g`ne,
    }mp[r\`ndu-= ocine streine.
Pentru ca s[-i \`ie giur[m`ntul
    +i s[-i cerce legea =i cuv`ntul.

CUPRINS

PSALMUL 105

Ruga\]-v[Domnului, c[-i dulce,
    C[i-i mila din veci, de pre-atunce.
Cine va putea spune de Domnul,
    De puterile lui,]n tot omul,
S[-i vesteasc[laudele toate,
    Ca s[s[-n\[leag[preste gloate?
De-aceia va hi mare ferice
    Ce vor feri giude\ s[nu strice
+i vor face dereptate-n lume,
    'N toat[vremea, s[-= fac[bun nume.
Adu-\, Doamne, =i de noi aminte
    }ntru bun[vrere de mainte
+i ne cerceteaz[-ntr-agiutoriul,
    S[ne dai cu bine de tot sporiul.
S[vedem ale=ii t[i]n bine
    +i s[ne veselim cum s[vine,
Cu gloata ta s-avem bucurie,
    Laud[s[-\ avem de mo=ie.
Gre=itu-\-am =i noi denainte
    Cu p[rin\ii no=tri de mainte,
F[cut-am nainte-\ str`mb[tate
    +i nu vrum s[facem dereptate.
A no=tri p[rin\ nu-n\[lesese

}n Eghipet a tale ciudese
Ce-ai f[cut cu d`n=]ntr-acea \ar[,
+i mila ta cea mult[uitar[.
+i te m`niar[-ntr-acea oar[,
Suindu-s[-n mare cu pohoar[.
+i i-ai m`ntuit cu al t[u nume,
De \] s-au vestit puterea-n lume.
Marea Ro=ii]ngroz`= s[sece,
Vad uscat s[stea p[n[vor trece.
+i i-ai petrecutu-i preste-arin[
Ca pentr-o p[dure f[r[tin[
+i i-ai scosu-i de ce le-au fost grea\[,
De la m`ni de pizma=, pre pova\[.
Ceia ce le f[cea sup[rare
Apa i-au acoperit din mare,
De n-au sc[pat unul de poveste
S[-ntoarc[la urm[s[dea veste.
+i-i crezur[svintele cuvinte,
+i-i c`ntar[laud[-nainte.
Lucrurile lui de s`rg uitar[
+i pre sfatul lui nu s-a=ezar[.
+i-i ging[=iia pentru bucate
}n pustie, f[c`nd r[utate,
Ispitind pre Dumnez[u la sete.
+i i-au ad[pat f[r[scumpete,
Trimi\`ndu-le sa\`u]n suflet.
Ce ei m`niar[-l cu r[u cuget
Pre Moiséi[1], g`lcevind]n gloat[,
}mput`ndu-i]n tab[ra toat[

[1] *Pronun\at* Mo-i-.

C[ce i-áu dat Domnul preu\`ie
    Lui Aáron]ntr-a sa svin\ie.
+i prin ce le-mputar[cuv`ntul,
    S[desfece de-i sorbi p[m`ntul
Pre Datan =i Aviron cu totul,
    +i pre vinova\ i-au arsu-i focul
De prin c[\`i, c[dind cu t[m`ie,
    Ne-av`nd treab[ ei la preu\`ie.
+i-n muntele lui Hóriv v[rsar[
    Vi\[l cioplit, de i s[-nchinar[.
+i-i mutar[slava, f[r[treab[,
    }n chip de vi\[l ce pa=te iarb[,
+i de Dumnez[u n-avur[=tire,
    Ce le era Domn de m`ntuire,
Ce-au f[cut pentru d`n=ii ciudese
    Prin Eghipet, minuni, semne dese,
+i prin \ara lui Hamos prin toat[,
    Prin Marea cea Ro=ii semne gloat[.
+i vru Domnul]n prip[s[-i piarz[
    Cu ceia ce nu vrur[s[creaz[,
De nu vrea sta[1] Moiséi[2] pre rug[,
    Ce l-au ales adevar[slug[,
S[-l]ntoarc[de c[tr[m`nie,
    C[-i vrea pierde[3]-n prip[cu urgie.
+i \ara dorit[def[imar[,
    C[-n sam[cuv`ntul nu-i b[gar[,
+i-n s[la=ele lor morcotir[,
    Glasul Domnului nu-l socotir[.

[1] *ar fi stat.*
[2] *Pronun\at* Mo-i-.
[3] *ar fi pierdut.*

+i-= r[dic[preste d`n=ii m`na,
S[-i d[r`me, s[zac[ca tina
Prin pustie, =i s[le oboar[
S[m`n\a-n limbi ca ne=te ogoar[,
+i prin \[ri departe s[-i r[=chire,
S[-i destrame ca pre ne=te hire.
+i lui Veelfegór]i j[rtvir[,
Idol spurcat, de s[z[ciuir[.
+i m`ncar[ j[rtve de la mor\`i,
De s[p`ng[rir[-ntr-]n= cu to\`i.
+i pre Dumnez[u]l m`niar[
}n p`ng[riciuni-= ce lucrar[.
+i c[zur[la r[zboi de arm[,
De pierir[mul\ f[r[de sam[.
+i cert[Fínees vinova\`i,
De-ngroz] cu d`n=ii =i pre al\`i.
+i le fece despre Domnul pace,
De-i opri s[nu pieie de lance.
+i i s-au socotit de la Domnul
}n rod de rod nainte-a tot omul,
Ce i-au dat cu uríuc preu\`ie
P[n[-n veac pre rud[s[=-o \`ie.
M`niar[-l la apa de sfad[,
De p[\] printr-]n= Moiséi dosad[,
C[ce lovi-n piatr[cu toiagul,
Cu m`nie]ntre tot =ireagul,
C[nu s-au socotit]n cuvinte,
Am[r`ndu-l, sco\`ndu-l din minte.
+i ce le-au z`s Domnul n-ascultar[,
Sa piarz[pre p[g`nii din \ar[,
Ce s[mestecar[ ]n tot rodul

Cu p[g`ni, lu`ndu-le izvodul.
+i pregiur ciopli\ii lor slujir[,
Pregiur idoli, de s[r[t[cir[,
De-= giunghiar[cuconii de sfar[
Dracilor, v[rs`nd s`nge prin \ar[.
S`nge nevinovat, fe\ =i fete,
De-= cuconii da f[r[scumpete.
F[c`ndu-i cu hananeii sfar[
Idolilor, lucru de ocar[.
|ara lor de s`nge fu cruntat[
+i de lucrurile lor spurcat[.
+i-= urgisi Domnul de la fa\[
Oamenii =i mo=ia cu grea\[,
+i i-au datu-i a pizma= pre m`n[,
Supt putere de limb[p[g`n[.
+i pizma=ii lor]i asuprir[
Supt m`nule sale, de-i smerir[.
C[i-au izb[vitu-i de ori multe,
Ce ei l-au am[r`t cu sfat iute,
De i-au zg`rcit r[utatea-n g`rb[.
Ce Dumnez[u le-au c[utat de sc`rb[
+i le-au auz`tu-le de rug[,
V[z`ndu-i]n greu din vreme lung[,
De giur[m`nt =-au adus aminte,
C[indu-s[cu mil[herbinte.
+i i-au datu-i s[fie-n cru\are,
Cu ieftin[tatea sa cea mare.
+i-n robie le-au datu-le s-aib[
De c[tr[to\ iu=or =i oslab[.
+i tu, Doamne Dumnez[u, ne scoate
+i ne str`nge din limbile toate,

S[-\ m[rturisim de sv`ntul nume,
S[s[duc[vestea preste lume
De lauda ce ti-om l[uda-te,
F[lindu-ne-ntr-a ta bun[tate.
Binecuv`ntat e=ti, Doamne svinte.
Domnul lui Izráil de mainte.
+i gloatele toate s[gr[iasc[,
Bun[cuv`ntarea s[-\ tr[iasc[.

CUPRINS

PSALMUL 106

Ruga\]-v[cu dulce la Domnul,
C[i-i mila din veci pre tot omul.
Izb[vi\`i Domnului gr[iasc[,
Ce i-au scos din m`n[vr[jm[=asc[,
+i di prin \[ri i-au scosu-i la urm[,
De i-au adunatu-i la o turm[,
Din r[s[rit =i din sc[p[tate,
Din séver =i din m[ri de departe.
R[t[ci\ ]n pustii, f[r[vlag[,
Cerc`nd cale de ora=, s[marg[
S[-= g[sasc[loc de l[cuin\[,
Fl[m`nz =i-ns[ta\, de tic[in\[
Sufletele lor]ntr-]n= s[cas[,
Cerc`ndu-= l[cuin\[de cas[.
+i strigar[la Domnul,]n sc`rb[,
De le greul iu=ur[din g`rb[,
+i i-au scosu-i la cale direapt[,
S[-ntre-n l[cuin\[a=ezat[,
S[-= m[rturisasc[la tot omul

Minunea =i mila de la Domnul.
C-au s[turat suflet de la lips[,
Suflet fl[m`nd mas[dulce-i tins[,
Ce =edea la umbr[-ntunecat[,
Loc de moarte, lips[ferecat[.
Prin Domnul cuv`nt ce-i m`niar[,
Cel de Sus]n sfat ce-nt[r`tar[
Cu s[lb[t[cia cu cea crud[,
De li s-au zg`rcit inema-n trud[,
C[i-au]mpresurat nevoi multe
+i nu era cine s[le-agiute.
+i strigar[la Domnul cu jele,
+i i-au scosu-i de la nevoi grele,
Din tunerec de umbr[de moarte,
+i le-au fr`nt obez`le din toarte,
S[-= m[rturisasc[la tot omul
Minunea =i mila de la Domnul.
C[le-au por\ zdrobitu-le de-aram[,
Cu r[teze tare f[r[sam[.
+i i-au luat din calea cea str`mb[,
C[prin f[r[legi p[\`ia sc`rb[,
C`t sufletul lor dob`ndi grea\[
De toate bucate ce-s de via\[,
+i s-apropiar[-n pragul mor\`i,
De era de-a pierirea cu to\`i.
+i strigar[la Domnul cu jele,
+i i-au scosu-i de la nevoi grele,
C[le-au trimis cuv`ntul s[u Domnul,
De-au t[m[duit]ntr-]n= tot omul.
+i i-au scosu-i dintr-á lor pierzare
C[tr[via\a cea cu a=ezare,
S[-= m[rturisasc[la tot omul

Minunea =i mila de la Domnul,
S[-i j[rtvasc[j[rtva cea de hval[,
S[-i spuie de minuni, de tocmal[.
Carii umbl[-n corabii pre mare,
De-= fac lucrul preste genuni tare,
Aceia i-au v[zut de minune
Ce-au lucrat Dumnez[u]n genune.
Z`s[ de s[ fece v`nt cu bur[,
De r[dic[val de nec[tur[,
P[n[la ceri]i suia cu unde,
+i-i pogor`ia-n gios s[-i afunde.
Sufletele lor]n greutate
S[topiia be\ de r[utate,
C[-= ie=ir[=i din \[lepciune,
De te lua de d`n=ii minune.
+i strigar[la Domnul cu jele,
+i i-au scosu-i de la nevoi grele.
V`nturilor z`s[de-ncetar[
+i undelor de s[alintar[.
+i le p[ru bine c[trecur[
Valurile toate de t[cur[.
+i i-au]ndereptatu-i cu pace
Domnul, spre lini=tea ce le place,
S[-= m[rturisasc[la tot omul
Minunea =i mila de la Domnul.
+i-n s[bor de gloate s[-l r[dice.
+i-n scaun de b[tr`ni s[-i ferice,
C-au pr[v[lit apele s[sece
+-au pustiit izvor de-ap[rece.
|ar[roditoare-n s[r[tur[
S-au schimos`tu-s[din f[ptur[,

Pentru r[ut[\ ce f[cea-n \ar[
L[cuitorii cei cu ocar[.
Iar[pustia cea secetoas[
I-au dat Domnul de este apoas[.
+i p[m`ntul cel f[r[de ap[
De izvoar[r[ci nu s[mai scap[.
Gloata sa cea fl[m`nd[=i sac[
O desc[lec[-n \ar[buiac[,
De =-au f[cut ora=e =i sate,
+i \arini, =i vii cu bun[tate.
+i-= fecer[vipturi s-aib[-n via\[
Cu bi=ug de road[cu dulcea\[.
+i i-au blagoslovitu-i s[creasc[,
+i-n dobitoc s[s[-mbog[\asc[.
Ce ei s[mic=urar[-n sc[dere,
Petrec`nd cu grije =i durere,
C`t boierii lor s[def[imar[,
+i s-au v[rsat preste d`n= ocar[,
Purt`ndu-s[-n c[r[ri r[t[cite
+i smintind de la c[i fericite.
Ce Domnul mi=elului agiut[
Despre mi=el[tatea cea mult[,
C[i-au pus ca turmele chiline,
Pre mo=ii]n r`nd, cum li s[vine.
Le vor vedea direp\ii de via\[
+i s[vor veseli cu dulcea\[,
+i-= vor pune m`na preste gur[
Necura\`i ce le sunt cu ur[.
Cine-i]n\[lept, s[s[p[zasc[
+i acestea s[le socoteasc[,
Mila lui Dumnez[u s[-n\[leag[,
Cu cuget bun =i cu minte-ntreag[.

CUPRINS

PSALMUL 107

Inema mea mi-i, Doamne, g[tat[,
    Mi-i inema gata de te-a=tapt[,
Ca s[-\ c`nt]ntr-[mea, Doamne, slav[.
    Scoal[, slava mea, f[r[z[bav[!
Scoal[-te, ps[ltire =i dulcea\[!
    Iat[c[m-oi scula deminea\[
+i \-voi m[rturisi, Doamne,-n gloate,
    C`nt`ndu-\ prin limbile prin toate,
C[mila ta ceriuri cov`r=e=te
    +-adevara-n núori s[l[\e=te.
+i preste ceri, Doamne, tu te-nal\[,
    S[te vaz[toat[lumea-n fa\[,
+i slava ta preste tot p[m`ntul
    S[r[m`ie, cum \-ai dat cuv`ntul.
Pentru iubi\ii t[i ce \i-i mil[,
    S[-i izb[ve=ti de greu =i de s`l[,
Cu m`na ta, Doamne, cea dreapt[,
    +i s[mi-ascul\ cu mil[-ndurat[.
Dumnez[u =-au gr[itu-=]n sv`ntul
    +i nu-=-va schimba-ntr-ált chip cuv`ntul:
„R[dica-m-oi s[-mpar\ cu m[sur[
    Síhem cu mo=íi, f[r[tr[sur[,
+i valea de =etre pre hotar[
    O voi m[sura de s-a =ti-n \ar[“.
C[mi-i al mieu Galaad cel tare,
    +i Manasíi gata cu o=ti mare,
+i Efrém]i al mieu la n[val[,
    L`ng[cap, de mi-i de sprejineal[.

Iuda[1] mi-i domn de-mp[r[\e=te,
Moáv[2] pregiur c[ld[ri]m sluje=te,
Edóm mi-a sluji la-nc[l\[minte,
Ca-n z`lele cele de mainte.
+i filistimenii cu credin\[
Mi s[vor pleca c[tr[priin\[.
Cine m-a-ntiri c[tr[cetate,
S[h[l[duiesc cu greutate?
Sau cine s[-mi vie cu grea toan[,
P[n[la Edom s[m[ia-n goan[?
F[r[numai tu, Dumnez[u svinte,
C`nd ne vei urni de denainte
+i nu ni-i ie=i la oaste-n frunte,
Ce ne vei l[sa cu sudori crunte.
D[-ne, Doamne, agiutori]n sc`rb[,
S[ne iu=ur[m greul din g`rb[,
C[omul]nz[dar s[trude=te
}n t[ria sa de s[o=te=te.
Ce cu Dumnez[u s[facem oaste,
C[-i va lovi pre pizma= din coaste,
+i-i va da Dumnez[u de ocar[,
De vor fi def[ima\ preste \ar[.

CUPRINS

PSALMUL 108

Lauda mea, Doamne svinte,
Spune-ntre to\ denainte,

---

[1] *Pronun\at* I-u-.
[2] *Pronun\at* Mo-áv.

C[r[ul =i p[c[tosul
+-au de=chis asupr[-mi rostul
+i cu-n=el[toare limb[
Gr[iesc asupr[-mi cu sc`rb[,
Cu graiul lor cel de ur[,
}mpregiur de-m fac tr[sur[.
+i m[lupt[scornind sfad[,
S[-m fac[-n de=ert dosad[.
}n loc ce-ar hi s[-m priiasc[,
Vor de r[u s[m[gr[iasc[.
Iar[eu din vreme lung[
Am f[cut pentru d`n= rug[,
+i pentr-a mea bun[tate
Pun asupr[-mi r[utate,
+i-m sunt cu grea ur`ciune
Pentru a mea plec[ciune.
Ce s[pui pre p[c[tosul
S[-i opreasc[tot folosul,
+i pre dracul din direapta
S[i-l pui, c`nd vei da plata.
C`nd i s-a face giude\ul,
S[-l scoa\[de g`t cu h[\ul,
+i ruga la greutate
S[i s[-ntoarc[-n p[cate.
Z`lele s[-i tai =i vacul,
Boieria s[-i ia altul,
+i cuconii s[-i r[m`ie
Cu muierea-n s[r[cie.
+i s[-i str[mutez ficiorii
S[ceie cu cer=etorii,
S[fie goni\ din cas[

+i din odihn[s[-= ias[.
+i datornicii s[-i cerce
Averea toat[ce-= fece,
+i streinii s[-i apuce
Agonisita cea dulce.
S[n-aib[s[-i osfinteasc[,
Nice s[racii s[-i creasc[,
Ce s[pieie cu ocar[,
Cu tot rodul s[u din \ar[.
}ntr-un r`nd de rod ce trece,
Cu tot numele s[-= sece,
S[s[-ntrebe =i p[catul
A p[rin\ ce-au aplecatu-l,
+i s[n-aib[osfinteal[
Maic[-sa despre gre=al[.
+i s[le fie cu Domnul
P`ra, s[-i vaz[tot omul
De pre p[m`nt cum s-or =terge,
Pentr-a lor f[r[delege,
C[nu =-au adus aminte
S[fac[mil[-nainte.
Ce c`nd i-au venitu-i toan[,
Au luat mi=el]n goan[,
Om cu inema smerit[,
S[-i dea moarte ovilit[,
C-au iubit din tot]ndemnul
De i-au venitu-i bl[st[mul.
+i s-au dos`t de ferice,
De departe st`nd cu price.
Ca-n c[me=e s[va-nve=te
}n bl[st[m, tic[i\e=te,
+i ca apa i-a-mplea zg[ul

Bl[st[mul, cu de tot r[ul,
    +i ca m[duha-n ciolane
S[s[-mbrace, ca-n c[ftane,
    +i cu br`u ce-a vrea s[-ncing[
Cu bl[st[mul s[s[str`ng[,
    Pentr-acest lucru de ur[
Ce-m fac la Domnul tr[sur[,
    Gr[ind asupr[-mi de suflet
Cu vicle=ug, cu r[u cuget.
    Ce tu, Doamne, s[-\ faci mil[,
C`nd ]m vez de greu =i s`l[.
    +i pentru sv`ntul t[u nume,
Ce \] s[veste=te-n lume,
    F[=i de mine c[utare,
+i cu mila ta cea mare,
    Doamne, tu m[izb[ve=te
De la r[u ce m[t`lne=te,
    C[sunt mi=el, =i de sm`nt[
Mi s[inema sp[m`nt[.
    Ca l[custa, c`nd str`ng cortul,
Sunt scuturat gios cu totul.
    +i genunchile m-sl[bir[
De post, de s[schimos`r[
    Pelí\ele de gr[s`me,
De mustrat ce-s]n mul\`me.
    V[z`ndu-m[tins afar[,
Cu capul lor cl[tinar[.
    Ce tu, Dumnez[u Domn svinte,
Agiutoriul t[u trimite,
    De m[scoate-ntr-a ta mil[,
S[cunoasc[a ta s`l[
    +i m`na ta cea dreapt[,

Doamne, cu carea faci plat[.
    Ei s[blasteme-mprotiv[
Dintr-á lor gur[zlobiv[,
    Iar[tu, Dumnez[u svinte,
S[-mi urez dulce cuvinte.
    Carii asupr[-mi s[scoal[,
R[ul s[le caz[-n poal[,
    Iar[=erbul t[u s[aib[
Bucurie de oslab[.
    +i ceia ce-m fac nepace,
}n ru=ine s[s[-mbrace,
    Prin ve=m`nt de s[rb[toare
S[s[-mbrace-n strec[toare.
    M[rturisi-voi de bine
Lui Dumnez[u, cum s[vine,
    +i cu rostul mieu-n zbor mare
}l voi f[li cu c`ntare.
    C[st[tu dintr-a direapta
A mi=el cu oaste gata,
    De i-au scos de la pierire
Sufletul spre m`ntuire.

CUPRINS

PSALMUL

109

Z`s[Domnul Domnu mieu s[=az[
    De-a direapta sa-n scaun d`nd raz[,
P[n[c`nd pizma=ii de supt soare
    |-voi a=terne-i pre to\ supt picioare.
Toiag de putere \-va trimite
    Domnul din Sion, Dumnez[u svinte,
+i pre to\ pizma=ii \-vei]nvince,

De \] s-or pleca f[r[de price.
C[cu tine \-este boieria
La zua ce \-vei ivi t[ria,
}n str[lucori de svin\ ce-i ivi-te
}ntr-aceea z], Dumnez[u svinte.
Din p`ntece te-au n[scut mainte
De luceaf[r al t[u sv`nt p[rinte.
Giuratu-=-au Domnul giur[m`ntul
+i nu-=-va schimba c[ind cuv`ntul.
Tu e=ti preut]n veci pentru \ar[,
De r[dici ca Melhisedec sfar[.
+i Dumnez[u \-este din direapta,
De \-va t[ia pizma=ii cu spata.
La z] ce l-or]nt[r`ta craii,
}i va c[lca-n picioare cu caii.
+i =-vor lua giude\ul p[g`nii,
C[li s-or n[di la st`rvuri c`nii.
+i capete pre gios vor fi multe,
Ce vor fi de la r[zboi c[zute.
Ap[de pre p[r[u va bea-n cale,
C`nd va n[l\a capul o=tii sale.

CUPRINS

PSALMUL 110

M[rturisi-m[-voi \ie, Doamne svinte[*],
Cu inema mea cu toat[denainte
A tot sfatul de direp\ ]ntr-adunare,
De a tale, Doamne, lucruri, c[sunt mare

* 4,4,4

+i cercate]ntru voia ta din toate.
    Lucrul t[u =i cuviin\a cine poate
S[le spuie, =i de sv`nta-\ dereptate
    Ce tr[ie=te]n to\ veci cu bun[tate?
|-ai f[cutu-\ de ciudese pomenire,
    C[e=ti ieftin =i milost, Doamne, din hire.
Carii sunt de-\ au de team[, le dai hran[,
    Pentru leg[m`nt b[tr`n f[c`nd poman[.
Cu t[ria lucrurilor \-ai dat =tire
    Gloatei tale ce i-ai fost de izb[vire,
C[i-ai datu-i cu uric \ar[p[g`n[.
    Adevara =i giude\ul \i-i pre m`n[,
+i poruncile \]-s tare =i crezute,
    ’N dereptate =-adevar[-n veci f[cute.
|-ai trimisu-\ gloatei tale m`ntuin\[,
    Poruncindu-i preste veci lege-n credin\[.
Sv`nt]\ este =i-nfricat cinstitul nume
    +i de mare cuviin\[preste lume.
Frica ta d[-ncep[turi de-n\[lepciune,
    Cuno=tin\[tuturor spre-nv[\uri bune.
Cinstea ta, Doamne, =i lauda tr[ie=te
    Preste vecii preste to\, de te m[re=te.

CUPRINS

PSALMUL 111

Ferice va fi de omul
    Ce s[va teme de Domnul,
}n porunca lui cea sv`nt[
    St`nd cu voaie, f[r[ sm`nt[.
C[va fi tare-n credin\[

Pre p[m`nt a lui s[m`n\[,
Rod dirept s[va chema-s[
+i bi=ug]ntr-[lui cas[,
+i-i va tr[i dereptatea
Preste veci]n toat[partea.
+i la-ntunerec de cea\[
Va vedea lucori de via\[.
C[direptul =i milosul
El s[-ndur[-n tot folosul
+i cu m`n[larg[-mparte
Din direapt[bun[tate.
Acela devreme-= caut[
R[spuns bun la z] de plat[.
+i-n giude\ s[nu-l cl[teasc[
R[u, ce-n veci s[-l veseleasc[.
Cu poman[st[t[toare
Va fi direptul supt soare,
+i de veste rea nemic[
Nu-l va]mpresura fric[.
C[inema-i este gata
La Domnul s[-= ceie plata.
S[stea cu inem[tare,
F[r[fric[, la c[utare,
P[n[va pr[vi s[-= vaz[
Pizma=ii s[i du= s[-i piarz[.
Pentr-aceea =-d[=i-mparte
A mi=ei din bun[tate,
S[-i tr[iasc[dereptatea
Preste veci]n toat[partea.
+i i s[va n[l\a steagul,
De s-a sl[vi-n tot =ireagul.

+i pr[vindu-i tot folosul,
    S[va sc`rbi p[c[tosul,
+i cu din\ii]n scr`=care
    S[va topi la certare,
C[va pieri necuratul
    Cu pofta sa din tot svatul.

CUPRINS

PSALMUL 112

L[uda\, cuconi, pre Domnul,
    S[s-auz[ ]n tot omul,
L[uda\]-i sv`ntul nume,
    S[s-auz[preste lume.
+i blagoslovit s[-\ fie,
    Doamne, numele-n vecie.
De unde soare d[raz[
    P[n[-n scap[t ce s-a=az[,
L[udatu-i-i sv`nt nume
    +i nalt de to\ ce-s]n lume.
Preste ceriuri s[l[\e=te
    Slava lui, de s[veste=te.
Cine este, Doamne svinte,
    De c`t tine mai nainte?
C[descaleci preste nalturi,
    De pr[ve=ti]n toate laturi,
De vez ceriul =i p[m`ntul,
    Vez m[re\ul =i smeritul,
De scoli s[racul din tin[,
    +i cu direapta ta m`n[
Din gunoi r[dici]n slav[

Pre mi=el f[r[z[bav[,
De-l pui s[=az[cu craii,
S[-= petreac[dulce aii,
Cu boierii =i cu gloat[
S[-= petreac[via\a toat[.
+i din stearp[r[dici maic[
Cu cas[-n cuconi, s[-i plac[.

CUPRINS

PSALMUL 113

Din Eghipet Izráil c`nd mears[,
Iiacov cu-nfemeiat[cas[,
La mo=ie s[-= marg[b[tr`n[,
Din \ar[ur`t[=i strein[.
Lui Dumnez[u g[tind la Iúda[1]
S[-=]ncuscre cu Izráil ruda,
Marea v[zu =i fugi s[sece,
Iordanul[2] apele =-desfece,
M[gurile c-are\ii s[ltar[
+i mun\`i ca mieii s[giucar[.
Ce \-fu, mare, de mergi]nsp[imat[?
+i tu, Iordan[2] cu apa lat[,
Ce te-ntórs[= de \-ai f[cut spaim[?
+i voi, mun\, ce giuca\ f[r[sam[,
Ca mieorii s[lt`nd, =i voi, dealuri,
Ca mieii giuc`nd]n toate laturi?
De fa\a ta, Doamne, s[str[mut[

---

[1] *Pronun\at* I-u-.
[2] *Pronun\at* I-or-.

Tot p[m`ntul =i st[de te-ascult[,
C`nd \-ai ivit a ta sv`nt[fa\[,
Lui Iiacov de i-ai fost pova\[,
C`nd ai ]ntors st`nca-n t[u de ape
+i din bolovan izvor s[scape.
Nu-\ da, Doamne, nim[rui pre lume,
Ce-\ d[slav[sv`ntului t[u nume,
Pentru mila ta =i dereptatea,
S[nu z`c[to\ din toat[partea,
Cu p[g`nii s[ ne p`=c[iasc[:
„Unde-i Domnul s[v[folosasc[?“
Ce tu, Doamne, ceriul =i p[m`ntul
Le-ai f[cut din voaie cu cuv`ntul,
Iar[idolii ce-= scot]n hval[
P[g`nii, le-a fi-le de sminteal[.
C[aúrul n-a sta s[le-agiute,
Nice-argintul la greu s[-i asculte.
Gur[au, =i nu pot s[r[spunz[,
Ochi =i urechi, =i nu v[d, s-auz[.
Au =i n[ri, nu pot s[mirosasc[,
+i m`ni au, nu pot s[pip[iasc[.
Au picioare, =i n-or putea merge,
Sunt =i mu\, de nu pot face lege.
Tocma s[le fie cine-i face
+i-= cer de la d`n=ii dar =i pace.
Iar[casa lui Izráil are
Agiutori pre Domnul =-a=ezare.
Casa lui Aron s[-ncrede-n Domnul,
Agiutor li-i =i scut]n tot omul.
Carii c[tr[Dumnez[u au team[
Le agiut[Domnul =i-i]ntram[.

Pentru noi Dumnez[u s[grije=te
+i cu bi=ug ne blagoslove=te.
Dat-au Domnul bun[cuv`ntare
Casii lui Ilzráil =i spori mare,
+i casii lui Aron]i ureaz[
Z`le bune =i bi=ug s[vaz[.
+-au blagoslovit f[r[de sam[,
Mici =i mare, ce-au de Domnul team[.
Pre deasupra s[v[mai trimi\[
Dar =i mil[Domnul din fiin\[,
+i-n cuconii vo=tri s[s[vaz[
Dar =i bine cu spori, s[s[-ncreaz[.
+i s[fi\ blagoslovi\ de Domnul,
Ce-au fapt ceriul, p[m`ntul =i omul.
Ceriul ceriurilor pentru Domnul,
P[m`ntul l-au datu-l a tot omul.
Mor\`i, Doamne, nu ti-or l[uda-te,
Nice cei din iad, din r[utate,
Ce noi ce=ti vii]\ vom ura bine
}n veci, Doamne, precum \] s[vine. CUPRINS

PSALMUL 114

Iubit-am de-aceasta c[mi-aude
Glasul rugii Domnul, de-m r[spunde,
Plec`ndu-= urechea s[ m[ s`m\[,
}n z] ce l-voi striga cu credin\[.
C`nd m[iau durori de moarte-n hoarb[,
Cu primejdi de iad vr`nd s[m[soarb[,
Atunci c`nd m[afl[de tot r[ul,

Strig pre Domnul, de-mi iu=oar[greul :
„O, Doamne, tu-m ia mi=elul suflet
De la greu ce-m vine preste cuget!“
C[e=ti Domn mílost, cu ieftine\e,
+i tuturor te-ar[\ cu bl`nde\e,
+i pruncilor le faci socotin\[,
Ca cela ce e=ti Domn de priin\[.
Mi-ai c[utatu-mi c[tr[plec[ciune,
De mi-ai trimis, Doamne, iert[ciune.
+i mi=elul mieu suflet s-a duce
La odihn[=i r[paos dulce,
De la moartea de la cea ur`t[
Ce s-a-ntoarce, la via\[dorit[.
+-au ivitu-= Domnul bun[tatea,
De mi-au iu=uratu-mi greutatea.
C[m-au scos din sc`rbele din toate
+i sufletul mi-au scos de la moarte,
Ochii de la lacr[mi de pl`nsoare,
Picioarele de lunic[toare.
+i-i voi sluji c`nt`nd cu dulcea\[
Lui Dumnez[u]n \ara de via\[.

CUPRINS

PSALMUL 115

Am crezut, Doamne, c-oi face*
S[-m plinesc graiul cu pace,
Ce eu m-am sc[pat departe,
De n-am plinit nici o parte.

---

* 4 perechi.

Ce eu, buiguit de minte,
    Z`= de tot omul c[minte.
+i cu ce \-voi face plat[,
    Doamne, de mil[-ndurat[,
}n toate ce-m dai spre bine
    Cu spori mare de la tine?
Cu p[har de biruin\[
    |-voi]nchina cu credin\[
+i \-voi striga sv`ntul nume,
    Doamne, de s[va-=ti-n lume
De rugi, de f[gad[gras[
    Ce \-voi j[rtvi-n sv`nta cas[.
C[-ntre fa\a ta cea sv`nt[
    Svin\ii li-i moartea cinstit[,
+i de d`ns[nu li-i grea\[,
    C[li s[schimb[spre via\[.
O, Doamne, s[-m cau\ de rug[,
    C[-\ sunt =erbul t[u =i slug[,
Fii[1] din =arb[cump[rat[,
    Din =erbie scos cu plat[.
Obez =i ferec[tur[
    Mi le-ai rumpt, c[-\ sunt f[ptur[.
+i cu j[rtva cea de pace
    Hfal[numelui \-voi face,
De la greu ce ti-oi striga-te,
    C[-m r[spunz cu bun[tate.
Rugi ce-\ am f[g[duite
    |] le voi da, Doamne svinte.
C`nd s[ str`ng oameni gr[mad[

[1] *Fiu.*

}n cinstita ta ograd[,
Unde-\ este sv`nta cas[,
De sloboade zare deas[
De dar =i de bun[tate,
}n Ierusalim cetate.

CUPRINS

PSALMUL 116

L[uda\]-l to\ pre Domnul,
P[g`nii to\ =i tot omul,
C[=-au pus mila cea mare
Preste noi cu a=ezare,
+-adevara lui cea sv`nt[
Cust[-n veci f[r[de sm`nt[.

PSALMUL 117

M[rturisi\]-v[c[tr[Domnul,
C[-i cu bine din veci pre tot omul.
Casa lui Izráil s[gr[iasc[
C[-i Domnul milost =i s[tr[iasc[.
Casa lui Aron s[strige tare
C[i-i mila din veci pre-a=ezare.
+i s[z`c[to\ carii au team[
De Domnul c[-i milost f[r[sam[.
Am strigat pre Domnul, av`nd sc`rb[,
+i mi-au iu=urat greul din g`rb[.
Dumnez[u mi-agiut[de n-am fric[
Despre om s[-m vie r[u nemic[.

Domnul mi-este scut =i bun[tate,
+i pizma=ii nu pot sta s[-m caute.
Mai bine-i a nedejdiui-n Domnul,
Dec`t a s[r[z[ma spre omul.
Mai bine s[-\ aibi cu Domnul traiul,
Dec`t s[nedejdiuie=ti spre craiul.
To\ p[g`nii ce m[-ncungiurar[
Cu Domnul i-am]ntirit din \ar[.
C[m[-ncungiurar[cu o=ti late,
Ce Domnul mi i-au luat din spate,
C[m[-ncungiurar[cu =ireaguri,
Ca albina ce =ede pre faguri,
+i ca spinii ce-i arde pojarul,
Am trecut preste d`n=ii cu carul.
+i cu sv`ntul t[u, Dumnez[u, nume
Mi-am supusu-mi pizma=ii din lume.
De-am =i surupatu-m[de r`p[,
Tu m-ai r[dicat, Doamne, de prip[.
C[mi-i Domnul st`nc[ =i c`ntare,
+i la greutate mi-i scut tare.
Glasuri de bucurie-mpreun[
La direp\ ]n tab[r[r[sun[
De Dumnez[u, c[=-au tins direapta,
De-au]ngroz`t pizma=ii cu spata.
Cu direapta Domnul m[r[dic[,
De merg la r[zboi f[r[de fric[.
Domnul cu direapta sa-n v`rtute
Mi-au datu-mi izb`nd[pre o=ti multe.
Nu voi muri, ce voi custa-n via\[
+i-l voi m[rturisi cu dulcea\[.
C[de mi-au dat Domnul =i certare,

M-au ferit de moarte, de pierzare.
De=chide\]-mi u=ea derept[\`i
+i voi intra din lontrul cet[\`i,
De voi m[rturisi prin tot omul
Bun[t[\ =i mil[ce-am de Domnul.
Poarta ceasta Domnul o g[teaz[
Pentru s[-ntre direp\ii s[=az[.
Mul\[m[scu-\ c[mi-auz`= greul.
De m-ai m`ntuit de la tot r[ul.
Piatra ceea ce nu socotir[
Lucr[torii la zid ce zidir[,
Aceasta s-au pus la unghi aleas[
De la Domnul minunat[-n cas[.
C[aceasta-i de la Domnul dat[,
}ntre ochii vo=tri minunat[,
+i aceasta-i zua ce-au fapt Domnul,
De-i de bucurie a tot omul,
+i cu veselie s[-= petreac[
Direp\`i]ntr-]ns[, s[le plac[.
O, Dumnez[u, tu ne d[izb`nd[
De la tine cu spori de dob`nd[.
Blagoslovit]\ este sv`nt nume
Carele vii cu Domnul]n lume.
Voau[ ]nc[s[s[n[roceasc[
De la casa cea dumnez[iasc[.
+i tu, Doamne svinte, \-lumineaz[
Preste noi lucori de sv`nt[raz[,
S[ne punem z] de s[rb[toare,
Cu n[roade, s[dea str[lucoare,
+i desimea la oltari s-agiung[,
Preu\`i de j[rtve s[s[ung[.

Dumnez[ul mieu e=ti, =i \-voi z`ce
    M[rturie, rug[=i ferice.
Dumnez[ul mieu e=ti, =i te-nal\[,
    +i-\ m[rturisesc]n sv`nta fa\[,
C[-m auz`= de-m fúse= sc[pare.
    +i v[m[rturisi\ cu c`ntare
C[tr[Domnul, c[-i bun de pre-atunce,
    De la veci ce ni-i cu mil[dulce.

CUPRINS

PSALMUL 118

Aceast[catísm[-i f[cut[pre *a*, *b*, alef, beiz, buchile evreie=ti.

Alef, a

Ferice de ceia ce vor merge
    F[r[vin[, Doamne,-ntr-a ta lege.
Ferice de ceia carii cearc[
    Fericitul t[u cuv`nt s[-l fac[,
S[te cerce cu inem[-ntreag[,
    S[-\ m[rturisasc[f[r[tag[.
C[ceia ce fac f[r[delege,
    }n c[ile tale nu vor merge.
C[tu \-ai dat porunca cea sv`nt[
    S[o \`ie to\ f[r[ de sm`nt[.
O, de mi s-ar c[ile derege,
    S[-\ poci feri, Doamne, sv`nta lege,
Atunci a= cuteza f[r[grea\[
    De \-a= pr[vi poruncile-n fa\[!

| -a= mul\[mi cu inem[-ntreag[
    +i \-a= m[rturisi f[r[tag[,
De-a= deprinde svintele-\ giude\e,
    C[-s direpte, de n-áleg]n fe\e.
}\ voi feri a ta dereptate,
    +i s[nu m[la= la greutate.

Beiz[1], b

C[t`n[rul]nc[=-ar derege
    Pre cuv`ntul t[u calea ce-ar merge.
Cercatu-te-am cu inem[tins[,
    Nu m[urni din sv`nta ta z`s[.
}n inema mea \-\`i z`sa sv`nt[,
    Spre gre=ele s[nu m[ia sm`nt[.
Fericit e=ti, Doamne, =i m[-nva\[
    S[-\ \`i derept[rile-n dulcea\[.
Am dat veste din buzele mele
    De-a rostului t[u, Doamne, tocmele.
}n calea ta cea de m[rturie
M-am desf[tat ca-ntr-o bog[\`ie.
    M-oi primbla-m[-n poruncile tale
+i \-voi]n\[lege sv`nta cale,
    }ntr-a tale derept[\ m-oi tinde
+i-n cuv`ntul t[u m[voi deprinde.

[1] }*n ms.* Bet.

Ghímel, g

D[=erbului t[u plat[de via\[,
C[-\ feresc cuv`ntul cu dulcea\[.
Ochii]m destup[a-n\[lege
Minunile din sv`nta ta lege.
Nemernicu-s pre p[m`nt =i-n rude,
Poruncile tale nu mi-ascunde.
Sufletului mieu i-i drag s[-nve\e
}n tot ceasul a tale giude\e.
}ngroz`= s[me\ii ce s[urc[
Spre bl[st[m din sv`nta ta porunc[.
Ia-mi mustrarea, ponoslul din fa\[,
S[-\ cerc m[rturia cu dulcea\[.
Boierii =ed asupr[-mi cu svaturi,
De m[p`r[sc to\ din toate laturi.
Iar[=erbul t[u, Doamne, s[-nva\[
}n dereptatea ta f[r[grea\[.
M[rturia ta =i dereptatea
}m d[sfat, =tiin\[-n toat[partea.

Dáled, d

Mi-au lipitu-mi sufletul p[m`ntul,
Ce m[-nvie, Doamne, cu cuv`ntul.
Umbletele mele cu spovad[
|-am spus, Doamne, f[r[de t[gad[,
+i mi-ai ascultat, =i tu m[-nva\[
Derept[\ de-a tale, s[-m dai via\[.
+i s[mi-ar[\ de dirept[\ cale
A m[primbla-n minunile tale.

Sufletul mieu l-]ntristeaz[somnul,
    Ce m-a-nt[ri-n cuv`ntul s[u Domnul.
De la cale str`mb[m[fere=te
    +i cu legea ta m[miluie=te.
Calea cea direapt[mi-este drag[
    +i de giude\ul t[u nu mi-i tag[.
M[\`i de m[rturia ta sv`nt[,
    +i s[nu m[la=, Doamne, la sm`nt[.
}n poruncile tale m[bag[,
    S[m[rg pre drum cu inem[larg[.

Heì, h

Pune-mi, Doamne, calea-ntr-a ta lege,
    +i pre dereptatea ta voi merge.
Legea ta a o cerca m-d[minte,
    S[o \`i cu inem[herbinte.
}ntr-a tale porunci pre c[rare
    M[-ndereapt[, c-aceea voi tare.
Inema mea spre-a ta m[rturie
    S[o aba\ despre l[comie.
Ochii de la de=ert]mi opre=te,
    S[nu v[z, =i-n calea ta m[cre=te.
S[-m dai cuv`ntul t[u, ce-\ sunt slug[,
    }n frica ta s[-m fie de rug[.
Ia-mi ocara carea m[defaim[,
    C[\i-i sfatul bun f[r[de sam[.
Doritu-\-am porunci cu dulcea\[,
    +i-ntr-adev[rul t[u s[-m dai via\[.

Vov[1], v

+i spre mine mila ta s[-m vie,
Pre cuv`ntul t[u, Doamne,-n t[rie.
+-oi r[spunde cuv`nt cui m[-mput[,
C-am nedejde-n cuv`ntul t[u mult[.
+i s[nu-\ iei din rostul mieu graiul,
C[-n giude\ul t[u]m raz[m traiul.
+i legea ta o voi feri-ntreag[
Pururea-n veci cu inem[larg[.
+-am umblat pre cale desf[tat[,
C[porunca nu-\ las necercat[.
+-am gr[it de sv`nta-\ m[rturie
Naintea de-mp[ra\ cu t[rie.
C[eram deprins]ntr-a ta z`s[,
Carea-m iubit a chiti cu d`ns[,
R[dic`ndu-mi m`nule pre rug[,
Spre-a tale porunci din vreme lung[,
C-am iubit a m[deprinde-ntr-]nse
+i-ntr-a tale derept[\ =i z`se.

Záin, z

Adu-\, Doamne, de cuv`nt aminte,
Ce mi-ai dat nedejde de mainte.
De-aceasta m[m`ng`i c`nd mi-i grea\[,
C[cuv`ntul t[u m[ \`ne-n via\[.
Trufa=ii lucrar[r[utate,
Eu din legea ta nu m-oi abate,

[1] *}n ms.* Vau.

C[\-\`i minte, Doamne, de giude\e,
    C[m[m`ng`i din veci]n bl`nde\e.
P[c[to=ii m[b[gar[-n sc`rb[,
    Din lege-\ ie=ind la cale str`mb[.
C`ntec mi-au fost a ta dereptate
    La locul mieu de strein[tate.
|-am pomenit noaptea sv`ntul nume
    +i legea \-am feritu-\ pre lume.
Aceasta mi-i binele =i partea,
    C[\-am cercat, Doamne, dereptatea.

Hes[1], c

Partea mea e=ti, Doamne, cea de via\[,
    +i \-voi feri legea cu dulcea\[.
M[rog, Doamne, la sv`nta ta fa\[
    Cu inema mea cu toat[-n via\[,
+i-n cuv`ntul t[u m[miluie=te
    +i la greul mieu tu-m folose=te.
|-am cugetat calea =i voi merge
    }ntorc`ndu-m[-n sv`nta ta lege.
M-am g[tat =i n-am voaie m`hnit[
    A feri porunca ta cea sv`nt[.
M-au]nf[=urat funi de p[cate,
    +i legea ta n-am uitat departe.
M[sculam la rug[l[s`nd somnul,
    Miaz[noapte c`nd doarme tot omul,
S[-\ m[rturisesc pentru giude\e
    Prin derept[\ ce n-alegi]n fe\e.

[1] }n ms. Het.

Partnic sunt cu to\ ce-\ au de team[,
Ce-\ p[z[sc porunca f[r[sam[.
P[m`ntul]i plin de-a ta dulcea\[
+i de dereptatea ta m[-nva\[.

Tes[1], e

Fece= =erbului t[u bun[tate
Cu graiul t[u, Doamne,-n dereptate.
Bun[tate, dojan[, =tiin\[
Porunca ta m[-nva\[-n credin\[.
P[n-a nu m[smeri, eu gre=is[[2],
Pentr-aceea m[\`i de-a ta z`s[.
Bun e=ti, Doamne, =i cu bun[tate,
+i m[-nva\[-ntr-a ta dereptate.
+-au]nmul\`t m`ndrii str`mb[tatea,
Pornindu-= asupr[-mi r[utatea,
Iar[eu cu inem[senin[
}\ voi cerca porunci f[r[vin[.
Le zace pre inem[gros s[ul
Ce l-au]nchegat cu de tot r[ul,
Iara eu cu legea ta cea sv`nt[
M-oi deprinde, c[nu-m va fi sm`nt[.
Mi-i de bine c[-m dede= plecare
S[m[-nv[\ ]ntr-a ta-ndereptare.
Mai bun[mi-i a ta sv`nt[lege
Dec`t aur =-argint ce-a= culege.

[1] *}n ms.* Tet.
[2] *gre=isem.*

Iud[1], y

Cu m`nule tale, Doamne svinte,
M-ai zidit =i m-ai fapt de mainte ;
D[-mi]n\[lepciune a-n\[lege
Poruncile tale-n sv`nta lege.
M[vor vedea carii \-au de team[
+i s-or veseli f[r[de sam[,
C[-n cuv`ntul t[u m[raz[m tare,
Cu nedejde =i cu a=ezare.
|-am cunoscut, Doamne, dereptatea
Pre porunci ce dai]n toat[partea
+i cu adev[r mi-ai dat certare,
Ce s[-\ fie mila-ntr-a=ezare,
S[m[m`ng`ie de la c[dere
Cu al t[u cuv`nt f[r[sc[dere.
S[-m trimi\ a ta ieftin[tate,
S[petrec cu via\[-n bun[tate,
C[legea ta]m d[-nv[\[tur[,
Iar[m`ndrii ce sunt cu grea ur[
Cu ru=ine s[ias[pre fa\[,
S[-i lovasc[de toate p[r\ grea\[.
Iar[eu cu g`nd bun f[r[sam[
}ntr-a tale porunci m-oi primbla-m[.
S[m[-ntoarc[de la r[t[cire
Carii \-au de fric[=i de =tire
+i s[-m hie inema senin[,
}n porunca ta-mbl`nd f[r[vin[.

[1] *}n ms.* Iod.

Caf, k

Mi=elul mieu suflet s[tope=te
}n cuv`ntul t[u ce te dore=te,
+i ochii miei sl[bir[-n vedere,
A=tept`nd cuv`nt de m`ng`iere.
M[feci m`r=av ca foalele-n brum[,
Derept[\`i tale f[c`nd urm[.
C`te z`le am ce mi-s de sc`rb[,
S[-mi iu=urez gonacii din g`rb[.
C[lc[torii legii]m spun glume,
Ce ca legea ta nu-i preste lume.
C[-\ sunt toate porunci adevere,
+i s[-mi folose=ti de la c[dere.
C[cu de=ert m[luar[-n goan[,
S[m[bage-n p[m`nt, c`nd au toan[.
Iar[eu a tale porunci svinte
Nu le-am l[sat, ce tot le \`i minte.
Dup[mila ta, Doamne, m[-nvie,
A sv`nt rost s[-\ feresc m[rturie.

Lámed, l

}n veci, Doamne, cuv`ntul t[u cust[
}n ceri, preste rod de rod s[mut[.
C[nu \] s[schimb[adevara,
Ce-ai urz`t p[m`ntul de st[\ara.
Cu tocmala ta zua tr[ie=te,
C[lumea cu totul]\ sluje=te.
C[de nu mi-ar hi legea ta v`nt[,
Pierit a= hi, ovilit de sm`nt[.

}n veci nú \-a= uita dereptatea,
C[cu d`ns[-s viu]n toat[partea.
Al t[u, Doamne, sunt =i tu m[scoate,
C[\-am cercat poruncile toate.
Pre mine gre=i\ii m-a=teptar[
S[m[piarz[cu totul din \ar[.
M[rturiile tale v[z toate
+i le-am deprins pre c`t hirea-m poate.
A tot plinul am v[zut sf`r=itul,
|i-i lat[porunca =i cuv`ntul.

Mem, m

C`t mi-i legea ta, Doamne, de drag[,
De m[-nv[\ cu d`ns[zua-ntreag[.
Dec`t pizma=ilor a-n\[lege
Mi-ai dat]n veci cu sv`nta ta lege,
+i porunca ta, Doamne, cea sv`nt[
Este a mea]n veci, ne-av`nd sm`nt[.
Dec`t to\ de ceia ce m[-nva\[,
|-am]n\[les legea cu dulcea\[,
C[a tale m[rturii cinstite
M[ ]nva\[=i mi-adaog minte.
Mai presus de cum b[tr`nii cearc[,
}n porunca ta n-au s[m[-ntreac[.
De tot drumul r[u f[r[ticneal[
Picioarelor mi-am pus sprejineal[,
+i m-am luat de drum r[u aminte,
Ca s[-\ feresc svintele cuvinte.
N-am =tirbit din svintele-\ giude\e,
Precum mi le-ai tocmit s[m[-nve\e.

C`tu-s de dulci cuvintele tale,
    C[-s ca stridea, =i nu le-a= uita-le,
De mi s[-ndulce=te-ntr-]nse rostul,
    C[-s mai dulci dec`t mierea cu totul.
Din poruncile tale-m iau minte,
    +i c[ile str`mbe mi-s ur`te.

Niún, n

Picioarelor mele-i lum`nare
    Legea ta =i lucoare-n c[rare.
Giuratu-m-am =-am pus m[rturie
    S[-\ p[z[sc giude\ele-n t[rie.
Smeritu-m-am tocma cu p[m`ntul,
    +i m[-nvie, Doamne, cu cuv`ntul.
Dar din rostul mieu, Doamne, s[-\ plac[
    +i-ntr-a tale giude\e m[-mbrac[.
Sufletul mieu]\ este pre m`n[,
    +i de legea ta nu m[-nstrein[.
P[c[to=ii mi-au]ncórdat la\uri,
    Eu din legea ta nú m[rg]n laturi.
|-am ocinat sv`nta m[rturie,
    Inemii]n veci de bucurie.
Inema mea a face-i plecat[
    Dreptatea ta-n veci, pentru plat[.

Sámeh, s

C[lc[torii legii mi-s]n grea\[,
    Legea ta cea sv`nt[m-tinde via\[.
Agiutoriul mieu e=ti =i scutin\[,
    Cuvintele tale m-sunt credin\[.

Pre departe viclenii s-alerge,
    C[eu, Doamne,]\ cerc sv`nta lege.
Pre sv`nt cuv`ntul t[u m[priime=te,
    +i-n nedejde f[r[gre= m[cre=te.
Agiut[-mi =i s[-m dai m`ntuin\[,
    S[m[deprinz]ntr-a ta credin\[.
Defaimi ne-ascultoii legii tale,
    C[li-i g`ndul str`mb =i f[r[cale.
P[c[to=ii lumii mi-s]n grea\[,
    M[rturiile tale mi-s via\[.
Trupul mieu cu teama ta l-zdrumic[,
    C[m[ia de giude\ul t[u fric[.

Áin, i

F[cut-am giude\ =i dereptate,
    Nu m[da s[-m fac[str`mb[tate.
Pre robul t[u]n bine-l pri ì me=te,
    S[me\ii s[nu-m stea p`r`=e=te.
Ochii mi s[st`ng ]n m`ntuin\[
    +i-n cuv`ntul t[u cel cu credin\[.
F[=erbului t[u mil[de via\[,
    +i-n giude\ele tale m[-nva\[.
+erbul t[u sunt, =i-m d[a-n\[lege,
    Ca s[m[-nv[\ ]n sv`nta ta lege.
Vremea \-este, Doamne, a le face
    Ce-\ stricar[giur[m`nt de pace.
Dec`t aur \-am iubitu-\ z`sa,
    Topázion n-am c[utat de d`nsa,
Spre porunca ta f[c`nd c[rare,
    De str`mb[t[\ ferindu-m[tare.

Peì, p

M[rturiile \-sunt minunate,
+i de sufletul mieu sunt cercate.
Cuvintele tale-n t[lm[cie
Lumineaz[mintea din pruncie.
Rostul mieu am de=chis =-am tras suflet,
C[mi-s poruncile tale-n cuget.
Ca ù t[, Doamne, =i m[miluie=te,
Pre tocmala c[rui te iube=te.
Pre cuv`ntul t[u s[-m tocme=ti pa=ii,
S[nu-m poat[ ]nvince pizma=ii.
De clévete de om tu m[scoate,
+i \-voi feri poruncile toate.
Ive=te-\ spre mine sv`nta fa\[
+i spre dereptatea ta m[-nva\[.
Ochii miei p[rau[izvor`r[,
Prin legea ta ce nu socotir[.

|ádec[1], x

Pre direptul faci, Doamne, giude\e,
S[s[certe to\ =i s[s[-nve\e.
Porunca ta este adevar[,
M[rturia ta-i vestit[-n \ar[.
M[tope=te jelea =i priin\a,
C[pizma=ii \-uitar[credin\a.
Cuv`ntul t[u herbinte-i ca focul,
+i =erbul t[u l-au iubit cu totul.

---

[1]]*n ms.* Sáde.

T`n[r sunt =i neb[gat]n sam[,
Dereptatea ta m-oi]nv[\a-m[.
Adev[rul t[u =i dereptatea,
+i legea-i vestit[-n toat[partea.
Sc`rbe =i cu greut[\ m-aflar[,
Poruncile tale m[-nv[\ar[.
M[rturia \] s-adevere=te
+i cu via\[-n veci m[-n\[lep\e=te.

Cof, q

Strigat-am spre tine, Doamne svinte,
+i s[mi-auz mi=ele cuvinte.
C[\-voi cerca, Doamne,-ntr-adevar[
Obiceiele de s-or =ti-n \ar[.
Strigatu-\-am, Doamne, =i m[scoate
Din greu =i din sc`rbele din toate.
+i \-voi \`nea sv`nta m[rturie
Ce-ai pus s[stea cu lege-n t[rie.
S`rguit-am strig`nd f[r[vreme
}n cuv`ntul t[u =i nu m-oi teme.
Mi s-au st`rnit ochii deminea\[
}n cuv`ntul t[u care m[-nva\[.
Glasul s[mi-ascul\ f[r[de grea\[,
Cu mila ta, Doamne, c[tr[via\[.
Gonacii cu r[u s-al[turar[,
Din legea ta urnindu-s-afar[.
Ce tu, Doamne, n-ii[1] pesti departe

[1] *nu vei.*

Cu calea ta cea de dereptate,
C[\-am cunoscut din m[rturie,
Carea-i urz`t dint[i]n vecie.

Re=, r

Vez]-mi greul =i de plec[ciune
+i cu legea ta m-d[iert[ciune.
Giudec[-mi giude\ul f[r[grea\[,
Cu cuv`ntul t[u, =i s[-m dai via\[.
Departe-i de cei f[r[credin\[
A ta, Doamne, sv`nt[ m`ntuin\[,
C[ce nu vor nice de departe
’N derept[\`le tale s[caute.
}ndurat e=ti de ieftin[tate,
+i m[cru\[-ntr-a ta bun[tate.
Mul\]-s ceia ce-m fac dodeial[,
F[c`nd goan[s[m[dea-n sminteal[,
Ce eu, Doamne, le \`i nesmintite
Ale tale m[rturii cinstite.
M-am s[cat prin cei f[r[de minte,
Ce nu-\ p[z[sc svintele cuvinte.
Iat[c[\-am iubitu-\ cuv`ntul
+i porunci ce-ai dat]n tot p[m`ntul.
+i cu mila ta s[-m trimi\ via\[,
+i de primejdi s[fiu far[grea\[.
Adev[rul \-este pre cuvinte
}ncep[tur[-n veci de mainte,
Giude\ele \-sunt]n dereptate,
Pre tocmal[bun[a=ezate.

+in, w

Boierii ie=ir[-ntr-alergate,
}n de=ert f[c`ndu-mi r[utate,
Ce eu av`nd de z`sa ta fric[,
N-am cugetat de d`n=ii nemic[.
De cuv`ntul t[u am bucurie,
Ca cela ce afl[bog[\`ie.
Str`mb[tatea am ur`t cu grea\[
+i \-am iubit legea cu dulcea\[.
Te-am l[udat]n z] =epte date
De giude\e =i de dereptate.
Legea ta cea sv`nt[cui le place,
Mil[s[-i g[sasc[-n trai de pace,
A=teptat-am a ta m`ntuin\[
+i \-am iubit porunca-n credin\[.
|-au feritu-\ a ta m[rturie
Sufletul mieu cu drag]n t[rie.
+i \-am p[z`t poruncile svinte
+i m[rturii]ntregi nesmintite,
+i c[ile mi-s]ndereptate
Spre-a ta, Doamne, sv`nt[bun[tate.

Tof[1], t

+i-naintea ta, Doamne, s-agiung[
F[gada mea =i smerita rug[.
+i s[-m trimi\ s-aib preste minune
Cuv`ntul t[u =i cu-n\[lepciune.

[1] *}n ms.* Taf

Denaintea ta, Dumnez[u svinte,
S[-m priime=ti mi=eaua rug[minte
+i-n cuv`ntul t[u cu dereptate
S[m[izb[ve=ti de greutate.
S[ias[din rostul mieu c`ntare
}nv[\at[-ntr-a ta-ndereptare.
Limba mea s[-\ spuie de cuvinte,
De porunci direpte de mainte.
M`na ta cea sv`nt[m[va scoate,
C-am iubitu-\ poruncile toate.
Doritu-\-am a ta m`ntuin\[,
+i legea ta o-nv[\ cu credin\[.
Mi=elul mieu suflet s[tr[iasc[,
Doamne svinte, s[te prosl[vasc[.
Giude\ele tale cele multe
La greul mieu, Doamne, s[-mi agiute.
M-am r[t[cit pierdut ca o oaie,
Cearc[-\, Doamne, =erbul la nevoaie,
De m[-ntoarce la turma ta sv`nt[,
}ntr-a tale porunci f[r[sm`nt[.

CUPRINS

PSALMUL
119

C[tr[Domnul, c`nd am sc`rb[,
Strig de-m ia greul din g`rb[.
Sufletul s[-m sco\ de sc`rbe,
Doamne, =i de rosturi str`mbe,
+i de limba cea s[ma\[,
De cuvinte ce-s cu grea\[.
La ce bine te va pune

Limba cea cu-n=el[ciune?
C[puternicul]= face
S[ge\`le iu\ de lance,
Cu jeratec]nfocate,
Celor din pustietate.
Vai, c[voia mi-i amar[,
Ce m-am streinat de \ar[,
Dep[rt`ndu-m[cu tarul,
De-am tins =etre cu Chidarul.
Mult[duc strein[tate,
Asuprit de str`mb[tate.
C[cu carii n-au priin\[
Li-s prietin cu credin\[,
+i c`nd le gr[iesc de pace,
Ei pun vrajb[ce le place.

CUPRINS

PSALMUL 120

M-r[dic ochii c[tr[munte,
Dinc[tro-m-vin s[mi-agiute.
Dumnez[u mi-i agiutoriul,
De folos]ntru tot sporiul,
C-au fapt ceriul cu cuv`ntul
+-au]nt[rit tot p[m`ntul.
Piciorul s[nu-\ dea-n sm`nt[
Din calea lui din cea sv`nt[,
Nice s[-\ cuprinz[somnul
Strajea ce \-au datu-\ Domnul,
De privéghe Izrailul
F[r[somn preste tot =irul.

Dumnez[u te va feri-te
    Supt umbr[, la z] herbinte,
C[\-va fi m`n[dreapt[
    C[tr[bine ce te-a=tapt[.
Zua nu-\ va fi de soare
    Z[duv, ce-\ va fi r[coare.
Nice luna te-a p[li-te
    Noaptea cu lucori herbinte.
C[Domnul]\ va fi v`nt[
    Sufletului f[r[sm`nt[,
De te va feri la-ntrare
    S[nu te-ating[pierzare,
+i la ie=it te va duce
    C[tr[r[paos cu dulce.

CUPRINS

PSALMUL 121

M[veselesc de vestea ce-m vine,
    De m[-mbie direp\ii cu sine
S[-ntr[m c[tr[Dumnez[u]n cas[,
    La curtea cea sv`nt[ce-= aleas[.
Eram oarec`nd st`nd cu mul\`me
    }n curtea ta, Ierusalime[1],
Ce =i de-acmu]nc[ni-om sui-ne,
    De ne-a spori Dumnez[u cu bine,
Cu mo=nenii t[i ce le \`i parte,
    Unde te zide=ti ca o cetate.
Acoló s[ne suim cu gloate,

[1] Pronun\at I-e-.

Din r[gúlele Domnului toate,
Pre uríc ce are Izrailul
A s[m[rturisi din tot =irul,
+i to\ credincio=ii ce-s]n lume
}\ vor m[rturisi sv`ntul nume.
Acoló vor =edea pre giude\e
Scaune, neveghind voaie-n fe\e,
La casa lui David la cea sv`nt[,
C`nd va veni Domnul f[r[ sm`nt[.
Pentr-aceea s[-ntreba\ de via\[
Ierusalimul[1]]n dulcea\[,
De bi=ug de pace cum petrece ;
Cine-l iub[sc, bi=ug nu-i va trece.
Dea-\ Dumnez[u]n s`la ta pace
+i-n turnuri bi=ug, precum]\ place!
Prin fra\`i miei, prietini =i rud[
|-am uratu-\ pace f[r[trud[,
+i prin casa ce-are-n tine Domnul
|-am priitu-\ de bine-n tot omul.

CUPRINS

PSALMUL 122

Mi-am r[dicat ochii miei cu rug[
C[tr[tine, Doamne,-n vreme lung[,
Din ceri, unde-\ este l[cuin\a,
|-am c[utatu-\ cu toat[priin\a.
Ca o slug[la sv`nta ta m`n[
+i ca =arba la m`ni de st[p`n[,
A=e-s ochii no=tri c[tr[Domnul,
S[ne miluiasc[pre tot omul.

+i cu mil[Domnul s[stejasc[
S[ne cru\e, s[ne miluiasc[,
C[cu multul ne-au umplut ocara
+i ponoslul de prin toat[\ara,
Sufletului oc[ri ce-i lucreaz[
Bog[ta=ii ceia ce zburdeaz[.

CUPRINS

PSALMUL 123

C[de n-ár fi cu noi s[stea Domnul,
Z`c[Izrailul =i tot omul,
C[de n-ár fi cu noi s[stea Domnul,
C`nd le vine toan[a tot omul,
De s[scoal[asupr[-ne-n prip[,
Ne-a sorbi-ne de vii de-am da-n r`p[,
C`ndu-= pornesc m`nia cu unde
Asupr[-ne-n pohoi s[ne-afunde.
+i sufletul nostru pohoi trece
Ca de p[r[u repede =i rece.
+i sufletul nostru trec[toare
+-au f[cut prin ap[nec[toare.
Blagoslovit s[fii cu ferice,
C[nu ne-ai dat, Doamne, s[ne strice
Cu din\ii lor, =i de v`n[toare
Ne-ai scos din la\ =i de la prinsoare.
Ca vrabia ne-ai scos, Doamne svinte,
Sufletele de curse cumplite,
+i s`l\ele celor ce vineaz[
Le-ai stricat, s[n-aib[s[ne piarz[.
C[tu, Doamne, cu sv`ntul t[u nume

Ne dai agiutorul t[u pre lume,
Precum dint[i ai z`s cu cuv`ntul,
De s-au f[cut ceriul =i p[m`ntul.

CUPRINS

PSALMUL 124

Carii s[nedejdiuiesc]n Domnul,
Aceia-s ca muntele Sionul.
Preste veci din loc nu s[cl[te=te,
Cine-n Ierusalim l[cuie=te.
Mun\`i pregiur Sion ca o roat[,
+i Domnul pregiur sv`nta sa gloat[,
De-acmu p[n[-n veci]ntr-a=ezare
Va pune de toate p[r\ str[j tare.
C[n-a l[sa Domnul s[s[mi=ce
P[c[to=ii, steagul s[-= r[dice,
Nice s[cuteze-n tot =ireagul
Preste derep\ s[-= puie toiagul,
Ferind pre direp\ s[nu deprinz[
La f[r[legi m`nule s[-= tinz[.
Ferice=te-i, Doamne,-n z] de plat[
Céi buni ce-s cu ineima direapt[,
Iar[ceia ce nu vor s[-\ creaz[
M`n[-i, Doamne, cu r[ii s[-i piarz[.
+i Izráil va l[cui-n pace,
}n tot =irul, precum lor le place.

PSALMUL
125

CUPRINS

C`nd ar]nturna Domnul s[-= vie
La urm[Sionul din =erbie,
Atunci ne-am m`ng`ia-n voaie bun[
+i ne-am bucura-ne depreun[.
Rostul ni s-ar veseli =i limba,
+i ne-am uita atunci toat[sc`rba.
Atunce ar z`ce-n limbi p[g`ne :
„Li s-au]ntors Dumnez[u cu bine“.
+i =-au m[rit mila spre noi Domnul,
De ni s[ferice=te-n tot omul.
+i ne-ntoarce, Doamne, cu tot pleanul,
Ca ome\ii c`nd s[rump la anul
De austrul ce sufl[cu cálduri,
De cur[p[rau[-n toate laturi.
Ceia ce =-au s[m[nat cu pl`nsuri,
S-or bucura secer`nd cu r`suri ;
Ceia ce m[rg s[m[n`nd cu jele,
+-vor culege veseli m[nunchele.

PSALMUL
126

C[de nú va zidi casa Domnul,
}n de=ert s-a trudi lucr`nd omul.
De n-a pune cet[\ei str[j Domnul,
}nz[dar =-a pierde strajea somnul.
Z[dar ve\ m`neca, de la cin[,
M`nc`nd pita cea de durori plin[,

Deda\ s[-= doarm[somn cum le place,
Iubi\`lor Domnului, pre pace.
Domnului ace=tia-s de mo=ie
Ficiori, road[de zg[u, plat[vie,
Ace=tia-s s[ge\ cu l[nci c[lite,
De m`n[ puternic sloboz`te.
Ferice de omul ce-= va face
Pofta dintr-]n= s[-i fie cu pace,
C[nu vor fi def[ima\ de gloat[
}n pizma= c`nd s[vor prici-n poart[.

CUPRINS

PSALMUL 127

Blagoslovi\ sunt to\ f[r[sam[
Carii slujesc Domnului cu team[,
Carii m[rg pre cale f[r[sm`nt[,
De-i plinesc porunca lui cea sv`nt[.
Din roada ta, dintr-agonisit[
Vei m`nca cu voaie nendoit[.
Fericit vei fi pre trai de via\[,
C[-\ va fi petrecerea-n dulcea\[.
Femeia ta va fi ca o vi\[
}n cas[-\, rodit[-n cuviin\[.
Cuconii t[i, st`lp[ri de masline
Pregiur mas[-\ de bun[t[\ pline.
A=e va fi ferice tot omul
Ce s-a teme-n priin\[de Domnul.
+i din Sion Domnul cu dulcea\[
S[-\ ureze, s[-l pr[ve=ti]n fa\[,
}n Ierusalim, sv`nta cetate,

S[te desfetez]n bun[tate.
Preste toat[via\a, cum]\ place,
Cuconi =i nepo\ s[-\ vez cu pace.
+i s[fie-n pace Izrailul,
Cu direp\ii petrec`nd]n =irul.

CUPRINS

PSALMUL 128

De dese ori s-au pus s[m[lupte,
Din tinere z`le, cu o=ti multe;
Spune, Izráil, s[s[-n\[leag[
Preste \ar[, s[nu prinz[tag[.
De multe ori s-au pus cu r[zboaie,
Din pruncie s[-m fac[nevoaie,
Ce nemic[n-au putut s[-m strice,
Puindu-mi-s[-n g`rb[cu price.
+-au lungit str`mb[tatea cu oaste,
S[-m dea r[zboi p[g`nii din coaste ;
Domnul direpţ, pizma= ce-or s[-m strice
Le-au desp[r\`t capul de cerbice.
S[s[-ntoarc[-nd[r[pt cu ocar[
Pizma=ii Sionului din \ar[
+i ca iarba de pre zidi nezmult[
De soare s[sece-n vreme scurt[,
S[n-aib[cu secerea-n ce trage
Secer[tori ce vor vrea s[bage.
+i ca cela ce culege spice,
S[n-aib[snop din ce s[r[dice,
+i drume\ii s[nu le gr[iasc[:
„Bine-a\ fi, Dumnez[u s[sporeasc[!“

PSALMUL

129

CUPRINS

Dintr-ad`nc \-am strigat, Doamne svinte,
+i s[mi-auz glas de rug[minte.
+i-ntr-auzul t[u, Doamne, s-agiung[
Glasul mieu cel ovilit de rug[.
C[de ne vei pune, Doamne,-n fa\[
R[ul, nu vom putea sta de grea\[
Denaintea ta, de grea mustrare,
Nice vom sc[pa de la certare.
Ce cu mila ta s[-m raz din carte
Gre=elele ce-m fac r[utate.
C[eu, Doamne, prin sv`ntul t[u nume
R[bd sud[lmi de la p[g`ni pre lume.
+i sufletul mieu cu drag te-a=tapt[,
P[n[vei veni-n vremea de plat[,
+i-n cuv`ntul t[u mi s[tope=te,
Doamne, sufletul de te dore=te.
Din strajea din zori =i p[n[-n noapte
S[-\ priveghe cre=tinul c`t poate,
Din strajea demine\ii cu somnul
S[raz[me Izráil la Domnul,
C[Domnul cu mila sa ne-a=teapt[,
Ca s[dea pentru noi de-agiuns plat[.
+i va r[scump[ra Izráilul
Din f[r[delegi preste tot =irul.

PSALMUL 130

CUPRINS

Doamne, nu mi-i inema m[rea\[,
Nice c[ù t[tura mi-i s[ma\[,
Nice am purces de-a m[suirea
}n minuni mai sus dec`t mi-i hirea.
C[de nu mi-am smeritu-mi tot r`ndul,
Ce mi-am m[rit sufletul =i g`ndul,
Cum pate cuconul c`nd s[-n\arc[,
De-l os[b[sc de s`n de la maic[,
A=e-n suflet s[mi s[dea plata.
Ca s[fie cu nedejdea gata
C[tr[Domnul, cu inem[tare,
Izráilul]n veci pre-a=ezare.

PSALMUL 131

Adú-\, Doamne, de David aminte,
Ce \] l-ai alesu-l de mainte,
De bl`nde\ea lui =i de r[bdare,
Ce \] s-au giurat pre a=ezare,
C[tr[Domnul de ce-au z`s f[gad[
Lui Dumnez[u f[r[de t[gad[.
De-a= intra-n s[la=ul mieu de cas[,
De-a= sui-m[pre strat de m[tas[,
De mi-a= ochii l[comi cu somnul,
S[dorm dulce, cum doarme tot omul,
+i t`mplele odihn[-= s[fac[
Pre c[p[t`i moale, s[le plac[,

P[n[n-oi afla l[ca= de Domnul
Lui Iiacov, s[-l vaz[tot omul.
}n Efratá i-auz[m de slav[,
Aflat-o-am]n c`mpi de dumbrav[.
Bl[ma\ de-i vom umbla prin s[la=e,
S[le pr[vim ce-s de dr[g[la=e,
S[ne-nchin[m, f[c`nd s[rb[toare,
Unde-au st[tut cu svinte-= picioare.
Scoal[, Doamne, de \-vin la odihn[
Ce-am g[tatu-\, s[-m v[z voia plin[,
Tu =i racla ce \i-i de svin\ie.
Preu\`i t[i slujba-n r`nd s[-= \`ie,
}n podoabe dirept s[s[-nvasc[
+i svin\ii t[i s[s[veseleasc[
Pentru David ce \i-i a ta slug[,
Ce l-ai pusu-l crai]n vreme lung[.
Nu-\ ]ntoarce a ta sv`nt[fa\[
De unsul t[u cu ur[de grea\[.
Domnul s-au giurat]ntr-adevar[
Lui David s[nu-l schimbe din \ar[:
„Din p`ntece ce-\-va ie=i plodul
}\ voi pune-n scaun]n tot rodul,
De-m vor \`nea fe\ii t[i cuv`ntul
+i s[stea precum ni-i giur[m`ntul.
+i m[rturii ce li-oi da s[-nve\e
S[nu-ntoarc[-n n[ravuri s[me\e,
+i hiii lor vor =edea-n vecie
}n scaunul t[u cel de cr[ie“.
C[Dumnez[u =-au ales Sionul,
L[cuin\[s[-= fac[cu omul :
„Aceasta mi-i odihna g[tat[

Ce mi-am ales]n veci a=ezat[.
+i acicea m-va fi l[cuin\a
Ce mi-am iubit cu toat[priin\a.
V[duva ei ura-i-voi de bine,
Mi=eilor ei le voi da p`ine.
Preu\`i ei le voi da s[-mbrace
De izb`nd[ ve=m`nt =i de pace,
+i svin\ii lui s-aib[voaie bun[,
Bucurie cu to\ ]mpreun[.
+i acoló]i voi cre=te steagul
Lui David, s[-i fie-n tot =ireagul.
Unsului mi-am g[tat lum`nare,
Pizma=ii lui vor hi de mustrare.
Iar[lui]i voi da s[s[-nvasc[
}ntr-a mea svin\ie, s[-nfloreasc[“.

CUPRINS

[COMENTARIU PE MARGINEA PSALMULUI 132]

Aceste patru p[rechi de stihuri le-am scornit eu,
pr[vind acest psalom a lui.

Cine face zidi de pace,
Turnuri de fr[\`ie,
Duce via\[f[r[grea\[
’Ntr-a sa bog[\`ie.
C[-i mai bun[, depreun[,
Via\a cea fr[\asc[,
Dec`t arm[ce destram[
Oaste vitejasc[.

PSALMUL 132

CUPRINS

C`t este petrecerea de bun[
    C`nd l[cuiesc fra\`i]mpreun[.
Atunce pre cap mirul le vine
    Ca lui Aáron, de-i =ede de bine,
De miros ce-i vine cu dulcea\[,
    C`ndu-i merge mirul preste fa\[,
De pre barb[merge pre ve=minte,
    P[n[-n poale pre unde-s tivite,
Ca roua ce vine din Ermonul,
    De pogoar[-n muntele Sionul.
C[-ntr-aceasta a pus giuruit[
    Dumnez[u de via\[fericit[.

PSALMUL 133

Iat[acmu face\ mul\[mit[
    Lui Dumnez[u, cu rug[priimit[,
+i s[-l cuv`nta\ bine-n tot omul,
    +erbii to\ ce sluji\ pregiur Domnul,
Carii dvori\ la Domnul]n cas[,
    }n cur\`le cele de m[tas[.
+i nop\`le \`ind dvorb[lung[,
    V[r[dica\ m`nule pre rug[,
}n locurile lui cele svinte,
    Cu rug[ciuni la Domnul pri ì mite.
+i ca s[-\ dea bun[cuv`ntare

Dumnez[u din Sion =i spori mare,
Ce-au poruncit s`ngur cu cuv`ntul
De s-au f[cut ceriul =i p[m`ntul.

CUPRINS

PSALMUL 134

L[uda\ a Domnului sv`nt nume*,
+erbii lui Dumnez[u to\ din lume,
Carii dvori\ ]n cas[la Domnul,
}n cur\`le lui svinte, tot omul.
L[uda\ pre Domnul cu dulcea\[,
Numele s[-i c`nta\, c[-i de via\[,
C-au ales pre Iacov Domnul =ie,
Pre Izrail s[-i fie mo=ie.
+-am cunoscut pre Domnul c[-i mare,
Domnul nostru-n to\ domnii mai tare.
Toate ce vru Domnul a le face,
Pre p[m`nt =i-n cer, le-au fapt cu pace,
}n m[ri =i pre la toat[genunea,
De =-au ivit Dumnez[u minunea.
Suind núori de preste hotar[,
}n ploi fece fulgere cu par[,
Dintr-a sale c[m[ri sco\`nd v`ntul,
De-i fece porunca =i cuv`ntul.
+i ucis[p`rga-n tot Eghiptul,
Din dobitoc, din om, din tot viptul.
Trimisu-\-au]n tine, Eghipte,
Semne, minuni, de vei \`nea minte,

* 5 perechi.

Preste Faraon =i cu tot sfatul,
De l-au certat =i l-au usturatu-l.
B[tu Domnul multe limbi p[g`ne
+i-mp[ra\ ucis[pentru tine,
Pre-mp[ratul Sion Amoreanul
+i pre Og din Vasan, cu tot neamul.
+i toate cr[iile b[tr`ne
A lui Hanaan, ce-s limbi p[g`ne.
+i dede p[m`ntul lor mo=ie
Lui Izrail]n veci s[=i-l \`ie.
Doamne, numele t[u s[veste=te
}n rod de rod de s[pomene=te.
C[pre dereptate \-giudeci \ara,
De-i r[dici ponoslul =i ocara.
+i =erbilor t[i cu m`ng`iere
Le-ascul\ ruga la greu de durere.
Idolii p[g`nilor, ce-nchin[
Aur =-argint, sunt f[cu\ de m`n[.
Gur[au =i nu pot s[gr[iasc[,
Cu ochi sunt =i nu pot s[z[reasc[,
Urechi au =i nu pot s[auz[,
Nice abur nu le este-n buz[.
Tocma s[le fie cine-i face
+i-= cearc[de la d`n= dar =i pace.
Casa lui Izráil, z`ce-\ tare
Lui Dumnez[u bun[cuv`ntare.
Casa lui Aron s[mul\[masc[
+i pre Domnul s[blagoslovasc[.
+i din casa lui Lévii tot omul
S[binecuvinteze pre Domnul.
+i carii ave\ de Domnul team[,

Blagoslovi\ Domnul f[r[sam[.
Blagoslovit s[fii, Doamne svinte,
Din Sion ce petreci de mainte,
Unde \-ai f[cutu-\ l[cuin\[
}n Ierusalim de st[-n credin\[.

CUPRINS

PSALMUL 135

M[rturisi\ pre Domnul[*],
C[-i bun c[tr[tot omul,
+i mila lui tr[ie=te
Pre veci de s[l[\e=te.

V[m[rturisi\ tare
Lui Dumnez[u ce-i mare
+i-i spune\ dereptatea
Pre veci]n toat[partea.

Celúia ce domne=te
Preste domni, de-i spore=te,
Mila lui cea n[l\at[
Pre veci]i m[surat[.

Ce-au f[cut minuni mare,
Da\ veste de d`ns tare,
C[i-i mila vestit[,
Preste veci socotit[.

* 7.

Ce-au fapt ceriul cu g`ndul
De-= \`ne-ntreg tot r`ndul,
Cu mila sa cea mare,
Ce-i]n veci pre-a=ezare.

+-au]nchegat p[m`ntul
Dintr-ap[cu cuv`ntul,
A lui mil[s[=tie
C[-i cru\at[-n vecie.

F[cut-au lumini mare,
De dau raze =i zare,
Cu a sa mil[sv`nt[
Ce st[-n veci f[r[sm`nt[.

Soarelui i-au dat s-aib[
S[fac[zu[alb[,
S[sloboaze lucoare,
Prin mil[st[t[toare.

Preste nop\ au pus lun[
Cu stelele-mpreun[,
Mila sa s[-= arate
Pre veci cu bun[tate.

Ce-au b[tut]n Eghiptul
Toat[p`rga =i viptul,
C[i-i mila de-atunce
Preste veci cu g`nd dulce.

Ce-au scos izrailtenii
Dintre to\ eghiptenii,

F[c`ndu-=]n veci nume
De milostiv pre lume.

Cu m`na sa cea mare,
Cu bra\ul s[u cel tare,
Preste veci s[-= arate
Mila de bun[tate.

C-au desf[cut prin Mare,
Prin cea Ro=ie, c[rare,
}n veci ca s[-= ivasc[
Mila dumnez[iasc[,

De-au trecut prin genune
Izrail cu minune,
Mila s[-i \`ie minte
Preste veci]nainte.

+-au r[sturnat]n mare
Pre Faraon cel tare,
Cu c`t i-au fostu-i s`la,
S[-= arate-n veci mila.

+i gloata sa cea sv`nt[
+-au purtat f[r[sm`nt[,
Prin locuri de pustie,
F[c`nd mil[-n vecie.

Struncinat-au crai mare,
R[zboi d`ndu-le tare,
Mila duimnez[iasc[
Preste veci s[-= vesteasc[.

+i ucis[crai bóinici,
F[c`nd pre-ai s[i sfobodnici,
Cu mila sa cea mare,
Necuprins[-n hotare.

Pre Sion Amoreanul
L-au ucis cu tot neamul,
Prin mil[-ndur[toare,
Ce-i]n veci st[t[toare,

+i pre Og uria=ul
L-au rumpt cu tot s[la=ul,
Mila dumnez[iasc[
Cu noi s[v[cuiasc[.

|ara lor cea s[ma\[
Au dat s[=i o-mpar\[,
Mila lui s[s[vaz[
Preste veci l[s`nd raz[.

S[o m[sure-n =irul
+erbul s[u, Izrailul,
Ca s[-i fie mo=ie
Prin mila sa-n vecie.

C[la loc de durere
Ni-i Domnul m`ng`iere,
+i mila lui cea larg[
Preste veci tot st[-ntreag[.

+i c`nd ne vine greul,
Ne scoate din tot r[ul,

C[Domnul g`nd bun poart[
}n veci pentr-a sa gloat[.

Care d[hran[-n \ar[,
De iarn[=i de var[,
+i trimite dulcea\[
Cu mil[-n veci de via\[.

+i s[da\ mul\[mit[
Lui Dumnez[u prïimit[,
C[ceriul =i p[m`ntul
Cru\[-n veci cu cuv`ntul.

CUPRINS

PSALMUL 136

La apa Vavilonului,
Jelind de \ara Domnului,
Acoló =ezum =i pl`ns[m
La voroav[ce ne str`ns[m,
+i cu inem[amar[,
Prin Sion =i pentru \ar[,
Aduc`ndu-ne aminte,
Pl`ngeam cu lacr[mi herbinte.
+i bucine ferecate
L[s[m prin s[lci aninate,
C[acoló ne-ntrebar[
Aceia ce ne pr[dar[
S[le z`cem viers de carte
}ntr-acea strein[tate,
Ca-n sv`nt muntele Sionul

C`nt[ri ce c`ntam la Domnul.
Ce nu ni s[da-ndem`n[
A c`nta-n \ar[strein[.
De te-a= uita, \ar[sv`nt[,
Atuncea s[-mi vie sm`nt[,
+i direapta mea s[uite
A schimba viers]n l[ute!
+i s[mi s[prinz[limba
De gingini, jelindu-mi sc`rba,
De te-a= mai putea uita-te,
Ierusalim[1] cetate,
Nainte de nu te-a= pune
}n pomene-n z`le bune.
S[nu uí\, Doamne svinte,
De Edom ce-au z`s cuvinte
Svintei cet[\ ]mprotiv[,
Cu r[u din gur[zlobiv[:
„R[s`pi\]-i zidiuri nalte,
De=erta\ de bun[tate!“
Tu, fat[vaviloneasc[,
R[ul va s[te t`lneasc[!
Va fi =-acela-n ferice
Ce-\-va veni s[te strice,
C[\] s[va-ntoarce darul,
Cum ne-nchini tu cu p[harul,
C`nd cuconii t[i de ziduri
Vor zdrobi-i ca ne=te h`rburi.

[1] *Pronun\at* I-e-.

PSALMUL 137

CUPRINS

M-oi ruga-m[\ie, Doamne svinte,
Cu inem[-ntreag[denainte,
+i-ntre]ngeri]\ voi c`nta-n fa\[,
C[mi-asculta= graiul cu dulcea\[.
+i-n sv`nta ta cas[m-oi ruga-m[
Numelui t[u =i m-oi]nchina-m[,
Pentru mil[=i pentr-adevar[,
Ce \-ai m[rit sv`nt numele-n \ar[.
+i ori]n ce z] te voi striga-te,
S[mi-ascul\ de s`rg la greutate!
+i-n sufletul mieu s[dai putere,
S[-m sporeasc[f[r[de sc[dere.
+i s[\] s[roage, Doamne svinte,
}mp[ra\`i to\ pre denainte,
C[\-au auz`tu-\ to\ cuv`ntul
}mp[ra\`i de pre tot p[m`ntul.
+i s[-\ c`nte, Doamne, pre c`ntare,
Pentru slava ta ce este mare.
Domnul unde =ede, de la nalturi,
Vede lumea preste toate laturi.
+i de-a= merge prin mijlóc de grea\[,
M-ii[1] feri-m[=i-m vei tinde via\[.
Pentru pizma=ii miei ce pun pizm[,
}\ vei tinde de m-ii[1] izb[vi-m[.
+i m-ei[1] scoate, Doamne, cu direapta,

[1] *m[vei.*

+i cu st`nga ta le vei da plata.
C[mila ta, Doamne,-n veci tr[ie=te,
Lucrul svintelor m`ni]\ spore=te.

CUPRINS

PSALMUL 138

Doamne, tu mi-ai pus ispit[,
Ca s[m-ar[\ f[r[sm`nt[.
+iderea mea =i culcatul
Tu-m =tii, Doamne, =i sculatul.
+i g`ndul mieu de departe
L-=tii c[nu-i cu r[utate.
C[r[ri, potici mi-s cercate
De sv`nta ta bun[tate
+i-m vez =i calea de-i str`mb[,
C[n-am viclé=ug]n limb[.
Tu mi-ai cunoscut t`rz`iul,
De-l t`lne=ti cu timpuriiul.
+i tu m-ai f[cut din tin[,
Lu`nd cu sv`nta ta m`n[.
+i nepriceput r[m`ne
}n\[lesul t[u de mine,
C[\i-i mare-n\[lepciunea,
De nu poci s[-i =tiu minunea.
+i de duhul t[u n-am fug[,
Ca s[scap s[nu m-agiung[,
Nice de sv`nta ta fa\[
N-am]ntr-alte p[r\ pova\[.
C[tr[ceri de m-a= sui-m[,

E=ti acoló, de m-ei[1] =ti-m[,
De-a= pogor] unde-i iadul,
+i de-acolo m-dé=chiz vadul,
De-a= zbura spre deminea\[
Preste m[ri f[r[pova\[,
Cu m`na ta cu cea st`ng[
M-ai purta f[r[de t`ng[,
+i cu direapta ta sv`nt[
M-ai \`nea f[r[ de sm`nt[.
+i-ntunerec ce s-ar face,
Nu m-a= teme s[m[calce,
C[noaptea m-ar desf[ta-m[
Cu lumin[f[r[sam[.
C[-ntunerecul s-albe=te
De tine, c`nd te z[re=te,
+i noaptea s[lumineaz[
Ca zua, sloboz`nd raz[.
C[-ntunerec =i lumin[
}\ este, Doamne, pre m`n[.
Tu m-ai pl[m[dit]n ma\e,
De m-ai dat maic[-mea-n bra\e.
| -voi m[rturisi-n minune
De stra=nic =i te voi spune
De lucruri ce faci mirate,
’N sufletul mieu r[sfirate.
C[mi-s de tine-n=irate
Oasele =i m[surate,
+i statul mi-i de supt tin[,
F[cut de sv`nta ta m`n[.

[1] *m[vei.*

+i ochii t[i, Doamne svinte,
}m v[d lucrul de mainte,
C[-n cartea ta to\ chiline
S[vor scrie, cum s[vine,
+i s-or zidi-n z] de via\[,
Nemic[s[n-aib[grea\[.
C[mie m-este cinstit[
Ceata ta, Doamne, cea sv`nt[,
Ce i-ai datu-i cu t[rie
S[s-a=eze pre cr[ie,
S[mul\asc[-ntr-a=ezare
Ca arina de pre mare.
+i eu]nc[m-oi scula-m[
Ca s[-\ fiu, Doamne, pre sam[.
+i-i vei ucide din via\[
Pre ceia ce-\ sunt cu grea\[.
C[oamenii crun\ ]n s`nge
De la mine s-or]mpinge,
Ce cuget[r[utate
De iubita ta cetate.
Aceia ce \]-s cu grea\[
Mi-s ur`\ a-i vedea-n fa\[,
C[de d`n=ii m[tope=te
R`hna =i m[ve=teze=te,
+i de d`n=ii m[-nstrein[
Pizma lor acea b[tr`n[.
Cearc[, Doamne, de g[se=te
Ce-\ inema mea prie=te,
+i-m]ntreab[de c[rare,
C[-\ priesc cu a=ezare.
+i din c[rarea de sm`nt[
M[du-n calea ta cea sv`nt[.

PSALMUL 139

CUPRINS

Doamne, scoate-m[de sc`rb[
+i-m ia r[ul de pre g`rb[,
+i de om viclean m[scoate,
De str`mb[t[\`le toate,
+i de ceia ce scornir[
Dintru inema lor p`r[.
Toat[zua s[g[teaz[
Pre r[zboi, =i nu s-a=az[.
+i =-au ascu\`tu-= limba
Ca de =erpe, f[c`nd sc`rba,
Ca viperea-nvenineaz[
Cu buzele lor s[piarz[.
Fere=te-m[, Doamne svinte,
De la m`ni ce sunt cumplite.
Dintre oameni f[r[lege,
Doamne, tu vin de m-alege,
Ce sf[tuiesc s[-=]ntinz[
La\urile s[m[prinz[,
Puind piedici pre c[rare
+i cu nad[de pierzare.
Gr[it-am, Dumnez[u svinte:
„Doamne, tu m[ia aminte,
+i glasul mieu s[te-agiung[
Cu mi=eaua mea de rug[“.
Doamne, Doamne, s[-m hii v`nt[
Cu puterea ta cea sv`nt[,
Preste capul mieu umbreaz[
’N z] de toi, s[nu m[vaz[.

Nu l[sa, Doamne, cu nad[
Pre pizma= s[-m dea dosad[,
Nice l[sa s[m[vaz[,
C[li-i g`ndul s[m[piarz[,
De le-a= putea c[dea-n la\e,
Asupra mea s[s[nal\e.
Capetele ce-nv`rtir[,
Buzele ce-= schimos`r[,
Preste d`nse foc s[caz[
Cu jeratic =i s[-i arz[,
+i s[-i bagi]n r[utate,
S[nu stea de greutate.
+i omul ce-i r[u de limb[
Pre p[m`nt s[ pa\[ sc`rb[,
S[-l vineze str`mb[tatea,
Ca s[-= vaz[r[utatea.
}n\[les-am c[e=ti gata,
Doamne, de vei face plata,
Cu giude\ ce vei alege
De pre cei f[r[de lege,
Pentru mi=ei ce \i-i mil[,
S[-i sco\ de la greu =i s`l[.
C[direp\ii preste lume
|-vor m[rturisi sv`nt nume,
+i pr[vindu-\ sv`nta fa\[
S-or veseli cu dulcea\[.

PSALMUL 140

CUPRINS

|-am strigatu-\, Doamne svinte,
S[mi-ascul\ de rug[minte,
C`nd]\ strig din greutate,
S[-m r[spunz cu bun[tate.
Ruga mea cea ovilit[
S[-\ fie, Doamne, priimit[,
Ca t[m`ia-n sv`nta fa\[
Cu mireazm[de dulcea\[.
+i m`ni tinse, ovilite,
S[-m priime=ti, Dumnez[u svinte,
Ca f[gada cea de sfar[
Ce s[j[rtve=te de sar[.
Pune-mi straje s[-m fereasc[
Pregiur rost, s[nu-\ gre=asc[,
+i-nchisoare pregiur gur[,
S[nu z`c cuv`nt de ur[.
Nu-m da inem[s[ma\[,
S[nu cuget g`nd de grea\[.
Cu carii fac str`mb[tate
S[nu-m dai cu d`n=ii parte.
Direptul m[va-nfrunta-m[
+i cu mil[m-a certa-m[,
Iar[r[ul s[n-agiung[
Cu oloi capul s[-m ung[.
Ce m[rog, Dumnez[u svinte,
S[m[iei de d`n= aminte,
+i de cei cu giudecie,
Carii umbl[-n volnicie,

De vor =i piatra s[-nghi\[
    +i nu caut[s[s[s`m\[.
+i mi-ascult[, Doamne svinte,
    Rugi de graiuri ovilite,
C[str[bat de trec ca untul,
    De dau jele-n tot p[m`ntul.
C[cu iadul mi-s]n hoarb[
    Biete oase, s[m[soarb[.
+i spre tine l[cr[maz[
    Ochii miei, vr`nd s[te vaz[,
C[tu, Doamne, mi-e=ti nedejde
    S[m[sco\ de la primejde,
S[nu-mi sufletul despar\[
    De la a ta sv`nt[fa\[.
+i m[scoate dintre la\uri
    Ce mi-au tins de toate laturi,
+i de carii pun sminteal[
    S[m-arunce la gre=al[,
Ca s[caz[-ntr-a sa mreje
    P[c[to=ii, st`nd cu steje.
Eu s[scap dintr-a lor s`l\[,
    S[m[treci spre m`ntuin\[.

CUPRINS

PSALMUL 141

Strig cu glasuri ovilite
    C[tr[tine, Doamne svinte,
+i mi=aua mea f[gad[
    Voi v[rsa f[r[t[gad[
Denaintea ta, d`nd =tire

Ca s[-m fii de izb[vire,
Pentru greu ce mi s[str`nge
Pregiur suflet, de m[st`nge.
Precum vez c[pre c[rare
Mi-au tins la\uri de pierzare,
+i pre c[i]m sunt supuse
De la pizma=ii miei curse.
Din direapta caut =i-n st`nga,
+i nu-i s[-m potoal[t`nga.
A fugi nu poci departe,
Nime nu-i s[-m \`ie parte.
Bietul suflet mi s[trece,
C[n-am cine s[m[cerce.
Am strigat cu rug[minte
C[tr[tine, Doamne svinte,
+-am gr[it c[tu-m e=ti v`nt[,
De-m e=ti sor\ =i parte sv`nt[
}n \ara cea f[r[grea\[,
Unde petrec cei]n via\[.
+i s[-m socote=ti de rug[
}n pedeaps[ce sunt lung[,
De pizma= ce m[gone=te,
+i vin de m[izb[ve=te.
C[pizma=ii s[-nviteaz[
Bietul suflet s[mi-l piarz[.
Ce s[-l sco\, Dumnez[u svinte,
Den tunerecuri cumplite,
Ca s[spui sv`ntul t[u nume
Tuturor ce sunt]n lume.
C-abia direp\ii m-a=teapt[
P[n[c`nd]m vei da plat[.

PSALMUL 142

CUPRINS

S[mi-ascul\ f[gada, Doamne svinte,
+i s[-mi socote=ti de rug[minte.
Adevara ta =i dereptatea
S[-m potoal[toat[greutatea.
+i cu =erbul t[u s[nu-ntri-n pir[
Prin gre=ele ce mi s[-nglotir[.
Nime cine-i viu s[nu cuteze
Denainte-\ s[s[-nderepteze.
Pizma=ul mieu, Doamne, ocole=te
Dup[bietu-mi suflet de gone=te,
+i via\a mea o calc[cu pravul
+i cu \[rna, precum i-i n[ravul,
De m[bag[-n pe=ter[ad`nc[
Cu =ederea =i-n gauri de st`nc[.
Prin tunerec uitat =ez ca mortul,
De mi-am m`hnit sufletul cu totul.
+i mi-i trist[inema-ntru mine,
| `ind minte de z`le b[tr`ne.
Din lucruri ce-ai f[cut minunate
|-am cugetat a ta bun[tate,
R[dic`ndu-m m`nule mi=ele
C[tr[tine, s[-m ier\ de gre=ele.
C[mi-i sufletul s[c ca o \ar[
Ne-av`nd ap[ ]ntr-[ei hotar[.
De s`rg s[mi-auz, Dumnez[u svinte,
Din suflet s[c mi=ea rug[minte.
Nu-\ ascunde luminata fa\[
Despre mine, sup[rat de grea\[,

S[nu m[pogor]n putregiune,
Ce s[-m trimi\, Doamne, iert[ciune.
Cu mil[-mpreun[deminea\[
Veste bun[s[-m dai f[r[grea\[,
C[spre tine, Doamne, am nedejde
S[m[sco\ de greu =i de primejde.
+i mi-arat[calea cea direapt[,
C[sufletul mieu, Doamne, te-a=tapt[
S[m[sco\ cu m`na ta cea sv`nt[
Din pizma=ii miei ce m[-nsp[m`nt[.
N[zuiescu-\, Doamne, de m[-nva\[
A nu face lucruri ce \i-i grea\[,
C[tu, Doamne,]m e=ti Dumnez[ul
Carele m[sco\ de la tot r[ul.
+i duhul t[u cel bun m[va duce
La p[m`ntul cel dirept =i dulce.
Pentru vestea sv`ntului t[u nume,
S[-m dai via\[direapt[pre lume.
+i sufletul cu sv`nta ta mil[
S[-mi izb[ve=ti de greu =i de s`l[.
Carii de=ert]m fac sup[rare
S[le sloboz asupr[pierzare,
C[eu]\ sunt slug[de mainte
Cu sufletul mieu, Dumnez[u svinte.

CUPRINS

PSALMUL
143

Bun[cuv`ntare ]\ voi z`ce
S-aibi, Dumnez[u svinte, cu ferice,
C[mi-ai datu-mi m`nulor la lupt[

’Nv[\[tur[spre v`rtute mult[.
Degetelor mi-ai datu-mi pre arm[,
De-s la r[zboi ager f[r[sam[.
+i la grije m-e=ti raz[m =i v`nt[
Cu pav[\a ta, Doamne, cea sv`nt[,
De-ai supusu-mi oamenii supt mine
Prin nedejde ce-am, Doamne, spre tine.
Dar[omul ce este pre lume,
De \-ai spusu-\ lui sv`ntul t[u nume,
B[g`ndu-l]n sam[de de-a hirea
Fiiul de om ce-i trece m[rirea?
C[omul, c`t de de-a hirea-n \ar[,
Z`lele-i trec ca o umbr[rar[.
Ce te pogori din ceri cu o=ti multe,
De te-atinge de v`rvuri de munte,
S[s-aprinz[s[le marg[para,
S[l[\asc[fum pre toat[\ara.
S[dai groaz[cu fulgere-n oaste,
S[-i s[ge\ cu tr[snete din coaste.
De deasupra s[-\ sloboz[=ti m`na,
Pre pizma=ii s[-i mesteci cu tina.
+i s[m[sco\, Doamne, din tot toiul
+i de ape ce vin cu pohoiul,
+i de ceia ce m[-nstreineaz[,
De-= pun m`na cu r[u s[m[piarz[,
Carii gr[iesc cu gur[de=art[
+i li-i str`mb[ m`na cea dreapt[.
C`ntec nou ]\ voi z`ce-n n[roade,
}n ps[ltire, Doamne,-n zece coarde,
De izb`nd[ce dai s-aib[craiul,
De-l izb[ve=ti =i-i delúngez traiul.

Pre David, ce-\ este a ta slug[,
    De nu la= cu spata s[-l agiung[,
Izb[ve=te =i m[ia de m`n[
    De la fiii a limb[strein[,
Ce li-i gura-n voroav[de=art[
    +i li-i str`mb[ m`na cea direapt[,
Ce li-s fe\ii ca ne=te ml[di\[
    Ultuit[, de dau cuviin\[,
+i fetele le sunt cu podoab[,
    Ca beserica la z] de hoarb[,
+i l[z`le le sunt]ndesate,
    De izbucnesc dentr-unele-ntr-alte.
Oile lor le sunt plodicioase,
    Cu pr[s`l[ ie=ind =i l`noase,
Boii le sunt gra= ca ne=te tauri,
    Ocoalele-ntregi, f[r[de gauri.
}n uli\ele lor nu v[z t`ng[,
    Nice este-ntr-]n= nime s[pl`ng[.
Acestora oameni le vor z`ce
    C[s[\`ne de d`n=ii ferice,
Iar[mai ferice-i de tot omul
    Ce le este lor Dumnez[u Domnul.

CUPRINS

PSALMUL 144

}n[l\a-te-voi, Doamne-mp[rate,
    Binecuv`nt`nd de bun[tate
Blagoslovit =i sv`ntul t[u nume,
    Ce-i cu vecii cinstit preste lume.
'N toate z`le]\ voi ura bine,

’N veci pre nume f[lind, cum s[vine.
L[udatu-i Dumnez[u =i mare,
+i m[rirea-i trece de hotare.
Lucrurile tale-s l[udate
’N rod de rod, c[sunt cu bun[tate,
+i-\ povestesc to\ de sv`nta s`l[
Ce-ai ar[tat preste to\ cu mil[.
Vor gr[i cu mare cuviin\[
De slava ta, spuind cu credin\[,
Minuni =i ciudese vor r[spunde,
Lucruri]nsp[imate n-or ascunde,
Ce-n tot locul vor face la =tire
De vestita ta, Doamne, m[rire.
Binele t[u cel mult \`ind minte,
L-or izbucni din rost, Doamne svinte,
+i cu a ta sv`nt[dereptate
|] s[vor bucura-n bun[tate.
}nduratu-i =i milostiv Domnul,
C[rabd[-ndelung pentru tot omul.
Bunu-i Domnul =i milos, =i dulce
Spre tot lucrul s[u ce-au fapt de-atunce.
S[-\ m[rturisasc[denainte
Lucrurile tale, Doamne svinte,
+i svin\ii t[i s[te fericeasc[
}n slava ta]n cea-mp[r[teasc[,
R[spunz`nd de sv`nta ta putere
Preste lume, f[r[de t[cere.
Fiii omene=ti to\ s[-n\[leag[
De s`la ta, Doamne, de cea larg[,
+i de slava ta cea-mp[r[teasc[
’N cuviin\[s[s[povesteasc[.

Cr[ia ta este, Doamne svinte,
}n to\ veci cr[ie de mainte,
+i domnia \-este domnitoare
}n tot rod de rod de-i st[t[toare.
Cuvintele tale-s credincioase,
Lucrurile]\ sunt cuvioase,
C[tu, Doamne, sprejine=ti cu tine
Pre cei c[zu\, s[nu s[d[r`me.
+i tu r[dici, s[nu s[-mpresoare,
Pre cei surpa\, de-i pui pre picioare.
Ochii ca ù t[tuturor la tine,
+i tu le dai hran[, cum s[vine,
De=chiz`ndu-\ a ta sv`nt[m`n[,
+i saturi pre to\ cu voaie plin[.
C[e=ti dirept, Doamne,-ntr-a ta cale
+i cuvios]n faptele tale.
Aproape e=ti, Doamne, cui te strig[
Cu adev[r la greu =i la t`ng[.
Carii \-au de team[, li-i pre voaie,
C[le ascul\ ruga la nevoaie.
+i tu, Doamne, pre cei cu priin\[,
Ce te iub[sc, le faci socotin\[,
Iar[pre p[c[to=]i vei =terge
+i-i[1] pierde pre cei f[r[de lege.
Lauda ta, Doamne, o voi z`ce
Cu rostul mieu]n mare ferice,
+i tot omul s[-\ blagoslovasc[
Sv`ntul nume-n veci ce-a s[tr[iasc[.

[1] *+i]i vei.*

PSALMUL 145

CUPRINS

L[uda-voi pre Domnul]n via\[,
}n tot custul mieu, f[r[de grea\[,
+i voi c`nta l[ud`nd pre Domnul
Dumnez[ul mieu c[tr[tot omul.
Nu v[pune\ nedejdea pre craiul,
Pre hiiul de om ce nu-i st[traiul,
Nice la greu poate s[agiute,
La primejde =i la r[zboi iute.
C[sufletul lui]nc[s-a trece
+i s-a-ntoarce-n p[m`ntul s[u rece,
+i la zua ceea]= va pierde
Mintea toat[=-averea-n ce crede.
Ferice va fi preste tot locul
Cine-= pune pre Domnul n[rocul,
Pre Dumnez[u ce-au f[cut p[m`ntul
+i ceriul, =i marea cu cuv`ntul,
+i toate ce-ntr-]nsele s[mi=c[,
Domnul ce le-au f[cut din nemic[,
Ce-= \`ne-ntreg toat[adevara
+i giude\ul]n veci, de =ti \ara.
Celor asupri\ de str`mb[tate
Le face giude\ =i dereptate,
+i fl[m`nz`lor trimite hran[,
+i golilor ve=minte pre iarn[.
Domnul ce sloboade din obede
+i orbului d[minte de vede,
+i pre cei c[zu\ ]i sprejine=te,
Iar[pre cei direp\ ]i iube=te.

+i fere=te pre cine-i nemernic,
Pre v[duv[, s[rac =i cucernic.
Iar[pre p[c[to=ii cu totul
}i va pierde Domnul din tot locul.
+i preste veci va-mp[r[\] Domnul
De pre muntele s[u sv`nt, Sionul,
Preste rod de rud[s[tr[iasc[
}n cinstea sa cea dumnez[iasc[.

CUPRINS

PSALMUL 146

L[uda\]-l cu c`ntec pre Domnul,
C[i-i c`ntecul bun]n tot omul.
+i c`nt[ri cu dulcea\[s[-i fac[
Lui Dumnez[u de cinste, s[-i plac[.
C[zide=te Ierusalimul[1],
Ca s[bage-ntr-]ns pre tot cre=tinul,
+i pre tot Izrailul s[str`ng[,
S[petreac[-ntr-]ns f[r[de t`ng[.
Cela ce d[leacuri f[r[sm`nt[
C[rora sunt cu inema fr`nt[
+i le leag[fr`nturi sf[r`mate,
De-i schimb[din boal[-n s[n[tate,
Cela ce-au pus stelelor m[sur[
+i numere carea= pre f[ptur[,
Mare este Domnul de t[rie,
+i g`ndul lui nime nu-i s[-l =tie.
Domnul pre céi buni]i sprejine=te,

[1] *Pronun\at* I-e-.

+i s[me\`i la p[m`nt smere=te.
}ncepe\ lui Dumnez[u cu strune
De-i c`nta\ cu viers s[s[r[sune,
+i s[-i c`nta\ c`ntec cu dulcea\[
Celuia ce-au tins preste ceri cea\[
+i g[teaz[cu núorii ploaie
De sloboade pre p[m`nt pohoaie,
Celuia ce cre=te pre mun\ iarb[
+i otava ceea ce-i de treab[
Pentru oameni, s[-= culeag[hran[,
+i vitelor s-aib[preste iarn[,
Celuia ce grije=te de hiar[
+i de puii corbilor ce zbiar[,
C`ndu-l strig[, urgisi\ de tat[,
De-i hr[ne=te cu m`n[-ndurat[.
C[Domnul pre cai buni nu s[bate,
Nice pre vitej cu státuri nalte,
Ce Domnului acela om place
Ce-i pline=te porunca cu pace,
+i la vreme de greu =i de s`l[
Cugeteaz[spre sv`nta lui mil[.

CUPRINS

PSALMUL 147

Pohvale=te, Ierusalime[1],
Pre Domnul =i-l laud[-n desime,
Sionule, c[\-au datu-\ Domnul
Dumnez[ul t[u cinste-n tot omul.

[1] *Pronun\at I-e-.*

+i por\`le tale cu r[teze
    Le-au]nt[rit, nime s[-\ cuteze.
+i cuconilor t[i]ntru tine
    Le spore=te Dumnez[u cu bine,
Carele \-au pus pre hotari pace
    +i-\ d[sa\`u de gr`u, cum]\ place.
Ce-= trimite z`sa =i cuv`ntul,
    De cutrier[-n s`rg tot p[m`ntul.
Cela ce-= d[om[tul ca l`na
    +i negur[spulb[r[cu m`na,
Ca cenu=ea cu s`ta c`nd cerne,
    Preste tot p[m`ntul de s-a=terne.
Cela ce arunc[sloi de ghea\[,
    De d[groaz[preste to\ cu grea\[.
Cine poate s[-i sufere gerul
    Ce-mpietre=te apele ca herul?
Cu cuv`ntul s[u Domnul]nva\[
    De s[r[s`p[sc =i s[dejghea\[,
+i duhul s[u Dumnez[u trimite
    De s[-ntorc]ntr-ap[ca mainte.
Cela ce-au poruncit cu t[rie
    Lui Iacov cuv`nt de m[rturie,
+i tot Izrailul s[s[-nve\e
    }ntr-a lui derept[ri =i giude\e.
N-au f[cut a=e nice-ntr-o laturi,
    S[le spuie giude\e =i sfaturi.

PSALMUL 148

CUPRINS

L[uda\ din ceriurile toate
Pre Dumnez[u c`t s`la v[poate.
L[uda\ pre Domnul din n[l\`me,
L[uda\]-l, de]ngeri mul\`me.
L[uda\]-l, o=tile lui toate,
C`t puterea =i s`la v[poate.
L[uda\]-l, soarele =i luna,
Cu lucoare ce da\ totdeauna.
L[uda\]-l, stele =i lumin[,
Ce da\ raze pre noapte senin[.
L[uda\]-l, ceriuri preste ceriuri,
+i apa cea pre din sus de ceriuri
S[-i laude cinstitul lui nume,
+i cu toate ce sunt preste lume.
C[Domnul au cugetat cu g`ndul
De le-au f[cut =i-i \`n toate r`ndul.
+i le-au tocmit]n veci s[tr[iasc[
+i din faptul lor s[nu-= sminteasc[.
C[precum le-au dat Domnul porunc[,
Din hotariul lor nu s[mai urc[.
L[uda\ pre Domnul, to\ b[lauri
De pre p[m`nt =i zmei de prin gauri.
L[uda\]-l, fulgere =i focuri,
+i smida ce cade-n toate locuri,
Ome\ii =i ghe\`le, =i v`ntul,
De turbur[=i-i face cuv`ntul,
M[guri, dealuri =i lemne cu road[,
+i chedrii to\, p[n[-n cei de coad[,

Gadinile =i cu toat[hiara,
+i dobitoc de prin toat[\ara.
}mp[ra\ de prin \[rile toate,
Boieri, giudéci, n[roadele toate,
Giuni =i govi, cu b[tr`nii, tot omul,
+i pruncii s[laude pre Domnul.
C[=-au]n[l\at cinstitul nume
De =-au f[cut veste preste lume,
+i-l m[rturise=te tot p[m`ntul
+i ceriul tot, c[-= \`ne cuv`ntul.
+i =-va r[dica Dumnez[u steagul
Oamenilor s[i]n tot =ireagul.
+i svin\ii lui to\ cu bucurie
}i vor c`nta c`ntec cu t[rie,
Fiii lui Izrail ce-s la Domnul
Rug[tori de-aproape, =i tot omul.

CUPRINS

PSALMUL 149

C`nta\ c`ntec nou la Domnul
+i-l l[uda\ cu tot omul,
C[i-i lauda vestit[
}n s[bori de ceat[sv`nt[.
Izrailul s[petreac[
Cu veselie, s[-i plac[,
De Domnul ce-i dede via\[,
+i Sionul cu dulcea\[
Cuconii s[-= veseleasc[
De crai ce-a s[le cr[iasc[.
+i s[-i laude cu giocuri

Sv`ntul nume-n toate locuri,
Cu t`mpene =i ps[ltire
S[-i c`nte de biruire.
C[Domnul g`nd bun g`nde=te
De-a sa gloat[ce-l iube=te,
+i pre cei brúdivi]nal\[
Cu izb`nd[f[r[grea\[.
L[uda-s[-vor]n slav[
Svin\ii t[i f[r[z[bav[,
+i cu bucurie plin[
}= vor merge la odihn[.
Ie=ind la r[zboi cu steje,
Vor da chiot din g`lteje,
De s[va n[l\a la Domnul,
L[s`nd fric[ ]n tot omul,
Cu st`nga =i cu direapta
}ngroz`nd pre to\ cu spata.
+i vor face scump[rare
}n n[roade de limbi tare,
Mustr`ndu-le cu-nchisoare,
+i crailor d`nd str`nsoare
Cu c[tu= =i cu obede
}n giude\, p[n[-i vor pierde,
S[le fac[cum li-i z`s[
Din lege pierzare scris[.
Svin\ii lui f[r[g`lceav[
S-aib[cinste, dar =i slav[.

PSALMUL 150

CUPRINS

L[uda\]-l cu tot omul
}ntru svin\ii s[i pre Domnul,
L[uda\]-l]n v`rtute
Ce-are Domnul de o=ti multe.
L[uda\ f[r[t[cere
De-a lui s`l[=i putere,
L[uda\]-l]n m[rire
De-a lui mult[biruire.
L[uda\ cu glasuri nalte
De bucine ferecate,
L[uda\]-l]n l[ute,
}n ps[ltiri pre viersuri multe.
L[uda\ pre toate locuri
Cu t`mpene =i cu giocuri,
L[uda\]-l s[r[sune
}n organe tinse-n strune.
L[uda\ cu bune viersuri
De chimvale]ntr-alesuri,
L[uda\ =i-l striga\ tare
}n \imbale de c`ntare.
C`te-s vie =i tot omul,
L[uda\]-l to\ pre Domnul.

[STIHURI DESPRE ORIGINEA LATIN{ A ROM~NILOR]

Neamul |[rii Moldovei de unde d[raz[?
Din \ara Italíei, tot omul s[creaz[.
Fliah]nt[i, apoi Traian au adus pre-acice

Pre str[mo=ii cestor \[ri de neam cu ferice.
R[s[dit-au \[rilor hotarele toate
Pre semne ce stau]n veci a s[vedea poate.
El cu vi\a cestui neam |ara Rum`neasc[
}mplut-au, Ardealul tot =i Moldoveneasc[.
Semnele stau de s[v[d de d`nsul f[cute,
Turnul Severinului s[custe-n vremi multe.
Str[mo=ii Moldoveei adus-au]n \ar[,
Pre ghe\`i cu sabia sco\`nd din hotar[.
Stau semnele podului cu praguri c[zute
+i Turnul Severinului, de Sevír f[cute.
Podul preste Dun[re-n |ara Rum`neasc[,
De-au trecutu-= o=tile-n |ara Ungureasc[.
Pre-acela pod au trecut Moldoavei str[mo=ii,
B[t`nd r[zboi cu dachii, a sasilor mo=ii.

CUPRINS

APOSTROF

Cine-i bogat de-avere pre lume-n tot omul,
De nu v-avea-ntru sine l[cuind pre Domnul,
Acela de-avu\`ie sa\`u nu mai vede,
De i-ar da toat[lumea, el tot nu s[-ncrede.
+i de c`t mai mult str`nge, mai mult s[l[rge=te,
+i tot de=ert s[vede-ntr-averea ce-i cre=te.
Deci nime-ntr-avere s[nu s[g`ndeasc[
C[va putea s[s[-mple, s[s[odihneasc[.
Iar[-ntr-a c[rui suflet Domnul l[cuie=te,
Acela de nemic[nu mai jeluie=te.
Pentr-aceea tot omul s[nu s[leneasc[
Pre Dumnez[u]n suflet s[-= agonisasc[.

Din Paraclisul Preacuratei N[sc[toare de Dumnezeu

CUPRINS

I

De trupe=ti neputin\e
+i de suflete=ti boale,
A lui Dumnez[u Maic[,
Pre carii vin cu dorul
Supt umbra ta cea sv`nt[,
Spodobe=te-le leacul,
Care-ai n[scut pre Hristos,
M`ntuitoriul nostru.

II

N[p[=ti ce-m fac n[val[
Svin\ia-ta le-mpra=tii
+i patimi ce-m vin gloat[
De m-asupresc, Ficioar[.
Pentr-aceea te c`nt[m
Cu laud[-n to\ vecii.

III

Lini=te fii =i dvorb[
Acelora ce scap[
C[tr[tine, Ficioar[,
+i p[rete-n primejde,

N[zuin\[=i umbr[
Le fii, =i bucurie.

IV

Dintr-a ta str[lucoare
Lumineaz[, Ficioar[,
Negura neputin\ii,
S[fug[de la ceia
Ce cu bun[credin\[,
A lui Dumnez[u Maic[,
Te spun cu m[rturie.

V

La loc de r[utate,
Plecat]n neputin\[,
Svin\ia-ta, Ficioar[,
S[-m trimi\ s[n[tate,
Schimb`ndu-m[din boal[.

VI

O, prealuminat núor,
A lui Dumnez[u Maic[,
Pre ceia ce ne lupt[
Le d[durere mult[,
Cu sv`nta ta dreapt[
Vestit[de putere.
Pre cei din grele sc`rbe
Le fii, Ficioar[, dvorb[,
Pre cei din str`mb[tate
}i ap[r[=i-i scoate.
Dezleag[-i din gre=ele

Pre carii \] s[roag[,
C[svin\ia-ta, Doamn[,
C`te vei \] s[poate.

VII

Cade-s[-ntr-adev[rul
To\ s[te fericeasc[,
A lui Dumnez[u Maic[,
Pururea fericit[
+i-n tot f[r[prihan[,
Dumnez[ului nostru
Ce e=ti Maic[cinstit[,
Mai sus de heruvimii
+i dec`t serafimii
F[r[sam[sl[vit[.
F[r[de putregiune
Pre Dumnez[u cuv`ntul.
Doamn[, ce l-ai n[scutu-l,
C[e=ti adev[rat[
A lui Dumnez[u Maic[,
De te m[rim, Ficioar[.

VIII

Tuturor e=ti de dvorb[,
Dintr-a ta bun[tate,
C[rór scap[-n credin\[
La sv`nta ta umbreal[,
C[pre alt nime n-ávem
La Dumnez[u, gre=i\`i.
La nevoi =i la sc`rbe
Pururea izb[vin\[.

S[rcina\ de p[cate,
Blagoslovit[Maic[
Domnului din n[l\`me,
C[dem cu rug[minte,
De la toat[n[vala
Svin\ia-ta ne scoate
Pre =erbii t[i, Ficioar[.

IX

Tuturor ce-s]n sc`rb[
Le e=ti de bucurie,
Celor cu asupreal[
Le e=ti de sprejineal[,
Fl[m`nz`lor e=ti hran[,
Streinilor scutin\[,
Celora ce-s]n valuri
Le e=ti ad[posteal[,
Celora ce-s]n boale
Le e=ti de socotin\[,
Celor cu neputin\e
Umbr[=i sprejineal[,
Toiag de b[tr`ne\e.
A lui Dumnez[u Maic[
Celui de Sus curat[,
Ne rug[m s`rguie=te
Serbii t[i de ne scoate.

Din Molit[vnic de-n\[les

CUPRINS

[STIHURI LA CUMINEC{TUR{]

I

Vr`nd s[ m[n`nci, omule, trupul st[p`nului,
Cu fric[te apropie, s[nu te arz, c[focu-i.
+i dumnez[iesc b`nd s`nge spre pr[fiin\[,
}nt[i te-mpac[cu carii]\ sunt m`hni\.
De-acii cutez`nd t[inuit[ m`ncare s[m[n`nci.

II

Mainte p[n[a nu lua de stra=nica j[rtv[
A via\[f[c[toriului trup a despuitoriul,
}ntr-acesta te roag[chip cu cutremur.

III

Iat[c[vii[1] spre duimnez[iasca cuminecare,
Ziditoriul mieu, s[nu m[arz cu pr[fiin\area,
C[foc e=ti, pre nevrednicii arz`ndu-i,
Dar[cur[\e=te-m[de toat[im[tura.

IV

Dumnez[itoriul s`nge spaim[-te, omule, v[z`nd,
C[rbune-nfocat este, pre nevrednicii p`rjolind.
A lui Dumnez[u trupul m[dumnez[iaz[=i hr[ne=te,
Dumnez[iaz[-mi duhul, iar[mintea]m hr[ne=te minunat.

[1] *vin.*

CUPRINS

Deaca vei dob`ndi de buna pr[fiin\are
A via\[f[c[toarelor t[inuice=te daruri,
S[lauz]ndat[=, s[mul\[me=ti cu multul
+-acestea cu cald din suflet lui Dumnez[u s[z`ci:
Slava \ie, Dumnez[u, slava \ie, Dumnez[u, slava \ie, Dumnez[u!

[RUG{CIUNEA LUI SIMEON NOUL TEOLOG LA CUMINEC{TUR{]

De la pr[vuite buze, de la inem[spurcat[,
De la necurat[limb[, de la suflet plin de gozuri,
Pri ì me=te-mi ruga, Hristoase, nu m[urni de la tine,
De cuvinte obiceie =i de a mea nestidin\[.
D[-mi cu-ndr[znire a z`ce, Hristos, celea ce mi-i sfatul
+i mai v`rtos tu m[-nva\[ ce-a= vrea face =i ce-a= z`ce.
Dec`t bl`dnic-am gre=itu-\, ce =tiú unde \i-i gazda,
Miruri scumpe cump[r`ndu-=, veni cutez`nd de-\ uns[
Lui Hristos svinte picioare, st[p`nul mieu Dumnez[ul.
Precum n-ai]mpins pre-aceea, cu inema ce-au venitu-\,
A=e mie f[r[grea\[s[-m la= svintele-\ picioare
S[le \`i, s[\] le s[rut, =i cu izvorul de lacr[mi,
Ca cu mirul cel de múlt pre\, s[\] le ung cu-ndr[znire.
L[-m[-n lacr[mile mele, cu d`nse m[cur[\e=te,
Iart[-mi, Doamne, de gre=ele =i mila ta-m d[ruie=te.
+tii mul\`mea de tot r[ul, =tii-mi =i ranele mele,
Loviturile de multe le vez =i-m =tii =i credin\a,
+i-nc[-m vez =i nevoin\a, =i-m auz =i de suspinuri.
Nu s-ascund de c[tr[tine, tvóre\ul mieu, Doamne svinte,
Nice picul cel de lacr[mi, nice de suspin vro parte,
C[=i cele neg[tate sunt de ochii t[i v[zute,
+i la cartea ta sunt scrise celea ce nu-s]ncepute,

+i sunt puse de dat sam[. +i-m caut[de plec[ciune,
Ca ù t[-mi c`t[-m este truda, de p[catele de toate,
Dumnez[u, =i mi le iart[, ca]n inem[curat[,
Cu zdrobitur[de cuget =i cu suflet plin de fric[
S[m[n`nc de preacurate ale tale svinte taine.
Viu-i =i-ndumnez[iaz[cine [le] bea =i m[n`nc[,
Cu inem[strecurat[, c[tu ai z`s, Doamne svinte :
„Cine mi-a m`nca de carne =i va bea =i de-al mieu s`nge,
Acela-ntru mine m`ne, =i eu]nc[sunt]ntr-]nsul“.
Adev[ru-\i-i cuv`ntul, Domnul mieu =i Dumnez[ul,
C[cela ce-= are parte-n dumnez[itoare daruri,
Acela s`ngur nu este, ce-i cu tine, Doamne svinte,
Cu lumina cea de tréi sori, ce str[lumineaz[lumea.
+i pentru s[nu m`i]nsumi f[r[tine datul vie\ii,
Sufletului vie\ii mele bucuria mea cea bun[,
M`ntuin\a cea de lume, pentr-aceea \-am venitu-\.
Precum vez c[pl`ng cu lacr[mi =i cu-nfr`ngere de suflet
Scump[r de-a mele gre=ele, s[-mi d[ruie=ti f[r[lips[
De-a tale via\[d[t[toare, f[r[de prihan[taine,
S[-m cuminec f[r-os`nd[, s[ m`i precum \-au fost z`sa
}ntru mine, tic[losul, s[nu m[g[sasc[s`ngur,
F[r[darul t[u, vicleanul, s[m-apuce f[r[veste
+i r[t[cit s[m[duc[de l-al t[u dumnez[iésc grai.
Pentr-aceea caz la tine =i strig cu mult[c[ldur[,
Cum ai pri ì mit pre curvariul =i pre curv[ce-au venitu-\,
M[pri ì me=te, milostive, pre curvari, pre nes[\osul,
Cu de suflet zdrobiciune,]ndat[ce \-am venitu-\,
C[=tiu, Doamne, c[nu-i altul ca eu s[fie-n gre=al[,
Nice-au lucrat nice lucruri ca de mine ce-s f[cute.
Ce iar[= o =tiu =-aceasta c[gre=ele c`t de mare,
Nice multul de p[cate]ntrece, Dumnez[u svinte,

Pre-a ta-ndelung[r[bdare, omdragoste-nv`rvomat[.
Ce cu oloiul de mil[, pre carii s[-ntorc cu calduri,
Cur[\[=ti-i, limpez[=ti-i =i luminei]i faci partnici,
So\ dumnez[irii tale f[c`ndu-i f[r[ de r`hn[.
+i ce-i strein =i la]ngeri, =i la mintea cea de oameni,
Vorove=ti ades cu d`n=ii, ca prietini-ndeaproape.
Acestea-m dau cutezare, astea-m dau arípi, Hristoase,
+i-ndr[znindu-\ de bogat[ce ai spre noi bun[tate,
Bucurindu-m[-n cutremur, de sv`ntul foc m[cuminec,
F`n fiind =i cu minune, c[m[rú[ir f[r-arsur[,
Ca =i rugul de mainte ce ardea f[r[-nfocare.
Pentr-aceea-n har de minte =i cu mul\[mit[voie,
Cu m[dul[rile mele de la trup =i de la suflet,
Te m[resc =i m[-nchin \ie, Dumnez[ul mieu cu slav[,
C-adev[r blagoslovit e=ti =i acmu =i-ntru to\ vecii.

CUPRINS

[RUG{CIUNEA LUI SIMEON METAFRAST
LA CUMINEC{TUR{]

Carele-m dai hran[carnea ta de voie,
    Foc fiind =i p`rjolind pre nedestoinici,
S[nu m[p`rjole=ti, nu, ziditoriul mieu.
    Mai v`rtos s[-mbli-ntr-a m[dul[ri ciolane,
’N-toate-nchieturi,]n fica\ =i-n inem[,
    P`rjolind spinii p[cateloru-mi toate.
Sufletul cur`nd s[-m svin\e=ti =i crierii,
    Coardele-nt[rind cu oasele-ntr-odat[,
S`m\`rile-m lumin[pre tutecince,
    Totul m[-ntr-a ta s[m[g[vozde=ti fric[,
Pururea m[feri, acoperi =i ap[r[
    De tot lucrul cuv`ntul ce stric[-n suflet.

Cur[\, limpeze=te-m[=i m[tocme=te,
    Derege,-n\[lep\eaz[=i m[lumin[,
F[-m[cort al t[u, duhului t[u sunt numai,
    S[nu mai fiu de-acmu s[la= p[catului.
Ca de-a ta cas[cu-ntratul de so\`ie,
    Ca de foc s[fug[tot r[ul =i greul,
Rug[tori \-aduc pre to\ ai t[i pre svin\ii,
    Voinicimile acelor f[r[de trup,
Prediteciul t[u,]n\elep\ii apostoli,
    Cu d`n= Preacurata ta preasv`nt[Maic[,
A lor rugi, milosule, priime=te-m, Hristoase,
    +i luminei ficior pre-al t[u s[faci slug[.
C[tu e=ti svin\irea noastr[tuturora,
    Bunule, ne e=ti sufletelor lucoare.
Cum \] s[cade, ca Domnul =i st[p`nul,
    Slav[-\ trimitem cu to\ ]n toate z`le. CUPRINS

[STIHURI PENTRU IONA+CU BILEVICI, CARE A ADUS DE LA MOSCOVA TIPOGRAFIA D{RUIT{ DE PATRIARHUL IOACHIM]

Iona=co Bilévici, ce-au pus nevoin\[
De-au adus tipare de Mosc cu priin\[,
Dea-i Dumnez[u s-aib[ ]ntr-a vie\ii carte
S[s[scrie-n r`ndul cu svin\ii]n parte!

Din Via\a =i petrecerea svin\ilor

CUPRINS

*

S T I H U R I
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ EPIHARA,
UCIS{ PRIN SABIE]

}ndr[znea\[Epihara c[tr[lance,
Agiutori av`nd dumnez[iasca pace.

*

S T I H
[PENTRU DREPTUL AVRAAM +I NEPOTUL S{U LOT]

Lui Avraam i-au datu-i Dumnez[u pre lume
+i-n ceri de s[sl[ve=te cinstitul lui nume.
+i Lot]nc[se vede, pentr-a lui tical[,
C-au pus supt nevoin\[mult[osteneal[.

*

S T I H U R I
[PENTRU SFIN|II PATRIARHI DE |ARIGRAD, NECTARIE,
ARSACHIE +I SISINIE]

Nectarie-i vesel de-a ta b[utur[,
Nu de cea de basne, ce de-a ta f[ptur[.
}n bi=ug de sa\`u beau cu disf[tare
Arsachie, Sisini ì , f[r[de-ntrestare.
Tutetrei ace=tia, Troi\[tine Sv`nt[,
Te spun preste lume Domn f[r[de sm`nt[.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SFIN | II MUCENICI SEVIR, ANDRONAS, TEODOT +I TEODOTIA, UCI+I PRIN SABIE]

Martur[fie =i femeia-ntre b[rba\,
T[iat[=i ea, cu tutepatru t[ia\.

*

S T I H
[PENTRU PREACUVIOSUL ILIE]

}n car te-ai suit de bun[t[\, Ilie,
La ceri ai sos`t ca celalalt llie.

*

S T I H
[PENTRU SFIN | II MUCENICI NICANDRU +l ERMIL]

Mucenicii doi, dorind de Domnul Hristos,
S[-ngroap[de vii supt morm`nt]ntunecos.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL MUCENIC PORFIRIE]

De podoaba lui Porfirie s[mir[
}ngerii, ve=tit]n de s`nge porfir[.

*

CUPRINS

S T I H

[PENTRU SF~NTUL DOMNIN, UCIS PRIN FOC]

Pr[vind Domnin de focul nest`ns,
De d`ns groaza de foc nu s-au prins.

*

S T I H

[PENTRU SFIN | II TIMOTEI, TEOFIL +I TEOTIM, UCI+I CU PUMNII]

Pre Timotei =i cu am`ndoi h[r[\
N-au putut sminti pumnii de la bun[t[\.

*

S T I H

[PENTRU SF~NTUL DOROTEI, ARUNCAT LA FIARE]

Dorotei, ce-i dat herilor m`ncare,
Dar s-au r[dicat lui Dumnez[u mare.

*

S T I H

[PENTRU SFIN | II EVPSIHOS +I CARTERIE, CARE AU FOST EMASCULA | I]

Ru=inile lui Carterie t[iat,
Cu Evpsihii, viteje=te au r[bdat.

*

STIH

CUPRINS

[PENTRU SF~NTUL SILVAN, ARUNCAT }N OCN{]

}n lontrul ocnelor Silvan aruncat,
Ocnele l[s`nd, cu raiul au schimbat.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL PAMFIL, ZDROBIT +I ARUNCAT }N TEMNI|{]

Frec[turi de munc[=i cu grea-nchisoare
R[bd`nd Pamfil, áfl[via\[st[t[toare.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL AGATANGHEL, UCIS PRIN SABIE]

+i lui Agatanghel, ca o veste bun[,
Moartea de lance agonisind cunun[.

*

STIH

[PENTRU SF~NTUL PAVEL, CARE SE PREF{CEA BOLNAV, PENTRU HRISTOS]

S[f[cea Pavel c[-i gúbav pre lume,
De =-au dob`ndit]ntre svin\ bun nume.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SF~NTUL MUCENIC AFTINODOR]

}ngerii de gios pre Aftinodor cheam[
La Domnul]n ceri, dar bun f[r[sam[.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL MUCENIC ALEXANDRU
DIN SOLUN, UCIS PRIN SABIE]

Din \ara tetalilor Alexandru st`lpare
T[iat[, muceniceasc[tins[umbr[mare.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL ARHANGHEL MIHAIL]

|-a= c`nta, Mihaile, c`ntecul cu viersuri,
Ce n-am deagiuns muzic[s[-\ c`nt
]ntr-alesuri.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL ONISIFOR]

Ai, Onisifore, cai la bun[fug[
C[tr[Dumnez[u, =i ai =i bun[slug[.

*

CUPRINS

STIH
[PENTRU PREACUVIOASA MATRONA]

La via\a de veci Matrona-i spodobit[,
C-au vis pre lume-n z`sa Domnului sv`nt[.

*

STIH
[PENTRU SF~NTUL ANTONIE]

Pre Antonie dumnez[iesc ucig cu lemne,
Ceia ce s[-nchin[la dumnez[i de lemne.

*

STIH
[PENTRU SFIN | II HRISTOFOR +I MAVRA, UCI+I PRIN SABIE]

Negrí-n=el[ciunea Mavra, t[ia\ de lance,
+i cu Hristofor, vede pre Hristos cu pace.

*

STIH
[PENTRU SF~NTUL IOAN CEL SCUND]

Mic=or Ioan de pre stat s[are,
Ce la Dumnez[u are cinste mare.

*

STIH
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ +TEFANIDA]

CUPRINS

+tefanida-ncununat[, cum scrie psalomul,
Au]nflorit]n cas[ca finicul la Domnul.

*

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL LAZ{R ZUGRAVUL]

Lazar ast[z, Doamne,-n =aruri nu te scrie,
Ce te vede f[r[=ar]n fa\[vie.

*

STIH
[PENTRU SFIN|II 150 DE OSTA+I, UCI+I PRIN SABIE]

Voinici cinz[ci =i o sut[le d[Hristos leaf[,
C[suflete=ti c[lcar[pizma= dup[ceaf[.

*

STIH
[PENTRU FEMEIA +I FIICA EPARHULUI, UCISE PRIN SABIE]

}ndr[git-au, cu maica, fiica p[n[-n moarte
Pre Hristos, de-= luar[logodnic]n soarte.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU INTRAREA }N BISERIC{ A MAICII DOMNULUI]

Hran[, Ficioar[, \-car[Gavriil cereasc[,
P[n[c`nd]\ va spune na=terea feteasc[.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTA VASILISA, }MP{R{TEASA LUI MAXEN|IU]

L[s[Vasilisa pre-mp[ratul p[m`ntesc
+i-= lu[logodn[cu-mp[ratul ceresc.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL PORFIRIE, CU CEI DOU{
SUTE DE OSTA+I]

St[tu viteaz Porfirie cu a sa oaste,
Pre pizma=ii lui Dumnez[u lovind din coaste.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL ANDREI, T~R~T PE P{M~NT PENTRU
CULTUL ICOANELOR]

Din \[rn[sunt f[cut, =i \[rna s[m[strice,
Celui ce o au fapt chipuri voi da ferice.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SF~NTA ANA, UCIS{ }N B{T{I]

Pre Ana-n b[t[i din via\[scuturat[
O \`ne Hristos l`ng[sine-nstemat[.

[RUG{CIUNEA LUI IOAN DAMASCHIN
C{TRE FECIOARA MARIA]

Domnitoare Preacurat[, ce-ai n[scut f[r[prihan[
Pre Dumnez[u, cum s[cade =i cu ficioria-ntreag[,
Pentru svintele icoane mi s-au t[iatu-mi direapta ;
Svin\ia-ta =tii =i pizma pentru carea-m fece Leon.
S`rguie=te de-mi agiut[=i-mi is\ele=te direapta.
A Celui de Sus direapt[, ce-i dintru tine-ntrupat[,
Multe puteri ce =ti face, =i pentr-a ta rug[minte,
+i direapta mea aceasta roag[-l s[o is\eleasc[,
S[-\ fac c`nt[ri cum]\i place, =i-ntrupatului din tine,
Cu-ncheieturi socotite s[le scriu, precum s[cade,
De sprejineal[s[fie cre=tin[t[\ii direpte,
C[de toate \] s[poate, lui Dumnez[u ce e=ti Maic[.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTA IULIANA]

Iuliana, Hristoase, cu credin\[,
|] s[j[rtve=te ca =i o porumbi\[.

*

S T I H
[PENTRU SFIN | II HRISTODUL +I HRISTODULI]

Lui Hristodul ficioara, Hristoduli la nume,
}nso\`t[=i-n lupte, =i-n dusul de pre lume.

*

S T I H
[PENTRU SFIN | II DIOGHEN, AVERCHIE +I NONOS]

Averchie =i Nonos, s[v`r=i\ de lance,
Cu Dioghen,]mpro=cat, \[r`i roag[pace.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL NEOFIT, ARUNCAT }N MARE]

Muri Neofit]n luciul de mare,
La izvorul viu s-au prins ca o st`lpare.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL DOMETIE, DECAPITAT]

Dometii au dat capul pentru cunun[
Ce i-au dat Hristos,]n via\a cea mai bun[.

*

S T I H
[PENTRU SFIN | II ISIDOR +I ACHEPSIMAS, UCI+I PRIN FOC]

De-asemenea dar Hristos lui Achepsima
+i lui Isidor prin foc ce le-au dat stima.

CUPRINS

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SF~NTUL AMUN, EPISCOP DE NITRIA]

De sv`ntul Amun Nitría-i neuitat[,
C[i-i de dvorb[, ca un sufletesc tat[.

*

S T I H
[PENTRU SFIN | II MUCENICI GAIAN +I GAIE]

}n foc arunca\, cu Gaie-mpreun[,
Lu[Gaian de la Hristos cunun[.

*

S T I H
[PENTRU CEI 300 DE MUCENICI DIN AFRICA,
UCI+I PRIN SABIE]

O, Troi\[Sv`nt[, priime=te-ntr-a ta slav[
Suta-ntreit[de svin\ f[r[z[bav[.

*

S T I H
[PENTRU PREACUVIOSUL IGNATIE]

}nc[rcat te-ai dus de fapturi credincioase,
De la de=arta lume, p[rinte cuvioase.

*

CUPRINS

S T I H U R I
[PENTRU SFIN | II MUCENICI PRISC, MARTIN +I NICOLAE]

Mort cu foamea, Prisc, de pita \[r[neasc[,
Hristos]l hr[ne=te cu p`ine-ngereasc[.
Martin, demicat de barda m[cileasc[,
+-au deschis cólnic c[tr[via\a cereasc[.
Nevr`nd s[-nchine la idoli Necolae,
S-au dat pre j[rtv[lui Hristos]n v[paie.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTA ANA, MAMA FECIOAREI MARIA]

Nu ca Eva, ce n[=tea grije =i durere,
Ce tu, Ano, ai n[scut cu bun[p[rere.
+-ai aplecatu-\ hiic[ce-au n[scut pre Domnul,
De-au r[dicat os`nda de preste tot omul.
Cu a sa z[mislire f[r[de p[cate,
+-au tins prestetot rodul a sa bun[tate.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTA ANA, MAMA MARELUI PREOT SAMUEL]

Ie=í de supt mustrarea Fenanii cea lung[,
N[sc`nd pre Samoil, Ana, cucon de rug[.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SFIN | II MUCENICI SOSITEI, NARSIS
+I ISAAC, UCI+I PRIN SABIE]

Sositei cu sp[s`\`i s-au pus]n ceat[,
    Prin Domnul sp[s`toriul t[iat de spat[.
Persul, Hristoase, Narsis capul \-aduce,
    Dec`t t[m`ia, aur, zmirna dar dulce.
Sc[p`nd Isaac, fiiul Sarei, de moarte,
    Noul lsaac lu[cu d`nsul soarte.

*

S T I H
[PENTRU SFIN | II MUCENICI TERENTIE,
VICHENTIE, EMILIAN +I VEVEEA]

T[ia\, veselesc cei trei, =i-nc[cu cea una,
    Trei fe\e lui Dumnez[u, ce li-i firea una.

*

S T I H
[PENTRU PREACUVIO+II AMONAT +I ANTUS]

P[r[s`nd lumea, c[tr[ ]ngeri z`ce
    Sv`ntul Amonat : „M[sui\ la ferice“.
Antus, ca rujea cea-nflorit[-n gr[din[,
    +-au mutat via\a]n lumea cea senin[.

*

STIH
[PENTRU SF~NTA ANTÍA, MAMA SF~NTULUI
ELEFTERIE, UCIS{ PRIN SABIE L~NG{ FIUL EI]

CUPRINS

Antía cea-nflorit[fece road[bun[,
    Lui Dumnez[u cu fiiul j[rtvit[-mpreun[.

*

STIHURILE
CELE IAMVICE+TI CE ERA }NHERATE
}N OBRAZUL SV~NTULUI TEODOR
[+I AL SF~NTULUI TEOFAN]

Din to\ carii poftesc alerga-n cetate
    Unde st[tur[preacurate picioare
A cuv`ntului lui Dumnez[u spre-nt[rit
    +i a=ezare pre lumea preste toat[,
Ar[tar[-s[ace=tia sv`ntului loc
    Rele vase de cumplita-n=el[ciune,
Acolo f[c`nd multe rele cumplite,
    Cu g`ndul cel r[u =i cu rea necredin\[.
Fur[de-acolo izgoni\ ca ne=te r[i
    +i la cetatea sc[p`nd]mp[r[teasc[,
Nu-= p[r[s`r[r[utatea bl[zniei.
    Deci ca ne=te r[i s[-nherar[-n obraze
+i s[os`ndesc de s[izgonesc iar[=.

*

CUPRINS

STIH
[PENTRU SF~NTUL ZOTÍC, PROTECTORUL ORFANILOR]

Slujit-ai, Zotíce, s[racilor]ndurat,
| -iei pentru d`n= via\[, pr[vind pre Hristos curat.

*

S T I H
[PENTRU BOTEZUL LUI ISUS HRISTOS]

Botezul lui Hristos sus ceriul descuie;
Pre carii nu-l im[,]ntr-]nsul]i suie.

*

STIH
[PENTRU SF~NTA DOMNICA]

L[s[p[m`ntul, de ceri g`ndind, Domni\a,
}n ceri s-au suit, precum =-au pus priin\a.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL MARCHIAN]

S-au suit de-acii c[tr[ceri mare veste,
Marchian, c[rui cinstea =i-n p[m`nt este.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ EVTASÍA, UCIS{ PRIN SABIE]

Lui s`ngur m`ntuitor lumii Hristos duce
Al s[u cap Evtasía,-n sabie, cu dulce.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SFIN | II P { RIN | I UCI+I PRIN SABIE
}N MUNTELE SINAI]

Sabii ce lucrar[aciia mor\ multe,
+-al\`i o p[\`r[b[rba\ de m`ni crunte.

*

S T I H
[PENTRU CEI 33 DE P { RIN | I UCI+I }N RAITO]

Ca-nt[i Rahil cuconi, acmu avadii
Pl`nge Raitó, pre h[cui\ ]n sabii.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTA MUCENIC { AGNÍ, CARE A MURIT
}N TEMNI | {]

}nchiz`nd pre Agna-n cas[-ntunecat[,
}i agonisir[cas[luminat[.

*

S T I H
[PENTRU DUMINICA VAME+ULUI +I A FARISEULUI]

F[-\ ]n biseric[ruga nes[ma\[,
C[smeri\`i sunt lui Hristos f[r[grea\[.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU PREACUVIOSUL AHILÉF]

Ahílaès cu arme cet[\ de gios sparge,
Ahíles prin trude-n ceri bog[\`i trage.

*

STIH
[PENTRU SFIN | II ATANASIE +I CHIRIL]

Pre Atanasii, =i murit, viu v-o z`ce,
C[direp\`i sunt, =i mor\, vii]n ferice.
T[cerea lui Chiril ast[z s[pomene=te,
De-au =i r[p[osat, din c[r\ ne vorove=te.

*

S T I H .
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ TEODULI]

Os`ndir[de frig[ri pre-a lui Dumnez[u =arb[
Robii a strigoilor celor f[r[treab[.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ XENI, ARUNCAT{ }N FOC]

Hristos au venit s[bage-n lume focul,
Xeni pentru d`ns rabd[, ars[cu totul.

*

CUPRINS

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL MACARIE]

Macarie de p[m`nt fugí departe,
}n fericita ceriului s-au suit parte.

*

STIH
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ EVFRASIA]

Sc[pa= de ru=ine cu minciun[-n\[leapt[
+i \-ai f[cut izb`nda cu capul, t[iat[.

*

STIH
[PENTRU ADUCEREA MOA+TELOR SF~NTULUI GRIGORE TEOLOGUL }N BISERICA SFIN|ILOR APOSTOLI DIN |ARIGRAD]

Avutu-\-au l[ca= bun svintele oase,
|-are =-acmu apostoli so\`i frumoase.

*

STIH
[PENTRU SFIN|II MUCENICI INAN, PINAN +I RIM]

Pre Inan, Pinan =i Rim a=tapt[ceriul
S[-i]nc[lzasc[, ce s-au luptat cu gerul.

*

CUPRINS

S | IH
[PENTRU PREACUVIOSUL MAXIM SPOVEDITORUL]

F[r[m`n[, f[r[ limb[, ]nfruntez porunca str`mb[,
+i-ntr-a lui Dumnez[u m`n[mergi,
Maxime,-n voie plin[.

*

STIH
[PENTRU SF~NTUL MUCENIC NEOFIT]

Pre Neofit lancea rumpe din p[m`nt,
De ml[di\[mai bun vl[star]nflorit.

*

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL ZOSIMA]

Mutare vie\ii Zosimá =-au aflat,
C[=i mainte via cu traiul mutat.

*

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL EVSEVIE]

„Vino la noi,]ntr-a ceriului fr`mse\e“,
Pre Evsevie strig[ ]ngere=ti fe\e.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SF~NTUL MUCENIC VICHENTIE]

Pre Vichentie l[ud`nd, cum i-oi z`ce?
C[pre pizma=ii lui Hristos]i]nvince.

*

S T I H
[PENTRU SFIN | II MUCENICI MANUIL, GHEORGHE,
PETRU, SIONIE, GAVRIIL, IOAN +l LEON]

Cu lance Manuil]n p[r\ t[iat dou[,
Cinstind net[iate firi lui Hristos dou[.
Pre Gheorghi =i Petr[, pentru-nchin[ciune,
Taie pizma=ii lui Hristos cu ur`ciune.
De Gavriil, Sionie-i dep[rtat[
Frica l[ncii la grumaz apropiat[.
Direp\ voievoz, de lance ne-av`nd team[,
Ioan =i cu Leon, vitej f[r[sam[.

*

S T I H
[PENTRU PREACUVIOSUL EVSEVIE]

Pre Evsevie-mbie]ngerii la via\[,
S[-= petreac[cu d`n=ii]n ceri cu dulcea\[.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU PREACUVIOSUL SALAMAN]

+-au pus limbii str[j Salaman preste via\[,
    Acmu =-gr[ie=te cu svin\ii]n dulcea\[.

*

S T I H
[PENTRU SFIN | II MUCENICI PAVEL, PAVSIRION
+I TEODOTION]

+-au tins cu ai s[i Pavel grumaz`i supt lance,
    Dob`ndindu-= la Domnul odihn[cu pace.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL ELADIE]

Supt sabie =-pus[Eladie g`tul,
    Elinescul s[m[\ ru=inat-au r`tul.

*

S T I H
[PENTRU PREACUVIOSUL MAR C~NT{RE | UL]

Iubind Mar pre Dumnez[u, i-au c`ntat pre lume,
    Acmu-i cu svin\ii]n ceri,]n fericit nume.

*

CUPRINS

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL XENOFONT, CU SO|IA +I COPIII]

De la lume-nstreinat Xenofont cu so\`i,
}n osp[\ la Avraam s[-ndulcesc cu to\`i.

*

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL SIMEON, PORECLIT CEL B{TR~N]

Vechiul Simeon s[-nnoie=te-n ferice,
Pre vechiul pizma= ce-au c[lcat pre cerbice.

*

STIH
[PENTRU SF~NTUL MUCENIC PETRU TEMNICERUL,
CU AL|I +APTE OSTA+I]

Intr`nd]n mare Petr[cu =epte, s-afúnd[,
Ie=í]n ceri la Hristos dintr-a m[rii und[.

*

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL AMONÁ]

Amoná, sf`r=ind a vie\ii sale firul,
Vie\uie=te-n ceri, cu]ngerii]n =irul.

*

CUPRINS

S T I H

[PENTRU PREACUVIOSUL GAVRIIL]

+i Gavriil cel t`n[r, ce-au umplutu-= har\ul,
Cu Gavriil arhanghel]n=ir[-n ceri dan\ul.

*

S T I H

[PENTRU SF~NTUL IOAN GUR{ DE AUR]

Ioane, din scaun tuturor z`ci pace,
De gios, c[la Hristos, sus, tr[ie=ti cumu-\ place.

*

S T I H

[PENTRU SF~NTA MARCHIANI }MP{R{TEASA]

Pre Marchianí din lume, pre-mp[r[teas[,
O ia Hristos]mp[ratul]n ceri mireas[.

*

S T I H

[PENTRU PREACUVIOSUL PETRU EGIPTEANUL,
MORT LA AD~NCI BATR~NE | E]

Ca ne=te copt gr`u, Petre, de jemn[dulce,
}n jitni\a ceriului Hristos te duce.

*

CUPRINS

STIH
[PENTRU POMENIREA MOR|ILOR]

Mor\`lor, Milostive, nu c[uta-n p[cate,
Ce tinde c[tr[d`n=ii a ta bun[tate.

*

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL EFREM SIRUL]

Gr[ia Efrem mainte-n limb[siriasc[,
Acmu]n ceri gr[ie=te-n limb[ ]ngereasc[.

*

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL PALADIE]

Nes[rind Paladie la zburd[ri lume=ti,
Sare-n ceri cu]ngerii]n giocuri cere=ti.

*

STIH
[PENTRU PREACUVIOSUL IACOV PUSTNICUL]

Sc[p[de la trup ca dintr-o s`l\[
Iiacov, stignind cu poc[in\[.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU CELE DOU{ MUCENICE, MAMA +I FIICA, UCISE PRIN SABIE]

Cu hiica =-pleac[maica grumaz supt lance,
}mbe-n odihn[, de-= dorm somnul cu pace.

*

S T I H
[PENTRU A DOUA VENIRE A LUI ISUS HRISTOS]

C`nd vei veni, Doamne, s[ giudeci p[m`ntul,
S[ne blagoslove=ti atunci cu cuv`ntul.

*

S T I H
[PENTRU ADUCEREA MOA+TELOR SF~NTULUI MUCENIC IGNATIE]

L[sat-au =i nou[,-ntr-a sa nevoin\[,
De-a lui oase svinte s-avem r[m[=i\[.

*

S T I H
[PENTRU SFIN|II MUCENICI SILVAN EPISCOPUL, LUCA DIACONUL +I MOCHIE CITE|UL]

La lupt[stau vitej trei, f[r[de s`in\[,
De dau groaz[ ]n p[g`ni cu Sv`nta Troí\[.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SFIN | II MUCENICI SARVIL +I VEVEEA, SORA SA]

Sarvil =i Veveea,]ntr-a lor fr[\`ie,
Le dede Hristos cununi de-mp[r[\`ie.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL VASIMEU]

L[s`nd Vasimei gios greutatea trupasc[,
Iu=or c[tr[ceri merge la via\a cereasc[.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL IPOLIT, ARUNCAT }N MARE]

}ndr[zne\ ]n mare Ipolit s[bag[,
Ca un cal ce-i ager preste \ar[larg[.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL MUCENIC TEOFIL CEL T~N{R]

A lui Teófil iubitul cap t[iar[,
Pentru idoli, c[ce-i fece de ocar[.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ ATANASIA,
CU ALE EI TREI FIICE]

Maic[destoinic[, cu a ei trei fete,
Pentru tat[l din ceri, mor]n cap t[iete.

*

S T I H
[PENTRU SFIN|II MUCENICI VICTORIN, NICHIFOR,
CLAVDIE, DIODOR +I SERAPION]

}n piv[trupuri trei a vitej s[pisar[,
M[dul[ri lui Hristos tutetrei s-ar[tar[.
„Ie=ind din lume de gios, desp[r\`t de lance,
Cum voi trece-n ceri, Serapion, cu pace!“

*

S T I H
[PENTRU CEI DOI COPII UCI+I PRIN SABIE]

S[-ndesa cuconii la sabie cu dulce,
De la Hristos g[tat[cununa[s[-= apuce.

*

S T I H
[PENTRU PREACUVIOSUL MARON]

Maron pre p[m`nt au tr[it cu trup ve=ted,
Acmu cu svin\ii]n ceri tr[ie=te neted.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SF~NTA MARIAMNÍ]

L[s`nd p[m`ntul Mariamní fecioar[,
Pre Hristos vede, din Maria Fecioar[.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL LEON]

Dumnez[iescul Leon, ie=ind s[purceaz[,
Fug dimonii din cale-i, neput`nd s[-l vaz[.

*

STIH
[PENTRU SF~NTUL GHEORGHIE, EPISCOP DE AMASTRIDA]

Gheorghie trupul l[s`ndu-=]n \ar[,
Sufleteasc[hran[cre=tinilor ar[.

*

S T I H
[PENTRU PREACUVIOASA ANTUSA FECIOARA]

Mut[Hristos pre Antusa cea-nflorit[
De pre lume-n livada sa cea rodit[.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ PELAGHIA]

}n bou de-aram[=i Pelaghia ars[,
La al ei mire, la Hristos, de s`rg mears[.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SF~NTUL MUCENIC ELADIE]

Oloiul Eladie de preu\ie
Cu s`ngele-= mestec[de m[rturie.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL MUCENIC IACHINT]

De pre bun[t[\, Iachint, piatr[scump[,
+i mai luminat de pre cursul s`ngelui.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL ATANASIE]

Lui Atanasi =i a ucinici =ese
Trup n[ruie=te oltari ce vrea derege
Marele Andoni. A p[rin\ ]ncep[tur[,
Sv`nta Atanásii li-i bun[ sf`r=itur[.
De-au Atanásii t`mplat ]n vremi t`rz`ie,
Pre mul\ ]ntrece de demult cu simbrie.

*

S T I H
[PENTRU SF~NTUL LAMPADIE]

F[clie de dumnez[ie=ti bun[t[\ aprinz`nd, fericitule
Lampade, bucur`ndu-te luminat ]n ceri intr`nd.

*

CUPRINS

STIH
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ AGNÍ]

Pre Agní necura\ii arunc`nd]n cas[-ntunecat[,
Luminat[ei agonisindu-i cas[.

*

STIH
[PENTRU SF~NTA MUCENIC{ CHIPRILA]

Struguri rumenind Chiprila lui Dumnez[u,
De s`nge pic`nd cu miros de vin, de flori.

*

STIHURI
[PENTRU SF~NTUL SISOE]

Fr`mse\ea Sisoi av`nd ne-atins[-n suflet,
}ntreg au purces la ceri cu vesel cuget.

*

STIH
[PENTRU CUVIOSUL TOMA]

Din via\a lipsind Toma cea m[surat[,
Via\[-n de-adev[r afl[nem[surat[.

*

CUPRINS

S T I H
[PENTRU SFIN | II 45 DE MUCENICI DIN NICOPOLE,
}N ARMENIA]

Lui Dumnez[u noav[s-au izvodit oaste,
T[b[r`t[-n foc, pre dimoni s-arz[-n coaste.

*

S T I H
[PENTRU SFIN | II MUCENICI PROCLU +I ILARIE]

Cu s[ge\ dese pre Proclu s[getar[,
Lui Ilarie cu lance cap t[iar[.

Din Parimiile preste an

CUPRINS

[STIHURI DE LAUD{ PATRIARHULUI IOACHIM AL MOSCOVEI, PENTRU TIPOGRAFIA D{RUIT{ MITROPOLIEI DIN IA+I]

L[udat[s-aib[direptul poman[
    }n ceri =i pre lume, f[r[de prihan[,
C[=i de la Moscv[luce=te lucoare,
    }ntinz`nd lungi raze,-n bun nume supt soare.
Ioachim[1] sv`ntul, a sv`nta cetate
    Acea-mp[r[teasc[, de cre=tin[tate,
La d`ns pentru mil[cine n[zuie=te
    Cu ovilit suflet, bine-l d[ruie=te.
C-am n[zuit =i noi la sv`nta lui fa\[,
    Pri ì mitu-ne-au bine ruga cu dulcea\[.
Din patrier=ie datu-ne-au tipare,
    Sufleteasc[treab[, =i bine ne pare.
Dea-i Dumnez[u parte =i-n ceri s[luceasc[,
    De-a r`ndul cu svin\ii s[s[prosl[vasc[!

[PROROCIA SIBILEI ERITREIA]

A giude\ului s[mnul fi-va, c`nd p[m`ntul va asuda,
Din ceri veni-va Domnitoriul prin vecii ce va s[vie,
Pentru ca trupul de fa\[=i s[giudece lumea.
Tot omul pre-acesta cre=tin domn =i cel ur`t vedea-l-va

---

[1] *Pronun\at:* I-o-a-.

}mpreun[cu svin\ii pre naltul]n sf`r=it supt veacul,
’N-scaun =ez`nd sufletele va-ntreba =i trupure]nse.
| elini-s-a lumea =i spini cre=te-vor pre tot p[m`ntul.
Lep[d`nd idoli, oameni =i darurile boga\`lor,
Cerc`nd por\`le zdrobi-va a temni\ei iadului.
A=e =i dar[a tot va veni lumin[slobod[trup.
Atunci svin\ilor focul pre vinova\ vecinici va arde,
Ascunsele fapte toate atunci tot]nsul va spune.
Ce-ntunecoasele Domnul lumin`nd piepturi va de=chide,
Jele fi-va-n to\ =i scr`=net dintelui ros.
Fugi-va soarelui raza =i a stelelor =ireaguri,
A tot ceri luc[s-a rumpe, =i acea de aur lun[.
V[ile n[l\a-va, dealuri de v`rv gios le-a r[s`pi-le.
Nici-au mai fost nalt mortacilor sau greu ceva ca aceasta.
Dincoace tocma mun\ cu =esuri, dincolea apele m[rii
Tot a corabie or lep[da tar, va c[sca cu fulger p[m`ntul.
A=e f`nt`ni cu tot vor s[ca, =-a p[r[ului matce.
Zbier[tori atunce groznic sunet bucinul va da din ceri,
Lumii n[varnic r[u rugind =i os`nde fiitoare.
+-a tartárului pr[paste va ivi p[m`ntul c[sc`nd
+i veni-vor to\`i craii la Domnul nainte-n giude\,
Va cura din ceri atunci de iarb[pucioas[p[r[u =i de foc.
A=e tuturora oameni vor fi de=chise morm`nturi.
Atunce lemnéul svin\ilor fi-va foarte dorit cornu
+-a bunilor via\[oameni =i sup[r[rile lumii.
Cu apele limpez]-vor]ntr-a 12 f`nt`ni pre chema\,
Crai a p[stori fi-ne-va nou[=i de her varg[.
Tot puternic Dumnez[u este scrisul cu ver=uri acestea,
Sp[s`tori pentr-a nostru vecinic crai ce-au p[\`t liubov.

Din alte scrieri

CUPRINS

[EPITAFUL }MP{R{TESEI CONSTANTINA, FIICA }MP{RATULUI TIBERIU +I SO|IA }MP{RATULUI MAURICIU, UCIS{ }MPREUN{ CU SO|UL +I COPIII EI DE C{TRE }MP{RATUL FOCA TIRANUL]

Aice-s eu, tic[loasa, den doi]mp[ra\ stemit[,
Lui Tiverie sunt fiic[, lui Mavrichie-s fimeie,
}mp[r[teas[-n cuconi mul\, s[-m domneasc[-mp[r[\ie.
Zac aici cuconii miei =i cu-al mieu so\ior drag,
Din a n[rodului ur[=-a osta=ilor urgie.
Las' pre tat[l c[-l t[iar[, dar[pruncii f[r[vin[,
Ce nu =tiu de r[utate, =i cu de=ert i-au t[iatu-i.
De-ale noastre de-acmu frunz[nu s[va mai umbri R`mul,
C[s-au t[iat r[d[cina de v`nturi de la Trachíe.

[STIHURI PENTRU }MP{RATUL ROMAN ARGHIROPOL, UCIS DE UN SLUJITOR PRIN MIJLOCIREA SO|IEI SALE, DUP{ NUMAI CINCI ANI DE DOMNIE]

Rómane-mp[rate, destul \i-i =i cinci ai,
    C[\-ai dob`nditu-\ la Dumnez[u lung trai.
Dec`t c-ai hi mul\ ai tr[it gios pre lume,
    Mai bine \i-i c[e=ti]n ceri cu bun nume.
Bine \i-i c[parte \-ai luat mai bun[
    +i c-ai dob`nditu-\ la Hristos cunun[.
Pentru a ta mil[, pentru dereptate,
    Cu svin\ii \-au datu-\ Hristos de-\ ai parte.
+-alt cine ca tine bun[t[\ va face,
    Da-i-va Hristos via\[ ]n ceri, cumu-i place.

[PROLOGUL TRAGEDIEI „EROFILI“]

CUPRINS

S[lbatic[-s, fieratic[,]ntunecat[-n fa\[,
Iar coasa care-m \ii[1] am`n[, ciolane mi-s cu grea\[.
Cu fulgere, cu tunete, din iad de la pr[paste
M[sloboz`r[de-am ie=it s[fac lumii n[paste.
+i cine-s eu, f[r[de spus a m[cunoa=te poate,
C[de pre chip =tiut[sunt prin \[r`le prin toate.
Dar[totu=]m este-n g`nd s[-m fac =i eu pre vrere,
Ca s[v-ar[t cine sunt eu =i ce mi-i]n putere.
Eu sunt aceea, caut acmu, ce m[to\ v[d cu ur[,
Oarb[-s, nemilostivnic[, surd[=i f[r[gur[.
C[eu pre domnii, pre-mp[ra\, boieri =i pre vl[dicii,
Boga\ii =i puternicii, \[ranii =i calicii,
+i to\ b[tr`nii, tinerii, mari =i mici depreun[,
+i pre-n\[lep\`i =i-nv[\a\, =i ceata cea nebun[,
Cu steje-i tai]n coasa mea =i-i trag cu neagra moarte,
+i-n floarea tinere\ilor eu dintr-a vie\ii soarte
Stricu-i =i r[s`p[scu-le nume, cinste =i slav[,
Pre fra\`i =i prietinii despar\ f[r[z[bav[.
Pre cei sirepi]i domolesc =i le premenesc g`ndul,
D`rj`ile, m`ndriile pre gios le culc de-a r`ndul.
+i-nc[tro]m voi arunca ochii cu grea m`nie,
Ora=e, satele s[st`ng, nu cat[ s[ r[m`ie.
+i toate \[rile s[tem, =i |ara de Moldov[,
Unde doi oameni s[t`lnesc de mine []=] fac vorb[.
Unde-s a elinilor]mp[ra\`i, chesarii,
+-a R`mului avgu=ti, boga\, puternicii =i tarii?
}n\[lepciunea unde li-i =i mintea lor cea plin[,
Slava, scriptura =-armele vesti\`i dintr-Atin[?

[1] \in.

Lui Alexandru Machedon unde i-i vitejia?
Unde-i cinstea chesarilor, puterea =i d`rjia
Cu care ei au biruit de-au st[p`nit pre lume
+i s-au vestitu-s[supt ceri, l[\indu-= al s[u nume?
To\ sunt de coasa mea t[ia\, de mine sunt stricate
Cet[\, ora=e,-mp[r[\ii, =i-n \[rn[sunt uitate.
Unde li-i a haldeilor scriptura haldeiasc[,
Ce g`ndiia f[r[de moarte]n lume s[tr[iasc[?
+i pentr-aceea siliia scriind toate r[zboaie,
Ce =i ei]nc[= au pierit de v`nt =i de pohoaie.
Unde-i averea cea mult[, m[rirea cea vestit[
Aceii \[ri ce g`ndiia c-a sta f[r[ de sm`nt[,
A Seramidei, spune\i-mi, unde-s =i cei m[iestri,
Mari =i-n\[lep\i, =i mare crai? C[-s to\ acmu pedestr-i,
Nice= s[v[d, c[-s]n p[mant de zac ciolane goale,
Numele lor =i slava lor topite-ntr-al mieu foale.
De-aceasta c`\ cu me=ter=ug din mintea lor le pare
C[-= vor afla]nc[trova de coasa mea sc[pare,
Nebuni sunt, f[r[minte sunt, c`\ stau s[=uv[iasc[
De moarte =i-= pun g`ndul tot mai mult s[-mbog[\asc[.
C[avu\ia tuturor, via\a cu s[n[tate,
Vremea le duce la f`r=it =i r[m`n de-s uitate.
Spune\i-mi, carii =-au zidit mari cet[\ bog[ta=e,
Sunt vrunii de-aciia bog[ta= s[-= tr[iasc[-n s[la=e?
Turnul cel mare a lui Nevrud aciia ce-l f[cur[
+i cei cu piramide mari de-atunce s[trecur[.
C[s[trudir[cu z[dar, averea le r[mas[,
Numele lor acel vestit s-au st`ns dintr-a lor cas[.
S[g`ndiia c[vor tr[i =i nu-i va strica moartea,
Acmu li-i trupul]n morm`nt =i-n iad le este soartea.
Dar-acmu ce-a= mai povesti din izvoade b[tr`ne,
Ce sunt departe de la noi, la cele \[ri streine.

Spune\i-mi, ast[zi unde v[-s prietinii =i fra\ii,
Unde v[sunt acei iubi\, ale=ii =i giura\ii,
Unde v[-s cei]mpodobi\, ce ie=iia la giocuri,
Ce mirosiia la str`mtori, cu dragoste =i moscuri,
Unde s`nt cei cu buzele de miere und[toare,
De putea face nop\ile s[verse str[lucoare?
To\ f[r[gur[l[cuiesc]n gropi, li s-au st`ns graiul,
F[r[de soare, supt p[m`nt, la-ntunerec li-i traiul.
+i preste toate c`te-am zis, to\ sta\ cu mine-n poar[,
Nime nu-= bag[-n mintea sa iadul ce-a s[-i umoar[.
Ce cum ar hi lumea a lor, legat[cu uríce,
A=e n-au sa\`u de nemic, tot caut[ s[ m[n`nce.
Amar de ei, becisnicii, c[nu caut[s[-= vaz[
Cum li s[scúrt[zilele, anii s[-mpu\ineaz[.
Alaltaieri, =i cea de ieri, =i zilele ce vine
Nu v[d c[nu s[mai t`lnesc s[-i custe pre lung bine.
C[-n clipitura ochilor tot omul s-a schimba-s[,
F[r[de mil[-n coasa mea va fi t[iat din cas[.
Fr`mse\ea nu-i va folosi, c[eu nu caùt]n fa\[,
Nice mi-i mil[de mi=ei, nici de boga\ [am] grea\[.
Nu pot sc[pa ciia ce fug nice la plai de munte,
C[nechemat[m[rg la to\,]ntru =i pre la nunte,
Cos[sc mirese =i pre miri, nunta=ii de la nunte
Le schimb =i bucuriile]n pl`ns =i-n lacr[mi multe.
L[utele, cobuzele, la veselii de giocuri,
Cu bocete le primenesc, de pl`ng]n toate locuri.
Peli\a alb[, rum[n[, =i fa\a m`ng`ioas[
De v`rsta de cea t`n[r[o fac de-i vierm[noas[.
+i pieptul acel dezmierdat, dragostea =i dulcea\[,
}l fac de este]mpu\it, de \i-i de d`nsul grea\[.
Case, r[gúle,-mp[r[\ii =i lumi, precum s[cade,
Cu dereptate Dumnez[u de pre p[m`nt le rade.

Iar[voi ast[zi sta\ ]nc[=i fi\ f[r[de fric[,
Carii v-a\ prilejit pre-acici nu v[teme\ nemic[,
C[acmu Domnul m-au trimis nu s[v[fac sc[dere ;
P[rin\ilor, cuconilor, fi\ to\ cu m`ng`iere!
Scris[v[este celor buni s[tr[i\ lung[via\[,
+i-n ceri pre l`ng[ Dumnez[u s[-i pr[vi\ sv`nta fa\[.
Acmu mi-am treab[ce-am venit la casa la cea nalt[,
Vestit[-n multe fericiune =i-n frumoas[polat[,
+i p[n[-n zu[s[umor pre-mp[rat =i pre hiic[,
S[i s[curme slava lui, s[hie-ntr-o nimic[.
Pentru gre=ele ce-au f[cut pre m`na mea s[caz[,
+i numele lui cel vestit din lume s[s[raz[.
+i un viteaz ce-i de rod bun, singur ca o ml[di\[,
}mp[r[\ia r[sturn`nd, nu-l las de r[m[=i\[.
Aceasta m-au m`nat s[fac Domnul cu dereptate,
C[f[r[plat[nu las[nice o str`mb[tate.
+-acmu cu to\ii v-a=tepta\, cu inim[amar[,
Cu lacr[mi s[v[v`rteji\ c[tr[a voastr[\ar[.
V[zic, la \[r]-v[drep ’ce nu súnte\, cum vi-i g`ndul,
}n Memfis, ce la Eghipet p[m`nt c[lca\ ]n r`ndul,
Asculta\i-m[, memfieni, vesti\ =i-n sl[vit nume
Pentr-ale voastre piramizi ce s[v[d mult[lume,
Unde pre-acii ce v-a\ aflat de v-au d[ruit Domnul,
Izvodul bun s[v[lua\, pre c`t pute\, tot omul.
De patima lui Filogon foarte s[v-ave\ team[,
Str`mb[tatea, pre c`t pute\, ur`\ f[r[de sam[.
P[r[si\ str`mb[t[\ile, nu asupri\ s[racii,
Nu despoiere\ pre mi=ei, nu face\ cum fac dracii.
C[ù ta\, c[súnte\ ]nv[\a\i, lumea-i]n=[l[toare
+i f[r[veste s[petrec oamenii de supt soare.
De nunt[=i de veselii]mp[ratul g[teaz[
+i-= giuruie=te cu n[roc zile bune s[-= vaz[,

+i pre d`ns tops[c =i cu foc asupr[-i s[lucreaz[,
    Ni=te copile tinere cu moarte vor s[-l piarz[.
}nc[=i ceia]mp[ra\ ce st[p`nesc]n lume
    Puterea mea to\ o cunosc =i =tiu =i de-a mieu nume.
Cine din lume va g`ndi cu me=ter=ug s[fug[,
    S[scape de la coasa mea, s[custe via\[lung[,
Nimic[nu-i va folosi averea cea cu slav[,
    C[eu pre to\ cu coasa mea agiung f[r[z[bav[.
+i cele ce le apuca\ le pierde\ =i de-am`n[,
    Cele ce str`nge\ =i zidi\ s[ r[s`p[sc]n tin[.
Ca sc`nteile ce s[ st`ng slava voastr[s[trece,
    V[s[r[=chir[numele de soare, de v`nt rece.
+i ca scrisoarea pre n[s`p, pre margine de mare,
    +i ca spume de pre pospai s[trec, =i-nc[mai tare.
Dar[v[las, c[eu pr[v[sc pre hatmanul s[ias[,
    Cu repede, cu grea moarte]n iad s[-i aflu cas[.

*

+i pre-mp[ratul Filogon, de-a sa nesocotin\[,
    Ce nu vru c[tr[fiic[-sa s[-ntoarc[cu priin\[,
C[nice-nt[i, nice apoi n-au f[cut socoteal[
    Spre Panaret, fii[1] de-mp[rat, ce-l pierdu cu sminteal[.
+i cinstea casii =-au pierdut pentru nesocotin\a,
    +i via\a sa =-a hiic[-sa pierdu cu nepriin\a.
A=e pierir[tutetrei, ginerele =i hiic[,
    Ierofila ghízdava, tat[l,]n clip[mic[.
Socrul t[ia pre ginere, fi ì c[-sa pentru mire
    S-au umor`t, =i tat[l ei, tustrei]ntr-o pierire.
De-acii tot omul pre p[m`nt tot ceas s[socoteasc[
    S[slujasc[lui Dumnez[u =i bine s[g`ndeasc[,

[1] *fiu.*

Cu priin\[de-aproapelui, =i-n curat[nedejde
S[s[roage lui Dumnez[u s[scape de primejde.

CUPRINS

STIHURI PREDOSLOVII
[LA TRADUCEREA CRONOGRAFULUI LUI MATEI KIGALAS]

Letopis[\ den grecie
Ce s-au scos pre rom`nie,
Cu]nv[\[turi prea bune
+i cu istorii depline,
Precum ceriul =i p[m`ntul
Fece Domnul cu cuv`ntul,
+i c`te-s pre ceast[lume
Toate le deplini bine.
Mai apoi fece pre omul
+i-l]nchipui ca Domnul.
Voie i-au dat s[-i s[poat[
Pespre z`direa lui toat[,
Iar[pentru ne-ascultare
Dede-l la pedeaps[mare.
+i-l scoas[den rai afar[,
S[-i fie via\a amar[.
+i de-acii fecer[road[,
C`t umplur[lumea toat[.
Me=ter=uguri]nv[\ar[
+i de o=ti s[apucar[.
R[dicar[-mp[r[\`ie,
Cine= \ara lui s[-= \`ie.
+i p[n[ast[z de-atunce
Pentr-aceasta este price.
+i ce s-au f[cut]n lume,
Toate-aicea \i s-or spune.

[INSCRIP|IA DE PE COLOANA }MP{RATULUI CONSTANTIN CEL MARE]

CUPRINS

St`lp]n patru muchi, den temei cu t[rie,
Aice l-au z`dit Constantin]mp[rat,
Ca s[vaz[to\ mirare de-n[l\`me
+i s[-l vesteasc[oameni]n toat[lume.
Precum la Rodos =-alt st`lp au fost minune,
A=e-i =-[cesta, aicea-i de minune.

[SCRISOAREA SFIN|ILOR TEODOR +I TEOFAN C{TRE PATRIARHUL METODIE, FIIND TO|I TREI }N }NCHISOARE, }N GROPI SEPARATE]

Celui de viu mort =i iar[=i mort cu viii,
Fiind pre p[m`nt =i c[lc`nd pren tot ceriul,
Scriitori au scris cei]nchi=i la]nchisul.

[SCRISOAREA DE R{SPUNS A PATRIARHULUI METODIE C{TRE SFIN|II TEODOR +I TEOFAN]

Celor ce c[r\`le cere=ti au scris]n semne
+i pre fruntea lor rane de slove-s scris[,
C[tr-ai cei]nchi=i de viu]ngropat scris-am.

CUVINTE +I JELE LA ROBIE IERUSALIMULUI, C~ND DIN IERUSALIM LA VAVILON I-AU MUTAT NAVUHODONOSOR }MP{RAT, +I POMENIRE +I DE N{PASTE CE-AU N{P{STUIT ACEI DOI GIUDEC{TORI PRE SUSANA

Jitie aceasta prea frumoas[
    +i din Biblie veche scoas[

La oameni s[le ceteasc[
    +i-n veci s[s[pomeneasc[
De ciudes[ar[tat[
    +i de Dumnez[u l[sat[,
Oamenii de s[le vaz[
    +i la Dumnez[u s[creaz[.
C[jidovii cei iubi\i
    +i acmu sunt urgisi\i,
[C[ce] c[ei n-au crezut,
    +i cu ochii au v[zut,
C`nd Móis[i din robie i-au scos
    +i]n pustie i-au dus,
Preste mare i-au trecut,
    +i faraonii i-au fost gonind.
Faraonii s-au]necat
    +i jidovii au sc[pat.
Cu man[ ]ngereasc[i-au hr[nit
    +i cu ap[din piatr[i-au ad[pat.
+i cu Amalic s-au lovit
    +i jidovii i-au biruit.
C`nd Moisei m`nule-=]ntindea
    +i atunci jidovii biruia.
Masa gata le-au fost d`nd,
    +i ei lui Dumnez[u n-au mul\[mit.
Din =erpi i-au m`ntuit,
    C`nd =erpe de lemn au fost ]n[l\`nd.
Atunce oamenii s-au fost t[m[duind
    De durere ce-au fost av`nd.
De tot binele s-au s[turat,
    +i ei pre Dumnez[u au fost giudec`nd,
C[n-are putere dumn[z[iasc[
    +i mas[n[rodului s[u s[fac[.

+i cuvintele lor auzit-au Dumnez[u
+i]ndat[i-au urgisit.
La Sinaia i-au adus
+i legea pe lespezi li-au dat.
Mult bine le-au f[cut,
+i ei pu\in har au =tiut.
+i pre jidovi s[-i l[s[m
+i alt[jitie s[ascult[m,
Ce-am]nceput s[sv`r=im,
+i alt[cetenie s[auzim.
C[Susana au fost pierind
+i lui Dumnez[u s-au fost rug`nd :
„Doamne, izb[ve=te-m[
+i de moarte scap[-m[!“

CUPRINS

STIHURI LA DUMNEZ{IESCUL DAVID

Taci, Orfev, lap[d[, Ermí, al[uta,
Cu trei picioare de la Delfi, apune la uitare]nc[,
C[David noao, a duhului lovind al[uta,
Ive=te ascunsele de a lui Dumnez[u taine,
Mul\ime a vechi istore=te minuni,
Porne=te spre laud[Celui ce au zidit lumea.
M`ntuind pre to\i, t[inuie=te =i scrie,
Pre p[c[to=i c[tr[-ntoarcere aduce.
Cu multe =-alte, =i a jude\ zic`nd lege,
A cur[\i]nva\[ce-s suflete=ti gre=ale.
Lui Dumnez[u m[rire.

G L O S A R

A

abur — r[suflare, duh, suflet
aburit — ame\it, pu\in beat
acice, acici — aici
adevar[— adev[r; adev[rat[
aer — bucat[de stof[sau de p`nz[, pe care este pictat[ sau brodat[ scena ]nmorm`nt[rii lui Cristos, folosit[ca acoperem`nt pe masa din altarul unei biserici cre=tine
ai — ani
aiuri —]n alt[parte,]n alt loc
alege — a (se) decide, a (se) hot[r]; a p[rtini, a favoriza
alege-n fe\e — a p[rtini, a favoriza
alinta — a alina
alintare — alinare
amistui — a ascunde, a dosi
*am`na* — ]n m`n[, la m`n[, la ]ndem`n[
ap[to=a — a deveni apos, a se umple cu ap[
apleca — a al[pta, a hr[ni
aposcorachin\[— p[r[sire,]ndep[rtare, respingere
apuca — a r[pi, a uzurpa
apucare — r[pire, uzurpare
are — arie
arete — berbece
arin[— nisip
aspid[— un fel de viper[
astruca — a]nmorm`nta, a]ngropa
atanasie — nemurire
atocma —]ntocmai, la fel
austru — miaz[zi, sud; v`nt de miaz[zi
auzi de nume — a disp[rea, a se pierde, a nu se mai =ti ce s-a]nt`mplat cu cineva
avadii — c[lug[rii, monahii

B

barot — praf de pu=c[, barut
bezn[, bezdn[—]ntindere mare =i ad`nc[de ap[sau de]ntuneric, h[u, abis
bine — bine\e, ur[ri de bine
bi=ug — bel=ug
bl[ma — haide\i
bl[znie —]n=el[ciune, am[gire
bl[dnic[— femeie stricat[, depravat[
boare — c[ldur[mare, z[duf
boierin — boier, nobil
boinic — atlet; lupt[tor, voinic
bold — imbold,]ndemn
boz — zeu; idol
breasla — societate, categorie social[

*br`nc[* — m`n[, lab[
brodi — a umbla prin ap[, a se b[l[ci; a aiura, a b`igui
brudiv — t`n[r, crud, fraged, slab
buc[— fes[
bucin — bucium
bucina — a c`nta, a suna din bucium
buiac — s[lbatic, nest[p`nit, sirep; nepriceput, smintit, nebun
buiecie — sminteal[, nebunie
buiguit — tulburat
bulz — bulg[re, bo\, cocolo=
buor — bour, un fel de bou s[lbatic; copac]nalt, l[sat ca semn de hotar]n p[dure
bur[— furtun[, vijelie

C

car`t[— tr[sur[elegant[ ]nchis[, cupeu
catagoghion — s[rb[toare a efesenilor]n cinstea zei\ei Artemis
c[ce — de ce, pentru ce
c[di — a t[m`ia, a c[delni\a
c[ftan — manta]mpodobit[, cu m`necile lungi, pe care o primeau ca distinc\ie domnitorii de la demnitarii turci, iar boierii din primele ranguri de la domnitori
c[m[lauc[— camilafc[, potcap acoperit cu un v[l negru, care at`rn[numai pe spate, purtat de c[lug[rii =i arhiereii ortodoc=i]n zilele de s[rb[toare
c[pui — a pune m`na pe ceva sau pe cineva, a apuca, a prinde, a dob`ndi
*c[\`ie* — c[\uie, vas cu care se c[de=te, se t[m`iaz[
c[ta, c[ta — a lua aminte, a privi, a cerceta ; a tinde, a n[zui
c[tare, c[t[tur[— luare aminte, privire, cercetare
ceh[i — a l[tra
cerbice — ceaf[
cerca — a c[uta, a cerceta; a c[uta s[pricinuie=ti, s[provoci; a cere, a ruga
certa — a pedepsi
certare — pedeaps[
cetverodvoi\[— doime alc[tuit[din patru fragmente
cevluit — cehluit, tuns scurt, form`nd un fel de cerc ]n jurul capului =i c[p[t`nd astfel]nf[\i=area ceahl[ului, a vulturului ple=uv
chidar — trib arab nomad de la estul vechii Palestine
chiline — deosebit, separat, diferit
chimval — instrument muzical antic, alc[tuit din dou[talere ad`nci de aram[, care se loveau unul de altul
chi=av —]nd[r[tnic, r[ut[cios, afurisit
chit — balen[
chiti — a cugeta, a chibzui, a socoti
cinste= — frumos la]nf[\i=are, chipe=
cisl[— num[r, sum[
ciuc[— obi=nuin\[, deprindere
ciudese — minuni
ciudi — a se minuna, a se mira
c`ndai — cumva, doar[
cl[ti — a (se) mi=ca, a (se) cl[tina, a (se) zgudui
clevele — clevetiri
clevetnic — clevetitor
coarne= — cu coarne mari
cobuz — instrument muzical]n genul cobzei
colac — dar, cadou, plocon

colnic — drum, c[rare, plai
colun — m[gar s[lbatic
conceni — a extermina, a nimici, a st`rpi
crai — domn, rege
cr[i — a domni, a fi rege
cr[ie — domnie
cr[vi — vezi *]ncr[vi*
crezut — credincios, de]ncredere
crunt — plin de s`nge, ]ns`ngerat; s`ngeros
cruntat —]ns`ngerat
cuceri — a (se) umili, a (se) smeri, (se) a]nchina
cuci — oameni masca\i, care]ndeplinesc anumite datini la l[satul secului sau]n alte]mprejur[ri
cucon — copil
cuconesc — copil[resc, de copil
cuget[tur[— cuget, g`nd, con=tiin\[
cumineca — a se]mp[rt[=i cu sfintele taine
cuminecare —]mp[rt[=ire
cura, cure — a curge
cust — trai, via\[
custa — a tr[i, a vie\ui, a d[inui
cuviin\[— slav[, m[re\ie, fast, frumuse\e
cuv`nt — vorb[rea, de ocar[

D

da coaste (a-=i) — a se]n\elege]n ascuns
da raze — a radia, a iradia
da zare — a lumina
daori (de) — de dou[ori
de — dec`t
de-a hirea —]nsemnat, important
deauna — totdeauna, mereu
dedese=, dedese — d[duse=i, d[duse, dedi, dede=, dede
deder[— d[dui, d[du=i, d[du, d[dur[
demicat — t[iat]n buc[\i m[runte, f[r`mi\at
depreun[—]mpreun[
der[dica — a]ndep[rta, a]nl[tura, a lua, a scoate
derege — a]ndrepta, a]ndruma, a c[l[uzi; a drege, a repara; a da, a oferi un pahar cu vin
dereptar — dreptar, cump[n[
desc[leca — a]ntemeia o a=ezare, o \ar[
desfece — desf[cu
despeie s[— s[piar[, s[dispar[
despierde — a pierde cu totul, a nimici
de=cinge — a cobor]
de=teptate — stare de trezie, de veghe
detorni — a se]ntoarce, a se abate
dezmierda — a se desf[ta, a se bucura, a petrece]n huzur
diresuri — condimente
d`rjie — seme\ie,]ndr[zneal[mare
dodei — a sup[ra, a nec[ji
dodeial[— sup[rare, necaz
domoli — a potoli, a lini=ti
dosad[— jignire, chin, suferin\[, m`hnire
dr[gostiv — iubitor
duroare — durere
dvorb[— slujb[, serviciu, omagiu
dvori — a sluji, a face servicii, a omagia

F

face c[rare — a merge des undeva
face nad[— a se]nn[di, a se obi=-

nui s[mearg[des undeva sau s[fac[ceva
fal[— laud[, m`ndrie
falnic, f[los — l[ud[ros, m`ndru
fapt — fapt[, lucru, f[ptur[, f[cut
fapt[— crea\ie, f[ptur[
fa\[— persoan[
f[gad[— f[g[duial[, promisiune
f[li — a (se) l[uda, a se m`ndri
f[nin[— f[in[
f[ptur[— oper[, crea\ie; chip,]nf[\i=are, figur[
f[t — copil, b[iat
f[t[toare — oaie cu miel
f[\are — fa\a ariei; fa\a p[m`ntului
f[\[rie — f[\[rnicie, ipocrizie, pref[c[torie
feci, fece=, fece, fecer[— f[cui, f[cu=i, f[cu, f[cur[
ferecr[— a lega, a]nt[ri cu garnitur[de fier sau de alt metal
ferecat — legat,]nt[rit
ferec[tur[— leg[tur[,]nt[rire
feri — a p[zi, a respecta
fericie — fericire
fericiune — fericire
fi perete — a ap[ra; vezi =i *\ine perete*
filistimeni — filisteni, popor ce locuia]n vechea Iudeie
foale — burduf; abdomen, p`ntece
fr`mbii — ciucuri, canafuri
fr`ntur[— zdrobitur[

G

gadin[— jivin[, animal s[lbatic
g[vozdi — a pironi, a bate]n g[voazde,]n cuie mari
geamal[— mom`ie]n form[de femeie uria=[,]n care intra un om =i juca pe uli\e la anumite s[rb[tori
gem[nare — copit[despicat[
genune — pr[pastie, ad`nc f[r[ fund, h[u; ap[ ]ntins[ =i ad`nc[, mare
ghidu=esc — de ghidu=, de m[sc[rici, de bufon
ghidu=uri — bufonerii, comic[rii
ghizdav — frumos
ginga=i — a face nazuri, a obiecta
ging[=ie, ging[=itur[— c`rtire, obiec\ie
giudeci — judec[tori
giudecie — drept de judecat[, st[p`nire, domnie
giude — judecat[; judec[tor
giurui — a promite, a f[g[dui
giuruit[— promisiune
*g`ltej* — g`tlej
g`rb[— spinare, spate
*g`rbi* — a m`r`i, a l[tra
gl[si — a se pl`nge, a se t`ngui
gonaci — urm[ritor, persecutor, prigonitor
gov[— fat[, fecioar[
govi — a feti, a petrece timpul fecioriei
gozuri — gunoaie, murd[rie, sf[r`m[turi de paie sau de cereale
grea\a — greutate, sil[, ap[sare
grozav —]ngrozitor,]nfior[tor, ur`t
groznic — minunat
gubav — sl[b[nog, neputincios, boln[vicios

H

haldeiesc — caldeean, babilonean
haideu — locuitor al Caldeei, al Babilonului
har — lupt[, b[taie,]nc[ierare
hasl[— conven\ie,]n\elegere, cu-

v`nt, vorb[
h[cui — a t[ia]n buc[\i mici, a toca
h[l[dui — a fugi, a se refugia, a se m`ntui
h[r[— lupt[tor, viteaz, voinic
herb, herghie — stem[, blazon
hfal[, hval[— fal[, glorie, slav[, m[re\ie, faim[
hilt[— batjocur[, ocar[
hlip[t — vaiet, suspin
hoarb[— adunare, sfat, vorb[,]n\elegere
holbur[— vifor, furtun[, v`rtej de ap[, v`ltoare
holca — r[scoal[, tumult, larm[
hream[t — fream[t

I

idolosluga= —]nchin[tor la idoli, idolatru
ieftin —]ndur[tor, milostiv
ieftin[tate, ieftinele —]ndurare, mil[
ima — a (se) murd[ri, a (se) p[ta
im[tur[— murd[rie, pat[
inem[— stomah, p`ntece
inorog — rinocer
ismailtean — turc
ispit[—]ncercare, cercetare
ispiti — a]ncerca, a cerceta
is\eli — a vindeca
iu=or — u=or
iu=ura — a u=ura
izop — isop, odogaci, plant[cu care se spal[, se cur[\[petele
izvod — model, exemplu;]nsemnare, document, manuscris

}

]mbe — ambe, am`ndou[
]mbuna — a lingu=i, a m[guli
]mple — a]ndeplini, a satisface, a se]mplini
]mprohita — a-=i bate joc, a lua]n r`s; vezi =i *prohit[, prohiti*
]mpro=cat — b[tut, lovit cu pietre
]mputa — a lua]n nume de r[u, a repro=a, a]nvinui, a mustra
]ncinge — a arde, a se aprinde
]ncr[vi (sau *]nch`rvi*) — a hr[ni, a]nt[ri
]ncrunta — a (se) umple de s`nge, a s`ngera
]nderepta — a se justifica
]ndur[m`nt —]ndurare
]nfemeiat[— cu mul\i copii
]ng[dui — a a=tepta, a avea r[bdare
]ng`na — a-=i pierde tr[s[turile caracteristice, a se confunda; a am[gi, a min\i; a imita exagerat =i]n batjocur[vorbirea sau modul de comportare al cuiva
]ngloti — a se str`nge]n cete, a se aduna
]ngreca — a lua]n sine, a]ns[rcina, a r[m`ne gravid[
]ns[mnat — desemnat, ales
]nstemat[—]mpodobit[cu stem[
]n=ira — a fug[ri, a urm[ri
*]nt[r`ta* — a irita, a a\`\a, a sup[ra
]ntiri — a alunga, a goni
]ntr[ma — a (se)]nt[ri, a (se) reface
]ntre —]naintea,]n fa\a
]ntunerec — num[r foarte mare
]nve=te,]nve=ti — a (se)]mbr[ca, a (se) acoperi, a (se)]nveli, a (se)]mpodobi

]nvince, *]nvinci* — a]nvinge, a birui, a]nfr`na
]nvita — a]ndemna, a a\`\a, a instiga
*]nv`rvomat* — plin peste m[sur[, cov`r=itor

J

jancuri — buta=i de vie, leg[turi
j[rt[vnic — jertfelnic, altar
jecui — a pr[da, a jefui, a r[pi, a fura
jemn[— p`ine alb[, franzel[, jimbl[
jimbi — a se str`mba, a se =tirbi
jirebie — bucat[de p[m`nt]ngust[=i lung[

L

l[murit — cur[\it, limpezit, purificat
l`ngegiune — neputin\[, sl[biciune, boal[
l`ngoare — boal[, febr[tifoid[
lege — credin\[, religie
leghioaie — legiuni, mul\imi mari
lemn — arbore, copac
lemneu — lemn, copac
le=nic — ascunz[toare, loc de p`nd[ al v`n[torului
le=ui — a sta la p`nd[
limb[— popor, neam; veste, =tire, m[rturie, informa\ie
limpi — a m`nca sau a bea sorbind cu limba
lipsi — a trebui
liubov — dragoste, iubire
liv[— v`nt de nord, criv[\
lua urma — a urma, a se conduce dup[ceva
luc[— lumin[
luciu — ad`ncime
lucoare — str[lucire, lumin[
lunec[toare — alunecare, c[dere

M

mainte — mai]nainte
mamc[— doic[
man[— lichen comestibil care cre=te pe st`nci]n forma unor mici ghemuri cenu=ii
m[cilesc — m[cel[resc, de c[l[u, de g`de
m[ciulie — floarea papurei, a trestiei
m[h[i — a face semne, a vorbi prin semne
m[iestru —]nv[\at,]n\elept
m[trice — uter, mitr[
*m`nea* — a r[m`ne, a se ad[posti, a dormi peste noapte
m`neca — a se scula]n zori
m`necu= — zorii zilei, diminea\[
m`ng`in\[— m`ng`iere
m`niecie — scamatorie, nebunie
m`r=av — slab, debil, jig[rit
*m`=coaie* — cat`rc[
m`zd[— mit[
megie= — vecin
meni — a lua]n considerare, a socoti
meser — s[rac, umil, nenorocit, smerit
milost — milostiv, milos
minuna — a]nzestra cu puteri extraordinare, cu calit[\i miraculoase, a face s[fie de mirare
minune — mirare, uimire
mi=el, *mi=ea* — s[rac, nenorocit, slab, umil, smerit
mi=el[ciune — nenorocire, mizerie
mi=el[tate — s[r[cie, mizerie, nenorocire
miz[— clip[, clipeal[, mij[
moale — parte slab[, fontanel[, cre=tetul capului

morcoti — a c`rti, a murmura
mortac — muritor
mosc — substan\[frumos mirositoare, parfum extras dintr-o gland[a animalului cu acela=i nume
mo=nean — mo=tenitor, succesor
movil[— gr[mad[; ridic[tur[de p[m`nt peste un morm`nt
mreje — curs[, la\
munc[— chin, tortur[
mur — sicomor, un fel de smochin
mu=in[— mu=i\[, ou[de musc[depuse pe carne =i larvele dezvoltate din ele

N

n[prasn[(de) — pe nea=teptate, f[r[veste
n[selnic — violent, aspru, s[lbatic
n[=li — a se sili, a se]ntrece, a cuteza
n[slitur[— dorin\[, poft[, pornire
n[varnic — n[valnic, impetuos, aprig, furtunos
n[zui — a cere ajutor, a implora
n[zuin\[— sc[pare, refugiu
neascultoi — neascult[tori
necorcit — neamestecat
necurat — necredincios, p[g`n
neharnic — nevrednic, nedemn
nemerit — pribeag
nemernic — pribeag, str[in, venetic
nene — tat[
nestidin\[— lips[de sfial[, de respect, neru=inare
ne=tine — cineva, careva
nevoi — a se str[dui, a se sili
noav[— nou[
num[r — nume
nuor — nor
nuora — a]nnora

O

oar[— timpul, momentul]n care are loc un fapt, o ac\iune
obede, obez — instrument de tortur[, alc[tuit din dou[buc[\i de lemn, cu g[uri, cu care se imobilizau m`inile sau picioarele os`ndi\ilor, c[tu=e
*ob`r=i* — a (se) sf`r=i, a (se) termina, a (se)]ncheia
obl[dui — a st[p`ni, a conduce, a guverna
obl[duin\[— st[p`nire, conducere
oblici — a afla, a auzi
obor] — a dobor], a r[pune
obraz — chip, figur[
ocainic — nefericit, vrednic de pl`ns
ocein\[— dezn[dejde, desperare
ocina — a mo=teni, a dob`ndi
ocin[— mo=tenire, mo=ie
ocoli — a aduna]mprejur, a]nconjura
ocropi — a stropi, a uda, a sp[la
oloi — untdelemn, ulei
omdragoste — dragoste de oameni
organ — instrument muzical cu coarde, harf[, lir[
osfin\eal[— sprijin, ap[rare, folos, ajutor
osfinti — a sprijini, a ap[ra, a ajuta, a folosi
oslab[— odihn[, repaos, lini=te
ostie — v`rf ascu\it, de]mpuns
otav[— iarb[nou[, fraged[, crescut[prim[vara sau dup[cosire
otst`pnic — renegat, apostat
ovili — a]njosi, a umili
ovilit —]njosit, plecat, supus, umil, smerit
ozor — desen, model, motiv de \es[tur[sau broderie

P

painjin[— p`nz[de paianjen
partnic — p[rta=, tovar[=
pa=e — p[=une
pa=te — a]ndruma, a pov[\ui
patim[— p[\anie, necaz, suferin\[
pav[t[— pav[z[, scut
p[ducel — arbust spinos din familia rozaceelor, m[ce=
p[li — a arde, a dogori
p[rau[— p`raie
p[r[s`ciune — p[r[sire
p[rti — a p[rtini, a \ine parte
p[\] — a p[timi, a suferi
p`cl[— mla=tin[
p`ine — cereale, alimente
p`ng[riciune — profanare,]ntinare
p`ntece — piept, inim[
*p`rg[* — roadele dint`i, de frunte
p`r`=e=te — p`r`nd, acuz`nd, cu p`r[
*p`=c[i* — a batjocori, a lua ]n der`-dere
p`=c[ial[— batjocur[, ocar[
pecie — carne macr[, de calitate bun[
peli\[— trup, corp omenesc
pesteal[— z[bav[,]nt`rziere
pesti — a z[bovi, a]nt`rzia
petrece — a tr[i, a vie\ui, a d[inui
petrecere — trai, via\[, vie\uire
pistrela — a arunca, a scoate foc, sc`ntei
pizmi — a pizmui, a invidia
plean — prad[de r[zboi, dob`nd[
plec[ciune —]nclinare, supunere, bun[voin\[, smerenie
*pl`nsur[* — pl`ngere, pl`ns
plod — rod, fruct
plodi — a rodi
plodicios — roditor
poar[—]mpotrivire, opozi\ie
poarn[— pornire n[valnic[
pogor — pogor`re, pogor`=
pohoar[— povar[, greutate
pohvali — a l[uda, a sl[vi
pojar — c[ldur[mare, ar=i\[, foc
polat[— palat
p[limar — foi=or, balcon, cerdac
polignit — culcat, dobor`t, tr`ntit la p[m`nt
polog — cantitate de iarb[t[iat[dintr-o singur[mi=care a coasei sau m[nunchi de p[ioase secerat, care urmeaz[s[fie adunat]n snopi
poman[— pomenire, amintire, comemorare
pomazanic — ales, uns
pom[zui — a alege, a unge, a consfin\i]n func\ie
pominoc — dar, prinos
ponos`t —]nvechit, uzat
ponoslu — def[imare, dezonorare, mustrare
poporean — enoria=, credincios care apar\ine unei biserici
pospai — strat sub\ire, de f[in[, de praf, de z[pad[etc.
potpri, podpri — a opri, a re\ine
potric[li — a strica, a deteriora, a distruge
pradnic — pr[dalnic, jefuitor
pr[fiin\are, pr[fiin\[— prefacere,]nnoire
pr[sad — pom altoit, altoi
pr[s`l[— rod, progenitur[
prediteci —]naintemerg[tor
premeni — a schimba, a]nnoi
prestavlenie — moarte, adormire de veci
price —]mpotrivire, ceart[, pricin[

prict — a (se) certa
prihan[— fapt[nepermis[, p[cat, vin[, pat[sufleteasc[
prii — a fi binevoitor, favorabil, prietenos
priin\[— bun[voin\[, prietenie,]nlesnire
prin — pentru
prinde limb[— a afla, a se informa
prinos — dar, ofrand[
prinsoare — captivitate,]nchisoare
prisne — curat, neamestecat
proape — aproape
proa=c[— \int[, punct de ochit
procle\esc — afurisit, blestemat, nelegiuit
prohit[— batjocur[, der`dere, ocar[
prohiti — a batjocori, a oc[r]
prostatic — om simplu
prostime, prostie — simplitate, cur[\ie; oameni simpli, popor, gloat[
prumute —]mprumuturi
ps[ltire — instrument muzical cu coarde, un fel de ceter[

R

racl[— lada, sicriu, chivot
rad[— adunare, sfat
r[bda — a a=tepta
r[bdare — a=teptare
r[duce — a compara
r[gul[— neam, popor, semin\ie
r[m[=i\[— urma=
r[s[rite — r[s[rit, est
r[spierde — a pierde detot, a nimici
r[spunde — a se auzi, a ajunge, a avea ecou
r[stopi — a se topi detot, prea tare
r[sturbura — a (se) turbura detot
r[=chira — a (se) r[sfira, a (se)]mpr[=tia
r[tez —]ncuietoare, z[vor
r[zdrumica — a sf[r`ma, a zdrobi detot
r`c[— ceart[, sfad[, discordie
*r`hn[* — r`vn[, ardoare, invidie
*r`hni* — a r`vni, a aspira, a n[zui, a invidia
*r`nd* — r`nduial[
r`t — bot, gur[
roco=i — a se r[scula, a se r[zvr[ti
rod, rud[— rudenie, neam, popor
rodion — chiparos
rost — gur[; t[i=
ru[ra — a se roura, a se umezi, a se uda ca de rou[
rugi — a r[cni, a urla, a amenin\a

S

sam[— m[sur[, socoteal[
samod[rjave\, samod[rjavnic — autocrat
s[bor, sobor — adunare,]ntrunire
s[h[idac — tolb[de s[ge\i
s[la= — locuin\[, cas[, a=ezare omeneasc[
s[lt[— a c`nta
s[m`n\[— urma=i, neamuri
s[mna — a]nsemna, a reprezenta
s[mostrea — balist[de aruncat s[ge\i
s[rac — orfan
s[r[cini — necredincio=i, sarazini
s[r[tur[— p[m`nt s[rat, sterp, impropriu pentru agricultur[
s[rit[— cump[t, r[bdare
s[vai — m[car, fie, chiar, chiar dac[;]ntocmai
s`i — a se sfii, a da semne de team[, a se re\ine

s`ial[, s`in\[— sfial[, re\inere, timiditate
*s`l[* — constr`ngere, for\[, putere; silin\[, s`rguin\[, diligen\[, grij[, ajutor
s`l\[— curs[, la\, capcan[
s`mbr[— tov[r[=ie
s`mcelos — ascu\it
s`rg (de,]n) —]n grab[, de urgen\[
s`rgui — a sili, a gr[bi
s`rguial[— silin\[, grab[, insisten\[
scap[t, sc[p[tate — asfin\it, apus, vest
sc[pa — a trece cu vederea, a omite, a uita
*sc`nci* — a pl`nge]ncet, a suspina; a scheuna
*sc`rb[* — ]ntristare, m`hnire
schimba fe\e — a-=i schimba fizionomia, a se tulbura, a se nelini=ti
schimit[— vezi *stemit[*
schimosi — a str`mba, a poci, a strica, a schimba
scrie — a picta
scripi — a sclipi
scump[ra — a r[scump[ra
scump[rare — r[scump[rare
scumpete — economie, zg`rcenie
scuti — a ap[ra
sentin\[— ap[rare, scutire
semn — minune
sever — nord
sfar[, svar[— jertf[prin ardere, jertf[ ]n general
sfobodnic, slobodnic — liber
sicriu — lad[, sipet
sirep — s[lbatic, impetuos
sirepie — impetuozitate, s[lb[ticie
slovenitur[— silab[
sm`nt[— sminteal[, r[t[cire, abatere, gre=eal[, tulburare, necaz
*sm`rc* — v`ltoare, v`rtej de ap[
smeren — smerit
smid[— grindin[
sminti — a (se) abate, a (se) mi=ca din loc
sminteal[— abatere, r[t[cire, necaz
soarte, sor — soart[, destin
somochin — smochin
so\, soa\[—]nso\itor, tovar[=
so\`ie —]nso\itor, tovar[=; tov[r[=ie, societate
sp[si — a m`ntui, a salva
sp[sitor — m`ntuitor, salvator
speie — co=uri, panere
spi\[— treapt[la scar[;]nrudire, genealogie
spodobi — a]nvrednici, a considera demn
spovad[— spovedanie, m[rturisire
spurc[cios — nelegiuit, spurcat
stat — stare, fiin\[; statur[
st[t[toare — statornic[
st`lpare — ml[di\[, ramur[verde
st`mp[ra — a tempera, a potoli
steje — grab[
steji — a (se) gr[bi
stemit[, schimit[—]mpodobit[cu stem[
sterevie — funingine condensat[=i lucitoare ca smoala, care degaj[c[ldur[mare c`nd arde
stideal[— ru=ine, sfial[, team[
stidi — a se ru=ina, a se sfii, a se teme
stigni — a (se) usca, a seca
stim[— stem[, blazon
stoli — a (se) aduna, a (se) a=eza]n ordine; a]mpodobi
strat — pat
str[lucoare — str[lucire
str[lumina — a lumina tare
strec[toare — \es[tur[de sac, aspr[,

din care se fac strecur[torile la st`n[=i se confec\iona]mbr[c[mintea simpl[, modest[, de poc[in\[
strecurat — curat, filtrat, limpede, distilat
strede, stride — miere
streinatic —]nstr[inat
*str`nsoare* — avere, agoniseal[, economie; constr`ngere, sil[, str`mtorare
str`nsur[— avere, agoniseal[
struncina — a zdruncina
sudalm[—]njur[tur[
sudui — a]njura
surl[— instrument muzical, un fel de fluier

+

=*an* — minune, lucru de mirare; glum[
=*ar* — culoare, vopsea
=*atr[* — cort
=*erb*, =*arb[* — rob, slug[
=*erbie* — robie
=*ir*, =*ireag* — r`nd, mul\ime de o=ti, de genera\ii, de neamuri
=*tihr* — a mul\umi, a fi recunosc[tor
=*tiut* — cunoscut bine, prieten
=*um[n* — ame\it, pu\in beat
=*uv[i* — a =ov[i, a sta la]ndoial[, a fi nedumerit

T

tag[, *t[gad[* — t[g[duire, negare, contestare
tar — povar[, sarcin[
t[ia — a (se) opri, a (se) curma, a (se)]ntrerupe
t[inui — a vorbi despre taine, a dest[inui
t[u — balt[, iaz
*t`mp[n[* — daira, daraban[, t`mpan
t`mpi — a toci
*t`ng[* — t`nguire, regret, durere sufleteasc[
teleag[— c[ru\[mic[, de obicei cu dou[ro\i
tical[— tic[lo=ie, stare vrednic[de pl`ns
tic[ci — a tr[i]n suferin\[,]n mizerie,]n tic[lo=ie
tic[in\[— mizerie, suferin\[, tic[lo=ie
tic[i\e=te —]n mod mizerabil,]n suferin\[
tina — noroi
tiopi — etiopieni, abisinieni
toi — zarv[, tumult,]nv[lm[=eal[,]nc[ierare
topazion — topaz
tops[c — otrav[
tort — fir tors
tras]n vale — obicei practicat la anumite s[rb[tori, care —]ntr-o form[evoluat[— este cunoscut ast[zi sub numele de *v[l[rit*
tr[sur[— suferin\[, p[timire, necaz, sup[rare
treab[— trebuin\[, nevoie, folos
trud[— osteneal[mare
trupin[— tulpin[
turc[— masc[cioplit[ ]n lemn]nf[\i=`nd un cap de cerb, de capr[sau de alt animal, care se]mpodobe=te =i se joac[de obicei]n zilele din preajma Cr[ciunului =i a Anului nou
tutecinci — toate cinci, tuscinci
tutepatru — toate patru, tuspatru
tutetrei — toate trei, tustrei
tutinderea — pretutindeni
tvore — f[c[tor, creator, ziditor

|

\elini — a se p[r[gini, a se preface]n \elin[
\ine perele — a ap[ra ; vezi =i *fi perete*

U

ucide — a lovi, a bate
uimi — a speria, a ului
unda — a face valuri, unde
und[tor — care face unde, valuri
uni=oar[— singur[, unic[
un=or — u=or, toc la u=[sau la fereastr[
uric — document, act, hrisov
urm[— ba=tin[, ob`r=ie, origine, loc de pornire
urni — a]ndep[rta

V

vale — r`u, ap[curg[toare
vasilisc — un fel de =arpe fabulos
vac, veac — trai, via\[
v[cui — a tr[i, a vie\ui
v[rs[— a turna din metal o statuie, un clopot etc.
v[tui — ied
v`nt[— ap[rare, sprijin, ajutor, ocrotire, sc[pare
v`rteji — a (se)]ntoarce
v`rtucios — puternic, tare
v`rtute — t[rie, putere, vigoare
veghea — a (se) p[zi; a p[rtini, a favoriza
veghea voia — a p[rtini, a favoriza
ve=tit —]mbr[cat; vezi =i *]nve=te,]nvesti*
vicol — viscol
viers — c`ntec, glas, melodie
vinars — rachiu, \uic[
vindecaciune — vindecare
vintre — p`ntece
vipt — hran[, alimente
vis (au) — tr[it
vivor — curentul din mijlocul unei ape curg[toare, sforul apei
vl[=esc — valah, muntenesc
voaie, voie — dispozi\ie, stare sufleteasc[; bun[dispozi\ie, pl[cere
voi]n fe\e — a p[rtini, a favoriza
voie vegheat[— hat`r, favoare
voinicime — mul\ime, ceat[de voinici, de viteji
volnicie — voie liber[, bun plac
voroav[— vorb[
vorovi — a vorbi
vraci — vr[jitor
vrav — gr[mad[, vraf
vrum — voir[m

Z

zaharea — provizii, hran[pentru oameni =i vite
z[bl[u —]mbr[c[minte din \es[tur[proast[, de p[tur[, de sac
z[ciui — a (se) decima
zah[ial[— tulburare, dezordine
z[lud — nebun, z[p[cit
z[podie — a=ez[tur[de teren, podi=, padin[
z`= — zisei
zbor, zbori — adunare, sobor
zbor] — a (se) agita, a (se) irita, a (se)]nt[r`ta
zdrobiciune — zdrobire, zdrobitur[
zdrumica — a zdrobi, a sf[r`ma
zg[u — uter ; p`ntece, piept
*zg`rci* — a (se) str`nge, a (se) contracta
zgromojd — g[l[gie, t[r[boi, vuiet
zlobiv — r[ut[cios, r[u, nebun
zmeu — =arpe mare, balaur
zoare, zuori — zori

APRECIERI

[...] Dar de la aceast[explica\ie a cuv`ntului lui Dumnezeu ]ntr-o limb[ oarecare de proz[, a trebuit s[ se treac[ ]n cur`nd la altceva: la cuv`ntul lui Dumnezeu ]nf[\i=at ]n versuri, ]n versurile acelea care p`n[acuma ap[-ruser[doar]n doine =i]n c`ntecele b[tr`ne=ti. *Psaltirea* exista]n traducere =i traducerea aceasta era]n\eleas[de ori=icine, dar altfel se]nf[\i=eaz[ori=ice carte atuncea c`nd i se adaug[ magia versului, dulcele c`ntec de fiecare clip[al silabelor.

A fost cineva]n Moldova, tot sub influen\a acelui curent franciscan, care a]nf[\i=at a=a Psaltirea pentru orice s[tean, pentru orice minte, oric`t de umil[, care se dore=te aproape de Dumnezeu. +i acela a fost mitropolitul Dosoftei.

Acesta a venit din regiuni str[ine de \ar[, poate din Gali\ia, dac[socotim dup[numele pe care-l purtau p[rin\ii lui. Pe mam[o chema Misira, pe tat[Leontari, pe un bunic Barila, f[r[ ]ndoial[nume str[ine: Leontari aduce a grec, a negustor grec, Misira este un nume oriental care]nseamn[„egip-tean“. Dosoftei a stat o bucat[de vreme la m[n[stirea Secul,]ntemeiat[la sf`r=itul secolului al XVI-lea, =i dup[ aceea s-a ridicat ]n ierarhie pe c[ile obi=nuite. +tia latine=te, grece=te =i era un om ]nv[\at, care p[stra leg[turi cu lumea ]nalt[ din care plecar[ odinioar[ p[rin\ii lui =i ]n mijlocul c[reia ]nv[\ase poate el ]nsu=i ]n cei dint`i ani de tinere\e, c[ci nimic nu exclude ca,]nainte de a intra]n m[n[stire, s[fi avut contact cu =colile =i cu lumea c[rturarilor din Liov. C`nd ajunge mitropolit, ]n loc s[ se apuce ]ndat[ de ]nalt[ teologie — =i este ]ntrebarea dac[ nu ar fi putut-o face, c[ci ]l vedem uneori discut`nd cu istoricii =i capabil de a]ntrebuin\a c[r\ile de]nv[\[tur[din Apus, de a se cobor]]n lumea documentelor pentru a preciza un punct de cronologie, =i meritul cel mare nu este de a fi popular atunci c`nd nu

po\i fi dec`t popular, ci s[ fii popular c`nd po\i]ncerca orice, c`nd ai toate mijloacele de cuno=tin\[ =i te po\i ridica prin ele oric`t de sus — el a avut g`ndul de a pune ]n m`na oric[rui moldovean,]ntr-o limb[pe care o pricepea la]nceput mai pu\in, c[ci Dosoftei a fost p`n[ la sf`r=it un]nv[\[cel]n ce prive=te rom`neasca, traducerea *Psaltirii.* El o va face =i ]n proz[, c`nd,]n deosebire de *Liturghia* sa, plin[de o mul\ime de expresii care nu erau s[se]ncet[\eneasc[niciodat[, el ajunsese acum la o mai mare des[v`r=ire a cuno=tin\elor sale]n limba \[rii; dar ceea ce nu se poate face]n proz[a putut foarte bine]n versuri. +i nu este nici o]ndoial[c[ ]n ce prive=te redactarea versurilor sale, el nu a fost ajutat de nimeni, ci singur, prin familiarizarea cu poporul, cu sufletul lui, a ajuns a fi un rostitor al geniului rom`nesc. Astfel, dup[ce, poate, adunase acum din c[r\i grece=ti materialul pentru *Vie\ile sfin\ilor*, o serie]ntreag[de volume tip[rite]n frumoasa liter[nou[ ]mprumutat[de la Moscova, el s-a apucat s[traduc[=i psalmii]n versuri.

C`nd dl Bianu a reeditat ace=ti psalmi, a vorbit de un original polon de Kochanowski, un om al Rena=terii, care prelucrase, sub influen\a unor anumite idei abstracte, vechii psalmi ebraici ]ntr-o limb[ polon[ care, de ce s[ ascundem, nu are nimic popular ]n caracterul ei. A=a ]nc`t, dac[eruditul Kochanowski trebuie s[fie citat pentru a se ar[ta c[=i]n alte \[ri avuse cineva]ndr[zneala de a preface *Psalmii*]n versuri moderne, nu putem totu=i vorbi de o crea\iune a lui Dosoftei prin Kochanowski. Dosoftei,]ndemnat sau ba de cuno=tin\a c[r\ii acesteia polone, a pref[cut *Psalmii* nu numai pe metru rom`nesc =i cu rime luate din poezia popular[, dar introduc`nd adeseori peste cuprinsul autentic al originalului o mul\ime de elemente de observa\ie, o mul\ime de alte]mprumuturi, care vin din]ns[=i via\a poporului rom`nesc, el a ajuns astfel de foarte multe ori la lucruri de toat[frumuse\ea, care foarte adeseori nici nu au nevoie de]ndreptare pentru a pl[cea =i ast[zi.

Aceasta p`n[ la buc[\ile care au trecut pe urm[ ]n c`ntecele de stea cu care merg copiii de le c`nt[ sub ferestrele luminate ]n serile de la sf`r=itul lui decembrie. Cu c`t[ pl[cere se aude =i acum psalmul cel mai dureros dintre toate, acela care ]nf[\i=eaz[ pe evrei pl`ng`nd la ruinele Ierusalimului: „La apa Vavilonului/ Jelind de \ara Domnului/ Acolo =ezum =i pl`nsem/ La voroav[c[ne str`nsem./ De te-am mai putea uita-te,/ Ierusalime cetate!“

}n anii cei mai grei ai no=tri, c`nd mul\i erau smul=i de la vetrele lor, pleca\i prin alte p[r\i sau prin str[in[t[\i dep[rtate, c`nd foarte mul\i nu-=i mai puteau]nchipui vremea]ntoarcerii la vatr[sub steagurile de biruin\[, de at`tea ori]n sufletul celor care cunoa=teau vechile versuri ale lui Dosoftei, a r[sunat psalmul: „De te-am mai putea uita-te,/ Ierusalime cetate“, Ierusalimul din care ne izgonise pedeapsa p[catelor noastre.

Nicolae IORGA, IV. *Cuv`ntul rom`nesc]n Scriptur[*,]n vol. *Istoria literaturii rom`ne=ti. Introducere sintetic[*, Editura Litera, Chi=in[u, 1997, p. 85—87.

[...] Faima lui de om]nv[\at =i cucernic trecuse hotarele \[rii =i c`nd Dosoftei cere de la mitropolitul din Moscova buchi pentru tip[rirea c[r\ilor sale, acesta, trimi\`ndu-i-le]i r[spunde: „c[=i mai departe de noi a p[truns ob=teasca m[rire pentru a ta urmare a lui Hristos“ =i „am aflat despre str[lucita ta evlavie c[tre Domnul Dumnezeu =i r`vna cea dumnezeiasc[=i fierbinte ce ai]n lucrurile credin\ei tale ortodoxe... cu mintea ta aleas[“. [...]

Munca lui a fost neobosit[=i prin numeroasele sale traduceri (]ntre care pentru]nt`ia oar[ se d[dea rom`nilor din Principate *Liturghia*, *Molitvelnicul* =i *Octoihul*) el a contribuit mai mult ca oricare alt scriitor bisericesc din secolul al XVII-lea la stabilirea definitiv[a graiului str[mo=esc]n biseric[. Prin m`inile sale au trecut multe manuscripte =i c[r\i, pe marginea c[rora el face noti\e =i din care ]=i scoate material pentru marea sa oper[ de compila\ie pe care ]ncepe s[ o tip[reasc[ la 1682, sub titlul *Via\a =i petrecerea sfin\ilor*. Pentru ]nt`ia oar[se d[dea]n aceast[carte]n mod sistematic o alegere a celor mai]nsemnate vie\i ale sfin\ilor, scoase cu deosebire din cele dou[sprezece c[r\i de mineie grece=ti. Ele sunt, pe l`ng[*Psaltire*, cea mai literar[parte din toate scrierile biserice=ti =i prin con\inutul lor variat au format o lectur[predilect[ ]n acel timp.

}ntre alte c[r\i biserice=ti, el tip[re=te, la 1673, =i o *Psaltire]n versuri*. Ideea de a versifica psalmii nu e original[, de=i lucrarea lui Dosoftei e cea dint`i ]ncercare de acest soi la ortodoc=i. }n Apus, dimpotriv[, Calvin versificase c`\iva psalmi, d`ndu-le astfel forma potrivit[ spre a putea fi c`nta\i]n biseric[, iar poetul francez Clément Marot publicase cu mai bine de un veac]nainte parafrazarea psalmilor]n versuri. La rom`nii trecu\i la calvinism ]nt`lnim de asemenea traduceri dup[psalmi =i alte c`nt[ri religioase, uneori

versificate. Biserica catolic[la]nceput a luat pozi\ie ostil[ ]n mod hot[r`t contra lor, dar v[z`nd trecerea cea mare pe care o aveau, a f[cut ceea ce f[cuse]n at`tea alte cazuri: a dat =i ea o traducere deosebit[. La poloni, catolicul Jan Kochanowski, cel mai mare poet al timpului s[u, a dat o versificare a psalmilor, tip[rit[ la 1577. Polonia, care influen\a =i pe contemporanul s[u Miron Costin, a avut o ]nr`urire puternic[=i asupra]nv[\atului mitropolit, care e m`ndru de originea latin[ a neamului rom`nesc: „Limba rom`neasc[ de bun neam... se trage, de pe s`nge rud[ ]mp[r[teasc[“. De la Kochanowski, Dosoftei adopt[aproape toate formele de versifica\ie, lungimea versurilor,]mp[r\irea]n strofe =i chiar =i felul rimei. Cu toate acestea n-a r[mas f[r[influen\[asupra lui nici versul popular, pe care desigur]l cuno=tea =i pe care uneori se pare c[-l imit[.

Versurile lui Dosoftei nu sunt curg[toare, iar accentele nefire=ti ale silabelor jignesc tot at`t de mult urechea noastr[, pe c`t ne sup[r[banalitatea rimei, necorect[de cele mai multe ori, =i pe c`t]ngreuiaz[ ]n\elesul multele umpluturi. +i]n celelalte scrieri ale sale limba e ne]ngrijit[, cu expresii improprii, cu construc\iuni =i]ntors[turi greoaie, adesea influen\ate de originalul slavon sau grecesc, cu un prea pronun\at colorit dialectal =i mai ales cu multe neologisme. El]mprumut[f[r[mult[alegere cuvinte din limbile originalelor sale =i — ceea ce bate mai ales la ochi — are un num[r cam mare de latinisme. Cu at`t mai defectuos =i impropriu devine felul s[u de exprimare ]n versuri. Av`nd bun[oar[s[fac[o rim[la cuv`ntul „socotin\[“ el nu se sfie=te a pl[smui din grecescul ( apozkor axw = resping, dezavuez) un cuv`nt „aposcorachin\[“, not[marginal[: „Spun pentru corbul, c[deac[na=te pui,]i hr[ne=te p`n[ fac fulgi, =i-i p[r[se=te unde-s albi, c[ s[-ndoia=te de corbi\[; atunce ei \ip[, c[ n-au hran[, p`n[fac pan[neagr[; atunce de-aci se-ncreade corbul de-i hr[nea=te; aceaia iaste aposcorachin\[“.

Astfel de curiozit[\i nu trebuie s[ne mire]ns[, c[ci ele erau la mod[pe timpul acela =i prin asemenea glose scriitorul f[cea impresie de erudit; chiar =i stilul nefiresc era]n gustul litera\ilor epocii. C`t prive=te versurile, multele lor defecte sunt explicabile, dac[ \inem seama c[ Dosoftei este cel dint`i scriitor rom`n care ne-a dat o lucrare literar[ mai mare ]n (peste opt mii =i =ase sute de) versuri =i c[ a avut s[ lupte cu toate greut[\ile ]nceputului. Cu at`t mai mult, cu c`t s-a ]ncumetat s[ versifice psalmii, at`t de conci=i ca stil =i adesea at`t de greu de priceput.

Dar Dosoftei n-avea despre poezie ideile pe care le avem noi ast[zi — dovad[e *Cronologia versificat[a domnilor Moldovei* — =i de aceea el credea c[, av`nd at`ta erudi\iune, era chemat s[scrie =i versuri. Cu toate acestea nu se poate spune c[ar fi fost lipsit de orice talent poetic. Unii din psalmi — mai ales cei scri=i]n versuri scurte — au calit[\i incontestabile =i au ajuns chiar populari. A=a e bun[oar[psalmul 46, pe care =i azi colind[torii, f[r[s[ne d[m seama, c`nd ]l auzim, c[ glasurile sub\iri ale copiilor ]nal\[ spre cer rug[ciunea cucernicului mitropolit de la sf`r=itul veacului al XVII-lea. O dat[chiar, admirarea sincer[pentru c`nt[rile lui David]i d[du acestui evlavios preot fiorii adev[ratei inspira\ii =i „pr[vind acest psalom (132)“, a „scornit“, precum ne spune, urm[toarele stihuri originale:

Cine-=i face zid de pace,
Turnuri de fr[\ie,
Duce via\a f[r[grea\[
’Ntr-a sa bog[\ie.

C[-i mai bun[depreun[
Via\a cea fr[\easc[,
Dec`t arma ce destram[
Oaste vitejasc[!

Sextil PU+CARIU, *Mitropolitul Dosoftei*,]n vol. *Istoria literaturii rom`ne. Epoca veche*, Colec\ia Lyceum, Edi\ie]ngrijit[de Magdalena Vulpe, postfa\[de Dan Mih[ilescu. Editura Eminescu, Bucure=ti, 1977, p. 102—104.

Al[turi de marile personalit[\i rom`ne=ti care au ilustrat via\a noastr[cultural[din secolul al XVII-lea se a=eaz[=i fugura mitropolitului Moldovei, Dosoftei. [...]

Mitropolitul Dosoftei a l[sat o urm[ad`nc[ ]n via\a religioas[ a Moldovei, d`ndu-i acestei vie\i un impuls nou. Prin re]nfiin\area tipografiei, prin tip[rirea de c[r\i noi,]n special de ritualul bisericesc, Dosoftei este continuatorul direct al operei culturale din epoca lui Vasile Lupu. +i activitatea lui se desf[=oar[ ]n direc\ia trasat[de]nainta=ii s[i,]n leg[tur[cu mi=carea cultural[provocat[de c[tre mitropolitul Petru Movil[. Principala oper[a mitropolitului Dosoftei =i prima lui scriere care a v[zut lumina tiparului este *Psaltirea]n versuri*, care apare]n anul 1673 [...].

Crescut]n mediul cultural al Poloniei, unde poezia]nc[ ]n secolul al XVI-lea ajunge la o mare perfec\iune sub pana poetului umanist Jan

Kochanowski (1530—1584), mitropolitul Dosoftei are o deosebit[atrac\ie pentru versifica\ie. Astfel,]n toate tip[riturile sale, el public[ni=te stihuri la luminatul „gherb“ a | [rii Moldovei. Iar]n precuv`ntarea lui din *Psaltirea ]n versuri* Dosoftei ne d[ un fel de tratat de verisifica\ie, prima lucrare ]n acest gen ]n limba rom`neasc[. }n *Molitvelnicul* lui (1681) =i]n *Parimiile* ap[rute]n anul 1683, Dosoftei tip[re=te o lung[*Cronologie a | [rii Moldovei*, scris[ ]n versuri silabice, compus[din 136 r`nduri. Are =i ni=te versuri dedicate patriarhului Moscovei, Ioachim ((]n) *Parimii)*.

Ceea ce este mai interesant, este faptul c[mitropolitul Dosoftei a scris =i ni=te versuri asupra sibilelor,]n limba polonez[, pe care le public[ ]n acelea=i *Parimii* =i care n-au fost retip[rite p`n[acum]n literatura noastr[. Faptul acesta denot[c[mitropolitul Dosoftei cuno=tea bine limba polonez[. Operele talentatului poet Jan Kochanowski se bucurau la polonezi de o deosebit[popularitate. }ntre aceste opere, psaltirea versificat[este considerat[ca oper[de cea mai mare valoare. „Nimeni — spune un istoric al literaturii poloneze — p`n[la Mickiewicz n-a =tiut s[exprime toate nuan\ele variate ale sensibilit[\ii sufletului omenesc, a=a cum ele sunt exprimate la Kochanowski“. De fapt, prin psaltirea lui versificat[se creeaz[limba poetic[polonez[.

Mitropolitul Dosoftei, care desigur cuno=tea]ncerc[rile de a transpune psaltirea]n versuri =i la alte popoare, din limba latin[, apreciaz[ ]nsemn[tatea acestei opere]n via\a religioas[a poporului =i transpune =i el psaltirea]n versuri rom`ne=ti. }ntr-o noti\[ explicativ[, la psalmul 63 din *Psaltirea ]n versuri* Dosoftei spune: „C[ a=a am cetit la *Psaltirea* cea le=easc[, slavoneasc[“. *Psaltirea* lui Kochanowschi este scris[ ]n versuri silabice, compuse de la 7 p`n[la 14 silabe, =i Dosoftei]=i scrie *Psaltirea*]n acelea=i versuri silabice, care nu se potrivesc cu limba noastr[,]ntrebuin\`nd cam aceea=i m[sur[, de la 6 p`n[la 16 silabe. Kochanowski]ntrebuin\eaz[ ]ns[forme de versifica\ie adeseori foarte complicate,]mprumutate din poe\ii latini =i italieni,]ndeosebi din Hora\iu =i Dante. Dosoftei, care n-avea la]ndem`n[ modele de versuri rom`ne=ti, se folose=te de forme cu mult mai simple, adeseori apropiindu-se de ritmul versului popular din c`ntecele noastre.

Din originalul traducerii *Psaltirii*]n rom`ne=te Dosoftei „ia adesea numai inspira\ia, motivul dominant“, el amplific[aceste motive prin introducerea

a „o sum[de note de via\[local[, care pot fi cu adev[rat de folos istoricului cultural, =i, pe l`ng[ ele, descrieri puternice =i noi, iar ici =i colo, chiar c`te o glum[“. Observa\iile foarte juste ale profesorului N. Iorga g[sesc sprijin]n mai multe exemple citate din el.

Importan\a *Psaltirii]n versuri* a mitropolitului Dosoftei pentru literatura noastr[veche este foarte mare. Cu toate defectele de limb[=i de form[, *Psaltirea* a avut o circula\ie mare; ca dovad[c[a fost citit[, este faptul c[unii din psalmii versifica\i,]n special acei scri=i]n ritmul c`ntecelor poporului nostru, au p[truns ]n literatura noastr[ popular[ sub form[ *de c`ntece de stea*. A=a este recunoscut psalmul 46, care]ncepe astfel: „Limbile s[salte/ Cu c`ntece-nalte,/ S[strige-n t[rie/ Glas de bucurie...“

Psaltirea]n versuri a lui Dosoftei a fost cea dint`i oper[ versificat[ ]n rom`ne=te =i, date fiind calit[\ile ei poetice =i popularitatea operei lui David, psalmii transpu=i inspir[ ]ncrederea]n vigoarea limbii rom`ne=ti, care de atunci ]nainte devine capabil[ de a imprima ]n melodia cuv`ntului toat[gama sensibilit[\ii sufletului rom`nului [...].

La sf`r=itul *Psaltirii*, Dosoftei tip[re=te =i versurile privitoare la originea neamului rom`nesc. [...]

+tefan CIOBANU, *Mitropolitul Moldovei Dosoftei*,]n vol. *Istoria literaturii rom`ne vechi*, Editura Hyperion, Chi=in[u, 1992, p. 328—332.

[...] Din toate m[rturisirile reiese c[mitropolitul era un om de solid[ ]nv[\[tur[, cunosc`nd limbile greac[, latin[, ebraic[, slavon[, polon[, rus[. Neculce ]l zugr[ve=te astfel: „Acestu Dosofteiu mitropolit nu era om prostu de felul lui. +i era neam de maz`l; pre]nv[\at, multe limbi =tiè; eline=te, l[tine=te, slovene=te =i alt[ad`nc[ carte =i-nv[\[tur[, deplin c[lug[r =i cucernic, =i bl`nd ca un miel. }n \ara noastr[pe ceasta vreme nu este om ca acela.“ [...]

Un semn de relativul talent al mitropolitului se g[se=te]n epigrama din *Via\a svin\ilor* (Ia=i, 1682—1686), alt[remarcabil[traducere care a avut mare circula\ie. Comentariul la capul de bour constituie un adev[rat mic tablou: „Pe c`tu-i de mare hiara =i buiac[,/ Coarnele-n p[=une, la p[m`nt]=i pleac[“.

De la]nt`iele versuri din *Psaltire*, se simte o proasp[t[und[psalmodic[:

„Ferice de omul ce n-a merge
}n sfatul celora f[r[de lege
+i cu r[ii nu va sta-n c[rare,
Nici a a=edea-n scaun de pierzare.
Ce voia lui va fi, tot cu Domnul
+i-n legeaa lui =-a petrece somnul.“

T[lm[cirea este dealtfel a=a de liber[,]nc`t foarte adesea ]nf[\i=eaz[ o varia\ie liric[ ]n jurul textului. Astfel, pentru „C`nta\i Domnului cu al[ut[, cu al[ut[=i glas de psalmi, cu tr`mbi\e ferecate =i cu glas de tr`mbi\e de corn“, traduc[torul, introduc`nd instrumente autohtone (cobuz, surle, corn de bour), d[o strof[de mare vibra\ie simfonic[:

„C`nta\i Domnului]n strune,
}n cobuz de viersuri bune,
+i din ferecate surle
Viersul de psalomi s[urle,
Cu bucin de corn de buor,
S[r[sune p`n[-n nuor...“

g[sind =i excelenta rim[*surle-urle*. Dosoftei are viziune =i]ncarc[originalul]n sens coloristic:

„Moáv =i Agar la s[h[idace,
Gheval =i Amon g[teaz[lance.
Amalehi\ii ferec[pu=ce,
Filistimenii pra=tii s-arunce...“,

c`teodat[ evoc`nd realistic animalele grele, ca]n versurile unde e vorba de gr[dina pe care „O scurmar[vierii cei gro=i de la lunc[,/ +i zimbrii o pasc =i-n coarne-o arunc[...“; alteori c`nt`nd paradiziac divinitatea adamantin[:

„Cerurile cu cuv`ntul
Le-am f[cut, =i tot p[m`ntul.
Denaintea lui cu team[
Dvoresc]ngeri f[r[sam[,
De-l m[rturisesc =i-l c`nt[
}n fr`mse\ea lui cea sv`nt[...
Fulgerile lui cu par[
Ard de s[v[d preste \ar[.
P[m`ntul se-umplu de fric[,
Mun\ii s[topesc de pic[
+i cur[ca ne=te cear[,
V[z`nd pre Domnul]n \ar[“.

* * *

Dar mai ales Dosoftei are acea curgere mieroas[a limbii, densitatea de lichid greu a frazei, materialitatea vorbei, care dau mireasm[m`hnirilor abstracte:

„Gr[it-am]n mine s[m[iau aminte,
S[-mi socotesc limba, s[nu zic cuvinte.
Straje =i ferin\e mi-am pusu-mi pre gur[,
C`nd st[p[c[ctosul, de-m face tr[sur[.
T[cut-am ca mutul, =i nu i-a= mai zice,
S[-i cuvintez bine, c[ce st[cu price,
De mi se-nnoie=te durerea cu boale,
Jelea mea =i t`nga nu s[mai potoale.
Inema mea este]n mine hierbinte,
+i-m este =tiin\a ars[de cuvinte. [...]“

Realismul lui Dosoftei vine din naivitate, totu=i unit cu patriarhalitatea d[gra\ios de rigide picturi primitive pe lemn [...]. Este]n stihuirea lui chiurea, hilaritatea sf`nt[a misticilor italieni.

George C{LINESCU, *Istoria literaturii rom`ne de la origini p`n[ ]n preznt.* Edi\ia a II-a rev[zut[=i ad[ugit[. Edi\ie =i prefa\[de Al. Piru. Editura Minerva, Bucure=ti, 1985, p. 48—49.

Poet propriu-zis, Clément Marot al nostru este clericul Dosoftei [...]. [...]

Cariera lui Dosoftei este asem[n[toare cu cea a contemporanului s[u Miron Costin. +i el dorea o colaborare a cre=tinilor (moldoveni, poloni, ru=i), menit[s[opreasc[expansiunea otoman[, dar nu avea]n aceast[privin\[tactul diplomatic =i r[bdarea lui Miron Costin. [...]

Justificarea traducerilor lui Dosoftei este identic[cu aceea a lui Coresi =i a lui Varlaam. El arat[c[: „]n biseric[mai voia mi-i cinci cuvinte cu mintea s[gr[iesc ca =i pre al\ii s[-nv[\, dec`t dzeace mii de cuvinte ]ntr-alt[ limb[“, =i constat[ c[ ]n \ar[ nu se mai cuno=tea limba slavon[: „c[ =i acea pu\in[ s`rbie ce o]nv[\a de-n\elegerea,]nc[s-au p[r[sit...“ [...]

Din operele lui Dosoftei istoria literar[re\ine]n primul r`nd dou[traduceri sau, mai bine zis, prelucr[ri: *Psaltirea... pre versuri tocmit[* =i *Via\a =i petrecerea svin\ilor.*

Psaltirea a fost tip[rit[cu cheltuiala lui +tefan Petriceicu la Uniev]n 1673. Probabil c[poetul a tradus psalmii mai]nt`i ]n proz[, de=i aceast[ t[lm[cire, ]nso\it[ de textul slavonesc, a publicat-o mai t`rziu,]n 1680, =i apoi i-a versificat „]n cinci ani foarte cu os`rdie mare“, dup[cum declar[chiar]n titlu.

Ideea de a versifica psalmii a avut-o pentru prima oar[Calvin. Dup[el, Clément Marot pune]n versuri 50 de psalmi, urmat de Théodore de Bèze, care d[o traducere integral[ ]n versuri.

}n Polonia catolic[din vremea lui Dosoftei circul[ ]nc[*Psaltirea]n versuri*, publicat[cu aproape un secol]nainte (]n 1579), a lui Jan Kochanowski. Aceasta poate s[fie psaltirea „le=easc[“, la care face aluzie]ntr-o not[autorul nostru, pentru c[schemele sale prozodice seam[n[cu cele ale lui Kochanowski, totu=i ortodoxul Dosoftei nu se putea \ine prea]ndeaproape de un model catolic =i alte analogii sunt greu de stabilit. Cu toate enormele difucult[\i ce-i st[teau]n cale, Dosoftei s-a str[duit s[dea o t[lm[cire proprie =i, dac[n-a izbutit]n]ntregime, de foarte multe ori a reu=it s[ml[dieze limba rom`n[ unor moduri de exprimare p`n[atunci neexperimentate, de o necontestat[frumuse\e. A=a]n elogiul \in[torului de lege din chiar primul psalm [...].

T[lm[cirea lui Dosoftei nu este chiar a=a de liber[cum s-a crezut. Dimpotriv[, el se \ine foarte aproape de original, toat[arta lui reduc`ndu-se ]n a-l exprima ]ntr-o alt[ caden\[, ]n versuri. Iat[ de pild[, c`ntarea de tain[a lui David, dup[b[t[lia cu sirienii din Mesopotamia,]n traducere modern[: „O, Dumnezeule, tu ne-ai aruncat, tu ai f[cut sp[rtur[ ]n r`ndurile noastre, te-ai m`niat pe noi =i]n]nv[lm[=ag ne-ai pus pe fug[.

Tu ai f[cut s[se cutremure p[m`ntul, tu l-ai spintecat,]ncheag[laolalt[sf[r[m[turile lui, c[ci el se clatin[.

Tu ai pus pe poporul t[u la grele]ncerc[ri, tu ne-ai dat s[bem un vin care ame\e=te.

+i numai celor ce se tem de tine tu nu le-ai dat un steag ca s[poat[\ine piept arcului du=man...“

Traducerea]n versuri a lui Dosoftei respect[ ]n linii mari imaginile =i le comunic[ ]ntr-un limbaj arhaic, bisericesc, de uimitoare fluiditate.

Doamne, lep[datu-ne-ai =i ne-ai surupat,
Pre noi m`ntuitu-ne-ai, =i ne-ai =i cru\at.
P[m`ntul cl[tinatu-l-ai =i l-ai str[mutat.
I-ai str`nsu fr`nturile, =i l-ai vindecat.

C[te-ai ar[tatu-te aspru =i aprins,
De ne-ai ad[patu-ne cu vinuri de pl`ns.
+i de team[cine-\-au, le-ai datu-le s[mn,
De arc s[se apere cu toiag de lemn.

C[Dosoftei are patos liric o dovede=te traducerea m[iestrit[a unuia din cei mai puternici psalmi de umilin\[cunoscut sub titlul *Eli, Eli, lama azavtani! (Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai p[r[sit!).* [...]

Dosoftei a =tiut s[g[seasc[mai totdeauna coresponden\ele exacte, a]n\eles metaforele =i le-a t[lm[cit prin echivalen\e fericite. Dac[n-a sporit

poezia psalmistului prin idei =i imagini proprii, el e]n orice caz un interpret fidel.

Sf`ntul Francisc ]n literatura medieval[ italian[, la noi un Tudor Arghezi, a folosit astfel de imagini din *Psaltire* =i, ]n ceea ce prive=te pe ultimul, Dosoftei ]i este precursor. Toate nuan\ele plastice ale umilin\ei din *Psalmul 102* (Zilele se sf`r=esc ca fumul, oasele ard ca j[ratecul, inima se usuc[ ]ntocmai ca iarba, pielea se lipe=te de os; sunt asemenea pelicanului din pustiu, bufni\ei dintre d[r[m[turi =i p[s[rii singuratice de pe acoperi=; p`inea mea e cenu=[, b[utura cu lacrimi; zilele mi se lungesc ca umbra =i m[usuc ca iarba) sunt reproduse aproape identic]n ritmul unei doine de jale: „Pleac[-\i auzul spre mine/ +i s[-mi hii, Doamne, spre bine./ +i la ce zi te-oi striga-te/ S[-mi auzi de greutate,/ C[-mi trec zilele ca fumul,/ Oasele mi-s s[ci ca scrumul,/ Ca ne=te iarbb[t[iat[/ Mi-este inema s[cat[...“.

Adesea, tot f[r[a falsifica textul biblic, Dosoftei introduce cuvinte specific rom`ne=ti localiz`nd unele versuri, precum atunci c`nd vorbe=te de „ocine“, de „desc[lec[ri“, de mo=ii =i de „urice“, de „caftane“, de „boierie“, de inorogi, de zimbri, de bucium, de cobuz, de colaci =i de sl[nin[. Cutare strof[ se potrive=te tot at`t de bine =i sl[virii voievodului]ntors victorios din r[zboi: „C`nta\i Domnului ]n strune,/ }n cobuz de viersuri bune,/ +i din ferecate surle/ Viersuri de psalomi s[ urle,/ Cu bucin de corn de buor,/ S[ r[sune p`n[-n nuor“.

}n pl`ngerea lui Ieremia de \ara pierdut[ Dosoftei va fi g[sit un c`ntec al propriei sale dureri pentru Moldova p[r[sit[, c[ci acest psalm e unul din cele mai frumos traduse,]n versuri devenite populare: „La apa Vavilonului,/ Jelind de \ara Domnului,/ Acolo =ezum =i pl`ns[m,/ La voroav[ de ne str`ns[m...“

Miron Costin, urm`nd pe Aristotel, jura ]n senza\ia de v[z, Dosoftei e un poet cu sim\ul auditiv dezvoltat. Unele din versurile sale ritmate ]n metrul lung, de 10, 12, 13 (=i chiar 14 =i 16 silabe) sunt c`teodat[st`ngace, dar nu greoaie, cum cred unii istorici literari, care ei, n-au ureche muzical[. C`t despre stihurile de 6, 7 =i 8 silabe, acestea alunec[zglobii, dup[modelul versului popular, ceea ce =i explic[intrarea lor]n circula\ia oral[. Patru din psalmii lui Dosoftei, =i anume nr. 46 *(Limbile s[salte)*, nr. 48 *(Auzi\i acestea toate Neamuri, noroade =i gloate)*, nr. 94. *(Veni\i cu to\ii dimpreun[s[ne facem voie bun[)* =i nr. 98 *(Domnul st[tu crai]n \ar[)* au devenit colinde =i le culegea Anton Paun]n ale sale *Versuri musice=ti ce se c`nt[ la Na=terea M`ntuitorului nostru I. Hs. =i]n alte*

s[rb[tori ale anului (1830), intitulate]n edi\iile ulterioare *C`ntece de stea*. Cel mai r[sp`ndit pare a fi Psalmul 46 (}n *Biblie*, 47): „Pe v`rfuri de munte/ S-aud glasuri multe,/ De bucine mare,/ Cu nalt[ strigare,/ C[ s-au suit Domnul,/ S[-l vad[ tot omul./ C`nta\i]n l[ute,/ }n z`c[turi multe...“ [...]

Adev[rata crea\ie a lui Dosoftei r[m`ne traducerea]n versuri a psalmilor. Cu aceast[remarcabil[oper[, mitropolitul Moldovei, contemporan cu Miron Costin =i emul al s[u, a dat primul serios impuls poeziei noastre culte,]mbog[\ind totdeodat[=i lirica anonim[, popular[. [...]

Alexandru PIRU, *Literatura religioas[ ]n a doua jum[tate a secolului al XVII-lea. Dosoftei*,]n vol. *Istoria literaturii rom`ne de la origini p`n[la 1830*, Editura =tiin\ific[=i enciclopedic[, Bucure=ti, 1977, p. 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 158.

Nume celebru]n istoria culturii =i literaturii rom`ne, Dosoftei a r[mas, ]n multe privin\e, ]n ciuda marii sale populairit[\i, un necunoscut. A re\inut aten\ia tuturor istoricilor literari rom`ni =i a beneficiat de aprecierile unor filologi de seam[, dar momente importante din biografia sa, c`t =i p[r\i ]ntinse din oper[ au continuat s[ fie insuficient cunoscute sau de-a dreptul ignorate. [...] Prozatorul a fost aproape ignorat, iar poetul original a fost plasat ]n umbra unor influen\e culturale =i lingvistice din afara \[rii, recunos-c`ndu-i-se, ca merite certe, doar cele de traduc[tor, care a introdus]n poezia rom`neasc[ scheme prozodice str[ine, f[c`nd o necesar[, dar adeseori st`ngace oper[de pionierat]n cultivarea limbii artistice. [...]

Dosoftei transpune]n versuri rom`ne=ti, act de extraordinar[ temeritate artistic[ oric`nd, dar mai ales atunci c`nd se lucreaz[ cu o limb[ insuficient modelat[, scrierea religioas[ cea mai plin[ de poezie, *Psaltirea*, care exprim[, a=a cum s-a remarcat de at`tea ori, o gam[literar[at`t de divers[ =i at`t de profund[ ]nc`t de\ine, prin felul]n care oglinde=te nelini=tea sufletului uman, un loc unic]n literatura veche a lumii. [...]

Compararea textului lui Dosoftei cu textul lui Kochanowski, pe de o parte, =i cu vechile psaltiri rom`ne=ti, pe de alt[parte, impune concluzia, de nezdrucinat, ca]n afara unor similitudini]n structura imaginii, explicabile]n ambele traduceri versificate prin sursa lor comun[, care este textul psalmistului, se pot aduce prea pu\ine probe]n sprijinul influen\ei exercitate

de poetul polon asupra poetului rom`n. }n schimb, apare ]n toat[ eviden\a leg[tura dintre *Psaltirea ]n versuri* a mitropolitului Dosoftei =i toate psaltirile rom`ne=ti anterioare. [...]

Cercetarea tropilor din poeziile originale ale lui Dosoftei conduce]ndat[la concluzia, confirmat[=i de traduceri, numai c[aici trebuie s[se \in[seama =i de modelul biblic, c[aproape]n toat[ ]ntinderea lui c`mpul asociativ, concret, al nucleului pe care se]ntemeiaz[imaginea poetic[, se fixeaz[ ]n universul rustic. Exemplele sunt numeroase. Ele confirm[darul poetului de a atribui cu u=urin\[universului concret sensuri nea=teptate =i profunde, Blaga le-ar numi „revelatorii“. [...]

[...] Oricum ne-am situa pentru a privi poezia lui Dosoftei, o constatare se impune cu limpezime: originalitatea limbajului, noutatea viziunii ne pun]n fa\a unui poet adev[rat, capabil s[inventeze un univers liric inconfundabil. Cu Dosoftei poezia cult[rom`neasc[devine o realitate.

Traducerea lui Dosoftei, ast[zi suntem tot mai convin=i de acest lucru, are muzicalitatea cerut[de poezie, cu toate st`ng[ciile c`te s-ar mai putea g[si]nc[ ]n unele din versurile sale. Aceast[muzicalitate poetic[nu mai este reprodus[, ci pe de-a-ntregul creat[, versul fiind o realitate euritmic[=i eufonic[netransmisibil[. [...]

Dosoftei recepteaz[psalmii]ntr-o viziune poetic[original[. [...]

Metaforele cele mai simple tind s[se dezvolte la Dosoftei]n adev[rate constela\ii. [...]

Unul dintre cei mai de seam[inovatori ai limbajului artistic rom`nesc ]n secolul al XVII-lea, Dosoftei a jucat un rol la fel de mare =i ]n ]mbog[\irea limbii rom`ne literare]n general. [...] }n tendin\a de]mbog[\ire a vocabularului limbii rom`ne literare cu termeni noi, Dosoftei ]l premerge, ]n mod evident, pe Dimitrie Cantemir. Marele c[rturar rom`n din secolul al XVII-lea a ac\ionat asupra limbii ca artist,]n primul r`nd, dar =i ca om de cultur[. [...] Influen\a lui Dosoftei ]n limbajul poetic poate fi urm[rit[ p`n[la Eminescu,]n perioada c`nd se descopereau istoria =i folclorul ca izvoare poetice. Dup[ aceea ea ]nceteaz[. A=a se face c[ abia ast[zi, dup[ ce s-au epuizat at`tea experimente, Dosoftei are prozeli\i declara\i, dac[am putea spune a=a, =i c`teva nume de poe\i contemporani, dintre cei mai talenta\i, ne vin imediat]n minte: Ion Gheorghe, Ioan Alexandru =i Nichita St[nescu,]n unele din c[ut[rile lui stilistice. }n proza artistic[Dosoftei a l[sat urme

la fel de ad`nci, ]nc[ insuficient cunoscute =i cercetate, dar evidente, ]ncep`nd cu Ion Neculce =i Dimitrie Cantemir, primii prozatori rom`ni de seam[ care i-au sim\it influen\a, =i p`n[la Mihail Sadoveanu. Aceast[influen\[s-a exercitat]n primul r`nd prin monumentala sa antologie, cu at`tea elemente originale, *Via\a =i petrecerea sfin\ilor*, una din cele mai citite crea\ii]n epoc[=i mai mult timp dup[aceea. Dac[ad[ug[m traducerile]n proz[care i s-au atribuit recent, cronograful lui Matei Kiglas, *Istoriile* lui Herodot =i *M`ntuirea p[c[to=ilor* a lui Agapie Landos, =i \inem seama de faptul c[ tot el a revizuit textul lui Nicolae Milescu, inclus ]n *Biblia* de la Bucure=ti, din 1688, locul lui Dosoftei ca figur[ dominant[ ]n literatura rom`n[de la sf`r=itul secolului al XVII-lea apare]n toat[eviden\a.

Al. ANDRIESCU, *Studiu introductiv*,]n vol. Dosoftei, *Opere* 1. Edi\ie critic[de N. A. Ursu. Editura Minerva, Bucure=ti, 1978, p. V, VI, XXV, XLI, XLVIII, XLIX, L, LXX, LXXXII, LXXXIII—LXXXIV.

[...] Dosoftei se integreaz[spiritului medieval r[s[ritean]n modul cum recepteaz[=i]=i apropie lirismul biblic. *Psaltirea]n versuri* reafirm[una dintre caracteristicile poeziei ecleziastice bizantine, anume „faptul c[ ]ntr-]nsa cele dou[elemente — rug[ciunea liturgic[=i contempla\ia personal[— sunt nu mai pu\in separate unul de altul dec`t ]n poezia occidental[“ (Endre von Ivanka, *Observa\ii asupra poeziei liturgice bizantine*, ]n *Literatura Bizan\ului*, Bucure=ti, 1971, p. 242). Desperarea credinciosului ortodox e ]mbl`nzit[de umilin\a =i „mila“ ce impregneaz[*=i }nv[\[turile lui Neagoe Basarab.* Inexisten\a, deocamdat[, a unei ferme tendin\e de laicizare determin[, totu=i, subminarea, dac[se poate spune astfel, a]nse=i ideologiei religioase, dominante,]n sensul apropierii divinului de scara omenescului. [...] Lamenta\ia e difuz[, „trenoi“-ul bizantin se las[doar b[nuit]n barocul sui-generis al t[lm[cirii rom`ne=ti. Omul este elogiat cu un plus de accent]n raport cu textul str[vechi, subliniindu-se astfel tonalitatea imnic[, compensatoare, ale c[rei r[d[cini trebuie c[utate tocmai]n ortodoxismul]n\eles „organic“ [...]. Elegiac[, medita\ia lui Dosoftei — mai mult subteran[— se afl[pe aceea=i lungime de und[cu aceea a marilor no=tri cronicari. Cerul se]nt`lne=te cu p[m`ntul]ntr-o istorie vitreg[, limitativ[pentru c[rturarul care —]n alte condi\ii — ar fi c`ntat poate pe alt[lir[. Lamen-

to-ul, desprins din trunchiul lui „ubi sunt“ =i constitutiv poeziei psalmice]nflore=te =i aici,]n „frageda carne de g`nduri“ (V. Voiculescu) a cuv`ntului lui Dosoftei. [...] Gama variat[a sentimentelor este reprodus[=i nuan\at[de c[tre interpretul psalmilor, c[rora li se p[streaz[, nealterat[, esen\a biblic[. Conturele st`ngace ale imaginilor echivalente originalului confer[t[lm[cirii, „tl[covaniei“, un aer de naivitate propriu artei iconarilor din r[s[rit. Hieratizarea nu este for\at[, starea de atunci a limbii constituia]nc[o piedic[natural[, dar poetul =tie a p[stra „densitatea de lichid greu a frazei“, ce izvode=tee „gra\ios de rigide picturi primitive pe lemn“ (G. C[linescu, *Istoria...).* Hieraticul =i dinamicul ce coexist[, la alt nivel estetic, =i]n amintitele *}nv[\[turi...*, vivific[textul]ntr-o permanent[tehnic[contrapunctic[. Medita\ia grav[, structurat[pe motivul „omnia vanitatum“, este]nso\it[[...] de elogierea bun[t[\ilor p[m`ntului, precum =i de aceea — subliniat[ ]n linia umanismului r[s[ritean — a omului ca fiin\[ g`nditoare. }n acest context mai larg, truda]ndelungat[, de cinci ani, urmat[de constante reveniri asupra psalmilor, toate acestea m[rturisesc titanismul =i — de ce nu? — geniul unui om care privea drept necesar[=i normal[perfec\ionarea estetic[a textului. [...] Cert e faptul c[„smerenia“ fa\[de cuv`nt a prelatului, la care am ad[uga =i ipoteza laic[a acestuia (descoperit[nu de mult de Al. Elian), rotunje=te imaginea unuia dintre cei mai mari poe\i din literatura noastr[, ce prelucreaz[— cum s-a observat adesea]n exegeza critic[— sonurile versului eminescian, dar =i acidul verbului lui Tudor Arghezi. C[Dosoftei este preocupat, aproape p`n[la obsesie, de locul nostru]ntr-o istorie restrictiv[, aceasta se observ[=i din aceea c[,]n psalmii s[i, ideea de justi\ie dep[=e=te oarecum no\iunea obi=nuit[de pedeaps[, exercitat[de c[tre cel iubit asupra fiilor s[i. Motivul inorogului revine, se laitmotivizeaz[ ]n versurile traducerii, dar =i]n scurtele comentarii ce le]nso\esc pe unele dintre acestea. Sensul atribuit animalului fabulos este cel pe care-l]nt`lnim]n romanul popular *Alexandria* sau]n *Istoria ieroglific[* a lui Dimitrie Cantemir. [...] Alteori se apas[pe importan\a cornului, izvor de lumin[— unul dintre conceptele-cheie]n civiliza\ia mediteranean[— =i arm[de temei]n lupta contra agarenilor fa\[de care ostilitatea omului de cultur[=i a diplomatului a fost permanent[. [...] Chiar dac[r[m`ne tributar metricii versului polonez din celebra *Psaltire* a lui J. Kochanowski, din care s-a inspirat, Dosoftei este — prin instinct =i erudi\ie ]n acela=i timp — „primul poet rom`n de clas[

european[“ (I. C. Chi\imia). D[ruit cu har poetic, mitropolitul, originar din Ianina Pindului, vine spre noi, bl`nd =i melancolic, ]mpreun[ cu cea mai veche legiune de scriitori din literatura noastr[, lipsi\i ]n mod aproape egal de =ans[, dar lupt`nd, fiecare, pentru supravie\uire]n logosul recuperator de istorie.

Mircea MUTU, *Dosoftei*,]n vol. colectiv *Scriitori rom`ni*, colec\ia „Mic dic\ionar“, Editura =tiin\ific[=i enciclopedic[, Bucure=ti, 1978, p. 194, 195, 196.

[...] Ctitor al tiparului,]nnoitor al cultului, promotor al culturii =i literaturii]n limba na\ional[, Dosoftei reprezint[ ]n Moldova,]n a doua jum[tate a secolului al XVII-lea, asemenea cronicarului Miron Costin, o con=tiin\[umanist[. Teologia (patristica =i dogmatica), istoria, filologia =i poezia sunt discipline pe care le sluje=te statornic — ca ins de Rena=tere — cu voin\[de a cunoa=te =i dor de perfec\iune. Citise pe Grigore Ureche =i analele]n limba slavon[. P[truns de valoarea documentului, a c[r\ilor rare, el punea la]ndem`na lui M. Costin un uric din 1392 privitor la ]ntemeierea Romanului, ]mprumuta pentru a studia, de la m[n[stirea Krilos de l`ng[Halici, un tetraevanghel scris la 1144 =i alc[tuia,]n temeiul consult[rii riguroase a izvoarelor, un informat istoric al Probotei, cu prilejul]nchin[rii m[n[stirii,]n 1677, patriarhiei Ierusalimului. Pentru Mitropolie Dosoftei cump[r[istorii universale, ca de pild[tratatul]n limba latin[al lui Johannes Nauclerus =i Nicolae Baselius. Exemplarul d[ruit de el ulterior medicului Jacob Pylarine =i intrat, mai t`rziu, ]n posesia stolnicului Constantin Cantacuzino, cuprinde observa\iile de lectur[ ale lui Dosoftei — atente, uneori u=or amuzate, ironice, naive c`teodat[, dezv[luind]ns[, cel mai adesea, un cititor p[trunz[tor. Mitropolitului i se datoreaz[=i o traducere din limba greac[a cronografului lui Matei Kigalas, transmis[ ]ntr-o copie manuscris[de la 1732, sub titlul *Hronograf al]mp[ra\ilor. Nou[adunare de osebite istorii*. [...] }ntemeietor al poeziei culte, Dosoftei se va dovedi, ca traduc[tor al psalmilor, un ini\iat al legilor prozodice (mitropolitul este,]n *Via\a =i petrecerea sfin\ilor,* cel dint`i creator de versuri satirice — „iambice=ti“ — din literatura rom`n[), el fiind =i un bun cunosc[tor al versifica\iei

populare =i al limbii vorbite. *Psaltirea]n versuri* se caracterizeaz[printr-o diversitate a m[surii =i ritmurilor (lungimea versului lui Dosoftei oscil`nd ]ntre hexasilabi, heptasilabi =i endecasilabi pe de o parte, octosilabi, decasilabi, dodecasilabi, metrul de 13 =i cel trohaic de 14 silabe sau alexandrinul de 16 silabe, pe de alta), prin varietatea ei =i, uneori, prin sonorit[\ile rare ale rimei, ]n genere printr-un limbaj poetic evoluat, uz`nd de compara\ie =i metafor[, metonimie, hiperbol[, paralelism, interoga\ie, antitez[, dar =i de unele procedee stilistice sau lexicale specifice crea\iei orale, ori preluate din literatura religioas[sau istoric[anterioar[. Au fost remarcate la el frecven\a disloc[rii sintactice de pild[, prezen\a termenilor populari, regionali sau arhaici =i a seriilor sinonimice, spontaneitatea lexical[, originalitatea metaforic[. Eforturile prin care Dosoftei des[v`r=e=te transpunerea rom`neasc[, din slavon[,]n proz[, a psalmilor (versiune ce apare]n edi\ia bilingv[a *Psaltirii]n versuri* a consultat, cum se crede, traducerile rom`ne=ti de p`n[la el ale psalmilor, *Psaltirea Scheian[* =i *Psaltirea* lui Coresi]n primul r`nd, poate =i o edi\ie greceasc[ a *Vulgatei*. Oper[ de Rena=tere, psaltirea versificat[ ]n Polonia, la 1579, de umanistul Jan Kochanowski (*Psaltez Dawidów)* va fi constituit, apoi, un stimulent ]n revelarea de sine a poetului rom`n,]n a c[rui t[lm[cire psalmii descoper[un univers, recreat]n marginea textului biblic cu ingeniozitate psaltic[, ingenuitate =i prospe\ime. Peisajuli impregnat de sunetul difuz al lamenta\iei psalmistului, se modific[treptat, fastuozit[\ii exotice a psalmilor]i ia locul abunden\a bucolic[, suger`nd medii familiare, ]n care harfele devin „buciume“ autohtone, al[uta este substituit[ cu „cetera“, mun\ii biblici — cu „m[gurile“ Moldovei, taurii — cu „inorogii“ fantastici ai c[r\ilor populare. Versuitorul pare a pream[ri uneori acela=i t[r`m al abunden\ei — vegheat de astre-„n hoarb[“, ap[rat de semnul bourului, populat cu cirezi =i turme =i prisosind de „vipturi“ — c`ntat =i de *Stihurile la luminatul herb a | [rii Moldovei* (sustrase, prin for\a sau gra\ia unor imagini, conven\ionalismului speciei =i]ntregite]n manuscris,]n 1689—1690, versurile „la stem[“ ajung s[constituie cea mai reprezentativ[compunere original[a mitropolitului, superioar[poemului cronologic. Darurile de merinde divin[isc[ ]n pustiu ospe\e prelungite, generoasa dispunere a culorii, fruste\ea, primitivitatea,]n sens preclasic, a tabloului evoc`nd bel=ugul „c[m[rilor cere=ti“, c`rduri de cristei, f[in[de gr`u, „unt]n stride“, „pepeni =i sl[nin[“.

}nf[\i=area demiurgului abia trezit din somn, „rum[n“ la fa\[=i, ca de vin „aburit =i =um[n“, aduce cu cea a Dabijei vod[, iar modalitatea, bonom-caricatural[, anun\[ceva din farmecul de mai t`rziu al portretului craiului „cu barb[-n noduri“ din poemul eminescian *C[lin (File din poveste)*. „*Gadinile*“ unui bestiiar fabulos, vasiliscul =i inorogul, „leul =i zm[ul“, chi\i, bouri =i coluni, vipere =i aspide, cerbi, iepuri =i „hulpi“, revin adesea]n simbolistica psalmilor lui Dosoftei — care]ncearc[,]n c`teva r`nduri, s-o descifreze, cu st`ng[cie, pentru cititor, ca reprezent[ri alegorice, ]ntr-o viziune c[reia i se subsumeaz[, succesiv, metafora v`n[torului sau a „gonaciului“, a „izvoarelor p[r[site“ =i a „c`mpilor de dumbrav[“, a „puilor de corb ce zbiar[, a om[tului „ca l`na“ sau a negurii spulberate, „ca cenu=a“, peste p[m`nt.

}n\elepciunea, „]nv[\[turile bune“ sunt repere pe care versificatorul psalmilor le ofer[st[ruitor veacului s[u,]n nestatornicia tulbur[toare a lumii [...], condi\ia uman[ ]mplinindu-se]n confruntarea dintre „firea dobitoceas-c[“,]ntr-o existen\[precar[pres[rat[cu taine =i ispite [...], c[rora li se opune un ideal etic, drumul „pre c[i v`rtoase / pietri-ascu\ite =i s`mceloase“. Tendin\ele moralizatoare caracterizeaz[, de asemenea alte dou[ ]ncerc[ri originale]n versuri ale lui Dosoftei, incluse]n *Psaltirea* din 1673*: Apostolul*, prosl[vind agonisita sufleteasc[ ]n dauna averii de“pre lume“, str`nse]n de=ert, =i epigrama la psalmul 132, elogiind pacea, „turnurile de fr[\ie“ ce apropie o=tirile]nvr[jbite. [...]

Rodica +UIU, *Dosoftei, mitropolitul*,]n vol. colectiv *Dic\ionarul literaturii rom`ne de la origini p`n[la 1900*, Editura Academiei Rom`ne, Bucure=ti, 1979, p. 298, 299.

[...] Lui Dosoftei]i apar\ine meritul (pe l`ng[ at`tea altele, incontestabile =i de nepre\uit), un merit de ctitorie]n istoria culturii =i literaturii noastre, obol pe care cercet[torii]l subliniaz[de obicei,]n treac[t, ori nici nu-l semnaleaz[m[car. Avem]n vedere,]n primul r`nd, grija sa pentru ]ntocmi-rea unei cronici — pomelnic ]n versuri, ]n care sunt trecu\i, mai ales, „cu faptele lor cre=tine=ti“, cei mai de vaz[ domnitori al Moldovei de la cel de-al „doilea desc[lecat“ p`n[ ]n anii 90 ai secolului al XVII-lea.

De re\inut este faptul, mai]nt`i, c[spre deosebire de cronicile-letopise\e tradi\ionale „str[ine“ (de expresie slavon[, german[, rus[, polon[=.a. reunite sub genericul „moldo-slavone“) sau de cele na\ionale (abia sub form[embrionar[, pe atunci, pe cale de constituire), *Pomelnicul...* lui Dosoftei s-a impus oficial, pe calea tiparului, fiind inclus, ini\ial,]n cartea *Molitvenic de-n\[les* (1681), apoi,]ntregit pu\in (p`n[ la 136 de versuri), ]n *Parimiile preste an* (1683). Ca dovad[ ]n plus c[ luminatul nostru mitropolit a fost absorbit pur =i simplu de munca cronic[reasc[ (]n versuri), revenind ]n numeroase r`nduri asupra *Pomelnicului...* s[u, aduc`ndu-i modific[ri =i]ntregiri, poate fi invocat[=i varianta acestuia, semnalat[ ]n 1974, cu ocazia celor 350 de ani de la na=terea autorului *Psaltirii]n versuri*. Ne referim la ultima form[pe care i-o d[dea Dosoftei originalei sale „cronici“,]n timpul amintitului exil din preajma Lvovului, pe un exemplar al monumentalei *Biblii* (1688) a lui +erban Cantacuzino, d[ruit fostului mitropolit moldav (]ntru... consolare?) de c[tre „obl[duitorul |[rii Munt[ene=ti] C. Br`ncoveanu“, versiune datat[: „7198 (adic[: 1690) ghen[arie]“.

Textul urmeaz[imediat „Predosloviei“ la amintita carte — *Biblie*, constituindu-se din c`teva fragmente (5), cu titlul conven\ional *Domnii |[r`i Moldovei* (ca =i unele variante ale cronicii lui Grigore Ureche, bun[oar[), =i care]ntrunesc deja 75 de versuri]n plus, un desen]n creion (reprezent`ndu-l pe Alexandru cel Bun?), precum =i unele note cu caracter istoriografic de pre\. }ndeosebi ultima dintre acestea e destul de desf[=urat[=i edificatoare asupra orizontului =i nivelului cu care aborda autorul-mitropolit probleme de istorie a Moldovei, incontestabil,]n aceea=i tradi\ie cronic[reasc[: „|ara Moldovei =i Ardealului =i |ara Munteneasc[, acest loc s[cheam[Misia p`n[ ]n Dun[re. Aflat-am citind cum fiul lui Constantin]mp[rat au purces asupra Vlahilor... s[-i bat[, c[ce s[roco=is[pre]mp[r[\ie. +i i-au potolit...“ Demn[de apreciat este]ncercarea lui Dosoftei, cu mult]naintea lui G. Asachi, de a g[si etimologia denumirii „Pion“ a muntelui Ceahl[u. Spre deosebire de D. Cantemir, care vorbea, mai t`rziu, ]n *Descrierea Moldovei*, despre taifalii de l`ng[F[lciu, mitropolitul]nstr[inat scrie,]n aceea=i not[: „Dar[ ]ntre Prut =i Nistru l[cuia taifalii pri-atunce...“.

Nota]ntreag[, dealtfel, prin con\inut =i stil de expunere, se aseam[n[mult cu cele relatate de D. Cantemir,]n capitolul IV (partea I) din *Descrierea...* acestuia, c`nd e vorba de \inutul F[lciu: „C[ aici a fost c`ndva scaunul

taifalilor m-au]ncredin\at urmele unei cet[\i foarte vechi... Am citit odat[ ]ntr-un manuscris al istoriei lui Herodot c[pe Prut, cale de trei zile de la Dun[re, locuia neamul r[zboinic al taifalilor...“[...].

Principala contribu\ie]ns[adus[de Dosoftei,]n aceast[ultim[versiune a *Pomelnicului* s[u poetic, const[ ]n modific[rile,]ntregirile efectuate de el [...]. Astfel]nc`t textul e alc[tuit deja din 204 versuri, ceea ce se aseam[n[cu un adev[rat poem. [...]

Opera de c[petenie (]n =irul de c[r\i din Moldova]ntre 1673 =i 1686), care i-a c`=tigat lui Dosoftei acest titlu cu adev[rat, este, f[r[ nici o ]ndoial[, *Psaltirea* sa, acest „snop... dint`i de gr`u“, cea mai reprezentativ[lucrare dosofteean[. [...]

Psaltirea]ntreag[a lui Dosoftei urmeaz[a fi parcurs[cu cuvenit[pio=enie nu numai fa\[de „destinatarul“ psalmilor, ci =i fa\[de Creatorul acestora, „reg[sind“ aici pagini foarte aproape costiniene, dar =i — eminesciene.

Pavel BALMU+, *Ostenin\e dosofteene]ntru „stihoslovie“, Posfa\[,*]n vol. Dosoftei, *Opere poetice,* Editura Literatura artistic[, Chi=in[u, 1989, p. 278, 279, 280, 281, 282.

„Acestu Dosoftei mitropolit nu era om prostu de felul lui. +i era neam de mazil; pre]nv[\at, multe limbi =tiè: eline=te, latine=te, slavone=te =i alt[ad`nc[ carte =i ]nv[\[tur[, deplin c[lug[r =i cucernic, =i *bl`nd ca un miel.* }n \ara noastr[pe-aceast[vreme nu este om ca acela“, scrie Neculce]n letopise\, folosind aceea=i metafor[ca Sancho vorbind despre Quijote. Boarea cuvintelor povestitorului o aduce cu sine, parc[, =i pe aceea a versurilor poetului din veacul XVII, cel dint`i poet al nostru, =i ea va m`ng`ia n[rile at`tor iubitori ai limbii vechi precum Eminescu, Arghezi, Voiculescu sau Nichita St[nescu. Lui Ion Pillat, evoc`ndu-l ]n imagini eminesciene, ]i va ap[rea ca p[storul de inimi de odinioar[ care revine stingher, sub razele lunii, ca s[ ne mustre pentru necredin\a noastr[, dar =i ca s[ ne aduc[ ]mp[carea: „Patriarhal, ]n c`rj[, se-nal\[Dosoftei./ P[ienjeni=ul vremii cu m`ini uscate rumpe:/ Se-aprind ca nestemate, od[jdiile-i scumpe,/ +i barba piept[nat[pe piept, i se desface./ +i dreapta =i-o ridic[ ]n biblic semn de pace.“ Capodopera lui fiind *Psaltirea*, Dosoftei a me=te=ugit

versuri]ntreaga lui via\[, cu o r[bdare =i cu o pl[cere care ne pun pe g`nduri. E foarte probabil c[ primul scop al transpunerii psalmilor lui David ]n rom`ne=te s[fi fost acela practic, ecleziastic, dup[cum crede editorul s[u (Dosoftei, 1978, p. 401), mai ales c[mitropolitul]nsu=i constat[cu privire la situa\ia limbilor din vremea lui c[„=i acea pu\in[s`rbie ce o ]nv[\a de-n\elegea, ]nc[ s-au p[r[sit“, =i c[, de aceea“ ]n biseric[ mai voia mi-i cinci cuvinte cu mintea s[ gr[iasc[, c[ =i pre al\ii s[-nv[\, dec`t dzeace mii de cuvinte]ntr-alt[limb[“. Dar el nu uit[s[adauge c[a tradus cartea „cu mult[trud[=i vreme-ndelungat[, cum au putut mai frumos“, „ca s[poat[trage hirea omului c[tre cetitul ei“. Aici este un]nceput de argument estetic. }nc`t mi se pare c[ au dreptate cei care sus\in (Mazilu, 1976, p. 294 =i urm., Negrici, 1977, p. 47 =i urm.) c[ exist[ =i o con=tiin\[ poetic[ la Dosoftei, care sec[tuie=te toate izvoarele vii ale limbii spre a ob\ine o echivalen\[ rom`neasc[demn[de originalul biblic. P`n[la Budai-Deleanu =i la Eminescu, nimeni nu va mai face la noi un efort la fel de considerabil]ntru constituirea unei limbi poetice. }nainte de Dosoftei nu este, desigur, un gol, cum s-a v[zut. Dar precarele]ncerc[rii de versificare care l-au precedat nu-l explic[=i nu pot constitui o tradi\ie. Cel mai mare merit al lui Dosoftei acesta =i este: de a oferi]n *Psaltire*, pe nea=teptate,]nt`iul monument de limb[ poetic[ rom`neasc[. }n acest scop, el a uzat de toat[cultura lui lingvistic[,]mprumut`nd =i calchiind termeni din cinci sau =ase limbi; a creat, totodat[, al\ii nemaiauzi\i, apel`nd la vorbirea =i, poate, =i la poezia poporului, a silit cuvintele s[primeasc[accentul trebuitor prozodiei lui pe at`t de naive, pe at`t de sofisticate, a supus topica unor distorsiuni care ne duc cu g`ndul la unii poe\i din secolul XX, ca Ion Barbu, de exemplu; a organizat, ]n fine, un adev[rat sistem de rime =i a ]ncercat mai multe caden\e =i mai mul\i metri dec`t g[sim]n toat[poezia noastr[de p`n[la romantism. Mi se pare perfect justificat[b[nuiala lui E. Negrici c[„Dosoftei nu se conforma vocabularului psalmilor biblici, ci regulilor prozodice“, mai mult, c[e posibil ca varietatea de m[suri s[se datoreze unor necesit[\i de rim[(poetul t[ind versul exact acolo unde]i ie=ea rima =i continu`nd cu lungimea respectiv[). Chiar =i]mprejurarea c[prima traducere a psalmilor a realizat-o]n proz[, consacr`nd apoi transpunerii]n stihuri un deceniu de via\[poate ar[ta c[mitropolitul moldovean era un „obsedat al versific[rii“ (Mazilu, *ibidem*). Nici dup[ce a]ncheiat *Psaltirea* nu s-a potolit. *Via\a =i petrecerea*

sfin\ilor, tip[rit[ani buni mai t`rziu, con\ine peste trei sute de stihuri epigramatice,]ntocmite dup[modelul mineielor grece=ti, nu lipsite, unele, de gra\ii caligrafice orientale („Antus, ca rujea cea-nflorit[-n gr[din[,/ +-au mutat via\a]n lumea cea senin[“). A tradus alte versuri din cronograful lui Matei Kigalas =i a=a mai departe. Un studiu atent al versifica\iei *Psaltirii* a dat abia Mihai Dinu (1986). Capitolul lui Gáldi (1971, p. 82 =i urm.) fiind superficial, cu omisiuni =i afirma\ii pe care textul nu le verific[, unele preciz[ri sunt absolut necesare. Forma strofic[de departe cea mai r[sp`n-dit[ ]n *Psaltire* este distihul, corespunz`nd versetului biblic. Cu totul accidental apar catrenul (]n psalmii 53 =i 135) =i catrenul urmat de distih (psalmul 56). }n psalmii 46 =i 47, distihurile — dac[ne lu[m dup[rim[— sunt grupate c`te trei, patru sau mai multe. }n fine, psalmul 118 are 22 de strofe inegale, ce urmeaz[ordinea literelor din alfabetul ebraic, de la alef la fot. Rima este, cu dou[excep\ii (]n psalmii 82 =i 136), paroxiton[=i (cu excep\ia psalmului 53)]mperecheat[. De ea s-a ocupat pe larg Mihai Dinu (p. 325 =i urm.), descriind-o]n termeni fonologici, =i ajung`nd la concluzia c[ Dosoftei a creat unicul sistem de anvergur[ din poezia noastr[ supus altui cod normativ dec`t acela unanim acceptat de la V[c[re=ti]ncoace. Dincolo de chestiunea rim[rii „incorecte“, care este, desigur, o prejudecat[a istoricilor literari, Dosoftei este un foarte]ndr[zne\ cultivator de rime rare, din care unele nu vor fi]ncercate de nimeni p`n[la poetul *Luceaf[-rului*. El rimeaz[, astfel, verbe cu substantive sau cu adverbe, substantive cu adjective, nume proprii cu nume comune sau forme pronominale scurte atone cu alte categorii morfologice: *stric[/nemic[, pucioas[/groasc[, de-a= dep[rta-m[/team[, a= a=tepta-te/parte, Slava/sava, Ziv/st`rv, s[tura-s[/mas[* etc. Unele din aceste rime rezult[ din disloc[ri ale topicii. Exemple de astfel de disloc[ri din ra\iuni prozodice sunt cu sutele ]n *Psaltire* =i ]n celelalte opere ale lui Dosoftei. Spicuiesc dou[: „Auz`t-am veche/ ’Ntr-auz de ureche/ Poveste trecut[“ (psalmul 47) =i „Lui s`ngur m`ntuitor lumii Hristos duce/ Al s[u cap Evtasia, -n sabie, cu dulce“ (Mineiul pentru Sf`nta Mucenic[ Evtasia). Ingambamentele sunt adesea foarte complicate: „+i ca lumina tu m[ fere=te,/ Supt aripi svinte, de m[ umbre=te/ De fe\e str`mbe ce m[ia fric[/ A le pr[virea“. }n general, aceste disloc[ri sunt precedate de un enorm travaliu asupra corpului fonetic al cuvintelor (scurtate, deseori) =i asupra regimului accentelor, din care se na=te ritmul multiplu =i savant al versurilor

din *Psaltire*. S-a atras de cur`nd aten\ia asupra accentu[rii din motive strict prozodice (Dosoftei, 1978, prefa\a lui Al. Andriescu), fapt comparabil cu teza lui M. Dinu despre rim[ ca sistem fonologic. Dosoftei aplica accentul acolo unde ]l cerea versul (numai c`teodat[silaba accentuat[coincide cu aceea din cuv`ntul originar). Unele versuri trebuie „scandate“ cu ochii pe acest accent prozodic, dac[ vrem s[ nu sf[r`m[m caden\a g`ndit[ de poet: „Le-am f[cut altora s[ le faci cu cale“ sau „Supt umbrariul cel sv`nt, =i cu c`nt[ri nalte“, sau: „Acolò le vine toan[“. Toate aceste originalit[\i devin,]n fond, perceptibile mai ales]n structura ritmic[a versurilor. Chiar dac[unele din aceste ritmuri au fost identificate]n modelul polonez al lui Kochanowski sau]n anacreonticul grecesc, majoritatea reprezint[o sintez[proprie a poetului rom`n, cea dint`i]n care modelul folcloric autohton se simte, la r`ndul lui, f[r[nici o greutate. }n pofida multor neregularit[\i, care fac indecidabil[caden\a destulor versuri, baza ritmic[a *Psaltirii* o dau, incontestabil, hexasilabii trohaici (simpli sau dubli), care apar]n 29 de psalmi, =i octosilabii de asemenea trohaici (]n 40). +i unii, =i al\ii sunt populari, cel pu\in prin deprinderea urechii noastre, =i nu]nt`mpl[tor i-a cules Pann ca pe ni=te c`ntece de stea. Pot fi considera\i excep\ii: heptasilabul iambic (anacreontic), care apare doar de nou[ori, dodecasilabul (neregulat ritmic), care apare de dou[ori, versul iambic de 13 silabe (polonez), cu cinci apari\ii =i trohaicul de 14 silabe, cu una singur[. Nu am g[sit versuri de 16 silabe (semnalate de Gáldi, Negrici =i al\ii), adic[octosilabul dublu. O problem[special[ridic[decasilabul, c[ruia M. Dinu (1986, p. 108—109)]i contest[principial existen\a, c`nd ritmul e trohaic, dar care poate fi totu=i descoperit ]n *Psaltire*, ca =i acela iambic sau neregulat, ]n peste 60 de psalmi (cel trohaic e des ]nt`lnit =i]n colinde,]njum[t[\it]n distihuri pentasilabice). Sunt =i c`teva caden\e accidentale la Dosoftei, rezultat al nefix[rii matri\ei,]n care poetul ar merita s[fie considerat un pionier: amfibrahi, dactili, anape=ti =i peoni.

Dar nu este la Dosoftei numai acest extraordinar efort tehnic, ci =i o calitate deopotriv[de extraordinar[a scriiturii, pe o gam[care cuprinde suavul, grotescul, delicate\ea, vigoarea, muzicalitatea, plasticitatea, solemnitatea, pamfletul, rug[ciunea, hula, sfiosul, senten\iosul, pl`ngerea ori bucuria. A str[bate *Psaltirea* echivaleaz[cu o c[l[torie printr-o \ar[a minunilor poetice. Iat[un portret solemn-amr al p[c[tosului, care culmineaz[ ]n dou[versuri lapidare, ca o inscrip\ie s[pat[ ]n lespedea vorbelor:

Gura i-este plin[de am[r[ciune, / De bl[st[m, de hul[=i de-n=el[ciune
(psalmul 9)

O lamenta\ie a celui ce se simte p[r[sit de Domnul este foarte]n spiritul biblic, dar cu o concrete\e naiv[a metaforelor care nu exist[ ]n cartea sf`nt[:

Giuncii =i cu tauri m[-mpresoar[,
Cu c[scate guri, s[m[omoar[,
Ca leii ce apuc[=i zbiar[,
Cu gurile r`njite, pre hiar[.
+i ca apa fui v[rsat afar[,
+i oasele mi s[r[=chirar[.
Inema-n zg[u mi se vesteze=te,
Ca o cear[c`nd s[r[stope=te
Mi-i virtutea, ca h`rbul de sac[,
Limba-n gingini lipit[s[neac[.
(21)

S-a spus pe bun[dreptate c[ultimul vers sun[arghezian. Dup[cum pare a suna eminescian suava elegie din psalmul 20:

Dumneaz[u m[pa=te =i n-am lips[,
La loc de otav[ce-mi]ntins[,
S[la=ul pe ape de r[paos,
+i cu hran[suflet mi-au adaos.

Remarcabil[este simplitatea versului moral, interior, al spovedaniei lirice:

Ca om jelnic care-=i pl`nge mortul / Sunt trist, Doamne, =i m`hnit cu totul
(36)

Original[, plin[de detalii concrete, este exprimat[setea de Dumnezeu a trupului =i a sufletului. Uscarea, schimonosirea trupului, ca-n de=erturi f[r[ap[, e]ndeosebi memorabil[:

C`t de ori multe ce te dore=te,
Trupul, mi=elul, se schimonose=te,
Ca-n pustii dese =i-nsecetate,
F[r[de ap[=i nec[lcate.
(62)

}n alt psalm vedem, din contra, oboseala, sila, care umplu rug[ciunea p`n[la buz[de o ap[s[lcie =i]n care un motiv foarte asem[n[tor cu acela pascalian al abisurilor se traduce]ntr-un lexic arghezian:

O, Dumnez[u svinte, tu m[scoate
De pohoi ce ap[, toi de gloate,
Ce-m vine la suflet =i de gloduri
Ca p`cle ad`nce, f[r[poduri.
C[sunt]ncungiurat de ad`ncuri
De m[trage vivorul la sm`rcuri,
Strig`nd mi-au venit-mi ame\eal[
Mi-au amu\it limba-n osteneal[...
(68)

Imaginea sm`rcului e recurent[, ca =i aceea a apei care trage la fund, ap[r`nd]nc[o dat[ ]n acela=i psalm (dar =i]n al\ii):

Vivorul apei s[nu m[trag[,
S[nu m[-nghi\[genunea cea larg[,
Nice sm`rcul buza s[-=i de=cheie.
S[nu m[soarb[=i s[s[ ]ncheie.

Dou[aspecte se cuvin relevate. Unul este c[Dosoftei are reprezent[ri extrem de precise ale lucrurilor]nf[\i=ate, fie ele din ordinea natural[, fizic[, fie din aceea moral[. Pedepsele posed[la el de obicei o plastic[din care nu lipsesc am[nuntele anatomice, duse p`n[ ]n pragul fiziologiei decreptitudinii. }n psalmul 57, avem c`teva pilde]n acest sens. Dumnezeu e solicitat s[certe pe p[c[to=i. }ns[cum? S[-i loveasc[„peste f[lci“, fr`ng`ndu-le din\ii, s[le ia puterea a=a]nc`t „s[ s[ sl[beasc[ din foale“ =i „arcul s[-=i trag[ moale“, s[ li se scurg[ toat[ vlaga, ca apa v[rsat[ ]n p[m`nt. Acestea sunt de fapt curate chinuri. Pentru discu\ia referitoare la baroc, este util s[atrag aten\ia c[fizicul ori corporalul se limiteaz[totu=i aici la aceea ce medievalii]n=i=i re\ineau din trup. Nu avem putreziciunea cadavrului, ci numai scheletele =i tigvele. Dosoftei e foarte departe de imagini ca acelea din *Stan\ele*]n care D’Aubigné veste=te pe Baudelaire: „J’ouvre mon estomac une tombe sanglant/ De maux ensevelis...“. Al doilea aspect este c[geografia care furnizeaz[poetului rom`n elemente de compara\ie nu este ]ntotdeauna aceea a \[rii sfinte. Negrici (1977, *ibidem*) a atras cu drept cuv`nt aten\ia c[Palestina lui Dosoftei este b`ntuit[ de ierni scitice, de vifore cumplite, acoperit[ de p[duri ]ntunecate, ]n care lucesc t[uri de ap[ =i cutreier[ bourii, cu mun\i plini de sm`rcuri =i r`uri cu bulboane. }n psalmul 49, f[pturile biblice de c`mpie devin fiare silvestre, boii pa=nici se prefac]n zimbri, care umbl[totu=i]n cirezi,]n vreme ce p[s[rile]nnegresc cerul. Cantitativul joac[aici rolul pe care-l va juca mai t`rziu]n natura lui Sadoveanu. Domesticitatea e fabuloas[:

Hiara codrilor cea mut[
Toat[de mine ascult[
Am =i dobitoace multe,
+i de zimbri am cirezi multe
P[s[ri]nc[am cu c`rduri
De s[\in de hran[-n c`mpuri.

Un talent ie=it din comun dovede=te poetul]n evocarea unor viziuni oribile =i terifiante. Pedepsirea fiilor lui Efraim din psalmul 77 nu mai const[nici m[car]n ni=te chinuri ale trupului ori ale sufletului. Cosmosul]ntreg sufer[o anomalie, o regresiune pe scara materiei:

Apele st[cu s`nge-nchegate,
+i f`nt`nele toate-ncruntate.
Le-au pr[v[lit izvoarele-n s`nge,
S[n-aib-a bea-n sete ce-i va st`nge.
Mu=te c`ne=ti le-au trimis s[-i pi=ce,
+i-ntr-a=ternut broa=te s[le mi=ce.

Cu g`ndacii i-au sterpit de poame,
Cu lacuste i-au b[gat]n foame
+i cu smida le-au f[cut scumpete
+i viile le-au]ntors]n sete.
Murii le-au b[tutu-le cu brum[,
+i de dobitoc n-au r[mas urm[.

}n acela=i stil este ocara din psalmul 82, probabil cel mai uimitor din toate, unde cascadele de nume proprii =i de catastrofe n-au egal]n poezia noastr[ ]nainte de *|iganiada:*

Ce le d[, Doamne, spaime s[fug[,
S[oboseasc[de goan[lung[,
C`nd le-a veni somnul cel dulce
Ca Madiianul r[u s[-i apuce.
Le f[, Doamne, ca lui Sisára,
S[nu s[-ntoarc[s[-= vaz[\ara.
+i ca lui Ávim s[li s[fac[
'N p[r[ul lui Chi=, =i s[nu-i treac[.
Ca lui Aéndor pologi s[zac[,
Mu=tiile mú=ini]ntr']ns s[fac[.
Le f[boierii ca Óriv =i Ziv,
Zeréi =i Sálman, s[zac[to\i st`rv.
Care gr[it[s[-\ prade \ara
+i-n sv`nta ta cas[ce \i-i de sfar[,

R[pez`i, Doamne, din deal ca roata
+i-i pr[v[le=te s[-i calce gloata.
Ca m[ciulia fulgi s[caz[
+i ca p[durea focul s[-i arz[.
Din fa\[vicol s[-i pr[vuiasc[,
Din dos pojarul s[-i ocoleasc[,
+i deasupra s[-i ba\ cu smid[.
C`nd vor dafga, s[ dea-n os`nd[,
S[li s-auz[ocara-n lume,
S[\`ie minte sv`ntul t[u nume,
Pa\[ru=inea =i grea ocar[,
+i s[le pieie vestea din \ar[,
Ca s[cunoasc[c[tu e=ti Domnul,
+i e=ti deasupra preste tot omul.

Unii din psalmii lui Dosoftei sunt ast[zi =tiu\i pe dinafar[, cum se =i cade operei unui mare poet. De pild[, acesta:

La apa Vavilonului,
Jelind de \ara Domnului,
Acolò =ezum =i pl`ns[m
La voroav[ce ne str`ns[m...

Nicolae MANOLESCU, *Primul nostru poet: Dosoftei,*]n vol. *Istoria critic[a literaturii rom`ne,* I. Editura Minerva, Bucure=ti, 1990, p. 13—18.

C[tre finele secolului al XVII-lea, scrisul religios]nf[ptuie=te un pas hot[r`tor spre literatura artistic[ prin versificarea de c[tre mitropolitul Dosoftei a *Psaltirii*. C[rturar „prea ]nv[\at“, ]n caracterizarea lui Neculce, =tiutor =i al polonezei (o atest[ manuscrisele), Dosoftei [...], introduc[torul limbii rom`ne]n bisericile Moldovei, =i-a exercitat sacerdo\iul]n vremuri zbuciumate, cu domnii instabile, favorabile ba turcilor, ba le=ilor, fiind mereu h[r\uit =i g[sindu-=i sf`r=itul ]n Polonia. }n pofida tuturor adversit[\ilor a reu=it s[ dea bisericii, pe l`ng[c[r\i de cult, traduceri =i prelucr[ri devenite bun al]ntregii culturi rom`ne. Cele mai de seam[ sunt *Psaltire a sv`ntului proroc David* [...] *pre versuri tocmit[ ]n cinci ani cu os`rdie mare*, de *smeritul Dosoftei, mitropolitul de |ara Moldovei*, tip[rit[la Uniev (Polonia),]n 1673 =i *Via\a =i petrecerea svin\ilor* (4 volume, 1682, 1683, 1686).

Cu *Psaltirea*, Dosoftei a devenit omologul rom`n al lui Clément Marot =i al lui Jan Kochanowski, t[lm[citorii c[r\ii atribuite lui David (primul, doar al unui num[r de 50 de psalmi)]n francez[=i respectiv polonez[. Istoric, cei doi poe\i sunt anteriori mitropolitului moldav cu un secol (=i mai mult), cel de al doilea slujindu-i drept model =i stimul direct. Str[duindu-se s[transpun[c`t mai exact sensul versetelor sacre, Dosoftei a c[utat ]n acela=i timp s[ dea acestor versete c`t mai mult[suple\e =i prospe\ime liric[ ]n graiul rom`nesc =i, nu o dat[, ostenelile sale =i-au atins \inta. }n versiunea lui, c`\iva psalmi au]nceput s[circule, =i circul[p`n[ ast[zi, sub form[ de colinzi. Cel ce ]ncepe cu *Limbile s[ salte*, de exemplu, e at`t de melodios, chiar nemuzicalizat,]nc`t din orice parte a textului se pot cita stihuri vibrante: „Pre v`rfuri de munte/ S-aud glasuri multe/ De bucine mare/ Cu nalt[strigare/ C[s-au suit Domnul/ S[-l vaz[tot omul“. (Ps. 46). Versirile psalmului 98 necesit[doar =lefuiri pentru a putea s[figureze sub semn[tura lui Arghezi: „Domnul st[tu crai]n \ar[,/ Gloatele s[m`niar[,/ C[ nu pot s[-l pr[vasc[,/ Din heruvini s[-i domneasc[./ Tot p[m`ntul s[ridic[/ +i se leag[n[de fric[./ Domnul este-n Sion mare/ Crai, de to\ domnii mai tare“. Un text emblematic =i paradigmatic, o inscrip\ie la care se raporteaz[poezia de jale rom`neasc[, generat[ de sentimentul captivit[\ii (Andrei Mure=anu, Goga) este psalmul 136: „La apa Vavilonului,/ Jelind de \ara Domnului,/ Acoló =ezum =i pl`ns[m/ La voroav[ce ne str`ns[m,/ +i cu inem[ amar[,/ Prin Sion =i pentru \ar[,/ Aduc`ndu-ne aminte,/ Pl`ngeam cu lacrimi hierbinte“.

Cealalt[oper[important[a lui Dosoftei (intitulat[=i *Proloagele tuturor sfin\ilor, Sinaxar*) e tradus[din grece=te =i s`rbe=te,]n principal dup[*Sinaxarele* episcopului Maximos Marguinos. Ea a fost valorificat[estetic de M. Sadoveanu =i D. D. P[tr[=canu,]n cele dou[volume ale lor *Din vie\ile sfin\ilor* (1924, 1926).

Dumitru MICU, *Scrisul]n limba rom`n[. Manuscrise =i c[r\i religioase, Pravile*, ]n vol. *Scurt[ istorie a literaturii rom`ne*, I, Editura Iriana, Bucure=ti, 1944, p. 46—47.